

รายงาน คณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง สรุปผลการดำเนินงาน ปีที่ ๑

(ระหว่างวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔- ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕)

(สมัยสามัญทั่วไป และสมัยนิติบัญญัติ)

สมัย นายประกอบ รัตนพันธ์

ประธานคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

หน้า

สารประธานคณะกรรมการการศึกษา..... ก

รายนามคณะกรรมการการศึกษา..... ๑

ที่มาของคณะกรรมการ..... ๓

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการศึกษา..... ๓

แนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา..... ๔

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

๑. ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะที่คณะกรรมการมีมติให้จัดส่งไปยัง
กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ การจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา..... ๖

๑.๒ การจัดสรรงบประมาณสำหรับการส่งเสริมการวิจัย
ในสถาบันอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ..... ๗

๑.๓ สถานศึกษาขอรับการสนับสนุนงบประมาณ
(สืบเนื่องจากการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและจังหวัดต่าง ๆ
เยี่ยมสถานศึกษาในพื้นที่..... ๘

๑.๔ ผลกระทบการรับโอนข้าราชการครูระหว่าง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒
กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ๘

๑.๕ โครงการผลิตครูมีอาชีพ..... ๑๐

๒. ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ
เพื่อให้หน่วยงานที่เข้าร่วมประชุมได้รับทราบและ
นำไปประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

๒.๑ ด้านนโยบายรัฐบาล..... ๑๑

๒.๒ ด้านการกระจายอำนาจทางการศึกษา..... ๑๕

๒.๓ ด้านการบริหารจัดการด้านบุคลากร ผู้บริหาร
ข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา..... ๑๕

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๒.๔	ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ.....	๑๗
๒.๕	ด้านอื่น ๆ	๑๙

สรุปภาพรวมการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษาในภาพรวม

- การประชุมคณะกรรมการ.....	๒๔
- การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการศึกษาในประเทศ.....	๒๕
- การเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษาในต่างประเทศ.....	๒๖
- การจัดสัมมนา.....	๒๖
- การตั้งคณะอนุกรรมการ.....	๒๖
- การตั้งคณะทำงานในคณะกรรมการ.....	๒๗
- การพิจารณาเรื่องร้องเรียนด้านการศึกษา.....	๒๗
- การเสนอข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง.....	๒๗
- การรับรองแขกต่างประเทศ.....	๒๗

ภาคผนวก

ก. สรุปรายละเอียดผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา

๑. สรุปผลการประชุมคณะกรรมการ.....	๒๘
๒. การเสนอข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง.....	๑๐๑
๓. การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการศึกษาในประเทศ.....	๑๐๖
๔. การเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษาในต่างประเทศ.....	๑๑๕
๕. การจัดสัมมนา.....	๑๑๘
๖. การตั้งคณะอนุกรรมการ.....	๑๑๘
๗. การตั้งคณะทำงานในคณะกรรมการ.....	๑๓๙
๘. การพิจารณาเรื่องร้องเรียนด้านการศึกษา.....	๑๓๙
๙. การรับรองแขกต่างประเทศ.....	๑๔๑

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ข. รายงานคณะที่ปรึกษาในคณะกรรมการการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓.....	๑๔๒
ค. ภาพกิจกรรม.....	๑๔๔
ง. รายงานคณะทำงานจัดทำรายงาน.....	๑๕๐

สาร

ประธานคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจหน้าที่กระทำการพิจารณา สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา การพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และการส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย รวมทั้งแนวทางการปรับฐานการเรียนรู้ของประชาชนสู่โลก โลกาภิวัตน์

คณะกรรมการการศึกษา ได้จัดพิมพ์หนังสือ “รายงานสรุปผลการดำเนินงานของ คณะกรรมการการศึกษา ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑” เล่มนี้ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เป็นการรวบรวมและ เผยแพร่ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ และผลการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดย ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนใจได้รับทราบและนำไปเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าต่อไป ซึ่งหนังสือเล่มนี้ เป็น การจัดพิมพ์ผลการดำเนินงานนับตั้งแต่คณะกรรมการการศึกษา ได้ตั้งขึ้นตามข้อบังคับการประชุม สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ และได้ปฏิบัติภารกิจตั้งแต่วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ - วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นช่วงสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร ปีที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) และ (สมัย นิติบัญญัติ) ไม่ว่าจะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องหรือญัตติต่าง ๆ การจัดสัมมนาและ การศึกษาดูงานในประเทศและต่างประเทศ

กระผมในนามของคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร ขอขอบคุณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน หัวหน้าส่วนราชการ รวมทั้งส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและประชาชนผู้สนใจทั่วไป ที่ได้ใช้เวทีของคณะกรรมการในการเสนอญัตติหรือเรื่อง ร้องเรียน รวมถึงการไปร่วมประชุมเพื่อชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ อีกทั้ง ขอขอบคุณคณะทำงานจัดทำหนังสือเล่มนี้ ตลอดจนข้าราชการในกลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา สำนักกรรมการ ๓ ที่ได้รวบรวมและจัดทำเนื้อหาของเอกสาร สุดท้ายขอขอบคุณสำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ได้มอบหมายให้สำนักการพิมพ์จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ จนสำเร็จไปได้ ด้วยดี

อนึ่ง หากหนังสือเล่มนี้ มีความบกพร่องประการใด กระผมในฐานะประธานคณะกรรมการ การศึกษา สภาผู้แทนราษฎร และคณะผู้จัดทำ ต้องขออภัยมา ณ โอกาสนี้

นายประกอบ รัตนพันธ์

ประธานคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร

รายนาม
คณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔

นายประกอบ รัตนพันธ์
ประธานคณะกรรมการ

นายพงศกร อรรณนพพร
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง

นายกำพล สุภาแพ่ง
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สอง

นางทัศนียา รัตนเศรษฐ์
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สาม

ศาสตราจารย์กนก วงษ์ตระหง่าน
รองประธานคณะกรรมการ
คนที่สี่

นายเวียง วรเชษฐ์
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นางอารีญาภรณ์ ชาร์มย์
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม
โฆษกคณะกรรมการ

นายณัฐ บรรทัดฐาน
โฆษกคณะกรรมการ

นายบุญธิน ประทุมลี
กรรมการ

นางบุญรีน ศรีธเรศ^๑
กรรมการ

นายรณเทพ อนุวัฒน์
กรรมการ

นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์^๒
กรรมการ

นายสรชิต สุจิตต์
กรรมการ

นายสุรสาธ ฝาสุข
กรรมการ

นายบัญญัติ เจตนจันทร์
เลขาธิการคณะกรรมการ

.....
^๑ นางบุญรีน ศรีธเรศ ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

^๒ นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เนื่องจากลาออก

ที่มาของคณะกรรมการ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ ให้สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตั้งเป็นกรรมาธิการสามัญ และต้องมีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการกระทำการพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วรายงานผลการพิจารณาศึกษาพร้อมข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติต่อสภาเพื่อพิจารณาข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๒ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ ให้สภาตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นมา ๓๕ คณะ (แต่ละคณะประกอบด้วยกรรมาธิการ จำนวน ๑๕ คน)

อำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร

ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรสามสิบห้าคณะ เพื่อเป็นกลไกในการช่วยเหลือกิจการของสภาผู้แทนราษฎรในการทำงานด้านการตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการของฝ่ายบริหาร โดย ข้อ ๘๒ ให้สภาตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นสามสิบห้าคณะ แต่ละคณะประกอบด้วยกรรมาธิการมีจำนวนสิบห้าคน โดยให้คณะกรรมการการศึกษามีอำนาจหน้าที่ดังนี้

“มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา การพัฒนาการศึกษาของชาติ และการส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย รวมทั้งแนวทางการปรับฐานการเรียนรู้ของประชาชนสู่โลกโลกาภิวัตน์”

>>>>>>.<<<<<<<

**แนวทางการดำเนินงานของ
คณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๔**

ในคราวประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้พิจารณากรอบและแนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการ โดยยึดหลักตามกรอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ และ พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติกำหนดกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ดังนี้

๑) พิจารณาศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา รวมถึงคุณภาพการศึกษาของชาติ ตลอดจนการส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย และแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ของประชาชน เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนและโลกโลกาภิวัตน์

๒) พิจารณาศึกษาการบริหารงานของรัฐบาลด้านการบริหารจัดการศึกษาในเชิงนโยบายเป็นหลัก

๓) พิจารณาติดตามการปฏิบัติงานของรัฐ เพื่อให้เกิดผลในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการศึกษาของชาติ นอกเหนือจากการพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ตามสถานการณ์

๔) การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนด้านการศึกษา เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการทำงาน คณะกรรมการจะสอบถามข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อน หากคำชี้แจงมีเหตุผล เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเป็นที่ยอมรับได้ คณะกรรมการจะแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ แต่ทั้งนี้หากยังไม่เป็นที่ยุติ คณะกรรมการจะพิจารณาดำเนินการตามกระบวนการต่อไป

นอกจากนี้ คณะกรรมการกำหนดลักษณะ/วิธีดำเนินการตามกรอบและแนวทางในการดำเนินงานดังกล่าวข้างต้น ดังต่อไปนี้

๑) การประชุมประจำสัปดาห์

การประชุมจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรที่ได้กำหนดไว้ โดยกำหนดระเบียบวาระเพื่อพิจารณา เช่น

(๑) ประเด็นการติดตามนโยบายการศึกษาที่สำคัญ และการพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ทางการศึกษา ตามสถานการณ์เร่งด่วน

(๒) ข้อร้องเรียนทางด้านการศึกษาของบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ

(๓) ข้อเสนอประเด็นทางด้านการศึกษาจากคณะกรรมการ

๒) การดำเนินกิจการอื่น ๆ

การดำเนินกิจการอื่น ๆ ของคณะกรรมการเป็นไปเพื่อประโยชน์ของคณะกรรมการในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล ข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่น ๆ อันจะใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการและเป็นส่วนหนึ่งในเหตุผลที่จะนำเสนอในรายงานเพื่อสภาพิจารณาต่อไป การดำเนินกิจการอื่น ๆ ของคณะกรรมการ ได้แก่ การจัดสัมมนา การเดินทางไปศึกษาดูงาน/ศึกษาข้อเท็จจริงในประเทศและต่างประเทศ

>>>>>.<<<<<<

บทสรุปผู้บริหาร

จากการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการศึกษาเพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งการเชิญบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงและให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนข้อเสนอแนะ ตลอดจนการเดินทางเพื่อศึกษาดูงาน การจัดสัมมนาและการพิจารณาตรวจสอบข้อร้องเรียนต่าง ๆ นั้น คณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาและเป็นแนวทางแก้ไข ปัญหาและเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาของประเทศ โดยสรุปดังนี้

๑. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะที่คณะกรรมการมีมติให้จัดส่งไปยังกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการได้มีการพิจารณาศึกษาเรื่องต่าง ๆ และมีหนังสือพร้อมข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวม ๕ เรื่อง ได้แก่

๑.๑ การจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา

๑.๒ การจัดสรรงบประมาณสำหรับการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

๑.๓ สถานศึกษาขอรับการสนับสนุนงบประมาณ (สืบเนื่องจากการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ)

๑.๔ ผลกระทบจากการรับโอนข้าราชการครูระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กรณีของนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์

๑.๕ โครงการผลิตครูมืออาชีพ

ทั้งนี้ มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ การจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา

๑) คณะกรรมการการศึกษา เห็นชอบในการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา ๑๙ แห่ง และสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรและการประมง ๔ แห่ง ใน ๔ ภูมิภาค ตามมติของคณะกรรมการอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และเห็นควรที่กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ควรเร่งดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้บรรลุผลโดยเร็ว

๒) ในการดำเนินการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาดังกล่าว ควรให้ความสำคัญในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

(๑) โครงสร้าง องค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของสภาสถาบันอาชีวศึกษา ตามที่กฎหมายกำหนด สามารถสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันฯ รวมทั้งรองรับการกระจายอำนาจ และมีรายละเอียดของการเป็นนิติบุคคลอย่างชัดเจน

(๒) แผนยุทธศาสตร์ของ สอศ. ควรให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและโลกโลกาภิวัตน์ โดยการเริ่มต้นจากการลงทุนพัฒนาครู - อาจารย์ ด้านอาชีวศึกษาให้ไปฝึกอบรม พัฒนาความรู้และทักษะฝีมือ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งมีการวางแผน ส่งเสริมและพัฒนาครู - อาจารย์ด้านอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(๓) มีแผนและกระบวนการประกันคุณภาพที่เข้มแข็ง โดยเชื่อมโยงกับสภาวิชาชีพ หรือสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพที่จะจัดตั้งขึ้น เพื่อการรับรองและเป็นหลักประกันทักษะฝีมือให้แก่แก่นักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จจากสถาบันการอาชีวศึกษา ให้ได้รับค่าตอบแทนสูงขึ้น

(๔) การปรับหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติในสถาบัน การอาชีวศึกษาและสถานประกอบการ โดยให้ความสำคัญกับด้านคุณภาพมากกว่าปริมาณ สร้างผลผลิตที่เป็นนักเทคโนโลยีและนักปฏิบัติการที่มีทักษะฝีมืออย่างเด่นชัด

๑.๒ การจัดสรรงบประมาณสำหรับการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

จากการที่รับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริง รวมทั้งปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการวิจัยของ สถาบันอุดมศึกษาไทยพบว่า ส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรนั้นไม่เพียงพอ และขาดความต่อเนื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของประเทศในด้าน ต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ การศึกษา การแพทย์และสาธารณสุข เกษตรกรรม วิศวกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้การวิจัยของไทยไม่เกิดการพัฒนาและไม่สามารถแข่งขันใน ระดับสากลได้ นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกต และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้เสนอขออนุมัติงบประมาณ งานในส่วนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม ในแผนงานส่งเสริม และสนับสนุนการวิจัย ตามโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัย วิจัย แห่งชาติ รายการ เงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายโครงการวิจัยเชิงบูรณาการ ๙ แห่ง และส่งเสริมการวิจัย ในอุดมศึกษา ๗๐ แห่งรายการเงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ตามแผนงานเดิมที่ได้เสนอไป ทั้งหมด ซึ่งมีรายละเอียดงบประมาณ ดังนี้

แผนงาน : โครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัย แห่งชาติ รวมทั้งสิ้น ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ระยะเวลาดำเนินงานโครงการ ๓ ปี กำหนดเป็น งบประมาณสนับสนุนรายปี ดังนี้

- งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมาธิการพิจารณาแล้วมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะว่า เนื่องจาก โครงการวิจัยดังกล่าวข้างต้นเป็นโครงการที่ต่อเนื่องและมีความสำคัญ หากไม่ได้รับงบประมาณตามที่ เสนอจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพงานวิจัยทั้งหมดของโครงการ ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถสร้างงานวิจัยที่มี คุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด และท้ายที่สุดจะกระทบต่อการพัฒนางานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาไทย และการจัดอันดับมหาวิทยาลัยของไทยในเวทีนานาชาติได้ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยใน โครงการดังกล่าวข้างต้น เกิดความต่อเนื่องและประสบผลสำเร็จ จึงเห็นควรให้คงพิจารณา งบประมาณในเรื่องดังกล่าวไว้ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอ คณะกรรมาธิการจึงส่งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังกล่าว ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะผู้บริหารสูงสุดของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อร่วมผลักดันให้งบประมาณดังกล่าวได้รับการ เสนอต่อไป

๑.๓ สถานศึกษาขอรับการสนับสนุนงบประมาณ (สืบเนื่องจากการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ)

จากการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดสุโขทัย เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๕ - วันศุกร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เพื่อรับทราบสรุปภาพรวมความเสียหายของหน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัย รวมทั้งเยี่ยมสถานศึกษาในเขตพื้นที่ดังกล่าว คณะกรรมการได้รับทราบถึงปัญหาอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา และสถานศึกษาก็มีความต้องการและความจำเป็นในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติม จำนวน ๕ รายการ ได้แก่ โรงเรียนวัดสนามคลีตะวันออก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก โรงเรียนบ้านกรุงกรัก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก โรงเรียนวัดท่ามะขาม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก โรงเรียนวัดท่านา อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก โรงเรียนอนุบาลศรีสำโรง อำเภอสรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย

คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัญหาและความต้องการขอรับการสนับสนุนงบประมาณของสถานศึกษาดังกล่าว เป็นปัญหาสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณ คณะกรรมการจึงมีหนังสือขอความอนุเคราะห์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาจัดสรรงบประมาณ ตามรายการต่าง ๆ ของสถานศึกษาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาและเพื่อประโยชน์ต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งความปลอดภัย สุขภาพอนามัยของนักเรียน ตลอดจนเป็นการช่วยแก้ไขปัญหาย่างถาวร

อนึ่ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกระทรวงศึกษาธิการได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาในการจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาเร่งด่วนตามที่สถานศึกษาขอรับการสนับสนุนงบประมาณ รวมทั้งมีบริษัท แอดวานซ์อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ได้บริจาคครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์จำนวน ๕ เครื่อง ให้แก่โรงเรียนวัดเสือข้าม อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

๑.๔ ผลกระทบจากการรับโอนข้าราชการครูระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กรณีของนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์

ด้วยคณะกรรมการการศึกษาได้รับเรื่องร้องเรียนจากนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ อดีตข้าราชการครู คศ. ๒ โรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล ตำบลบางทรายใหญ่ อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ สรุปรว่าได้ออนไปรับราชการ ตำแหน่งอาจารย์สาขาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๐๙๔๘/๒๕๕๔ เรื่อง การรับโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และได้ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ได้ระยะหนึ่ง ต่อมามหาวิทยาลัยฯ ได้ยกเลิกคำสั่งรับโอนผู้ร้องเรียน และส่งตัวกลับต้นสังกัดเดิม โดยอ้างว่าการรับโอนดังกล่าวขัดกับมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) และขัดกับมติคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ (คปร.) แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ ได้แจ้งว่าการดำเนินการส่งตัวกลับต้นสังกัดเดิมไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนด จึงไม่สามารถรับผู้ร้องเรียนกลับเข้ารับราชการในสังกัดเดิม จึงส่งผลกระทบต่อสถานภาพความเป็นข้าราชการของผู้ร้องเรียน คณะกรรมการได้มีมติให้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประชุม เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕ ณ อาคารรัฐสภา เพื่อรับฟังข้อมูลข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นทางด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสภาพปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องดังกล่าว โดยมีบุคคลและผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปร่วมประชุมชี้แจง

จากการประชุมพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัญหาผลกระทบจากการรับโอนข้าราชการครู ทรณินายนินธุ์ สุวรรณรงค์ ต้องได้รับการแก้ไขปัญหาโดยด่วนที่สุด เนื่องจากผู้ร้องเรียนได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงมาเกือบ ๑ ปี โดยเฉพาะปัญหาสถานภาพความเป็นข้าราชการและสิทธิต่าง ๆ ที่ประชุมจึงได้หารือแนวทางการแก้ไขปัญหาและได้ข้อสรุปในการดำเนินการโดยด่วนที่สุด ดังนี้

๑) ตามที่ได้รับทราบจากคำชี้แจงของรักษาการอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ว่า นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ ได้มีการยื่นอุทธรณ์ คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๑๗๑๑/๒๕๕๔ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งรับโอนข้าราชการ ที่สั่ง ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ต่อสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วมีมติให้ชะลอคำสั่งยกเลิกคำสั่งรับโอนข้าราชการ ดังกล่าวข้างต้นไว้ก่อน จึงส่งผลให้ นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ ยังคงมีสถานภาพข้าราชการและสามารถปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนได้รับสิทธิต่าง ๆ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๐๙๔๘/๒๕๕๔ เรื่อง การรับโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เช่นเดิม ดังนั้น ขอให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ดำเนินการให้ นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจนกว่าจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนไปพลางก่อนในเบื้องต้น แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้สามารถมีข้อยุติของปัญหาดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ควรส่งผลการพิจารณาอุทธรณ์พร้อมเหตุผลในการชะลอคำสั่งยกเลิกคำสั่งรับโอนข้าราชการ ดังกล่าว ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาอีกครั้ง

๒) เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้รับผลการพิจารณาดังกล่าวในข้อ ๑ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์แล้ว ควรพิจารณาดำเนินการส่งเรื่องดังกล่าวโดยด่วนที่สุดไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องดังกล่าว โดยขอความอนุเคราะห์ให้พิจารณาดำเนินการโดยด่วนที่สุด

๓) เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้รับเรื่องหรือดังกล่าวในข้อ ๒ จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอความอนุเคราะห์ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการโดยด่วนที่สุด เพื่อเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาทำความเข้าใจ และส่งกลับไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ในระหว่างดำเนินการดังกล่าว นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ สามารถเข้าปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำแหน่งอาจารย์สาขาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๐๙๔๘/๒๕๕๔ เรื่อง การรับโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จนกว่ากระบวนการดำเนินการจะเป็นที่สิ้นสุด

หลังเสร็จสิ้นการพิจารณา คณะกรรมการได้มีหนังสือแจ้งสรุปผลการพิจารณาดังกล่าวไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๑.๕ โครงการผลิตครูมืออาชีพ

๑) การเปลี่ยนแปลงชื่อโครงการ จาก “โครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่” เป็น “โครงการผลิตครูมืออาชีพ” คณะกรรมการไม่ติดใจที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อโครงการ

๒) การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติในการคัดเลือกบุคคลเข้าร่วมโครงการ

เนื่องจากโครงการผลิตครูมืออาชีพมีวัตถุประสงค์หลักที่ต้องการได้คนเก่งและดีที่มีความตั้งใจมาเป็นครูให้เข้ามาเรียนในโครงการ เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์การคัดเลือกและกระบวนการผลิตทั้งหมดจะต้องสะท้อนให้เห็นว่าสามารถทำให้ได้มาซึ่งบุคคลตามวัตถุประสงค์หลักของโครงการดังกล่าว ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงให้คัดเลือกจากนักศึกษาที่กำลังเรียนปีที่ ๔ ที่มีผลการเรียนตามเกณฑ์นั้น ถือเป็นเพียงมาตรการเฉพาะหน้าที่ควรดำเนินการในระยะสั้น แต่การได้มาซึ่งบุคคลที่จบการศึกษาจากคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ แล้ว มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในวิชาชีพครูที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่เยาวชนเพื่อเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตนั้น ควรใช้เวลาในการบ่มเพาะบุคคลดังกล่าว ดังนั้น การคัดเลือกบุคคลเข้าร่วมโครงการรูปแบบเดิมที่คัดเลือกนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติเรียบร้อย มีการทดสอบทัศนคติต่อวิชาชีพครู เข้าร่วมโครงการผลิตครูมืออาชีพนั้น ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นโครงการระยะยาว (๕ - ๑๐ ปี) ส่วนการจะคัดเลือกจากนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นปีที่ ๔ ก็สามารถดำเนินการคู่ขนานกันไปได้

๓) การตั้งงบประมาณเกี่ยวกับทุนการศึกษา

คณะกรรมการไม่ติดใจที่รัฐจะตั้งงบประมาณโดยไม่ให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาในโครงการดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดี รัฐควรสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ทุน กยศ. และ กรอ.) ที่เพียงพอเพื่อให้นักศึกษามีโอกาสเรียนจนจบการศึกษาและไม่เป็นภาระของผู้ปกครองหรือให้ทุนการศึกษาในลักษณะการอุดหนุนหรือยกเว้นค่าเล่าเรียน ซึ่งเป็นการลดภาระด้านงบประมาณแผ่นดิน

๔) การตั้งงบประมาณสนับสนุนสถาบันการศึกษาที่ผลิตครูในโครงการผลิตครูมืออาชีพ

คณะกรรมการเห็นว่ารัฐไม่ควรตั้งงบประมาณสนับสนุนสถาบันการศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด แต่ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสถาบันการศึกษาต่อไป โดยพิจารณาตามความเหมาะสมและจำเป็นของแต่ละสถาบัน เนื่องจากการได้มาซึ่งคุณภาพของนักศึกษานั้น กระบวนการผลิตถือว่ามีความสำคัญ ดังนั้น หากสถาบันการศึกษาได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐก็จะมีส่วนช่วยในการเพิ่มคุณภาพการศึกษาได้

๕) การประกันการมีงานทำ

คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการของโครงการผลิตครูมืออาชีพที่ประกันการมีงานทำสำหรับนักศึกษาที่เรียนจบตามโครงการภายหลังจากจบการศึกษา

๖) การวางแผนระยะยาวระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โครงการผลิตครูมืออาชีพเป็นโครงการที่ดีและควรให้การสนับสนุน ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการวางแผนในระยะยาวร่วมกันทั้งหน่วยงานที่ผลิต คือ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษา กับหน่วยงานที่ใช้ครู ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และหน่วยงานที่อนุมัติกรอบอัตรากำลัง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายอัตรากำลังภาครัฐ โดยเฉพาะการขอมติคณะรัฐมนตรีในการบรรจุข้าราชการครู เพื่อทดแทนอัตรากำลังที่เกษียณอายุราชการ และเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดในแต่ละปีร้อยละ ๑๐๐ เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการของทุกฝ่ายสอดคล้องกันไม่ก่อให้เกิดปัญหาในอนาคต

๒. ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมประชุม ได้รับทราบและนำไปประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป รวม ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านนโยบาย รัฐบาล ด้านการกระจายอำนาจทางการศึกษา ด้านการบริหารจัดการด้านบุคลากร ผู้บริหาร ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ ทั้งนี้ มีรายละเอียด โดยสรุป ดังนี้

๒.๑ ด้านนโยบายรัฐบาล

๑) โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

(๑) ประเด็นของการซื้อขาย Tablet ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน ซึ่งไม่มีความชัดเจนว่าเป็นการดำเนินการในลักษณะใด เป็นการดำเนินการระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาลหรือไม่อย่างไร อยากจะขอความชัดเจนในเรื่องนี้

(๒) ในการดำเนินการทำ MOU ที่ทำกับจีนนั้นมีความหมายว่าอย่างไรและ MOU มีความหรือแตกต่างกับ G to G อย่างไร

(๓) เรื่องการซ่อมบำรุงรักษานั้น บริษัทจีนจะลงพื้นที่ได้อย่างไร การรับประกันตัว Tablet เพียง ๑ ปีนั้นค่อนข้างเสี่ยง ควรจะรับประกันอย่างน้อย ๒ ปี

(๔) จากการที่คณะกรรมการฯ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานที่โรงเรียนนานาชาติได้ ข้อมูลว่า ในประเทศต่างๆ มีความเชื่อว่าเด็กเล็กไม่มีความสามารถรักษา Tablet ไว้ได้และจะเกิดปัญหา และพบว่าเด็กที่มีความพร้อมที่จะใช้ Tablet คือ เด็กชั้น ป.๖

(๕) โรงเรียนในกรุงเทพฯ กับโรงเรียนในต่างจังหวัด ขั้นตอนกระบวนการดำเนินการจัดเตรียมนั้น เป็นลักษณะแบบเดียวกันทั้งหมดหรือไม่ มีวิธีการจะสร้างความเข้าใจให้กับผู้ปกครอง ครู หรือทำความเข้าใจกับบุคคลที่เกี่ยวข้องที่รัฐบาลจะนำ Tablet มาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างไร

(๖) การที่จะนำบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในด้าน IT ไปประจำตามโรงเรียนนั้น เป็นเรื่องใหญ่ๆ เพราะปัจจุบันมีครูยังไม่ครบตามจำนวนชั้น ควรอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจ ก่อนที่จะมอบ Tablet

(๗) ควรมีการทราบข้อมูลล่วงหน้าถึงกระบวนการจัดซื้อจัดหาระหว่างรัฐบาลไทยกับ รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าเป็นกระบวนการในรูปแบบใดตั้งแต่แรก

(๘) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารควรมีความพร้อมการวางโครงข่ายที่ดีเพื่อเตรียมการรองรับเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตในโรงเรียน และมีระบบ WI - FI และระบบ ๓G รวมถึงการพัฒนาระบบ ๔G ในอนาคตข้างหน้า

(๙) ควรมีการเตรียมความพร้อมรองรับเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตที่มีปัญหา และมีบริการหลังการขายจากบริษัทในการช่วยเหลือหรือซ่อมแซมเครื่องที่มีปัญหา

(๑๐) ควรมีการดำเนินการส่งมอบเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้นักเรียนได้ใช้งานทันในปีการศึกษาที่กำลังจะเปิดเทอมตามที่ได้มีการคาดการณ์ไว้

(๑๑) ควรมีการวางแผนร่วมกันระหว่างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและกระทรวงศึกษาธิการในการป้องกันหรือควบคุมหรือเฝ้าระวังความเสี่ยงกับผลที่จะเกิดกับนักเรียนในทางลบในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต เช่น เรื่องเกมส์ เรื่องทางเพศ เป็นต้น โดยอาจตั้งเป็นคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งและมีการวิจัยผลกระทบที่จะเกิดขึ้นด้วย

(๑๒) ควรมีการศึกษาว่าโรงเรียนไหนที่ประสบปัญหาในการใช้อินเตอร์เน็ตในโรงเรียนและชุมชน ทั้งในเรื่องค่าใช้จ่ายอินเทอร์เน็ตที่เกิดขึ้น เพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาได้ทันกับการใช้งาน

(๑๓) ควรมีข้อมูลพื้นฐานและมีการศึกษาว่าการใช้คอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ อย่างไร

(๑๔) ควรมีการให้ความรู้กับผู้ใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตก่อนการใช้งาน เช่น ครูผู้สอน และมีการศึกษาผลการวิจัยว่ามีปัญหาเกี่ยวกับตัวเครื่องในการใช้งานในลักษณะใด รวมทั้งมีอุปกรณ์เสริมประกอบการใช้งานเมื่อมีปัญหาหรือไม่ เช่น การใช้หูฟังประกอบการใช้งาน เป็นต้น

(๑๕) ควรมีการขอข้อมูลเกี่ยวกับแผนงานที่เตรียมการไว้ในเรื่องต่าง ๆ จากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงและดำเนินการเผยแพร่ต่อสาธารณชนเมื่อมีข้อสงสัยในเรื่องนั้น ๆ

(๑๖) เนื่องจากโครงการคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเป็นโครงการใหญ่ ใหม่ และเป็นโครงการที่เกิดขึ้นสำหรับการศึกษาของเด็ก ดังนั้น การติดตามผลกระทบ (Impact) ของโครงการจึงจำเป็นอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการควรจะต้องมีหน่วยงานกลางที่คอยติดตามผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเพื่อนำผลที่ได้มาแก้ไขปัญหา หรือปรับปรุงโครงการต่อไปในอนาคต

(๑๗) เนื่องจากวัยของเด็กประถมศึกษาเป็นวัยที่กำลังเรียนรู้เรื่องของทักษะการอ่านและเขียน ดังนั้นหากมีโครงการนี้ กระทรวงศึกษาธิการจะต้องหาวิธีการว่าจะทำอย่างไรที่จะให้เด็กยังสามารถมีการพัฒนาทักษะในด้านนี้ได้

๒) นโยบายโรงเรียนขนาดเล็ก

(๑) โรงเรียนขนาดเล็กในบางพื้นที่ อยู่ห่างไกลหรืออยู่ต่างอำเภอ ทำให้ในทางปฏิบัติจะเกิดปัญหา เช่น การจัดชั้นเรียน การเคลื่อนย้ายนักเรียน การจัดหาครุภัณฑ์ และงบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

(๒) ควรให้โรงเรียนในองค์การบริหารส่วนตำบลเดียวกัน รวมกลุ่มกันโดยมีการบริหารจัดการร่วมกัน เช่น มีการจัดตารางสอนร่วมกัน ประเมินความดีความชอบของครูผู้สอนร่วมกัน ถ้าตำบลนั้นมีโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กโดยให้เป็นเครือข่าย มีการสอนครบชั้นตามเดิม แต่ให้ครูผู้สอนเดินทางไปสอนและเป็นการสอนร่วมกันของครูแต่ละโรงเรียนโดยจัดครูให้เหมาะสมตามสาขาวิชาและโรงเรียน และมีการให้เบี้ยเลี้ยง รวมทั้งจัดยานพาหนะ

(๓) ควรมีการประเมินว่าเหตุใดโรงเรียนจึงมีขนาดเล็ก เช่น อาจเกิดจากโครงสร้างประชากร หรือเกิดจากการบริหารจัดการของผู้บริหาร เป็นต้น ซึ่งต้องมีการแยกสาเหตุให้เห็นอย่างชัดเจน เพื่อการแก้ไขปัญหาในเรื่องคุณภาพ ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องคำนึงถึงอย่างสำคัญ รวมทั้งปัญหาที่พบในโรงเรียนขนาดเล็ก เช่น ค่าใช้จ่ายรายหัว และภาวะเบียดของกระทรวง จึงเป็นเรื่องที่จะต้องมีการแก้ไขให้มีคุณภาพ

(๔) ที่ผ่านมาระบบโรงเรียนขนาดเล็กได้มีการช่วยเหลือตนเองมาโดยตลอด โดยมีการรวมกลุ่มกันในพื้นที่ใกล้เคียงกัน และมีการประสานกันในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนว่าจะมีการแบ่งระดับในการจัดการเรียนการสอนอย่างไร และรับผิดชอบส่วนใดบ้าง

๓) นโยบายและแนวทางการดำเนินการในการรับนักเรียนเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และนโยบายการบริจาคเงินในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ

(๑) ควรมีแนวทางอย่างชัดเจนในการให้นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และโรงเรียนที่ไม่ได้จัดการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้มีสิทธิจัดอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงด้วย

(๒) ตามข้อเท็จจริงจะมีการบริจาคเพื่อการพัฒนาการศึกษาให้ดีขึ้น และจะมีอีกประเภทหนึ่งคือโรงเรียนที่มีชื่อเสียงอาจจะมีการเรียกเก็บเงินกับนักเรียนที่ไม่สามารถสอบได้หรือมีช่องทางพิเศษในส่วนของผู้มีอุปการคุณของโรงเรียน

(๓) ควรมีการทบทวนแนวทางการบริจาคเงินให้ชัดเจนว่าจุดประสงค์ของการบริจาคเงินจะเป็นการบริจาคเงินเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาการนำเงินบริจาคไปใช้วัตถุประสงค์อื่น

๔) นโยบายโครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่ หรือโครงการผลิตครูมีอาชีพ

(๑) โครงการทุนครูพันธุ์ใหม่เป็นโครงการที่ดีที่กระทรวงศึกษาควรจะต้องดำเนินการต่อไป ส่วนจะมีการเปลี่ยนชื่อหรือไม่ก็ขึ้นกับความเหมาะสม สำหรับรูปแบบโครงการไม่ว่าจะเป็นแบบเรียน ๕ ปี หรือจะเป็น ๔ + ๑ ปี นั้น ดีทั้งสองรูปแบบเพราะมีจุดแข็งต่างกัน ส่วนการจะให้ทุนสนับสนุนในรูปแบบใด เช่น ให้ทุนทั้งหมด หรือสนับสนุนเฉพาะค่าใช้จ่ายบางส่วนที่จำเป็นก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม แต่จะต้องมีการประกันการมีงานทำเป็นหลักสำหรับโครงการนี้ เพื่อเป็นการดึงดูดคนเก่ง คนดีเข้ามาเป็นครู ซึ่งจะส่งผลดีต่อคุณภาพของครูและคุณภาพการศึกษาในอนาคตต่อไป

(๒) การส่งเสริมการผลิตครูนั้นนอกจากจะเน้นเรื่องคุณภาพของผู้ที่เข้ามาเรียนแล้ว กระทรวงศึกษาธิการจะต้องเน้นที่ครูของครู ด้วย เนื่องจากปัจจุบันพบว่าสถาบันอุดมศึกษามีจำนวนครูที่สอนครูลดลงทั้งปริมาณและคุณภาพ ซึ่งสิ่งนี้จะส่งผลถึงคุณภาพของนักศึกษาที่จะจบออกมามา ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จะต้องวางแผนเรื่องนี้ให้ดีเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ในการกำหนดสถาบันอุดมศึกษาที่จะเปิดสอนครูในโครงการทุนครูพันธุ์ใหม่ ไม่ควรจัดสรรแบบระบบโควตา เนื่องจากจะเป็นการผูกขาดซึ่งจะไม่เกิดผลดีในเชิงคุณภาพ และสถาบันที่จะผลิตครูตามโครงการดังกล่าวจะต้องได้รับการประเมิน และผ่านการประเมินในทุก ๆ ปีว่ามีประสิทธิภาพในการที่จะผลิตครูได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) กรณีโครงการทุนครูพันธุ์ใหม่ ๔+๑ ปี นั้นควรให้โอกาสและนำหนักไปยังกลุ่มสาขาวิชาที่ขาดแคลนครูและต้องการครูที่มีความชำนาญเฉพาะ เช่น ครูวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น เพื่อให้ได้คนที่เก่งเฉพาะทางมาเป็นครู และในโครงการทุนครูพันธุ์ใหม่นอกจากจะให้ความสำคัญต่อครูการศึกษาขั้นพื้นฐานสายสามัญแล้วควรให้ความสำคัญครูในสายช่างที่จะไปสอนระดับอาชีวศึกษาด้วย โดยครูในสายนี้ควรรับนักศึกษาที่จบจากสายอาชีวศึกษาเข้าร่วมโครงการ นอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญพอ ๆ กับการพัฒนาเรื่องความรู้ความสามารถของผู้เรียนแล้ว การสร้างจิตวิญญาณความเป็นครูถือว่ามีค่ามาก

(๔) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยอาศัยครูเป็นผู้ขับเคลื่อน เป็นแนวคิดที่ดี และได้มีการดำเนินการไปแล้วโดย สพฐ. และเพื่อให้เกิดความสำเร็จของโครงการจะต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่าย ตั้งแต่มหาวิทยาลัยจนถึงโรงเรียน ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการอาจจำเป็นต้องสร้างศูนย์กลาง

เครือข่ายในการติดตามและผลักดันโครงการ โดยมีมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลาง ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นผู้ให้การสนับสนุนร่วมผลักดัน และโรงเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ โดยอาจแบ่งเป็นภูมิภาค ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นแกนหลัก ภาคเหนือให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นแกนหลัก ภาคกลางให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นแกนหลัก สำหรับภาคใต้ให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นแกนหลักในการร่วมผลักดัน

(๕) โครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่หรือโครงการผลิตครูมีอาชีพเป็นโครงการที่ดีและควรให้การสนับสนุนต่อ ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการวางแผนในระยะยาวร่วมกันทั้งหน่วยงานที่ผลิต คือ สกอ. มหาวิทยาลัย กับหน่วยงานที่ใช้ครูได้แก่ สพฐ. สอศ. และหน่วยงานที่อนุมัติกรอบอัตรากำลัง กคศ. และ คปร. เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการของทุกฝ่ายสอดคล้องกันและไม่ก่อให้เกิดปัญหา

(๖) เนื่องจากโครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่หรือโครงการผลิตครูมีอาชีพมีวัตถุประสงค์หลักที่ต้องการได้คนเก่งและดีที่มีความตั้งใจมาเป็นครูให้เข้ามาเรียนในโครงการ ดังนั้นหลักเกณฑ์การคัดเลือกและกระบวนการผลิตทั้งหมดจะต้องสะท้อนให้เห็นว่าสามารถทำได้มาซึ่งบุคคลตามวัตถุประสงค์หลักของโครงการดังกล่าว ซึ่งตามนโยบายเดิมที่มีการคัดเลือกนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่มีคุณสมบัติเข้ามาเรียนในหลักสูตรครู ๕ ปี มีการให้ทุนการศึกษาและประกันการมีงานทำถือเป็นแนวทางที่เหมาะสม เพราะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้คนเก่ง คนดีมาเรียน ส่วนกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงให้คัดนักศึกษากำลังเรียนปีที่ ๔ เข้าสู่โครงการโดยใช้หลักเกณฑ์เกรดเฉลี่ย ๓.๐๐ ขึ้นไป เป็นหลักเกณฑ์ที่เน้นเพียงการคัดคนเก่งเข้ามาสู่โครงการจึงถือว่าไม่ตรงกับวัตถุประสงค์หลักของโครงการ ดังนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่าการคัดนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นเข้าเรียนเป็นสิ่งที่เหมาะสมกว่าเนื่องจากจะได้ทั้งคนเก่ง ดี และมีความตั้งใจ ส่วนกรณีที่จะสนับสนุนทุนการศึกษาหรือไม่นั้นให้ปฏิบัติตามแนวทางที่ฝ่ายบริหารเห็นว่าเหมาะสมแต่จะต้องประกันการมีงานทำ

๕) โครงการย้ายครูคืนถิ่น

(๑) การดำเนินการตามโครงการครูคืนถิ่น กระทรวงศึกษาธิการควรจะต้องมีความชัดเจนว่าคืนถิ่นนั้นคืออะไร มีเป้าหมายอะไร และมีหลักเกณฑ์ที่วัดได้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการย้ายของครูจากโรงเรียนขนาดเล็กซึ่งขาดแคลนครูอยู่แล้วไปอยู่ที่โรงเรียนที่ขนาดใหญ่กว่าที่มีโอกาสในการเจริญก้าวหน้าในหน้าที่มากกว่า

(๒) โครงการย้ายครูคืนถิ่นเป็นโครงการที่ดี แต่อย่างไรก็ตามจะต้องคำนึงถึงคุณภาพทางการศึกษา หากการย้ายครูคืนถิ่นไปแล้วมีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาทำให้คุณภาพลดลงก็ไม่ควรดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนขนาดเล็ก นอกจากนั้นกรณีที่จะนำครูอัตราจ้าง และพนักงานราชการมีทดแทนครูที่ย้ายไปนั้นเห็นว่าอาจจะไม่เหมาะสมเพราะครูเหล่านั้นอาจจะลาออกหรือย้ายไปอีกเพราะไม่มีความมั่นคงทางอาชีพ

(๓) โครงการครูคืนถิ่น เป็นโครงการที่มีการดำเนินงานมาเป็นระยะเวลาเวลานาน แต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ และมีปัญหาที่เห็นได้ชัดและเป็นทวิภาคษ์วิจารณ์กันอยู่ในสังคม คือปัญหาที่หน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา และให้ความเห็นการย้ายครูได้เรียกรับเงินจากครูที่ประสงค์ขอย้ายไปสอน ณ โรงเรียนที่ต้องการโดยมีการทำเป็นกระบวนการและอาจมีผู้เกี่ยวข้องหลายคน จนเป็นเหตุให้เกิดการร้องเรียนของครู และกรณีที่เป็นปัญหาสืบเนื่องจากโครงการครูคืนถิ่นที่เกิดผลกระทบขึ้นกับโรงเรียนที่มีสภาพขาดแคลนอัตรากำลังครูอยู่แล้ว ก็ส่งผลซ้ำเติมให้ยิ่งขาดแคลน

กำลังอัตราครุมายิ่งขึ้น เพราะครุขอย้ายไปพร้อมอัตราเงินเดือน ดังนั้น จึงควรผลักดันให้กระทรวงศึกษาธิการ และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องวางระบบแผนการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางแก้ไขที่เหมาะสม และสิ่งสำคัญอย่างยิ่งจะต้องหาวิธีอย่างไรให้สังคมไทยโดยเฉพาะในส่วนราชการตระหนักถึงความถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริต และปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๒ ด้านการกระจายอำนาจทางการศึกษา

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการสนับสนุนช่วยเหลือการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๑) การบริหารราชการแผ่นดิน เน้นหลักการกระจายอำนาจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญในการกระจายอำนาจทางปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละบริบทมีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจมีรายได้เพียงพอก หรือมีรายได้จำกัด ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้เพียงพอกต้องมึบทบาทในการให้ความช่วยเหลือสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน และคุณภาพของเด็กนักเรียนในพื้นที่ โดยใช้งบประมาณที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(๒) กฎหมายได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม บางท้องถิ่นที่มีงบประมาณเพียงพอก มีศักยภาพในการบริหารจัดการ มีความประสงค์เข้าไปสนับสนุนช่วยเหลือสถานศึกษา แต่ติดขัดเกี่ยวกับระเบียบในการใช้งบประมาณสนับสนุนหรือทำการก่อสร้างรูปแบบอาคารต่าง ๆ ในสถานศึกษา ดังนั้น ขอให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลายพิจารณาว่าจะเปิดช่องทางของกฎหมายให้ท้องถิ่นดำเนินการได้หรือไม่ โดยพิจารณาบททวนหลักเกณฑ์ หรือระเบียบดังกล่าวว่าจะยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนใด

๒.๓ ด้านการบริหารจัดการด้านบุคลากร ผู้บริหาร ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา

๑) ครูกับคุณภาพการศึกษา

(๑) ปัญหาครูอาชีวศึกษาที่มีทักษะฝีมือในทางช่างเป็นอย่างดีแต่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เช่น คนที่จบวิศวะจากต่างประเทศ ครูสภามีแนวทางแก้ไขปัญหานี้อย่างไร จะอนุโลมได้หรือไม่

(๒) การแก้ปัญหาครูขาดแคลนของ สพฐ. โดยการเรียนควบชั้นเรียน ไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหา เพราะเมื่อครูคนเดียวสอนทุกวิชาจะหาความสามารถความเชี่ยวชาญเฉพาะวิชาได้อย่างไรก็ได้แต่สอนแบบขอไปที แล้วจะเอาคุณภาพการศึกษามาจากไหน กระทรวงศึกษามีแนวทางในการแก้ปัญหานี้อย่างไร

(๓) การจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาซึ่งจะมีการเปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ครูอาชีวศึกษาที่จะสอนระดับปริญญาตรีจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูหรือไม่ เนื่องจากในระดับอุดมศึกษาไม่ต้องมีใบประกอบวิชาชีพครู

(๔) การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. เมื่อเทียบกับโรงเรียนเอกชนแล้วผู้บริหารของโรงเรียนเอกชนเป็นที่ยอมรับมากกว่า

(๕) อาชีวศึกษา ควรแก้ปัญหาครูที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ด้วยการให้ครูเหล่านั้นทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้สอน โดยมีครูอาชีวศึกษาที่มีใบอนุญาตคอยควบคุมดูแล

(๖) ควรนำข้อสรุปจากการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเรื่อง ครู กับคุณภาพการศึกษาที่จะตั้งขึ้นนี้ เสนอเป็นญัตติเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

(๗) งบประมาณด้านการศึกษาของประเทศไทยเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศในเอเชีย ค่อนข้างสูง แต่คุณภาพการศึกษาดำ มีการใช้เงินที่ไม่นำไปสู่คุณภาพทางการศึกษาหรือไม่

(๘) ปัญหาการขาดแคลนครูของครู สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามี แนวทางในการแก้ปัญหาอย่างไร และจะแก้ปัญหานี้ได้ทันกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เป็นที่ สนใจของผู้เรียนที่มีจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือไม่

(๙) เห็นด้วยกับการที่ครูจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพราะอย่างน้อย ประกันคุณภาพครูได้ในระดับหนึ่งและเป็นศักดิ์ศรีของข้าราชการครู อีกทั้งการให้มีใบอนุญาตเพราะ ต้องการให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง และมีวิทยฐานะที่มีค่าตอบแทนที่สูง

๒) หลักเกณฑ์และวิธีการทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะของข้าราชการครู

(๑) หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะ ว ๒๕ ว ๑๗ และ ว ๕ มีความเหมาะสม หรือไม่อย่างไร มีจุดด้อยและปัญหาอย่างไร

(๒) ต้องก้าวข้ามการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประเมินวิทยฐานะและต้องหา วิธีการว่าทำอย่างไรจึงจะสร้างแรงบันดาลใจให้ครูทำหน้าที่ได้อย่างเต็มตามศักยภาพและทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เพื่อให้ผู้รับการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ และการประเมินวิทยฐานะนั้นถ้า เห็นว่ามีความสำคัญก็สามารถใช้ได้ตามความเหมาะสมในแต่ละกรณี และหลักเกณฑ์การทำผลงาน วิชาการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันถ้ายังมีความจำเป็นในการประเมินวิทยฐานะก็ต้องปรับแก้หาวิธีการที่ เหมาะสม โดยต้องมีเป้าหมายว่าครูต้องมีคุณภาพ

(๓) การจัดการศึกษาของชาติที่จะทำให้มีการพัฒนาและผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมี คุณภาพนั้นครูผู้สอนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้เน้นการให้ความรู้ ทักษะ และทัศนคติพื้นฐานเป็นอันดับแรก และนอกจากนี้ต้องให้ความรู้ ทักษะ และทัศนคติต่อชีวิต และต่ออาชีพ เพราะมีผู้รับการเรียนรู้ที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาแตกต่างกัน

๓) ผลกระทบจากการยกเลิกบัญชีผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา

(๑) ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๒๒ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่แจ้งเวียนปลัดกระทรวง เลขาธิการ อธิบดี อธิการบดี และผู้อำนวยการ โดยได้ยกเลิกบัญชีผู้ได้รับ คัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการ สถานศึกษาทุกบัญชี เป็นเรื่องที่กระทบต่อสิทธิของผู้ที่สอบคัดเลือกและได้รับการขึ้นบัญชี

(๒) การขึ้นบัญชีผู้ที่สอบคัดเลือก หากบัญชีใกล้จะครบกำหนด ก่อนจะมีการยกเลิก หากมีตำแหน่งหรืออัตราตำแหน่งว่างตามที่ประกาศสอบ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีการประชุม และเร่งดำเนินการในการบรรจุและแต่งตั้งผู้ได้รับการขึ้นบัญชี เพราะหากไม่มีการประชุมหรือการ ดำเนินการดังกล่าว อาจเป็นช่องว่างให้เกิดการกลั่นแกล้งและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ได้รับการขึ้นบัญชี

(๓) หลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นมาใหม่ มีวิธีการที่สำคัญ ๒ ประการ คือ ๑.๑) กลุ่มสอบ คัดเลือก ๑.๒) กลุ่มคัดเลือก จะทำอย่างไรให้มีความโปร่งใอย่างแท้จริง ไม่มีการผูกขาดกับระบบ อุปถัมภ์ และทำให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ และการประกาศใช้หลักเกณฑ์ ต้องคำนึงถึง ความเป็นธรรมและความยุติธรรม อีกทั้งเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้ที่สอบขึ้นบัญชีได้ โดยไม่เป็นการ กระทบที่เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และเป็นการกลั่นแกล้งผู้อื่นให้เสียหาย

๔) การแก้กฎหมายคืบคลานความเป็นครูให้บุคลากรทางการศึกษา

(๑) ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) นั้น ตามกฎหมายที่กำหนดในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งนับแต่ประกาศใช้กฎหมายต้องมีความชัดเจนว่า กฎหมายฉบับนี้ได้รอนสิทธิบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งดังกล่าวหรือไม่ประการใด ซึ่งหากเป็นการรอนสิทธิแล้ว สมควรที่จะแก้กฎหมายเพื่อคืนสิทธิหรือให้ได้สิทธิตามกฎหมายต่อไป

(๒) จากข้อเรียกร้องเป็นกรณีของผู้ร้องเรียน ต้องการได้สิทธิเหมือนเช่นสิทธิของครูเพื่อความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ดังนั้น ก.ค.ศ. ต้องกลับไปพิจารณาทบทวนว่าสามารถที่จะมีการออกกฎเกณฑ์ประการใด เพื่อเอื้อให้บุคคลตามตำแหน่งดังกล่าว ได้มีโอกาสเจริญก้าวหน้าในการงานเหมือนเช่นสายตำแหน่งครู ผู้บริหารสถานศึกษา โดยนำเรื่องไปประกอบวิชาชีพครูที่กำลังดูแลโดยคุรุสภามาประกอบการพิจารณา

(๓) ก.ค.ศ. ต้องทบทวนการออกกฎเกณฑ์ในการประเมินครู ผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งผู้บริหารการศึกษา ซึ่งหากมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎเกณฑ์ การประเมินต้องใช้หลักด้านความสัมพันธ์ของการปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของกฎเกณฑ์ที่จะออกมาบังคับใช้

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ

๑) กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

(๑) กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาควรจัดทำแผนความน่าจะเป็นของงบประมาณที่จะใช้ของกองทุน ล่วงหน้าอย่างน้อย ๑๐ ปี เพื่อให้รัฐบาลได้ทราบว่าจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณให้กองทุนเป็นจำนวนเท่าใดถึงจะเพียงพอสำหรับการบริหารจัดการของกองทุน เพื่อเป็นการแก้ปัญหากรณีเงินไม่เพียงพอกับความต้องการกู้ยืมของนักเรียน นักศึกษาต่อไป รวมถึงกองทุนควรจัดทำตารางรายละเอียดการหมุนเวียนเงินของกองทุนเพื่อให้หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการเงินของกองทุน

(๒) กระบวนการให้เงินกู้ยืมในรูปแบบใดก็ตาม ควรจะให้มีการผูกกับการยกระดับคุณภาพการศึกษา เนื่องจากที่ผ่านมาระบบได้นำเงินกู้ยืมกับนักศึกษา โดยนักศึกษาจะเป็นผู้รับผิดชอบหนี้โดยตรง แต่สถานศึกษาไม่ต้องรับผิดชอบแต่อย่างใด สถานศึกษาจึงเป็นเพียงผู้ใช้ประโยชน์แต่อย่างเดียวนั้น ควรจะให้สถานศึกษาเข้ามามีส่วนรับผิดชอบด้วยโดยนำผลการประเมินสถานศึกษาและผลการประเมินนักเรียนไปผูกกับการจัดสรรเงินให้กู้ยืม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องมีการยกระดับคุณภาพการศึกษา และทำให้รัฐได้รับหลักประกันว่าผู้ที่ได้กู้ไปสำเร็จการศึกษาแล้ว จะได้คุณภาพการศึกษาคีขึ้น

(๓) กองทุนควรมีการนำปัญหาต่าง ๆ ที่ผ่านมาของกองทุน มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนากระบวนการบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

๒) งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของหน่วยงานทางการศึกษา

(๑) สำหรับการการเสนอของงบประมาณของ หน่วยงานต่าง ๆ ขอให้ตรงกับความเป็นจริง และความต้องการ นอกจากนั้นจะต้องสามารถอธิบายได้ว่าสิ่งที่ดำเนินการตามโครงการเหล่านั้นจะส่งผลต่อการเพิ่มคุณภาพการศึกษาได้อย่างไร เพื่อให้สามารถติดตามประเมินผลได้ และเพื่อให้การใช้งบประมาณนั้นเกิดประสิทธิภาพและส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาอย่างแท้จริง

(๒) จากการเสนอของงบประมาณของสพฐ. ที่จะนำเทคโนโลยี หรือคอมพิวเตอร์มาใช้กับเด็กนักเรียน เช่น การแจกแท็บเล็ตแก่เด็กนักเรียนคนละเครื่อง โครงการดังกล่าวอาจไม่สามารถสะท้อนให้เห็นว่ามีผลต่อคุณภาพการศึกษาของเด็กนักเรียนโดยตรงอย่างไรเมื่อได้รับคอมพิวเตอร์แล้ว ดังนั้น สพฐ. จะต้องนำเสนอด้วยว่าโครงการดังกล่าวมีวิธีการที่จะให้เด็กสามารถได้รับการศึกษาที่ดี และเพิ่มคุณภาพการศึกษาได้อย่างไร ส่วนในเรื่อง “โครงการคืนครูสู่ห้องเรียน” นั้น เป็นโครงการที่ดี นอกจากนั้น สพฐ. ควรจะมีโครงการที่เน้นเรื่องของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น โครงการที่เน้นการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาครู โดยร่วมกับ สกอ. โครงการที่เกี่ยวกับการคืนนิเทศก์ศึกษาให้กลับมามีบทบาทเช่นเดิม รวมไปถึงเรื่องของการจัดสรรค่าใช้จ่ายรายหัวของ สพฐ. ควรจะต้องเพิ่มขึ้นเนื่องจากค่าใช้จ่ายรายหัวเดิมที่ตั้งไว้นั้นไม่เหมาะสมกับสภาพที่เปลี่ยนไป รวมทั้งจะต้องมีความหลากหลายและยืดหยุ่น และสอดคล้องกับความเป็นจริง และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ สพฐ. ควรปรับทั้งองค์ภาพพให้มีความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการต่าง ๆ

(๓) ในส่วนครุภัณฑ์พื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนการสอนและการพัฒนาศักยภาพบุคลากร เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรมีการเสนอของงบประมาณสำหรับเรื่องดังกล่าวให้เพียงพอ

(๔) ในการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาจะต้องมีการจัดงบประมาณสำหรับการเตรียมครูและบุคลากรเพื่อรองรับการตั้งสถาบันอาชีวศึกษาเนื่องจากเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรจะต้องมีการเสนอของงบประมาณในส่วนของการเตรียมครูและบุคลากรเพื่อรองรับการตั้งสถาบันอาชีวศึกษา

(๕) งบประมาณในส่วนงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พบว่าลดลงเรื่อย ๆ ทั้งที่งานวิจัยเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งควรจะต้องได้รับการสนับสนุนและผลักดันด้านงบประมาณให้ได้รับอย่างเพียงพอต่อการดำเนินการ รวมถึงโครงการ NEd Net ซึ่งเป็นโครงการที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ควรจะต้องได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณเช่นเดียวกัน

(๖) ในการเสนอของงบประมาณของแต่ละหน่วยงาน ควรจะต้องเสนอของงบประมาณตามความเป็นจริง ในส่วนการจัดสรรงบประมาณของสำนักงบประมาณ ควรจัดสรรงบประมาณให้ตามลำดับความสำคัญและความจำเป็นของแต่ละหน่วยงาน

(๗) งบประมาณที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้รับจัดสรร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถือได้ว่าเป็นจำนวนน้อย แต่ต้องยอมรับกันว่าหน่วยงานนี้แม้จะมีความสำคัญ และนานาชาติก็ยิ่งปรากฏว่าให้ความสำคัญกับหน่วยงานนี้ แต่ของไทยอาจมีวิพากษ์วิจารณ์บ้างในบางกรณีเกี่ยวกับการดำเนินงานของ สมศ. ที่ยังไม่มีความชัดเจนหรือบทบาทค่อนข้างน้อย ดังนั้น หน่วยงานจำเป็นต้องทำให้ปรากฏผลงานอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรืออาจต้องใช้เวลาในการที่จะได้รับการยอมรับจากสังคม

(๘) หน่วยงานทางการศึกษาในแต่ละหน่วยงานที่มีโครงการหรือยุทธศาสตร์การดำเนินงานที่มีความสำคัญ แต่มีปัญหาอุปสรรคด้านงบประมาณ ซึ่งหากโครงการไหนที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นและอาจใช้งบประมาณไม่มากนัก ให้หน่วยงานทางการศึกษานั้น ๆ จัดทำรายละเอียดของโครงการหรือแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวส่งมายังคณะกรรมการการศึกษา เพื่อจะได้ทำเป็นหนังสือประสานไปยังฝ่ายบริหารหรือรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณอุดหนุนต่อไป

๒.๕ ด้านอื่น ๆ

- การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๑) การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

(๑) ในส่วนผู้ประกอบการภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้ใช้ผลผลิตทางการศึกษาจะเน้นใน ๒ ประการสำคัญคือ (๑.๑) ทักษะคติต่อการทำงาน (๑.๒) ทักษะจำเป็นต่อการทำงานของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ฉะนั้น หากพิจารณาในแผนงานของหน่วยงานทุกแห่ง เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามแผนภายใน ๔ ปีแล้ว เกี่ยวกับเรื่องทั้งสองกรณีดังกล่าวจะเกิดผลสัมฤทธิ์หรือไม่

(๒) ประเด็นที่ต้องกำหนดให้ตรงกันคือการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยจะเกิดขึ้นในอีก ๔ ปีข้างหน้า ซึ่งประเทศจะได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์นั้น ทั้งนี้ การศึกษาถือเป็นกลไกประการสำคัญที่จะเข้าไปขับเคลื่อนประเทศให้ได้รับประโยชน์จากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

(๓) กำหนดกรอบเป้าหมายของเด็กนักเรียน นักศึกษา ในระดับ ปวช. และปวส. ที่จะมีทัศนคติและทักษะในการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อย ๓๐% ของเด็กนักเรียน นักศึกษาที่จบการศึกษา โดยอาจตั้งโจทย์หรือกำหนดกรอบจำนวนเท่าใดต่อปีให้ได้จำนวนและคุณสมบัติตามที่กำหนด ซึ่งหากได้ผลตามจำนวนดังกล่าวเป็นอย่างน้อย ประเทศก็สามารถที่จะแข่งขันในระดับอาเซียนได้

๒) การเคลื่อนที่ข้ามพรมแดนของนักเรียน นักศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๑) รัฐบาลพยายามให้ไทยเป็นศูนย์กลางอาเซียน และสามารถดำเนินการได้ดี ติดอันดับ และเป็นที่ต้องการของประเทศเพื่อนบ้านที่จะเข้ามาศึกษา การที่ไทยจะเป็นศูนย์กลางของอาเซียนได้ขึ้นอยู่กับ ๒ เรื่องหลัก ได้แก่ คุณภาพการศึกษา และความสะดวกในการเข้ามาเรียน

(๒) ค่าธรรมเนียมการตรวจลงตรา นั้น ถือเป็นรายได้ของประเทศ การอำนวยความสะดวก และปัญหาบัตรคิวเพื่อไปขายต่อเป็นประเด็นที่ต้องตรวจสอบ เพราะหากไม่มีความเชื่อมั่นในสถานทูตและสถานกงสุลก็จะเป็นปัญหาต่อไปได้

(๓) ปัจจุบันไทยได้เปรียบทั้งเชิงภูมิศาสตร์ คุณภาพการศึกษา และทางการเมือง หาก ๑๐ ปีข้างหน้า หากไทยไม่ดำเนินการอะไร ฐานการผลิตจะไปอยู่ที่ประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น และจะไม่มาลงทุนในไทย อีกทั้งมหาวิทยาลัยของประเทศเพื่อนบ้านก็จะยกระดับคุณภาพการศึกษา

(๔) ครู อาจารย์จากต่างชาติจะเข้ามาสอนเพิ่ม ครูสภาจะต้องทบทวนใหม่ว่า จะต้องให้สอบใบประกอบวิชาชีพก็เท่ากับไม่ให้มีครู อาจารย์ชาวต่างชาติ

(๕) ผู้ปกครองหรือผู้ติดตามคนที่เข้ามาเรียนหรือเข้ามาทำงานต้องให้วีซ่าเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนถ้าแก้ไขตรงนี้ได้ ประเทศไทยจะได้ประโยชน์มหาศาล

(๖) การสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาศึกษาในไทย จะเป็นธุรกิจการศึกษาซึ่งจะทำให้เป็นรายได้หลักของประเทศต่อไป ดังนั้น ประเด็นเรื่องคุณภาพการศึกษา และการอำนวยความสะดวก จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้ไทยมีโอกาสเป็นผู้นำทางการศึกษาในกลุ่มอาเซียน และมีความเชื่อมั่นและแรงจูงใจในการอำนวยความสะดวกเข้ามาศึกษาในไทย

๓) ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา

(๑) กรณีเด็กนักเรียนทะเลาะวิวาท หรือนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร เป็นเรื่องที่สร้างความเสียหายต่อการศึกษา และภาพลักษณ์ของประเทศชาติ หน่วยงานทางการศึกษา ที่เกี่ยวข้อง ต้องหามาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยพิจารณาจากบริบททั้งหมดที่เป็น ต้นเหตุ และวัฒนธรรมของสังคมไทยเป็นองค์ประกอบในการแก้ปัญหา

(๒) ครูและสถานศึกษา เป็นกลไกสำคัญที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวในเรื่องนี้ได้ โดยโรงเรียนอาจกำหนดนโยบายให้มีครูดูแลเด็กนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียนอย่างเต็มที่ อีกทั้ง ต้องมีการเพิ่มหลักสูตรด้านศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม เพื่อใช้ในการสอนและอบรมแก่เด็กนักเรียน เหล่านั้น รวมทั้งโครงการอบรมด้านศีลธรรมควบคู่กันด้วย

(๓) ต้องมีการสร้างความเข้าใจอันดีและถูกต้องให้เด็กนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะ ทะเลาะวิวาท ให้มีทัศนคติเกี่ยวกับสถาบันทั้งของตนเองและต่างสถาบันในทางที่ดี โดยอาจอยู่ในรูป กิจกรรมร่วมระหว่างสถาบัน ซึ่งอยู่ในการดูแลเป็นพิเศษจากครูผู้สอน เจ้าหน้าที่จากส่วนราชการอื่น รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียนเพื่อให้เด็กสร้างความคุ้นเคยและมีความรู้สึกที่ดีระหว่างเพื่อนในสถาบัน และต่างสถาบัน อีกทั้ง เด็กยังได้รับความเอาใจใส่จากผู้ใหญ่ด้วยในขณะเดียวกัน จะเป็นการยกระดับ จิตใจและขัดเกลาจิตใจของเด็กในทางที่ดี

๔) ความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา

(๑) ในการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษาในสภาพ ปัจจุบัน ยังไม่ควรมีแนวคิดตั้งส่วนราชการหรือขยายส่วนราชการใหม่ซึ่งยุ่งยากมาก และควรใช้ โครงสร้างส่วนราชการเดิมที่มีอยู่แล้วในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งในการพยายามมุ่งหาแนวร่วมหรือ พันธมิตรที่จะช่วยดำเนินงาน โดยเฉพาะพันธมิตรที่กระจายอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ เช่น องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น หรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ภาคประชาสังคม มูลนิธิเอกชน หรือบริษัทเอกชน ต่าง ๆ ซึ่งมีตัวอย่างหลายกรณีที่หน่วยงานทั้งหลายได้ทำเป็นแบบอย่างที่ดีว่าร่วมมือกันในการ แก้ปัญหาอย่างไรจึงประสบผลสำเร็จ

(๒) เรื่องภายในของระบบการบริหารราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหารงานงบประมาณและบุคคลของกระทรวงและหน่วยงาน ซึ่งระบบราชการปกติเป็นที่เข้าใจว่า จะมีมาตรฐานเดียว แต่ในขณะเดียวกันพอล่วงถึงเรื่องเด็กด้อยโอกาส เด็กที่อยู่ห่างไกล ซึ่งเป็น ตัวอย่างของความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรม ซึ่งชัดเจนว่าต้องมีค่าใช้จ่ายรายหัวหรือหน่วยการนับ ของการทำงานที่ไม่เหมือนกัน หน่วยงานจึงต้องมีแนวคิดไว้ล่วงหน้า เพื่อจะได้มีหน่วยมาตรฐานหลาย อย่างเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของการทำงานจริง และเรื่องการบริหารระบบในส่วนนี้เป็นเรื่อง ที่ทำได้ เช่น เรื่องเกี่ยวกับกฎกระทรวง เป็นต้น

(๓) ในระบบบริหารงานงบประมาณและบุคคล ยังมีระบบบริหารในการจัดการ เรียนการสอน หลักสูตรต่าง ๆ ซึ่งควรทำให้เกิดความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เช่น เรื่องหลักสูตร จำนวนหน่วยกิต วิธีการจัดหน่วยกิต วิธีการเทียบโอน วิธีการสะสม เป็นต้น ขอให้ หน่วยงานได้ทบทวนและคิดว่าควรมีวิธีดำเนินการอย่างไร

(๔) การจัดระบบฐานข้อมูล ควรมีการศึกษาว่าทำอย่างไรจึงจะสามารถสำรวจหรือ ค้นพบเด็กด้อยโอกาสทั้งหลาย และเมื่อค้นและพบแล้วจะต้องเข้าไปแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน จะช่วยให้ แก้ไขปัญหาได้โดยง่าย และใช้ทรัพยากรไม่มาก ฉะนั้น ในเรื่องระบบฐานข้อมูลต้องเชื่อมโยงกันหมด และเมื่อจะดำเนินงานร่วมกับภาคเอกชน หรือต่างกระทรวงหรือระหว่างกระทรวง เช่น กระทรวง ยุติธรรม กระทรวงสาธารณสุข ข้อมูลก็ต้องเชื่อมโยงกันทั้งหมด

(๕) ในเรื่องการแก้ปัญหาเด็กด้อยโอกาส คาดว่าแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการวิจัยและค้นพบแนวทางการแก้ไขปัญหาเชิงเทคนิคไปบ้างแล้วในบางเรื่อง เช่น กรณีเรื่องของเด็กสมาธิสั้น หากมีเทคนิคแล้วก็ให้มีการเก็บข้อมูลรายละเอียดของการแก้ไขปัญหาไว้ เพื่อไม่ต้องหาวิธีการใหม่

(๖) จากข้อมูลการชี้แจงของผู้แทนจากสภาการศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับนโยบายต่าง ๆ เป็นแนวคิดที่ดีแต่มีปัญหาว่าจะทำได้ให้หน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการนำไปปฏิบัติตามนโยบาย ของสภาการศึกษา เนื่องจากลักษณะการดำเนินงานของสภาการศึกษาควรมีบทบาท ชี้นำเชิงนโยบายพิเศษ

(๗) ความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา ปรากฏในทุกพื้นที่ ฉะนั้นหน่วยงานต่าง ๆ จะต้องรับผิดชอบดูแลในเรื่อง Area Agenda รวมทั้งทุกกลุ่มประชากร ทุกเพศ ทุกวัย ทุกมิติของการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ รวมทั้งมิติทางวัฒนธรรม

(๘) บทบาทของการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) มีความสำคัญในการช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การขยายโอกาสให้กับบุคคลผู้ด้อยโอกาสได้มากขึ้น ดังนั้น กศน. จะมีวิธีการควบคุมคุณภาพของผู้ที่จบการศึกษาทั้งในสายสามัญและสายอาชีพอ่างไร

(๙) จากข้อมูลชี้แจงของผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ว่าความเหลื่อมล้ำในเรื่องคุณภาพของโรงเรียนขนาดใหญ่และเล็กมีมาตรฐานแตกต่างกัน ซึ่งเป็นปัญหาอุปสรรค รวมทั้งในการแก้ปัญหาในการเพิ่มจำนวนครู บุคลากรทางการศึกษา สพฐ. มีแนวทางการดำเนินงานในอนาคตอย่างไร และในเรื่องโอกาสของครู ซึ่ง สพฐ. ไม่สามารถจัดครูให้ครบถ้วนในทุกสาระหลักสูตรได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของครูที่บรรจุ สพฐ. มีแนวทางในการพัฒนาครูที่มีอยู่แล้วอย่างไรให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะเข้าไปสอนในทุกสาระหลักสูตรได้

(๑๐) จากกรณีที่สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาสที่เป็นผู้พิการ ซึ่งจากที่พบเห็นจากสถาบันการศึกษาหลายแห่งที่มีนโยบายที่จัดการศึกษาให้แก่บุคคลเหล่านี้ แต่ในทางปฏิบัติอาจจะเลยในการเตรียมสิ่งที่เป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลเหล่านั้น ซึ่งถือเป็นคนกลุ่มน้อยในสถานศึกษา สุดท้ายสาเหตุดังกล่าวก็กลายเป็นปัญหาอุปสรรคของสถานศึกษาเช่นเดียวกัน

(๑๑) สาเหตุการขาดแคลนครูผู้สอนในสายวิชาชีพ เนื่องจากข้อกำหนดของคุรุสภา กำหนดให้ต้องมีใบประกอบวิชาชีพ ในส่วนเรื่องใบประกอบวิชาชีพยังเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะปัจจุบันครูมีอยู่ในหลายระดับ ทั้งพฤติกรรมในทางเสื่อมเสียของครูก็ปรากฏตามสื่อเป็นระยะ รวมทั้งการเลือกที่จะเข้ามาประกอบอาชีพครูของผู้ที่จบการศึกษา เช่น เลือกที่จะไปทำงานอย่างอื่นหรือเอกชน ก็ส่งผลต่อการขาดแคลนครูหรือหากได้ครูก็ไม่ตรงต่อสายการเรียนการสอน ก็ล้วนเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของครู แต่ทั้งนี้ ใบประกอบวิชาชีพครูประจำการ ต้องมีตามระเบียบ แต่ในส่วนของผู้พิเศษ เช่น ครูพิเศษที่มีทักษะที่หน่วยงานได้เชิญมาสอนตามท้องถิ่น ซึ่งในส่วนนี้อาจได้รับการยกเว้นได้ เพราะตามข้อเท็จจริงผู้ชำนาญการในพื้นที่ไม่มีใบประกอบวิชาชีพ ก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ต้องหามาตรการไว้รองรับในการดำเนินการ

นอกจากนี้ สืบเนื่องจากในการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องในหลายฉบับที่ผ่านมา สกอ. ได้รับรองว่าจะให้การดูแลเรื่องเด็กด้อยโอกาส หรือเด็กยากจน โดยให้โอกาสในการเข้าเรียนหรือให้ทุนการศึกษา แต่ข้อเท็จจริงก็ทำได้ไม่มากนัก และจากกรณีที่มีร้องเรียนเป็นจำนวนมากเรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับของ สกอ. เกี่ยวกับการขึ้นค่าเล่าเรียนของบางคณะจนกระทบต่อฐานะของเด็กยากจนพอสมควร

(๑๒) ความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษาของสถานศึกษาในมหาวิทยาลัยอาจมีหลายประการ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างงบประมาณ และโอกาสที่นิสิต นักศึกษา จะได้รับความรู้ กล่าวคือ งบประมาณแตกต่างกัน โอกาสย่อมแตกต่างกันด้วย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพ ของบัณฑิตหรือผู้จบการศึกษาที่จบสาขาเดียวกันแต่ต่างสถาบัน

(๑๓) งานวิจัยเรื่องความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา ปัจจุบันไม่ ทราบว่ามีการนำผลการวิจัยนั้นมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างไร ซึ่งแนวโน้มจะมีกลุ่มบุคคล ผู้ด้อยโอกาสเพิ่มมากขึ้น

(๑๔) ปัญหาการทุจริตในวงการครูหรือวงการการศึกษาที่พบในปัจจุบัน เนื่องจากความ เหลื่อมล้ำที่เกิดจากฐานะของครู กรณีตัวอย่างเรื่องการโยกย้ายครูที่ไม่เป็นธรรม หากครูคนใดมีฐานะ ทางการเงินดีแล้ว สามารถจ่ายเงินสินบนเพื่อการโยกย้ายได้ก็จะมีโอกาสมากกว่าครูที่มีฐานะทาง การเงินไม่ดี จึงควรมีการตรวจสอบการทุจริตและให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทุจริตของครู โดยอาจ มีการดำเนินการเสมือนบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ในส่วนของการ ตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบ เป็นต้น

(๑๕) การพิจารณาข้อมูลผู้เรียนต้องอ้างอิงถึงการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ เนื่องจากความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรม โดยสาระสำคัญเป็นเรื่องของความเสมอภาค โอกาส และคุณภาพทางการศึกษา แต่เนื่องจากการจัดการศึกษาในปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าเป็นการจัด การศึกษาแบบรวบรัดกระจุก จนกระจาย หรือแบบแพ็คตัดออก ซึ่งสาเหตุดังกล่าวถือว่าเป็นปัญหา อุปสรรคสำคัญอย่างยิ่งต่อการที่จะลดความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา

(๑๖) องค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาอาจมี ๔ ประการ คือ

(๑) ความแปรปรวนระหว่างโรงเรียน เช่น โรงเรียนในเมืองกับชนบท รวมทั้ง การอพยพของผู้ปกครองหรือการส่งลูกหลานเข้าเรียนโรงเรียนในเมือง โดยวัดได้จากฐานะทาง เศรษฐกิจของผู้ปกครอง ก็เป็นเรื่องโอกาสทางการศึกษา เพราะโรงเรียนมีคุณภาพที่แตกต่างกัน

(๒) เรื่องการแข่งขันของโรงเรียนในการรับเด็กนักเรียน ซึ่งประเทศที่จัด การศึกษาได้ดี จะแย่งกันรับเด็ก แต่ประเทศไทยเป็นไปในทางตรงกันข้าม ผู้ปกครองต้องแข่งขันหรือ แย่งกันให้เด็กเข้าโรงเรียน ซึ่งก็ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของเด็กนักเรียน เนื่องจากระบบแพ็คตัดออก จึง จำเป็นต้องแก้ไขปัญหามาเป็นการเร่งด่วน

(๓) งบประมาณการศึกษา จากแนวคิดที่ว่า การเพิ่มงบประมาณจะเพิ่มคุณภาพ ทางการศึกษา แต่จากผลการวิจัยแล้วการเพิ่มงบประมาณอาจไม่ได้ส่งผลกระทบต่อภาระจ่ายอำนาจใน การบริหารการศึกษาให้แก่สถานศึกษา รวมทั้งการมีส่วนร่วมของชุมชน

(๔) ทรัพยากรที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ครู และอุปกรณ์การศึกษา นอกจากนี้แนวทางสมมติฐานอาจลองตั้งงบประมาณ โดยเอาความต้องการของสถานศึกษาเป็นตัวตั้ง และพิจารณาว่าต้องใช้งบประมาณเท่าใด แล้วค่อยเพิ่มตัวชี้วัดให้แก่สถานศึกษาเหล่านั้น ฉะนั้น การ แก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรม คือการเพิ่มโอกาสและคุณภาพทางการศึกษาให้ทั่วถึง ผลิตเยาวชนให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ในระดับโลก

๕) ทิศทางการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา

(๑) ปัจจุบัน Gross domestic product (GDP) ของประเทศหากประมาณการ โดยง่าย สัดส่วนเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ อยู่ที่สัดส่วน ๑๐ : ๗๐ : ๒๐ แต่หากพิจารณา แนวโน้มข้างหน้า GDP ของประเทศที่ยั่งยืน สัดส่วนของเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ ควรจะเป็น ๓๐ : ๔๐ : ๓๐ ดังนั้น งานวิจัยจะช่วยเปลี่ยนองค์ประกอบของ GDP นี้ได้อย่างไร

(๒) จากการประสานงานและบูรณาการร่วมกันระหว่าง ๕ส คือ (๒.๑) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) (๒.๒) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) (๒.๓) สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (สวก.) (๒.๔) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และ (๒.๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสภาการวิจัยแห่งชาติ (วช.) นั้นเป็นเรื่องที่ดี ควรอย่างยิ่งที่จะได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการและสภาผู้แทนราษฎร ในการผลักดันการประสานงานที่ยังไม่เป็นทางการของหน่วยงานทั้งหลายดังกล่าวให้ประสานงานอย่างเป็นทางการ ไม่ว่าจะอยู่ในเชิงระบบการวิจัย นโยบายการวิจัย หรือในเชิงบุคลากรและการใช้บุคลากร รวมทั้งการใช้ทรัพยากรและในส่วนการสร้างและประสานงานระหว่าง ๕ส กับ วช. ขอให้ดำเนินการให้ถึงจุดที่เป็น Critical Mass และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

(๓) งบประมาณของงานวิจัยแห่งชาติ ที่ถูกตัดลดจาก ๒ พันล้านบาท เหลือจำนวน ๘๘๓ ล้านบาท ซึ่งถือว่าได้รับเป็นจำนวนน้อยมาก แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของงานวิจัย และที่ผ่านมาไม่ว่ารัฐบาลในชุดใดส่วนมากงบประมาณเกี่ยวกับการวิจัยจะถูกปรับลดลงจากที่ขอไป ซึ่งในประเด็นนี้คณะกรรมการควรให้ความสำคัญและทำเป็นข้อสังเกตส่งไปยังคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อไป

๖) ผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยและแนวทางการช่วยเหลือ

(๑) กระทรวงศึกษาธิการควรมีการสำรวจความเสียหายรวมถึงให้เปรียบเทียบมูลค่าความเสียหายระหว่างสถานศึกษาของรัฐและเอกชน โดยให้มีการกำหนดกรอบและหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการสำรวจความเสียหาย และการให้ความช่วยเหลือให้ชัดเจน

(๒) การของบประมาณของสถานศึกษาเพื่อเยียวยา และแก้ไขปัญหาผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัยพบว่าการของบประมาณทั้งที่เป็นส่วนของผลกระทบและรวมงบประมาณที่สถานศึกษาต้องการพัฒนาเพิ่มเติมเข้ามาด้วย จึงมีวงเงินงบประมาณที่ขอค่อนข้างสูง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่องบประมาณของประเทศ ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจะต้องจัดลำดับความสำคัญในการอนุมัติวงเงินงบประมาณที่เสนอเข้ามา

(๓) การเยียวยาและฟื้นฟูปัญหาและผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัยที่เกิดกับวงการศึกษาในครั้งนี้ ต้องดูแลให้ครบทุกด้าน ทั้งในส่วนผลกระทบของโครงสร้างอาคาร อุปกรณ์ ผลกระทบต่อนักเรียนนักศึกษา ครูอาจารย์ และผู้ปกครอง โดยกำหนดวิธีการในการดูแลให้เหมาะสม รวมทั้งมีการหาแนวทางในการป้องกันอุทกภัยในอนาคต ตลอดจนการอบรมนักเรียนนักศึกษาให้มีความรู้ ความพร้อมในการรองรับสถานการณ์ที่อาจเกิดอุทกภัยขึ้นอีก

สรุปผลการดำเนินงานในภาพรวมของคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร
ระหว่างวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ – วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

๑. การประชุมคณะกรรมการ จำนวน ๓๕ ครั้ง เรื่องพิจารณาจำนวน ๓๑ เรื่อง ได้แก่

- ๑) เลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการ และกำหนดวัน เวลาการประชุมคณะกรรมการประจำสัปดาห์
- ๒) พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และกระบวนการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว
- ๓) การตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมการ ประจำงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕
- ๔) กำหนดกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา
- ๕) กำหนดประเด็นเพื่อพิจารณาศึกษาในการประชุมของคณะกรรมการ สภาผู้แทนราษฎร
- ๖) ภาพรวมนโยบายในการบริหารจัดการศึกษา (นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)
- ๗) การเดินทางไปศึกษาดูงาน/ข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและผลกระทบจากอุทกภัยต่อสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนนักเรียน นักศึกษา
- ๘) ความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา
- ๙) รักรอง (ร่าง) ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษาเรื่องการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา
- ๑๐) ครูกับคุณภาพการศึกษา
- ๑๑) ทิศทางการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา
- ๑๒) ผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยและแนวทางการช่วยเหลือ
- ๑๓) การเตรียมพร้อมของสถานศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๑๔) หลักเกณฑ์และวิธีการทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะของข้าราชการครู
- ๑๕) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาสงเคราะห์ พ.ศ.
- ๑๖) ผลกระทบจากการยกเลิกบัญชีผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา
- ๑๗) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการสนับสนุนช่วยเหลือการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ๑๘) การเดินทางไปศึกษาดูงานและการจัดสัมมนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕
- ๑๙) การแก้กฎหมายคืนสิทธิความเป็นครูให้กับบุคลากรทางการศึกษา
- ๒๐) การเคลื่อนที่ข้ามพรมแดนของนักเรียน นักศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ๒๑) โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน
- ๒๒) สรุปภาพรวมนโยบายการบริหารจัดการการศึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๒๓) กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

๒๔) เรื่องร้องเรียน กรณีผลกระทบจากการรับโอนข้าราชการครูระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กรณีของนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ อดีต ครูโรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล

๒๕) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของหน่วยงานทางการศึกษา

๒๖) ระดมความคิดเห็นเรื่อง โครงการครุคืนถิ่น

๒๗) รับรองร่างรายงานสรุปผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาในพื้นที่
๒๘) เรื่องร้องเรียน กรณีการขอให้ทบทุนการเสนอชื่อ รองศาสตราจารย์ประชีพ ชูพันธ์ เพื่อทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี และแจ้งการแต่งตั้งรักษาการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

๒๙) โครงการผลิตครูมืออาชีพ

๓๐) ระดมความคิดเห็นและรับรองข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ การศึกษา เรื่อง โครงการผลิตครูมืออาชีพ ก่อนที่จะเสนอไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๓๑) ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา

๒. การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการศึกษาในประเทศ รวม ๑๐ ครั้ง ได้แก่

การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงทางด้านการศึกษาในพื้นที่ต่าง ๆ ของกรมการศึกษารวม ๑๓ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัด พิษณุโลก จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดมุกดาหาร จังหวัด นนทบุรี จังหวัดตรัง และจังหวัดพัทลุง ดังนี้

๑) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัย ณ จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๘ และวันศุกร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔

๒) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัย ณ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดพิษณุโลก ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๑๕ และวันศุกร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

๓) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษา ณ โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช บางเขน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕

๔) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตภัยหนาว ณ จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดเชียงราย ระหว่างวันศุกร์ที่ ๒๐ - วันเสาร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๕

๕) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทาง การศึกษาและเยี่ยมสถานศึกษา ณ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดราชบุรี ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕

๖) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาที่เน้นการบริหารจัดการศึกษา โดยเฉพาะโครงการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง การใช้ภาษาไทยและภาษาถิ่น (ภาษาโซ่) ณ จังหวัดมุกดาหาร รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๗ - วันเสาร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๗) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษานานาชาติ ณ โรงเรียนบางกอก พัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๘) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษานานาชาติ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕

๙) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษา กรณีการก่อสร้างโรงแรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดตรัง บุกรุกพื้นที่ป่าชายเลน รวมทั้งการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาการเกษตร ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีตรัง และโครงการห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ณ โรงเรียนบ้านโพธิ์ (ชุมชนนาสุรณ์) จังหวัดพัทลุง ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๖ และวันจันทร์ที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๑๐) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษา โครงการห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบและศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ณ จังหวัดตรัง วันศุกร์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

๓. การศึกษาดูงานด้านการศึกษาในต่างประเทศ จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่

๑) ศึกษาดูงาน และหารือความร่วมมือด้านการศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ - วันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๒) ศึกษาดูงาน และหารือความร่วมมือด้านการศึกษา ณ สาธารณรัฐฝรั่งเศส และสหราชอาณาจักร ระหว่างวันอังคารที่ ๓ - วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

๔. การจัดสัมมนา จำนวน ๙ ครั้ง

การจัดสัมมนาในพื้นที่ของกรมการศึกษารวม ๙ ครั้ง ใน ๘ จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา สุรินทร์ มุกดาหาร บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด กรุงเทพมหานคร สุพรรณบุรี และกาฬสินธุ์

๕. การตั้งคณะกรรมการ จำนวน ๓ คณะ

๕.๑ คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแก้ไขปัญหาคความเหลื่อมล้ำและความเป็นธรรมทางการศึกษา

แต่งตั้งเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยมี ศาสตราจารย์กนก วงษ์ตระหง่าน รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่สี่ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ และมีการประชุมเพื่อพิจารณาศึกษาตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ - ๔ เมษายน ๒๕๕๕ รวม ๑๐ ครั้ง ทั้งนี้ ได้จัดทำรายงานผลการพิจารณาศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างรอการพิจารณารับรองของคณะกรรมการฯ ก่อนที่จะเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งเสนอไปยังรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาแก้ไขและพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไป

๕.๒ คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเรื่อง ครูกับคุณภาพการศึกษา

แต่งตั้งเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยมี นายกัมพล สุภาแพ่ง รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่หนึ่ง เป็นประธานคณะอนุกรรมการ มีการประชุมเพื่อพิจารณาศึกษาตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม - ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ รวม ๙ ครั้ง ทั้งนี้ ได้จัดทำรายงานผลการพิจารณาศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว อยู่ระหว่างการเสนอคณะกรรมการพิจารณารับรอง ก่อนที่จะเสนอไปยังรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาแก้ไขและพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไป

๕.๓ คณะอนุกรรมการพิจารณาการศึกษาเรื่อง วิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

แต่งตั้งเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยมี นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม โฆษก คณะกรรมการ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ มีการประชุมครั้งแรกเมื่อวันพุธที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ เพื่อกำหนดกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ ทั้งนี้ กำหนดการประชุมประจำสัปดาห์ ในทุกวันพุธ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

๖. การตั้งคณะทำงาน จำนวน ๒ คณะ

๖.๑ คณะทำงานพิจารณากลับกรองเรื่องพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการการศึกษาสภาผู้แทนราษฎร

๖.๒ คณะทำงานเพื่อจัดทำ (ร่าง) บทสรุปผู้บริหาร รวมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการเกี่ยวกับเรื่อง ความคืบหน้าการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา

๗. การพิจารณาเรื่องร้องเรียนด้านการศึกษา รวม ๕๑ เรื่อง

๗.๑ ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว รวม ๔๖ เรื่อง

๗.๒ เรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ รวม ๑ เรื่อง

๗.๓ เรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของหน่วยงาน รวม ๔ เรื่อง

๘. การเสนอข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังกระทรวงศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวม ๕ เรื่อง ได้แก่

๑) การจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา

๒) การจัดสรรงบประมาณสำหรับการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาและการพัฒนา มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

๓) สถานศึกษาขอรับการสนับสนุนงบประมาณ (สืบเนื่องจากการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริง และเยี่ยมสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ)

๔) ผลกระทบจากการรับตอนข้าราชการครูระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กรณีของนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์

๕) โครงการผลิตครูมีอาชีพ

๙. การรับรองแขกต่างประเทศ จำนวน ๑ ครั้ง ได้แก่

- รับรองนายจ้าว หมิงกวง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ ประจำมหาวิทยาลัยหัวเฉียว วิทยาเขตจีเหม่ย สาธารณรัฐประชาชนจีน และคณะ วันพฤหัสบดีที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ณ อาคารรัฐสภา ๑

ภาคผนวก ก

สรุปรายละเอียดผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา

.....

๑. สรุปผลการประชุมคณะกรรมการ

วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔

เรื่องพิจารณา

๑. เลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการ

๒. กำหนดการประชุมคณะกรรมการ

ประเด็นการพิจารณา

๑. คณะกรรมการได้มีการประชุมครั้งแรก โดยนายสุรสาธ ฝาสุข กรรมการผู้มีอายุสูงสุดซึ่งมาประชุม ปฏิบัติหน้าที่ประธานชั่วคราวของที่ประชุม เพื่อเลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

๒. กำหนดวันประชุมคณะกรรมการประจำสัปดาห์

สรุปมติ / ผลการประชุม

๑. ที่ประชุมมีมติเลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการ ดังนี้

๑. นายประกอบ รัตนพันธ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายพงศกร อรรถนพพร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายกัมพล สุภาแพ่ง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นางทัศนียา รัตนเศรษฐ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. ศาสตราจารย์กนก วงษ์ตระหง่าน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายเวียง วรเชษฐ์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. นางอารีญาภรณ์ ชาร์มย์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๙. นายณัฐ บรทัดฐาน	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๐. นายบัญญัติ เจตนจันทร์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๑๑. นายบุญฉิน ประทุมลี	เป็นกรรมการ
๑๒. นายรณเทพ อนุวัฒน์	เป็นกรรมการ
๑๓. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	เป็นกรรมการ
๑๔. นายสรชิต สุจิตต์	เป็นกรรมการ
๑๕. นายสุรสาธ ฝาสุข	เป็นกรรมการ

๒. ที่ประชุมได้มีมติให้มีการประชุมคณะกรรมการทุกวันพุธ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา และที่ประชุมได้มีมตินัดประชุมครั้งต่อไปในวันพุธที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ณ อาคารรัฐสภา โดยพิจารณาเรื่อง

(๑) กำหนดกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการ

(๒) การแต่งตั้งที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมการ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

สิรินทรา / ร่าง

ครั้งที่ ๒ วันพุธที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔

เรื่องพิจารณา

๑. พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และกระบวนการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

ประเด็นการพิจารณา

ประเด็นที่ ๑ ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับสรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และ กระบวนการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

ประเด็นที่ ๒ การกำหนดวิธีการจัดส่งหนังสือของคณะกรรมการการศึกษา ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

สรุปมติ / ผลการประชุม

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และตรงกันในแนวทางการดำเนินการ ที่ประชุมจะพิจารณาเกี่ยวกับ สรุปที่มา และสาระสำคัญของกระบวนการดำเนินการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมี **นายนาถ ดวงวิชัย ตำแหน่ง นิติกรชำนาญการพิเศษ** กลุ่มงานคณะกรรมการการทอ้งเที่ยวและกีฬา สำนักกรรมการธิการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าว ซึ่งภายหลังจากรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วที่ประชุมมีมติ ดังนี้

ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติให้การดำเนินการต่าง ๆ ของคณะกรรมการ เป็นไปตามกระบวนการของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้กำหนดวิธีการจัดส่งหนังสือของคณะกรรมการการศึกษา ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็น ๒ วิธี ดังนี้

- ๑) ในกรณีปกติทั่วไปให้ใช้วิธีการจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และส่งทางโทรสาร
- ๒) ในกรณีที่มีเจ้าหน้าที่ของสำนักบริหารงานกลาง สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ นำส่ง หรือเรียกกันโดยทั่วไปว่า “BY HAND” ให้ใช้วิธีการจัดส่งแบบมอบให้บุคคลอื่นนำส่ง และส่งทางโทรสาร

เรื่องพิจารณา

๒. กำหนดกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

- (ร่าง) กรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติให้เลื่อนการพิจารณา (ร่าง) กรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษาไปพิจารณาในการประชุมคราวต่อไป

เรื่องพิจารณา

๓. การตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมการ ประจําปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติให้ตั้งที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมการ และที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการศึกษา (ไม่มีค่าตอบแทน) ดังนี้

- (๑) ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ จำนวน ๑ คน
- (๒) ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ จำนวน ๑ คน
- (๓) นักวิชาการประจำคณะกรรมการ จำนวน ๕ คน
- (๔) เลขานุการประจำคณะกรรมการ จำนวน ๑๕ คน
- (๕) ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ (ไม่มีค่าตอบแทน) จำนวน ๒๑ คน

ทั้งนี้ ให้บุคคลดังกล่าวข้างต้นดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นต้น

สุภาพร / ร่าง

ครั้งที่ ๓ วันพุธที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๔

เรื่องพิจารณา

๑. กำหนดกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

เพื่อกำหนดกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการในปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๔

สรุปมติ / ผลการประชุม

ที่ประชุมมีมติเลื่อนการพิจารณา (ร่าง) กรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการ โดยมอบหมายให้กรรมการทุกคนพิจารณาว่าครอบคลุมหรือต้องเพิ่มเติมในส่วนใด และพิจารณาในการประชุมคราวต่อไป

เรื่องพิจารณา

๒. กำหนดประเด็นเพื่อพิจารณาศึกษาในการประชุมของคณะกรรมการ

ประเด็นการพิจารณา

ในการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษาจะมีการประชุมทุกวันพุธ เพื่อพิจารณาศึกษาตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ประชุมจะพิจารณากำหนดประเด็นเพื่อพิจารณาศึกษาในการประชุมประจำสัปดาห์

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมมีมติเลื่อนการพิจารณาไปในการประชุมคราวต่อไป

เรื่องพิจารณา

๓. การเดินทางไปศึกษาดูงาน/ข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและผลกระทบจากอุทกภัยต่อสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนนักเรียน นักศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

การเดินทางไปศึกษาดูงาน/ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตามอำนาจหน้าที่ เพื่อรวบรวม

ข้อมูล/ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาเสนอแนะการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการศึกษาของประเทศไปยังรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่เนื่องจากขณะนี้ประเทศกำลังประสบอุทกภัยซึ่งกระทบต่อสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนนักเรียน นักศึกษา กรรมการจะมีส่วนในการสนับสนุนหรือไม่อย่างไร

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า สถานศึกษาหลายแห่งได้จัดตั้งเป็นศูนย์พักพิงช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยเฉพาะที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาให้ความร่วมมือและมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ หากคณะกรรมการสามารถเดินทางเข้าไปได้ จะไปเยี่ยมเยียนเพื่อให้ขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานและผู้ประสบภัยพร้อมรับฟังผลการดำเนินงาน ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๔

พิสุทธิ / ร่าง

ครั้งที่ ๔ วันพุธที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่องพิจารณา

๑. กำหนดกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

ที่ประชุมมีมติกำหนดกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษาสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ โดยยึดตามกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการศึกษา ดังนี้

๑) พิจารณาศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา รวมถึงคุณภาพการศึกษาของชาติ ตลอดจนการส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย และแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ของประชาชน เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนและโลกโลกาภิวัตน์

๒) พิจารณาศึกษาการบริหารงานของรัฐบาลด้านการบริหารจัดการศึกษาในเชิงนโยบายเป็นหลัก

๓) พิจารณาติดตามการปฏิบัติงานของรัฐ เพื่อให้เกิดผลในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการศึกษาของชาติ นอกเหนือจากการพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ตามสถานการณ์

๔) การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนด้านการศึกษา เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการทำงาน คณะกรรมการจะสอบถามข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อน หากคำชี้แจงมีเหตุผล เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเป็นที่ยอมรับได้ คณะกรรมการจะแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ แต่ทั้งนี้หากยังไม่เป็นที่ยุติ คณะกรรมการจะพิจารณาดำเนินการตามกระบวนการต่อไป

นอกจากนี้ คณะกรรมการกำหนดลักษณะ/วิธีดำเนินการตามกรอบและแนวทางในการดำเนินงานดังกล่าวข้างต้น ดังต่อไปนี้

๑) การประชุมประจำสัปดาห์

การประชุมจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรที่ได้กำหนดไว้ โดยกำหนดระเบียบวาระเพื่อพิจารณา เช่น

(๑) ประเด็นการติดตามนโยบายการศึกษาที่สำคัญ และการพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ทางการศึกษาตามสถานการณ์เร่งด่วน

(๒) ข้อร้องเรียนทางด้านการศึกษาของบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ

(๓) ข้อเสนอประเด็นทางด้านการศึกษาจากคณะกรรมการ

๒) การดำเนินกิจการอื่น ๆ

การดำเนินกิจการอื่น ๆ ของคณะกรรมการเป็นไปเพื่อประโยชน์ของคณะกรรมการในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล ข้อเท็จจริงและรายละเอียดอื่น ๆ อันจะใช้เป็นข้อมูล

ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการและเป็นส่วนหนึ่งในเหตุผลที่จะนำเสนอในรายงานเพื่อสภาพิจารณาต่อไป การดำเนินกิจการอื่น ๆ ของคณะกรรมการ ได้แก่ การจัดสัมมนา การเดินทางไปศึกษาดูงาน/ศึกษาข้อเท็จจริงในประเทศและต่างประเทศ

เรื่องพิจารณา

๒. กำหนดประเด็นเพื่อพิจารณาศึกษาในการประชุมของคณะกรรมการ สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔

ประเด็นการพิจารณา

เนื่องจากการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการศึกษา โดยเฉพาะการเชิญบุคคลมาประชุมชี้แจงนั้น ต้องมีกระบวนการขั้นตอนการดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงมีความจำเป็นที่คณะกรรมการ ควรกำหนดประเด็นการพิจารณาล่วงหน้าในการประชุมของคณะกรรมการการศึกษาประจำสัปดาห์

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมมีมติตั้งคณะทำงานพิจารณากลับกรองเรื่องพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการการศึกษา เพื่อนำเสนอขอมติต่อที่ประชุมคณะกรรมการ จำนวน ๑๒ คน โดยมีประธานคณะกรรมการเป็นหัวหน้าคณะทำงาน

จเร / ร่าง

ครั้งที่ ๕ วันพุธที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่องพิจารณา

ภาพรวมนโยบายในการบริหารจัดการศึกษาและแนวทางการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

ประเด็นการพิจารณา

เพื่อรับฟังนโยบายการบริหารและการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค แนวทางแก้ไขปัญหา รวมทั้งการพัฒนาการศึกษาของประเทศ อีกทั้งจะเป็นโอกาส ในการเกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาและเสนอแนวทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ

สรุปมติ/ผลการประชุม

นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นางบุญรื่น ศรีธเรศ) พร้อมผู้บริหารของแต่ละองค์กรหลักของกระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนเลขาธิการสภาการศึกษา ผู้แทนเลขาธิการคุรุสภา ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และผู้อำนวยการสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้รายงานสรุปภาพรวมนโยบายและการดำเนินการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคณะกรรมการ เช่น

๑. กระทรวงศึกษาธิการต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลง และพร้อมที่จะเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภายใต้ยุทธศาสตร์ ๙ ข้อ คือ การปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การพัฒนาสถานศึกษา และองค์ความรู้ การพัฒนาเทคโนโลยีและเครื่องมืออุปกรณ์ การพัฒนาครูทั้งระบบ การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน การวิจัยและถ่ายทอดความรู้ การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา การส่งเสริมการมีงานทำ และการบริหารจัดการกลยุทธ์ของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ นโยบายการบริหารและการดำเนินการจะเป็นการบูรณาการการทำงาน ของทุกองค์กรในกระทรวง

๒. โครงการต่าง ๆ ที่ดำเนินการในรัฐบาลชุดที่ผ่านมาก็ยังคงดำเนินการต่อไป แต่ทั้งนี้จะมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลชุดปัจจุบัน เช่น กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จะปรับเปลี่ยนเป็นกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) หรือโครงการเรียนฟรี ๑๕ ปี ก็ปรับแนวคิดเป็นเรียนฟรีมุ่งสู่การมีงานทำ เป็นต้น

๓. ขณะนี้เกิดวิกฤตอุทกภัย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัย เช่น จัดสถานศึกษาในสังกัดเป็นศูนย์พักพิง รวมทั้งได้รับงบประมาณที่จะฟื้นฟูสถานศึกษาที่ได้รับความเสียหาย ตลอดจนเยียวยาช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครองที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยด้วย

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษา

๑. กระทรวงศึกษาธิการ ควรสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอนด้วย

๒. ปัญหาความก้าวหน้าของครู และสวัสดิการครู เป็นเรื่องสำคัญที่กระทรวงศึกษาธิการ ควรหาทางแก้ไข รวมทั้งการวางแผนที่จะสร้างครูที่จะผลิตให้ตรงกับสาขาวิชาเอกในอนาคต

๓. สมศ. เป็นองค์กรหลักที่ควรหาแนวทางที่จะยกระดับการศึกษา ตลอดจนแนวทางการประเมิน และรูปแบบการประเมิน ซึ่งเมื่อนำผลการประเมินใช้แล้วจะนำไปสู่การยกระดับการศึกษา รวมทั้ง สมศ. มีมาตรการอย่างไรที่จะทำให้สถาบันการศึกษาที่ได้รับการประเมินมีเจตคติที่ดี

วิไลพร / ร่าง

ครั้งที่ ๖ วันพุธที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

- ความคืบหน้าการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

คณะกรรมการมีความประสงค์จะรับทราบความคืบหน้าในการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา เนื่องจากพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้เปิดโอกาสให้สถานศึกษาอาชีวศึกษารวมตัวกันจัดตั้งเป็นสถาบันเพื่อจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านปฏิบัติการ แต่ที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยังไม่สามารถดำเนินการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาได้ ดังนั้น คณะกรรมการจึงเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลความคืบหน้าเรื่องดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

หน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นต่อที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นางสาวศศิธารา พิชัยชาญณรงค์)

การจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา เพื่อเป็นการยกระดับวิทยาลัยในสังกัดซึ่งมี ๔๑๕ แห่ง ซึ่งสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ให้ดำเนินการจัดการ

เรียนการสอนต่อเนื่องในระดับปริญญาสายปฏิบัติการ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

ประธานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (ศาสตราจารย์ธีรวุฒิ บุญโยสภณ)

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดว่า การจัดสถาบันอาชีวศึกษาขึ้นนั้น จะต้องมีความร่วมมือกับสถานประกอบการอย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง สถานศึกษาอาชีวศึกษาต่าง ๆ ที่รวมเป็นสถาบันจะต้องมีความพร้อมด้านทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตนักเทคโนโลยีและนักปฏิบัติการ

ในส่วนคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้คำนึงถึงพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาที่ต้องการให้จัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อให้มีการกระจายอำนาจในการจัดการเรียนการสอน งบประมาณ ครูภัณฑ์ การศึกษา บุคลากร การจัดทำหลักสูตร เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของสถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ และเน้นในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งการประกันคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยที่การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนจะต้องมีความต่อเนื่องจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาสายปฏิบัติการหรือสายเทคโนโลยี

โดยสรุปในขณะนี้ คณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้มีมติให้จัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา ๑๙ สถาบัน และได้มีการตั้งคณะกรรมการประเมินสถานศึกษาเกษตรในแต่ละภูมิภาค เพื่อจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาเกษตร ภูมิภาคละ ๑ แห่ง ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดทำกฎกระทรวงและจะนำเสนอเข้าที่ประชุมคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ หลังจากนั้น จะได้นำหลักเกณฑ์การจัดตั้งทั้งหมดหรือกักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (นายเอกนิษฐ์ คลังแสง)

การจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา ในขณะนี้ได้ผ่านกระบวนการการประเมินความพร้อมสถาบันอาชีวศึกษาทั้ง ๑๙ สถาบัน และคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้เห็นชอบแล้ว สำหรับการประเมินเป็นการประเมินสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความพร้อมสูงสุดเท่านั้น ซึ่งมีสถานศึกษาเพียง ๑๕๗ แห่งเท่านั้นที่ได้เข้าร่วมก่อน โดยยึดโยงตามพื้นที่กลุ่มจังหวัด ๑๙ กลุ่ม แต่ไม่ได้รวมถึงกลุ่มเกษตรกรรม เนื่องจากได้มีการวางแผนไว้ว่าหาก ๑๙ สถาบันนี้ประสบความสำเร็จ จะมีการดำเนินการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรกรรมอีก ๔ แห่งต่อไป และได้มีการดำเนินการจัดทำกฎกระทรวงพร้อมที่จะนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ)

การดำเนินการในขณะนี้ เห็นว่าเป็นไปตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งการเสนอการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาให้เป็นสถาบันนั้น ในเรื่องจำนวนสถาบันไม่ถือเป็นปัญหาถ้าหากสำนักงานงบประมาณ กรมบัญชีกลาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเห็นชอบ โดยไม่ถือเป็นภาระงบประมาณ ก็สามารถจัดตั้งได้ ๑๙ แห่ง ซึ่งในส่วนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาก็ยังดำเนินการได้ต่อไปตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๒ โดยกฎหมายได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอน ๒ รูปแบบ แต่ถ้าวิทยาลัยใดมีความพร้อมก็จะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓ ในการรวมเป็นสถาบันต่อไป ในประเด็นว่าจะจัดตั้งแบบกลุ่มจังหวัดหรือเฉพาะทางนั้น ณ เวลานี้ได้ข้อยุติว่าจัดตั้งแบบกลุ่มจังหวัด ซึ่งไม่ถือว่าขัดกฎหมายแต่อย่างใด และการดำเนินการต่อจากนี้ไป คือ คณะรัฐมนตรีจะรับหลักการร่างกฎกระทรวงนี้หรือไม่ ถ้ารับก็จะมีการส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบในเรื่องข้อกฎหมายความไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย ประกอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นในเรื่องภาระงบประมาณเรื่องความเป็นไปได้ ก็ถือว่าร่างกฎกระทรวงที่จะเกิดขึ้นในขณะนี้สามารถดำเนินการต่อไปได้

รองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (นางจุฑาทิพย์ เตชชาติวินิช)

การจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา ได้ใช้หลักการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยจะต้องไม่เป็นภาระงบประมาณในอนาคต และหลักการให้ระดมทุนจากสถานประกอบการ รวมถึง

ความพร้อมในการจัดตั้งสถาบัน ซึ่งได้มีการตั้งคณะกรรมการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จในเรื่องอาคารสถานที่ ครุภัณฑ์การศึกษา การผลิตบุคลากร หลักสูตร รวมทั้งการประกันคุณภาพ ซึ่งสำนักงบประมาณพิจารณาแล้ว เห็นว่าน่าจะเป็นไปได้ และสอดคล้องกับความต้องการของยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตาม จะต้องมีการสำรวจและจัดทำแผนการใช้ครุภัณฑ์ สิ่งก่อสร้าง ร่วมกันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ ไม่ควรจะมี ค่าใช้จ่ายในภายใน ๓ - ๕ ปีแรก สำหรับงบประมาณที่สำนักงบประมาณตั้งไว้ คือ งบในการบริหารจัดการ งบประมาณ ๓๐ ล้านบาท

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. ในการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาขอให้ยึดหลักคุณภาพมาก่อนปริมาณ
๒. เมื่อเป็นสถาบันอาชีวศึกษาแล้ว จะต้องไม่ยุบเลิก ปวช. ปวส. เนื่องจากเป็นหลักสูตรต่อเนื่องกัน ควรนำการพัฒนาระดับปริญญาตรีไปยกระดับ ปวช. ปวส. ให้สูงขึ้น
๓. เนื่องจากการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาเป็นการเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางด้านอาชีวศึกษา เป็นการปรับกระบวนการทั้งหมดของอาชีวศึกษา ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการต้องคำนึงว่าการยกระดับอาชีวศึกษานี้ เป็นการปรับระบบแนวคิดเชิงคุณภาพของอาชีวศึกษาทั้งประเทศครั้งที่สำคัญ โดยจะต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดแผนงานด้านต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนมากขึ้น ได้แก่
 - แผนงานด้านหลักสูตร กรอบคุณวุฒิควรสอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ ซึ่งสถาบันอาชีวศึกษาจะเป็นหน่วยปฏิบัติเพื่อการสร้างมาตรฐานวิชาชีพต่อไป
 - การปรับหลักสูตรนั้น หัวใจสำคัญ คือ กระบวนการเรียนการสอน ซึ่งอาชีวศึกษาจะเน้นภาคปฏิบัติ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะเครื่องมือ อุปกรณ์ เท่านั้น แต่หมายถึงกระบวนการเรียนการสอนที่อยู่ภายในภาคปฏิบัตินั้น ทำอย่างไรจึงจะสร้างทักษะให้กับนักศึกษาได้จริง จึงควรมีการทำแผนการพัฒนาห้องปฏิบัติการ การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และการพัฒนาอาจารย์
 - แผนการจัดทำงบประมาณ ไม่ควรพิจารณาเฉพาะงบดำเนินการ งบที่สำคัญคืองบลงทุน ซึ่งการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาถือเป็นเรื่องของการลงทุน
 - ควรมีแผนการพัฒนาอาจารย์ โดยขอให้มีงบลงทุนในการพัฒนาอาจารย์ ประมาณ ๑,๐๐๐ คน (๕๐ คน ต่อ ๑ สถาบัน) ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และควรมีแผนการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร
 - การบริหารจัดการโดยการกระจายอำนาจให้สถาบันอาชีวศึกษาเป็นนิติบุคคลนั้น ควรเป็นการกระจายอำนาจในลักษณะเดียวกับการกระจายอำนาจให้กับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะสภาสถาบันอาชีวศึกษาจะต้องมีคุณภาพด้วย
 - ควรมีแผนการประกันคุณภาพและการกำกับมาตรฐาน ที่จะต้องมีการตรวจสอบอย่างจริงจัง ซึ่งเมื่อมีมาตรฐานและเป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ จะทำให้ได้รับค่าตอบแทนที่เพิ่มมากขึ้น
 - เรื่องวัฒนธรรมองค์กร กระทรวงศึกษาธิการจะต้องมีวิธีการปรับวัฒนธรรมและวิถีคิดของบุคลากร โดยเฉพาะในเรื่องผลประโยชน์
๔. การจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อเป็นการสร้างปริญญาตรีให้นักปฏิบัติการ จะต้องเป็นการพัฒนาเด็กที่เก่งทางด้านปฏิบัติการให้มีความเป็นเลิศ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งให้สอดคล้องกับโลกโลกาภิวัตน์ และการเป็นประชาคมอาเซียนต่อไป
๕. สถาบันอาชีวศึกษา จะต้องมีเกณฑ์ตัวชี้วัดประสิทธิภาพของผู้จบการศึกษาในระดับ ปวส. กับระดับปริญญาตรี ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรและมีประสิทธิภาพสูงขึ้นอย่างไร
๖. ควรมีการดำเนินการให้มีใบประกอบวิชาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาวิชาชีพ ระดับเทคนิค เพื่อเป็นการประกันรายได้และประกันคุณภาพ

๗. ควรมีการกำหนดกรอบระเบียบเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ของนักศึกษาด้วย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทระหว่างสถาบัน และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและประชาชน

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติตั้งคณะกรรมการเพื่อจัดทำ (ร่าง) บทสรุปผู้บริหาร รวมถึงข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการเกี่ยวกับเรื่อง ความคืบหน้าการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

แสงดาว / ร่าง

ครั้งที่ ๗ วันพุธที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่องพิจารณา

ความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

๑. แนวทางการบริหารและการจัดการศึกษา ในโรงเรียนพื้นที่ห่างไกล โรงเรียนขนาดเล็ก และการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสและเพื่อพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิต

๒. การทบทวนและแก้ไขกฎระเบียบให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสม

๓. กรณีศึกษาหรือผลงานวิจัยเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรม

๔. ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขปัญหา รวมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

สรุปมติ/ผลการประชุม

คณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อขอรับทราบ ข้อมูลข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)
(นายประเสริฐ บุญเรือง)

การดำเนินงานปัจจุบันของ กศน. เป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ที่เน้นการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบและนอกระบบ แต่ปัญหาอุปสรรคของ กศน. คือมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณรายหัวค่อนข้างต่ำ และไม่เคยได้ปรับเปลี่ยน ดังนั้น กศน. จึงได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอแก้ไขปรับเปลี่ยนค่าใช้จ่ายรายหัวให้สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายรายหัวของการศึกษาในระบบ และเพื่อให้สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายในโลกยุคโลกาภิวัตน์

รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นายพิษณุ ตุลสุข)

ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานจะปรากฏในเชิงคุณภาพของการศึกษาเป็นหลัก เช่น ในโรงเรียนที่อยู่ห่างไกล ความแตกต่างเชิงคุณภาพระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก เนื่องจากมีปัจจัยองค์ประกอบในการบริหารจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน รวมทั้งปัญหาคุณภาพครูเป็นต้น สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหา ประการสำคัญอยู่ที่นโยบายการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนสำหรับนักเรียนในท้องถิ่นชนบท ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กและการพัฒนาโรงเรียนดีประจำตำบลและโรงเรียนดีประจำอำเภอ โดยให้มีการระดมทรัพยากรสนับสนุนการพัฒนาเพื่อให้โรงเรียนมีความเข้มแข็ง

รองเลขาธิการสภาการศึกษา (นางสาวสุทธาสินี วัชรบูล)

สภาการศึกษาเป็นหน่วยงานที่จัดทำแนวนโยบายเพื่อเสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสนั้น ได้มีการเสนอนโยบายการจัดการศึกษาให้กับเด็กด้อยโอกาส ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๔ และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยครอบคลุมเด็กด้อยโอกาสประเภทต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยนโยบาย ๕ ข้อ ดังนี้

- ข้อ ๑. บริการการศึกษาอย่างเสมอภาคและทั่วถึง
- ข้อ ๒. จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
- ข้อ ๓. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมและเพียงพอ
- ข้อ ๔. จัดระบบบริหารจัดการ ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส
- ข้อ ๕. สร้างและพัฒนาเครือข่ายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กด้อยโอกาสให้มีศักยภาพ

ประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่กลุ่มเด็กด้อยโอกาส มีดังนี้

๑. เด็กและเยาวชนที่ยากจนขาดโอกาสในการเข้าถึงทุนการศึกษาบางประเภท
๒. ขาดระบบการช่วยเหลือและส่งต่อเด็กด้อยโอกาส
๓. ขาดฐานข้อมูลเด็กด้อยโอกาส

ผู้จัดการสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (นายสุภกร บัวสาย)

การแก้ปัญหาเด็กด้อยโอกาสในทางปฏิบัติเป็นเรื่องที่ทำได้ยากเนื่องจากฐานข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเด็กดังกล่าวยังไม่ชัดเจน และเข้าถึงตัวเด็กได้ยาก แต่การดำเนินการในขณะนี้ได้ผลอย่างแท้จริง คือ การแยกเด็กด้อยโอกาสออกเป็น ๒ ประเภท คือ ๑) เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในโรงเรียน ๒) เด็กด้อยโอกาสอยู่นอกโรงเรียน แต่เด็กด้อยโอกาสมีปัญหาซับซ้อน ดังนั้น หากจะพิจารณาเฉพาะเรื่องการศึกษาอาจจะเป็นปัญหาเฉพาะความเหลื่อมล้ำเพียงบางส่วน เพราะแท้จริงการแก้ปัญหามันจะต้องดูทั้งชีวิต ดังนั้น หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจึงต้องบูรณาการร่วมกันเพื่อให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำของเด็กด้อยโอกาสได้แก้ไขอย่างครบถ้วน

รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (นางวราภรณ์ สีหนาท)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีแนวทางการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ สรุปได้ดังนี้

๑. จัดทำและนำเสนอยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษาให้กระทรวงศึกษาธิการบูรณาการยุทธศาสตร์ร่วมกับหน่วยงานหลัก

๒. จัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

๓. กำหนดนโยบายการพัฒนาศูนย์บริการนักศึกษาพิการ

ประเด็นการทบทวนและแก้ไขกฎระเบียบให้มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาและพื้นที่ที่แตกต่างกันนั้น เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำโครงการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันอุดมศึกษาที่รับนิสิตนักศึกษาพิการเข้าศึกษา และจัดตั้งศูนย์บริการนักศึกษาพิการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในด้านการบริการนักศึกษาพิการของแต่ละศูนย์

ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานอาชีวศึกษา เกษตรกรรมและประมง (นายวณิชย์ อ่วมศรี)

ปัญหาการจัดการอาชีวศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสที่สำคัญคือ ปัญหาในเรื่องการขาดแคลนครู เนื่องจากมีการกำหนดให้ครูจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ จึงทำให้คนที่มีความรู้ความสามารถ ลดความสนใจในการเข้ามาประกอบอาชีพครู และหันไปประกอบอาชีพอื่น ส่งผลต่อคุณภาพของการศึกษา นอกจากนี้กรณีเด็กพิการจะต้องมีครูสอนที่มีความสามารถพิเศษมากกว่าเด็กปกติยิ่งทำให้ครูส่วนนี้ขาดแคลนยิ่งขึ้น นอกจากนี้

ปัญหาเรื่องขาดแคลนครูแล้ว การจัดการอาชีวศึกษายังมีปัญหาเรื่องขาดแคลนงบประมาณเช่นเดียวกัน เนื่องจากค่าใช้จ่ายรายหัวที่ได้รับปัจจุบันไม่เพียงพอในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษา

๑. ในการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษาในสภาพปัจจุบัน ยังไม่ควรมีแนวคิดตั้งส่วนราชการหรือขยายส่วนราชการใหม่ซึ่งยุ่งยากมาก และควรใช้โครงสร้างส่วนราชการเดิมที่มีอยู่แล้วในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งในการพยายามมุ่งหาแนวร่วมหรือพันธมิตรที่จะช่วยดำเนินงาน โดยเฉพาะพันธมิตรที่กระจายอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ภาคประชาสังคม มูลนิธิเอกชน หรือบริษัทเอกชนต่าง ๆ ซึ่งมีตัวอย่างหลายกรณีที่หน่วยงานทั้งหลายได้ทำเป็นแบบอย่างที่ดีว่าร่วมมือกันในการแก้ปัญหาอย่างไรจึงประสบผลสำเร็จ

๒. เรื่องภายในของระบบการบริหารราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหารงานงบประมาณและบุคคลของกระทรวงและหน่วยงาน ซึ่งระบบราชการปกติเป็นที่เข้าใจว่า จะมีมาตรฐานเดียวแต่ในขณะเดียวกันพอกกล่าวถึงเรื่องเด็กด้อยโอกาส เด็กที่อยู่ห่างไกล ซึ่งเป็นตัวอย่างของความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรม ซึ่งชัดเจนว่าต้องมีค่าใช้จ่ายรายหัวหรือหน่วยการนับของการทำงานที่ไม่เหมือนกัน หน่วยงานจึงต้องมีแนวคิดไว้ล่วงหน้า เพื่อจะได้มีหน่วยมาตรฐานหลายอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของการทำงานจริง และเรื่องการบริหารระบบในส่วนนี้เป็นเรื่องที่ทำได้ เช่น เรื่องเกี่ยวกับกฎกระทรวง เป็นต้น

๓. ในระบบบริหารงานงบประมาณและบุคคล ยังมีระบบบริหารในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรต่าง ๆ ซึ่งควรทำให้เกิดความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เช่น เรื่องหลักสูตรจำนวนหน่วยกิต วิธีการจัดหน่วยกิต วิธีการเทียบโอน วิธีการสะสม เป็นต้น ขอให้หน่วยงานได้ทบทวนและคิดว่าควรมีวิธีดำเนินการอย่างไร

๔. การจัดการระบบฐานข้อมูล ควรมีการศึกษาว่าทำอย่างไรจึงจะสามารถสำรวจหรือค้นพบเด็กด้อยโอกาสทั้งหลาย และเมื่อค้นและพบแล้วจะต้องเข้าไปแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน จะช่วยให้แก้ไขปัญหานั้นได้ง่าย และใช้ทรัพยากรไม่มาก ฉะนั้น ในเรื่องระบบฐานข้อมูลต้องเชื่อมโยงกันหมดและเมื่อจะดำเนินงานร่วมกับภาคเอกชน หรือต่างกระทรวงหรือระหว่างกระทรวง เช่น กระทรวงยุติธรรม กระทรวงสาธารณสุข ข้อมูลก็ต้องเชื่อมโยงกันทั้งหมด

๕. ในเรื่องการแก้ปัญหาเด็กด้อยโอกาส คาดว่าแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการวิจัยและค้นพบแนวทางการแก้ไขปัญหามาเชิงเทคนิคไปบ้างแล้วในบางเรื่อง เช่น กรณีเรื่องของเด็กสมาธิสั้น หากมีเทคนิคแล้วก็ให้มีการเก็บข้อมูลรายละเอียดของการแก้ไขปัญหาไว้ เพื่อไม่ต้องหาวิธีการใหม่

๖. จากข้อมูลการชี้แจงของผู้แทนจากสภาการศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับนโยบายต่าง ๆ เป็นแนวคิดที่ดีแต่มีปัญหาว่าจะทำอย่างไรให้หน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการนำไปปฏิบัติตามนโยบายของสภาการศึกษา เนื่องจากลักษณะการดำเนินงานของสภาการศึกษาควรมีบทบาท ชี้นำเชิงนโยบายพิเศษ

๗. ความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา ปรากฏในทุกพื้นที่ ฉะนั้น หน่วยงานต่าง ๆ จะต้องรับผิดชอบดูแลในเรื่อง Area Agenda รวมทั้งทุกกลุ่มประชากร ทุกเพศทุกวัย ทุกมิติของการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ รวมทั้งมิติทางวัฒนธรรม

๘. บทบาทของการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) มีความสำคัญในการช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การขยายโอกาสให้กับบุคคลผู้ด้อยโอกาสได้มากขึ้น ดังนั้น กศน. จะมีวิธีการควบคุมคุณภาพของผู้ที่จบการศึกษาทั้งในสายสามัญและสายอาชีวศึกษาอย่างไร

๙. จากข้อมูลชี้แจงของผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ว่าความเหลื่อมล้ำในเรื่องคุณภาพของโรงเรียนขนาดใหญ่และเล็กมีมาตรฐานแตกต่างกัน ซึ่งเป็นปัญหาอุปสรรครวมทั้งในการแก้ปัญหาในการเพิ่มจำนวนครู บุคลากรทางการศึกษา สพฐ. มีแนวทางการดำเนินงานในอนาคตอย่างไร และในเรื่องโอกาสของครู ซึ่ง สพฐ. ไม่สามารถจัดครูให้ครบถ้วนในทุกสาระหลักสูตรได้ เนื่องจาก มี

ข้อจำกัดในเรื่องของครูที่บรรจุ สพฐ. มีแนวทางในการพัฒนาครูที่มีอยู่แล้วอย่างไรให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะเข้าไปสอนในทุกสาระหลักสูตรได้

๑๐. จากกรณีที่สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาสที่เป็นผู้พิการ ซึ่งจากที่พบเห็นจากสถาบันการศึกษาหลายแห่งที่มีนโยบายที่จัดการศึกษาให้แก่บุคคลเหล่านี้ แต่ในทางปฏิบัติอาจจะเลยในการเตรียมสิ่งที่เป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลเหล่านั้น ซึ่งถือเป็นคนกลุ่มน้อยในสถานศึกษา สุดท้ายสาเหตุดังกล่าวก็กลายเป็นปัญหาอุปสรรคของสถานศึกษาเช่นเดียวกัน

๑๑. สาเหตุการขาดแคลนครูผู้สอนในสายวิชาชีพ เนื่องจากข้อกำหนดของคุรุสภากำหนดให้ต้องมีใบประกอบวิชาชีพ ในส่วนเรื่องใบประกอบวิชาชีพยังเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะปัจจุบันครูมีอยู่ในหลายระดับ ทั้งพฤติกรรมในทางเสื่อมเสียของครูก็ปรากฏตามสื่อเป็นระยะ รวมทั้งการเลือกที่จะเข้ามาประกอบอาชีพครูของผู้ที่จบการศึกษา เช่น เลือกที่จะไปทำงานอย่างอื่นหรือเอกชน ก็ส่งผลต่อการขาดแคลนครูหรือหากได้ครูก็ไม่ตรงต่อสายการเรียนการสอน ก็ล้วนเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของครู แต่ทั้งนี้ใบประกอบวิชาชีพครูประจำการ ต้องมีตามระเบียบ แต่ในส่วนของครูพิเศษ เช่น ครูพิเศษที่มีทักษะที่หน่วยงานได้เชิญมาสอนตามท้องถิ่น ซึ่งในส่วนนี้อาจได้รับการยกเว้นได้ เพราะตามข้อเท็จจริงผู้ชำนาญการในพื้นที่ไม่มีใบประกอบวิชาชีพ ก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ต้องหามาตรการไว้รองรับในการดำเนินการ

นอกจากนี้ สืบเนื่องจากการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องในหลายฉบับที่ผ่านมา สกอ. ได้รับรองว่าจะให้การดูแลเรื่องเด็กด้อยโอกาส หรือเด็กยากจน โดยให้โอกาสในการเข้าเรียนหรือให้ทุนการศึกษา แต่ข้อเท็จจริงก็ทำได้ไม่มากนัก และจากกรณีที่มีร้องเรียนเป็นจำนวนมากเรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับของ สกอ. เกี่ยวกับการขึ้นค่าเล่าเรียนของบางคณะจนกระทบต่อฐานะของเด็กยากจนพอสมควร

๑๒. ความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษาของสถานศึกษาในมหาวิทยาลัยอาจมีหลายประการ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างงบประมาณ และโอกาสที่นิสิต นักศึกษาจะได้รับความรู้ กล่าวคืองบประมาณแตกต่างกัน โอกาสย่อมแตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของบัณฑิตหรือผู้จบการศึกษาที่จบสาขาเดียวกันแต่ต่างสถาบัน

๑๓. งานวิจัยเรื่องความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา ปัจจุบันไม่ทราบว่ามี การนำผลการวิจัยนั้นมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างไร ซึ่งแนวโน้มจะมีกลุ่มบุคคลผู้ด้อยโอกาสเพิ่มมากขึ้น

๑๔. ปัญหาการทุจริตในวงการครูหรือวงการการศึกษาที่พบในปัจจุบัน เนื่องจากความเหลื่อมล้ำที่เกิดจากฐานะของครู กรณีตัวอย่างเรื่องการโยกย้ายครูที่ไม่เป็นธรรม หากครูคนใดมีฐานะทางการเงินดีแล้วสามารถจ่ายเงินสินบนเพื่อการโยกย้ายได้ก็จะมีโอกาสมากกว่าครูที่มีฐานะทางการเงินไม่ดี จึงควรมีการตรวจสอบการทุจริตและให้มีคณะกรรมการตรวจสอบการทุจริตของครู โดยอาจมีการดำเนินการเสมือนบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ในส่วนของการตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบ เป็นต้น

๑๕. การพิจารณาข้อมูลผู้เรียนต้องอ้างอิงถึงการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ เนื่องจากความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรม โดยสาระสำคัญเป็นเรื่องของความเสมอภาค โอกาสและคุณภาพทางการศึกษา แต่เนื่องจากการจัดการศึกษาในปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าเป็นการจัดการศึกษาแบบรวบรวบกระจาย จนกระจาย หรือแบบแพ็คตัดออก ซึ่งสาเหตุดังกล่าวถือว่าเป็นปัญหาอุปสรรคสำคัญอย่างยิ่งต่อการที่ลดความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา

๑๖. องค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาอาจมี ๔ ประการ คือ

๑) ความแปรปรวนระหว่างโรงเรียน เช่น โรงเรียนในเมืองกับชนบท รวมทั้งการอพยพของผู้ปกครองหรือการส่งลูกหลานเข้าเรียนโรงเรียนในเมือง โดยวัดได้จากฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองก็เป็นเรื่องโอกาสทางการศึกษา เพราะโรงเรียนมีคุณภาพที่แตกต่างกัน

๒) เรื่องการแข่งขันของโรงเรียนในการรับเด็กนักเรียน ซึ่งประเทศที่จัดการศึกษาได้ดีจะแย่งกันรับเด็ก แต่ประเทศไทยเป็นไปในทางตรงกันข้าม ผู้ปกครองต้องแข่งขันหรือแย่งกันให้เด็กเข้า

โรงเรียน ซึ่งก็ส่งผลต่อคุณภาพของเด็กนักเรียน เนื่องจากระบบแพ็คตอก จึงจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาคือเป็นการเร่งด่วน

๓) งบประมาณการศึกษา จากแนวคิดที่ว่า การเพิ่มงบประมาณจะเพิ่มคุณภาพทางการศึกษา แต่จากผลการวิจัยแล้วการเพิ่มงบประมาณอาจไม่ได้ส่งผลต่อการกระจายอำนาจในการบริหารการศึกษาให้แก่สถานศึกษา รวมทั้งการมีส่วนร่วมของชุมชน

๔) ทรัพยากรที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ครู และอุปกรณ์การศึกษา นอกจากนี้แนวทางสมมติฐานอาจลองตั้งงบประมาณ โดยเอาความต้องการของสถานศึกษาเป็นตัวตั้ง และพิจารณาว่าต้องใช้งบประมาณเท่าใด แล้วค่อยเพิ่มตัวชี้วัดให้แก่สถานศึกษาเหล่านั้น ฉะนั้น การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรม คือการเพิ่มโอกาสและคุณภาพทางการศึกษาให้ทั่วถึง ผลิตเยวชนให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ในระดับโลก

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติตั้งคณะกรรมการการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา จำนวน ๑๐ คน โดยมอบหมายให้ศาสตราจารย์กนก วงษ์ตระหง่าน เป็นประธานคณะกรรมการ และได้กำหนดกรอบเวลาในการดำเนินงานให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน แล้วจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

พิสุทธิ์ / ร่าง

ครั้งที่ ๘ วันพุธที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่องพิจารณา

พิจารณารับรอง (ร่าง) ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษาเรื่องการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา

ตามที่คณะกรรมการได้มีมติตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำร่างข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ เรื่อง การจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา บัดนี้ คณะทำงานซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการและนักวิชาการประจำคณะกรรมการ ได้จัดทำร่างข้อเสนอแนะแล้วจึงขอให้ที่ประชุมพิจารณาและมีมติรับรองก่อนจะส่งไปยังผู้บริหารสูงสุดของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

สรุปมติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบกับร่างข้อเสนอแนะ เรื่อง การจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาที่คณะทำงานได้จัดทำ และให้เสนอข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

เรื่องพิจารณา

ครูกับคุณภาพการศึกษา

สรุปมติ / ผลการประชุม

คณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

นายอนันต์ ระวังทุกข์ รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีประมาณ ๔๑๘,๐๐๐ คนประมาณร้อยละ ๙๐ ขึ้นไปจบปริญญาตรี แนวทางการพัฒนาครูปัจจุบันครูได้รับวิทยฐานะระดับชำนาญการชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ ประมาณร้อยละ ๖๐ เนื่องจากส่งเสริมให้ครูได้มีวิทยฐานะที่สูงขึ้น และมีการพัฒนาครูตามแนวทางของการพัฒนาวิทยฐานะ ส่วนเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม ในรอบปี ๒๕๕๓ ที่ผ่านมา จากการ

เก็บข้อมูลการดำเนินการทางวินัย มีครูที่ถูกดำเนินการทางวินัยระดับร้ายแรง ๑๐๗ คน และไม่ร้ายแรง ประมาณ ๒๐๐ คน โรงเรียนขนาดเล็กที่มีเด็กนักเรียนน้อยกว่า ๒๕๐ คน จะมีความขาดแคลนครูเป็นอย่างมากเนื่องจาก คปร. ได้คืนอัตราให้ สพฐ. เพื่อให้สามารถบริหารจัดการเกลี่ยให้โรงเรียนที่ขาดแคลนครู โดยมีเงื่อนไขไม่สามารถจัดสรรอัตราคืนให้โรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนน้อยกว่า ๒๕๐ คน ซึ่งมีประมาณ ๒๓,๓๐๖ โรงเรียน มีเด็กนักเรียนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คน ส่งผลให้มีครูสอนไม่ครบชั้น สพฐ. แก้ไขปัญหาโดยให้มีการเรียนการสอนแบบควบชั้นเรียน รวมกลุ่มสถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพเพื่อให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกัน

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรคืนครูอัตราเกษียณให้แก่โรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนน้อยกว่า ๒๕๐ ด้วย ไม่เช่นนั้นครูที่เกษียณอายุราชการออกไปเรื่อยๆ โรงเรียนเหล่านี้จะขาดแคลนครูยิ่งขึ้น

๒. การพัฒนาครู ในแต่ละปีที่มีการของบประมาณ ส่วนใหญ่จะถูกตัดงบประมาณจึงขอให้คณะกรรมการช่วยสนับสนุนเรื่องนี้ด้วย

นายชัยพลภักดิ์ เสรีรักษ์ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีวิทยาลัยในกำกับจำนวน ๔๑๖ วิทยาลัยมีนักเรียนประมาณ ๑,๒๗๐,๐๐๐ คน ครูจำนวน ๒๘,๒๓๓ คน ในจำนวนนี้มีครูอัตราจ้างประมาณ ๘,๐๐๐ คน ครูอาชีวศึกษาหากจำแนกตามวุฒิการศึกษา มีครูอาชีวศึกษาที่จบปริญญาตรี ๑๐,๐๐๓ คน ปริญญาโท ๖,๓๙๗คน และปริญญาเอก ๑๑๓ คน และนอกจากนี้ก็มีโครงการส่งเสริมให้ครูอาชีวศึกษาศึกษาต่อปริญญาโทและปริญญาเอกมากขึ้น ในส่วนของความรู้อุปกรณ์ที่พบว่ามีปัญหาอยู่อย่างน้อย ๒ ส่วน คือ ครูอาชีวศึกษามีทักษะด้านภาษาอังกฤษค่อนข้างจะต่ำ และไม่มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ มากพอ เรื่องคุณธรรมจริยธรรมไม่มีข้อมูลที่ชัดเจน แต่มีครูอาชีวศึกษาที่ถูกดำเนินการทางวินัยก็น้อยมากๆ ความตระหนักรับผิดชอบต่อหน้าที่สำหรับครูอาชีวศึกษาจะมีความรับผิดชอบสูงมากเหมือนกับครูของ สพฐ. ในชนบทห่างไกล ซึ่งจะอยู่กับพื้นที่อยู่กับชุมชน ครูอาชีวศึกษาก็จะอยู่กับนักเรียนและทำงานด้วยกัน ทั้งครูอาชีวศึกษาต้องทำงานอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่การสอนและไม่มีโครงการใดๆ ช่วยเหลือ เช่นโครงการคืนครูให้ห้องเรียนปัจจุบันมีครูอาชีวศึกษาประมาณ ๔,๐๐๐ คน ที่ไม่มีใบประกอบวิชาชีพครู แต่มีความจำเป็นต้องอาศัยครูเหล่านี้สอนอยู่ เนื่องจากมีความรู้ทางวิชาชีพเป็นอย่างมาก ซึ่งกำลังหารื้อกับครุสภาเพื่อแก้ไขปัญหาที่อยู่ การพัฒนาครู หลักสูตรการพัฒนาครู มี ๒ แบบ แบบแรกคือการพัฒนาวิชาชีพครูแยกตามกลุ่มวิชาชีพ เช่น ผู้บริหาร หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนก และครูผู้สอน แบบที่สองพัฒนาตามสาขาวิชาชีพที่สอน

รองศาสตราจารย์ พิณิตี รัตนานุกร รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ปัจจุบันพบปัญหาว่าครูของครูอาจะจะเป็นปัญหาในอนาคต เนื่องจากขณะนี้บรรดา คณาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ วัย ๕๐ เป็นสัดส่วนเกือบร้อยละ ๔๐ ฉะนั้นในอีก ๑๐ ปีข้างหน้าก็จะขาดแคลนบรรดาครูที่จะสอนครูด้วย อย่างไรก็ตามเรื่องนี้สภาคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ ก็มีการหารือกันหาทางแก้ไขเพื่อผลิตครูของครูให้ทันกับส่วนที่เกษียณออกไป ส่วนนักศึกษาครูนั้นมีเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพ เนื่องจากนักศึกษาที่เข้ามาเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยจะเกิน ๓.๐๐ ซึ่งมีแนวโน้มที่ดีขึ้น และอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีนักศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์มากขึ้น คือ โอกาสที่จะมีงานทำ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังขาดแคลนในบางสาขาวิชา เช่น คณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ จะมีศึกษาสนใจค่อนข้างน้อย แม้จะเปิดทางเลือกอีกทางหนึ่งโดยการนำนักศึกษาที่จบสายวิทยาศาสตร์มาเรียนในหลักสูตร ป.บัณฑิต แม้มีทุนการศึกษาให้ก็มีนักศึกษาเข้ามาเรียนไม่เต็มตามที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้หารือกับสภาคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์แห่งประเทศไทยในการจัดทำแผนและการส่งเสริมที่จะผลิตกำลังครูในสาขาที่ขาดแคลนเพิ่มเติม ส่วนครูช่างนั้นมีการผลิตอยู่ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ซึ่งปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยหลายแห่งที่เปิดทำการสอน

นายชาญวิทย์ ทับสุพรรณ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนรับผิดชอบโรงเรียนเอกทั้งในระบบและนอกระบบ โรงเรียนเอกชนในระบบมีจำนวน ๔,๒๑๒ โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด ๒,๔๖๕,๘๖๖ คน มีครูจำนวน ๑๔๒,๗๐๔ คน แบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ สามัญศึกษา อาชีวศึกษา และนานาชาติ และจะมีโรงเรียนที่ขอเงินอุดหนุนรายหัวนักเรียนจากรัฐ ตามที่กฎหมายกำหนดเช่นเดียวกับโรงเรียนของรัฐ ไม่ใช่เงินอุดหนุนที่ให้โรงเรียนโรงเรียนที่รับเงินอุดหนุนร้อยละ ๗๐ โรงเรียนเอกชนก็จะเก็บค่าเล่าเรียนร้อยละ ๓๐ ส่วนโรงเรียนเอกชนประเภทการกุศลนั้นไม่ได้เก็บค่าเล่าเรียน เช่น โรงเรียนคนตาบอด โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ โรงเรียนการกุศลในวัดพุทธศาสนา จะได้รับเงินอุดหนุนร้อยละ ๑๐๐ เช่นเดียวกับโรงเรียนใน สพฐ. ประมาณ ๕๑๗ โรงเรียน และยังมีโรงเรียนเอกชนประเภทที่ไม่รับเงินอุดหนุน เช่น โรงเรียนอัสสัมชัญ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน เป็นต้น มีจำนวน ๔๖๘ โรงเรียนโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จำนวน ๗,๓๐๔ โรงเรียน มีนักเรียน จำนวน ๑,๔๔๓,๓๑๐ คน มีครูจำนวน ๔๒,๑๒๕ คน เช่น โรงเรียนเสริมสวย โรงเรียนกวดวิชา สถาบันศึกษาปอเนาะ ศูนย์ฯ ตาติกา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนรับผิดชอบงานทั้งโรงเรียนในระบบ โรงเรียนนอกระบบ และการเรียนตามอัธยาศัย แต่เป็นส่วนของภาคเอกชนปัญหาอุปสรรค ดังนี้

๑) สวัสดิการครูโรงเรียนเอกชน เช่น ค่ารักษาพยาบาลซึ่งใช้สิทธิประกันสังคมหรือได้เงินกองทุนสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชนเบิกสำหรับตนเองได้ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือค่าเล่าเรียนของบุตรสามารถเบิกได้ต่ำกว่าปริญญาตรี ควรเบิกได้ถึงระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นขวัญกำลังใจ

๒) การปรับเงินเดือนครูเป็น ๑๕,๐๐๐ บาท

๓) ครูโรงเรียนเอกชนลาออกกลางคันไปสอบบรรจุเป็นข้าราชการ ควรเรียกไปบรรจุช่วงปิดภาคเรียน เพื่อลดปัญหาการขาดครูสอน

๔) อัตราบุคลากร สข.ไม่เพียงพอต่อจำนวนโรงเรียน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑) ควรส่งเสริมให้ครูโรงเรียนเอกชนมีวิทยฐานะครูโรงเรียนเอกชน เพื่อขวัญกำลังใจ

๒) ควรเปลี่ยนสถานภาพจากลูกจ้างเป็นครูโรงเรียนเอกชน

นายประเสริฐ บุญเรือง เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)

สำนักงาน กศน. มีสถานศึกษาจำนวน ๙๖๒ แห่ง มีสำนักงาน กศน. จังหวัด จำนวน ๗๗ แห่ง และมี กศน. ตำบล ซึ่งไม่ใช่สถานศึกษาแต่เป็นห้องเรียนห้องหนึ่ง เพื่อบริการประชาชนไม่ต้องเดินทางมาเรียนที่สถานศึกษาอยู่ทุกตำบล มีนักศึกษาประมาณและมัธยมทั้งหมดประมาณ ๑,๒๕๐,๐๐๐ คน ส่วนสายอาชีพมีนักศึกษาประมาณ ๑,๘๙๐,๐๐๐ คน มีครู กศน. ที่เป็นข้าราชการ เพียง ๒,๔๙๖ คน แต่กรอบอัตรากำลังที่ กคศ. กำหนด จะต้อง มีครู จำนวน ๙,๒๒๖ คน ซึ่งขณะนี้ มีครูขาดอยู่จำนวน ๖,๗๓๐ คน สำนักงาน กศน. แก้ปัญหาโดยการจ้างพนักงานราชการ ปัจจุบันมีพนักงานราชการจำนวน ๑๔,๕๓๗ คน มีลูกจ้างชั่วคราวอีกจำนวน ๒,๐๐๐ คน ทั้งนี้ครู กศน. ไม่มีใบประกอบวิชาชีพครู จำนวน ๓,๗๐๐ คน คุณภาพครู กศน. จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสองของสำนักงานมาตรฐาน (สมศ.) จำนวน ๘๑๑ แห่ง ผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๐๐ มีจำนวน ๔๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๖ อยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ย ๒.๗๕-๓.๔๙ จำนวน ๕๒๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๕ อยู่ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ย ๑.๗๕-๒.๗๔ จำนวน ๒๒๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๘ และอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ค่าเฉลี่ย ๐.๐๐-๑.๗๔ มีจำนวน ๑๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑ ความรู้ความสามารถด้านทักษะการสอนและทักษะทางวิชาการของครูทั้งข้าราชการและพนักงานราชการ สมศ. สรุปว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจ รู้เป้าหมายการจัดการกิจกรรมและหลักสูตรของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ กศน. ครูมีการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านคุณธรรมจริยธรรม ครู

กศน. ภูธรโรงเรียนจำนวน ๔๔ คน และถูกลงโทษทางวินัย เพียง ๔ คน แต่ครูส่วนใหญ่มีคุณภาพและมีคุณธรรมจริยธรรม และมีจิตอาสา

นายองค์กร อมรสิรินันท์ เลขาธิการคุรุสภา

คุรุสภาเป็นผู้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพของผู้ที่จะมาประกอบทางการศึกษา ขณะนี้มีการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำซึ่งใช้มาแล้วและกำลังอยู่ระหว่างปรับมาตรฐานใหม่ ช่วงที่ผ่านมาถือว่าเป็นมาตรฐานขั้นต่ำ เช่น คนที่จะมาประกอบวิชาชีพครูต้องมาตรฐานความรู้คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือเทียบเท่าหรือคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง ภาคความรู้ ๙ มาตรฐาน เช่น ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาสำหรับครู ตลอดจนความเป็นครู เป็นต้น ฉะนั้นใครเรียนวิชาอะไรมาก็ตามตรวจสอบแล้วต้องไม่ต่ำกว่า ๙ มาตรฐานที่กำหนดไว้ ฉะนั้นวันนี้คนที่จะมาเป็นครูแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มแรกเรียนหลักสูตร ๕ ปี กลุ่มที่สอง คือ พวกเรียนหลักสูตรอื่นมา ๔ ปี ก็จะต้องมาเรียนเพิ่มเติมอีกหนึ่ง (ป.บัณฑิต) เพื่อให้ครบความรู้ ๙ มาตรฐาน ตามที่กำหนด พร้อมประสบการณ์ปฏิบัติการสอนไม่น้อยกว่าหนึ่งปี เพื่อฝึกการสอน จัดทำแผนการสอนเป็น มีประสบการณ์ในห้องเรียนกับเด็ก แต่หลักสูตร ๔ ปี ส่วนใหญ่จะขาดสิ่งที่กล่าวมา หากไปเรียน ป.บัณฑิต ตามหลักเกณฑ์ที่จะได้สิ่งที่เป็นครูที่สมบูรณ์แบบ แต่ปัญหาที่พบคือกระบวนการผลิตของสถาบันที่คุรุสภารับรอง มีการผลิตคนที่จะมาเป็นครูที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่ผ่านการรับรองไว้ เช่น รับรองให้ผลิต ๑๐๐ คน ก็ไปผลิต ๕๐๐ คน หรือให้ผลิตในที่ตั้งแต่กลับไปผลิตนอกที่ตั้ง ที่ร้ายแรงกว่านั้นคือการให้ปริญญาโดยไม่มีการเรียนการสอนจริง จึงมีการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเกือบ ๑,๐๐๐ คน ในปีที่แล้ว การที่จะเอาครูที่คุรุสภาออกให้มียอายุ ๕ ปี และจะมีการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพคราวละ ๕ ปี และมีกิจกรรมตรวจสอบก่อนต่อใบอนุญาต เชื่อว่ากระบวนการที่จะเป็นครูเก่งครูดี ไม่ได้หมายความว่าผลิตออกมาแล้วจะต้องเป็นครูเก่งครูดี ขึ้นอยู่กับประการณ์ของเขาที่จะหล่อหลอมที่ทำให้เกิดคุณภาพกับนักเรียนนักศึกษาของเขาต่างหาก ฉะนั้นกระบวนการร่วมมือการบูรณาการในการจัดการศึกษา การพัฒนาครูจึงเป็นสิ่งสำคัญ ทำอย่างไรที่จะไม่ซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองงบประมาณส่วนเรื่องคุณธรรมจริยธรรม คุรุสภาก็มีโครงการจัดอบรมเพื่อที่จะส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ปีละ ๒๐,๐๐๐ กว่าคน

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษา

๑. ปัญหาครูอาชีวศึกษาที่มีทักษะฝีมือในทางช่างเป็นอย่างดีแต่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เช่น คนที่จบวิศวะจากต่างประเทศ คุรุสภามีแนวทางแก้ไขปัญหานี้อย่างไร จะอนุโลมได้หรือไม่
๒. การแก้ปัญหาครูขาดแคลนของ สพฐ. โดยการเรียนควบชั้นเรียน ไม่ใช่ใช้วิธีการแก้ปัญหาเพราะเมื่อครูคนเดียวสอนทุกวิชาจะหาความสามารถความเชี่ยวชาญเฉพาะวิชาได้อย่างไร ก็ได้แต่สอนแบบขอไปที แล้วจะเอาคุณภาพการศึกษามาจากไหน กระทรวงศึกษามีแนวทางในการแก้ปัญหานี้อย่างไร
๓. การจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาซึ่งจะมีการเปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ครูอาชีวศึกษาที่จะสอนระดับปริญญาตรีจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูหรือไม่ เนื่องจากในระดับอุดมศึกษาไม่ต้องมีใบประกอบวิชาชีพครู
๔. การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. เมื่อเทียบกับโรงเรียนเอกชนแล้วผู้บริหารของโรงเรียนเอกชนเป็นที่ยอมรับมากกว่า
๕. อาชีวศึกษา ควรแก้ปัญหาคูที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ด้วยการให้ครูเหล่านั้นทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้สอน โดยมีครูอาชีวศึกษาที่มีใบอนุญาตคอยควบคุมดูแล
๖. ควรนำข้อสรุปจากการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาการศึกษาเรื่อง ครูกับคุณภาพการศึกษาที่จะตั้งขึ้นนี้ เสนอเป็นยุติเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

๗. งบประมาณด้านการศึกษาของประเทศไทยเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศในเอเชียค่อนข้างสูง แต่คุณภาพการศึกษาต่ำ มีการใช้เงินที่ไม่นำไปสู่คุณภาพทางการศึกษาหรือไม่

๘. ปัญหาการขาดแคลนครูของครู สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างไร และจะแก้ปัญหานี้ได้ทันกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เป็นที่สนใจของผู้เรียนที่มีจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือไม่

๙. เห็นด้วยกับการที่ครูจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพราะอย่างน้อยประกันคุณภาพครูได้ในระดับหนึ่งและเป็นศักดิ์ศรีของข้าราชการครู อีกทั้งการให้มีใบอนุญาตเพราะต้องการให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง และมีวิทยฐานะที่มีค่าตอบแทนที่สูง

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแก้ไขปัญหาคูกับคุณภาพการศึกษา จำนวน ๑๐ คน โดยมอบหมายให้นายกัมพล สุภาแพ่ง เป็นประธานคณะกรรมการ และได้กำหนดกรอบเวลาในการดำเนินงานให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน แล้วจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

จเร/ร่าง

ครั้งที่ ๙ วันพุธที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่องพิจารณา

ทิศทางการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การวิจัยและการพัฒนาเป็นเรื่องสำคัญที่คณะกรรมการจะพิจารณา โดยจะพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่

- (๑) แนวนโยบายและทิศทางเกี่ยวกับการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาไทย
- (๒) แนวทางและวิธีการในการส่งเสริมการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาไทย
- (๓) สภาพการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย และคุณภาพงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
- (๔) การนำผลการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้เพื่อการพัฒนา
- (๕) ปัญหาอุปสรรค แนวทางแก้ไข รวมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นต่อที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (รองศาสตราจารย์กำจร ตติยกวี)

ในระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยและพัฒนาโดยตลอด เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า และการผลิตผลงานวิจัยที่เป็นฐานสำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ แต่เมื่อพิจารณาสถานการณ์ด้านการวิจัยของประเทศแล้ว มีข้อที่น่าห่วงใยเนื่องจากข้อมูลของ The Institute for Management Development (IMD) ชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยมีเรื่องเร่งด่วนที่ควรแก้ไข ๓ ประเด็น คือ ๑) ควรเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและการพัฒนาให้สูงขึ้น ๒) ควรเพิ่มจำนวนและคุณภาพบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา ๓) ควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนในการวิจัยและพัฒนาให้มากขึ้น และเมื่อพิจารณาหน่วยงานที่เป็นผู้ผลิตผลงานวิจัยและพัฒนาแล้วพบว่า สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานที่ผลิตผลงาน และบุคลากรวิจัยที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย

สกอ. จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติขึ้น เพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอาจารย์ทั้งในมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพด้านการวิจัย และเพิ่มสมรรถนะให้กับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ และเห็นว่าโครงการนี้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลชุดปัจจุบัน โดยเน้นแนวทางการปฏิบัติ เช่น จัดสรรเงินสนับสนุนการวิจัยให้กับมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ๙ แห่ง ให้ทำการวิจัยเชิงบูรณาการระหว่างสาขาวิชาและระหว่างมหาวิทยาลัยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยให้กับมหาวิทยาลัย และเพื่อให้ผลงานวิจัยที่ได้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ตามแนวนโยบายของรัฐบาล เป็นต้น

ศาสตราจารย์นายแพทย์สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

การปฏิรูประบบงานวิจัย พิจารณาใน ๙ มิติ คือ ๑) มิติกลไกและโครงสร้างในการกำหนดนโยบายการวิจัย ๒) มิติของการจัดการงานวิจัย ๓) มิติของการระดมทุนเพื่อขับเคลื่อนงานวิจัย ๔) มิติของการพัฒนาองค์กรและหน่วยงานวิจัย ๕) มิติโครงสร้างเพื่อพัฒนานักวิจัย ๖) มิติโครงสร้างพื้นฐานงานวิจัย ๗) มิติมาตรฐานงานวิจัย ๘) มิติงานติดตามและประเมินผล และ ๙) มิติในการส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยไปสู่นวัตกรรม การนำไปใช้ประโยชน์

ในเรื่องสนับสนุนงานวิจัย ขณะนี้มีการพัฒนาโดยระบบการวางนโยบาย และมีการบูรณาการงานวิจัยร่วมกับ ๕ ๕ คือ ๑) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ๒) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ๓) สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (สวก.) ๔) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และ ๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ศาสตราจารย์ประสพ สืบคำ ประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย

บทบาทของการวิจัย คือ ๑) เป็นการสร้างความรู้นำไปสู่การตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาของประเทศ ๒) เป็นเครื่องมือในการ “สร้างคน” ในระบบการศึกษา ๓) เป็นเครื่องมือในการนำความรู้มาประยุกต์และพัฒนาประเทศ ๔) เป็นเครื่องมือในการสร้างพลังของตนเอง โดยนโยบายและงบประมาณสำหรับมหาวิทยาลัยทั้ง ๙ แห่งในแต่ละกลุ่ม (Cluster) คือ ๑) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๓) มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๔) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๗) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๘) มหาวิทยาลัยมหิดล ๙) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รองศาสตราจารย์เป็รื่อง กิจรัตน์ภร ประธานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ

นโยบายและทิศทางเกี่ยวกับการวิจัยในส่วนที่ร่วมกันของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มี ๖ ประการ เช่น พัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยเสริมสร้างมาตรฐานทางวิจัย เพื่อพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ เป็นต้น

สภาวะการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย และคุณภาพงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา แบ่งตามกลุ่มมหาวิทยาลัยของไทยได้ ๔ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยและมหาวิทยาลัยบัณฑิตศึกษา
๒. กลุ่มมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง
๓. กลุ่มมหาวิทยาลัยสี่ปี และมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์
๔. กลุ่มวิทยาลัยชุมชน

ปัญหาอุปสรรค

๑) ข้อจำกัดของงบประมาณ ๒) วัฒนธรรมการทำงานที่ยังด้อยในเรื่องการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอนและการทำงาน ๓) นักวิจัยที่เชี่ยวชาญมีน้อย ๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยทางสังคมศาสตร์ งานวิจัยจึงไม่หลากหลาย

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปานเพชร ชินินทร)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีนโยบายเพิ่มพูนศักยภาพนักวิจัย ให้สามารถก้าวไปสู่การเป็นนักวิจัยชั้นนำอย่างต่อเนื่องและดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากร นักวิจัย ทำงานวิจัย ตลอดจนเผยแพร่ผลงานวิจัย และสิ่งประดิษฐ์สู่สาธารณชนทั้งระดับชาติและระดับสากล เพื่อเป็นการศึกษภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลในวิทยาการต่าง ๆ พัฒนาการองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน

รองศาสตราจารย์ศักรินทร์ ภูมิรัตน์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

แนวนโยบายและทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางเทคโนโลยี แนวทางและวิธีการในการส่งเสริมการวิจัยของมหาวิทยาลัย เช่น เสริมสร้างความเข้มแข็งในสาขาวิจัยที่เป็นจุดแข็ง และสาขาใหม่ที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ สร้างสิ่งแวดล้อมที่เกื้อหนุนการวิจัยเพื่อดึงดูดนักวิจัย และนักศึกษาจากในและต่างประเทศ เป็นต้น

ปัญหาอุปสรรค แนวทางแก้ไข ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

- ๑) ระบบวิจัยขาดการสนับสนุนศูนย์ความเป็นเลิศด้านการวิจัยที่มีความต่อเนื่อง
- ๒) ขาดการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานการวิจัย (ห้องปฏิบัติการและอุปกรณ์วิจัยโดยทั่วไป และ National Facilities)
- ๓) ขาดการลงทุนพัฒนานักวิจัย

ศาสตราจารย์สวัสดิ์ ตันตระรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย

ปัญหาอุปสรรคนั้น เกิดจากปัญหาในภาพรวมด้านงบประมาณซึ่งมีจำนวนน้อยมาก รวมทั้งปัญหาในด้านการบริหารจัดการ โดยเฉพาะในส่วนของนักวิจัยที่จบการวิจัยแล้ว จะขาดการผลักดันจากมหาวิทยาลัย รวมทั้งขาดการติดตามประเมินผล

ข้อเสนอแนะ ควรสร้างระบบประเมินผลติดตามโดยองค์กรกลางหรือหน่วยงานกลาง จะทำให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพ และใช้งบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

แนวนโยบายและทิศทางการวิจัย พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการวิจัยของประเทศให้สูงขึ้น และสร้างฐานความรู้ที่มีคุณค่า สามารถประยุกต์และพัฒนาวิทยาการที่เหมาะสมและแพร่หลาย รวมทั้งให้เกิดการเรียนรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และสาธารณะ ตลอดจนเกิดการพัฒนาคูณภาพชีวิต โดยใช้ทรัพยากรและเครือข่ายวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

ปัญหาและอุปสรรคของการนำงานวิจัยไปสู่ธุรกิจเชิงพาณิชย์ เช่น การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศยังขาดการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ ขาดทิศทางและเป้าหมายการวิจัยของประเทศ เป็นต้น

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. ปัจจุบัน Gross domestic product (GDP) ของประเทศหากประมาณการโดยง่าย สัดส่วนเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ อยู่ที่สัดส่วน ๑๐ : ๗๐ : ๒๐ แต่หากพิจารณาแนวโน้มข้างหน้า GDP ของประเทศที่ยั่งยืน สัดส่วนของเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ ควรจะเป็น ๓๐ : ๔๐ : ๓๐ ดังนั้น งานวิจัยจะช่วยเปลี่ยนองค์ประกอบของ GDP นี้ได้อย่างไร

๒. จากการประสานงานและบูรณาการร่วมกันระหว่าง ๕ส คือ ๑) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ๒) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ๓) สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (สวก.) ๔) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และ ๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสภาการวิจัยแห่งชาติ (วช.) นั้นเป็นเรื่องที่ดี ควรอย่างยิ่งที่จะได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการธิการและสภาผู้แทนราษฎร ในการผลักดันการประสานงานที่ยังไม่เป็นทางการของหน่วยงานทั้งหลายดังกล่าวให้ประสานงานอย่างเป็นทางการ ไม่ว่าจะเป็นในเชิงระบบการวิจัย นโยบายการวิจัย หรือในเชิงบุคลากรและการใช้บุคลากร รวมทั้งการใช้ทรัพยากรและในส่วนการสร้างและประสานงานระหว่าง ๕ส กับ วช. ขอให้ดำเนินการให้ถึงจุดที่เป็น Critical Mass และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

๓. ขบประมาณของงานวิจัยแห่งชาติ ที่ถูกตัดลดจาก ๒ พันล้านบาท เหลือจำนวน ๘๘๓ ล้านบาท ซึ่งถือว่าได้รับเป็นจำนวนน้อยมาก แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของงานวิจัย และที่ผ่านมาไม่ว่ารัฐบาลในชุดใดส่วนมากงบประมาณเกี่ยวกับการวิจัยจะถูกปรับลดลงจากที่ขอไป ซึ่งในประเด็นนี้คณะกรรมการธิการควรให้ความสำคัญและทำเป็นข้อสังเกตส่งไปยังคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อไป

พิสุทธิ์ / ร่าง

ครั้งที่ ๑๐ วันพุธที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่องพิจารณา

ผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยและแนวทางการช่วยเหลือ

ประเด็นการพิจารณา

สืบเนื่องจากการเกิดวิกฤตอุทกภัยขึ้น และมีสถานศึกษาจำนวนมากได้รับผลกระทบจากเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า การเยียวยาฟื้นฟูสถานศึกษาที่ได้รับความเสียหายจากวิกฤตอุทกภัยดังกล่าว เป็นเรื่องเร่งด่วนที่รัฐบาลต้องดำเนินการและเป็นเรื่องสำคัญที่คณะกรรมการจะพิจารณาดังนั้นจึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงข้อมูล ข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

(๑) รายละเอียดข้อมูลผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยต่อสถานศึกษา ครู อาจารย์ และนักเรียน นักศึกษา

(๒) แนวทางการช่วยเหลือ ต่อสถานศึกษาและผู้ที่ได้รับผลกระทบ

(๓) แนวทางการสอนเสริมเพื่อรักษาคุณภาพและมาตรฐานของการศึกษา

(๔) แนวทางการจัดการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนในเรื่องเกี่ยวกับน้ำและน้ำท่วม

(๕) ปัญหาอุปสรรค ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ทั้งนี้ ในการชี้แจงขอให้เน้นข้อมูลความเสียหายของสถานศึกษาจากวิกฤตอุทกภัย และแนวทางการช่วยเหลือเยียวยา พร้อมทั้งมาตรการฟื้นฟูสถานศึกษาที่ได้รับความเสียหาย รวมถึงกรอบหรือหลักเกณฑ์ในการกำหนดความเสียหายและการให้ความช่วยเหลือ ทั้งในส่วนที่เป็นสถานศึกษาของรัฐและเอกชนว่ามีหลักเกณฑ์อย่างไร

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นต่อที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

นายพินิจศักดิ์ สุวรรณรังค์ ที่ปรึกษาด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา สำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

สถานศึกษาและหน่วยงานในภาพรวมของกระทรวงศึกษาธิการได้รับความเสียหาย ๓,๑๖๑ แห่ง ทรัพย์สินเสียหายคิดเป็นมูลค่ารวม ๖,๘๕๕,๘๔๗,๙๕๔.๐๐ บาท และนักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกสังกัด ได้รับผลกระทบ จำนวน ๖๘๓,๔๖๒ คน สำหรับการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือที่ได้ดำเนินการ เช่น ภารกิจเร่งด่วน โดยให้การสนับสนุนที่พักพิง สนับสนุนอาหารเครื่องดื่มแก่ประชาชน เป็นต้น

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นายพิษณุ ตูลสุข)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้แบ่งการช่วยเหลือโรงเรียนที่ประสบอุทกภัย ออกเป็น ๓ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ช่วงเผชิญเหตุ ให้การดูแลช่วยเหลือโดยโอนเงินให้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา (สพป.) และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) เพื่อจัดทำถุงยังชีพแจกให้แก่ นักเรียน และผู้ที่เดือดร้อน

ครั้งที่ ๒ ช่วงน้ำลด มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนที่ได้รับผลกระทบ ในการจัดหาหนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน

ครั้งที่ ๓ หลังจากน้ำแห้งแล้วได้มีการอนุมัติงบกลาง เพื่อไปฟื้นฟูแก้ไขความเสียหายจัดสรรให้แก่โรงเรียนที่ได้รับผลกระทบ

รวมความช่วยเหลือทั้ง ๓ ครั้ง เป็นเงินทั้งสิ้น ๙๙๘,๑๖๓,๕๐๐ บาท (เก้าร้อยเก้าสิบแปดล้านหนึ่งแสนหกหมื่นสามพันห้าร้อยบาทถ้วน)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (นางวราภรณ์ สีหนาท)

จากการสำรวจสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดและในกำกับพบว่ามีสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับผลกระทบและความเสียหาย จำนวน ๓๑ แห่ง รวมมูลค่าความเสียหายทั้งสิ้น ๔,๔๐๔,๐๐๙,๖๙๐.๗๒ บาท การช่วยเหลือและดูแลในเบื้องต้นมีสถาบันที่ได้รับการอนุมัติวงเงินงบประมาณไปแล้ว ๕ สถาบัน เป็นเงินจำนวน ๘๗,๓๐๕,๐๓๐.๙๗ บาท (แปดสิบล้านเจ็ดหมื่นสามแสนหนึ่งหมื่นห้าพันสามสิบบาทถ้วน) ส่วนหลักเกณฑ์การให้ความช่วยเหลือรวมถึงหลักเกณฑ์การอนุมัติวงเงินค่าเสียหายหรือฟื้นฟูแก่สถานศึกษา ในขณะนี้ยังไม่มียกเว้นหลักเกณฑ์ที่แน่นอน แต่ได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยสำรวจความเสียหายและแจ้งยอดความเสียหายมายัง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

นายสุรรัตน์ จันแยม ผู้อำนวยการสำนักความร่วมมือ สำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา

สถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ที่ได้รับความเสียหาย มีทั้งหมด ๑๐๗ แห่ง และได้รับความเสียหายอย่างหนัก ๑๒ แห่ง โดยปัญหาส่วนใหญ่ที่พบคือ ปัญหาในด้านสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ ฯลฯ โดยในขณะนี้ สอศ. ได้ให้แนวทางการช่วยเหลือโดยให้มีโรงเรียนพี่เลี้ยง คือสถานศึกษาประเภทเดียวกันและอยู่ใกล้กันเข้าไปให้ความช่วยเหลือเพื่อฟื้นฟูให้สถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบกลับคืนสภาพปกติโดยเร็วที่สุด

รองเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
(นายวัชรินทร์ จำปี)

สถานศึกษาในสังกัด กศน. ที่ได้รับผลกระทบใน ๓๖ จังหวัด มี ๒๐๗ แห่ง คิดมูลค่าความเสียหายเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๔,๖๐๘,๔๓๓ บาท ครู อาจารย์ในพื้นที่ได้รับผลกระทบใน ๒๕ จังหวัด จำนวน ๙๙๕ คน นักศึกษาในพื้นที่ ๑๙ จังหวัด จำนวน ๘,๕๖๙ คน ส่วนแนวทางการให้การช่วยเหลือและฟื้นฟู ได้แก่ การจัดตั้ง “ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย กระทรวงศึกษาธิการ” และ “ครัวกระทรวงศึกษาธิการ” ในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ ที่ได้รับอุทกภัย จำนวน ๖ ศูนย์ ในพื้นที่ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ ฉะเชิงเทรา สระบุรี และ พระนครศรีอยุธยา พร้อมทั้งมอบถุงยังชีพ เรือ แพ เต็นท์ เป็นต้น

นายพิชัย แก้วสุวรรณ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชน สำนักบริหารงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)

สถานศึกษาเอกชนที่ประสบอุทกภัยมีจำนวน ๔๔๘ โรงเรียน จาก ๒๗ จังหวัด มูลค่าความเสียหายรวมทั้งสิ้น ๒๑๙,๔๗๕,๒๐๐ บาท นักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยมีจำนวน ๒๑๕,๑๓๙ คน ครูที่ได้รับผลกระทบ มีจำนวน ๑๓,๔๓๓ คน ทั้งนี้ ให้มีการรวบรวมข้อมูลความเสียหายของสถานศึกษาเอกชนตามที่คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือ เยียวยาและฟื้นฟูกำหนด โดยกรอบและเกณฑ์ในการเยียวยาเบื้องต้น จะช่วยเหลือโรงเรียนการกุศล โรงเรียนที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุนก่อน โดยจะตรวจสอบอย่างละเอียดว่า มีความเสียหายในส่วนไหน และพิจารณาให้ตามความจำเป็น

รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (นายบำเหน็จ ทิพย์อักษร)

ภารกิจในการช่วยเหลือของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.) เช่น การจัดถุงยังชีพ ยารักษาโรค เป็นต้น พร้อมทั้งมีส่วนร่วมในการจัดอำนวยความสะดวกในเรื่องที่พักโดยมีโรงแรมเป็นศูนย์พักพิง ในอนาคตจะเข้าไปดูแลผู้ประสบภัยอย่างใกล้ชิด มีทีมแพทย์เข้าให้การช่วยเหลือ อีกทั้งในส่วนของผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดจะจัดรถเข้าไปอำนวยความสะดวกอีกด้วย

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. กระทรวงศึกษาธิการควรมีการสำรวจความเสียหายรวมถึงให้เปรียบเทียบมูลค่าความเสียหายระหว่างสถานศึกษาของรัฐและเอกชน โดยให้มีการกำหนดกรอบและหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการสำรวจความเสียหาย และการให้ความช่วยเหลือให้ชัดเจน

๒. การของบประมาณของสถานศึกษาเพื่อเยียวยา และแก้ไขปัญหาผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัยพบว่าการของบประมาณทั้งที่เป็นส่วนของผลกระทบและรวมงบประมาณที่สถานศึกษาต้องการพัฒนาเพิ่มเติมเข้ามาด้วย จึงมีวงเงินงบประมาณที่ขอค่อนข้างสูง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่องบประมาณของประเทศ ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจะต้องจัดลำดับความสำคัญในการอนุมัติวงเงินงบประมาณที่เสนอเข้ามา

๓. การเยียวยาและฟื้นฟูปัญหาและผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัยที่เกิดกับวงการศึกษานี้ครั้งนี้ ต้องดูแลให้ครบทุกด้าน ทั้งในส่วนผลกระทบของโครงสร้างอาคาร อุปกรณ์ ผลกระทบต่อนักเรียนนักศึกษา ครู อาจารย์ และผู้ปกครอง โดยกำหนดวิธีการในการดูแลให้เหมาะสม รวมทั้งมีการหาแนวทางในการป้องกันอุทกภัยในอนาคต ตลอดจนการอบรมนักเรียนนักศึกษาให้มีความรู้ ความพร้อมในการรองรับสถานการณ์ที่อาจเกิดอุทกภัยขึ้นอีก

พิสุทธิ์ / ร่าง

ครั้งที่ ๑๑ วันพุธที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่องพิจารณา

การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ประเด็นการพิจารณา

(๑) ข้อมูลและความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาทุกระดับ ในการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

(๒) การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี ๒๕๕๘

(๓) ยุทธศาสตร์ แผนงาน และโครงการที่เกี่ยวข้องของแต่ละหน่วยงาน

(๔) แนวทางการรุกรูททางการศึกษาของไทยไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน

(๕) แนวทางการตั้งรับกรณีการรุกรูทเข้ามาของกลุ่มประเทศอาเซียนในการจัดการศึกษาในประเทศไทย

(๖) ปัญหาอุปสรรค ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นต่อที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

รองเลขาธิการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (นายถาวร ชลัษเฐียร)

แรงงานในระดับปริญญาตรี ค่าจ้างอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ความเป็นจริงจะใช้แรงงานในระดับ ปวช. และปวส. เป็นส่วนมากที่ผ่านมาก แรงงานดังกล่าวจะมีคุณภาพ และในด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ค่อนข้างดี แต่มีข้อเสียในด้านอุปนิสัยในเรื่องการเกรงใจ ไม่กล้าแสดงออก จึงเป็นปัญหาต่อการพัฒนาสมรรถนะในการทำงาน ซึ่งถือเป็นสาเหตุสำคัญที่เป็นรองประเทศอื่น

นายฉัตรชัย มงคลวิเศษไกวัล ประธานคณะกรรมการธุรกิจบริการ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

เดิมตัวเลข GDP ของธุรกิจบริการไม่น้อยกว่าธุรกิจภาคการผลิต แต่สองปีหลังนี้กลับถอยหลัง ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้วตัวเลขทางธุรกิจบริการจะมากกว่าธุรกิจการผลิตในอัตราครึ่งเท่าตัว ในฐานะภาคผู้ประกอบการที่ต้องการแรงงานแต่หากมีปัจจัยที่ไม่สามารถสนองตอบได้ คาดว่าแนวโน้มการรุกคืบของประเทศกลุ่มอาเซียนจะเกิดมากขึ้น และปัญหาพบว่าเรื่องวิชาการถือว่าค่อนข้างดี แต่มีปัญหาอย่างมากในเรื่องทักษะซึ่งจำเป็นต้องแก้ไขเป็นการด่วน

นางสาววัฒนา อาทิตย์เที่ยง ผู้อำนวยการสำนักนโยบายด้านการศึกษาภาค สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดยุทธศาสตร์ คือการปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก ซึ่งหน่วยงานในสังกัดเป็นองค์กรหลักรับนโยบายไปกำหนดเป็นโครงการตามภารกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาประเทศ เป็นศูนย์กลางการพัฒนาการศึกษา นอกจากนี้ มีการกำหนดมาตรการเชิงรับและรุกเพื่อรองรับการเปิดเสรีทางการบริการด้านการศึกษาส่งเสริมการเรียนการสอนสากลให้เป็นภาษาที่สอง

รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นางสาวจุไรรัตน์ แสงบุญนำ)

กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการประสานกับองค์กรหลัก รวมทั้งหน่วยงานภายนอกในสังกัด ในภาพรวมการทำงานที่มุ่งหวังเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้รวมถึงผู้ปกครองและประชาชนโดยทั่วไป และในระดับมัธยมศึกษาได้มีโครงการมัธยมศึกษาเชิงปฏิบัติการ เป็นการสอดรับในการพัฒนาเด็กและเยาวชนเข้าสู่อาชีพ นอกจากนี้ เด็กนักเรียนหากจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต้องเก่งในด้านภาษาคือพูดและเข้าใจภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี หน่วยงานจึงจัดโครงการรณรงค์พูดภาษาอังกฤษเสริมทักษะของเด็กควบคู่ไปด้วย

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (รองศาสตราจารย์พนิตี รตะนานุกูล)

การเตรียมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ มีการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี (ฉบับที่ ๒) โดยมองไปข้างหน้าว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา นั่นคือ เรื่องของการเกิดประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉะนั้น สกอ. จึงนำเรื่องนี้มาบรรจุไว้ในแผน และจัดทำแผนเป็นกรอบยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

นายชัยพลภักดิ์ เสรีรักษ์ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ในด้านทักษะอาชีพคุณภาพของนักศึกษา ความขยันอดทนของผู้ที่จบการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาค่อนข้างดี แต่อ่อนในเรื่องการทำงานร่วมกับคนที่มีความแตกต่างด้านวัฒนธรรม และที่สำคัญที่เป็นจุดอ่อนอย่างมาก คือ ความอ่อนในด้านภาษาและไอซีที ดังนั้น สอศ. จะมีการทบทวนคุณสมบัติและสมรรถนะของผู้เรียนในปัจจุบันเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว รวมทั้งเน้นทักษะการทำงานในทุกบริบทพื้นที่

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า)

การเตรียมเด็กตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยได้ทำงานร่วมกับ สช. ในเรื่องมิติของการเตรียมการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งประชาคมอาเซียนจะเกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ลักษณะสำคัญของเด็กที่จะต้องถูกหล่อหลอมในด้านมิติความรู้ ทักษะ และเจตคติ นอกจากความรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ความรู้ในด้านการศึกษาประชาคมอาเซียนก็ต้องมีด้วย มีอยู่ในสาระหลักกลุ่มวิชาสังคมศึกษาซึ่ง สพฐ. ได้บรรจุและเตรียมไว้รองรับ

นายชาญวิทย์ ทับสุพรรณ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ภาพรวมในส่วนของจัดการศึกษาเอกชนได้มีการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปัจจุบัน เช่น โรงเรียนอิงลิชโปรแกรม โรงเรียนนานาชาติที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก รวมทั้งภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ฉะนั้น จะมีเด็กนักเรียนในส่วนของการศึกษาเอกชนปีละประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน ที่มีความพร้อมที่จะรองรับ ในส่วนโรงเรียนนอกระบบอื่นที่สังกัด สช. เช่น โรงเรียนสอนเสริมสวย โรงเรียนสอนทำอาหาร ฯลฯ ก็ได้มีการรองรับโดยให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นภาษากลางหรือเป็นฐานในการสอน

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. ในส่วนผู้ประกอบการภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้ใช้ผลผลิตทางการศึกษาจะเน้นใน ๒ ประการสำคัญคือ ๑) ทักษะต่อการทำงาน ๒) ทักษะจำเป็นต่อการทำงานของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ฉะนั้น หากพิจารณาในแผนงานของหน่วยงานทุกแห่ง เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามแผนภายใน ๔ ปีแล้ว เกี่ยวกับเรื่องทั้งสองกรณีดังกล่าวจะเกิดผลสัมฤทธิ์หรือไม่

๒. ประเด็นที่ต้องกำหนดให้ตรงกันคือการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยจะเกิดขึ้นในอีก ๔ ปีข้างหน้า ซึ่งประเทศจะได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์นั้น ทั้งนี้ การศึกษาถือเป็นกลไกประการสำคัญที่จะเข้าไปขับเคลื่อนประเทศให้ได้รับประโยชน์จากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓. กำหนดกรอบเป้าหมายของเด็กนักเรียน นักศึกษา ในระดับ ปวช. และปวส. ที่จะมีทัศนคติและทักษะในการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อย ๓๐% ของเด็กนักเรียน นักศึกษาที่จบการศึกษา โดยอาจตั้งโจทย์หรือกำหนดกรอบจำนวนเท่าใดต่อปีให้ได้จำนวนและคุณสมบัติตามที่กำหนด ซึ่งหากได้ผลตามจำนวนดังกล่าวเป็นอย่างน้อย ประเทศก็สามารถที่จะแข่งขันในระดับอาเซียนได้

พิสุทธิ / ร่าง

ครั้งที่ ๑๒ วันพุธที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

หลักเกณฑ์และวิธีการทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะของข้าราชการครู

ประเด็นการพิจารณา

คณะกรรมการมีความประสงค์จะพิจารณาศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะของข้าราชการครู โดยเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมชี้แจง ได้แก่

- เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ใน ก.ค.ศ.

๑. ข้อมูลและภาพรวมของการเสนอผลงานทางวิชาการและเลื่อนวิทยฐานะ

๒. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการฯ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด

๓. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาในการเสนอผลงานทางวิชาการ และการเลื่อนวิทยฐานะ

- ประธานสมาพันธ์ครูมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย ประธานสภามন্ত্রী สมาพันธ์สมาคมครูแห่งประเทศไทย และอุปนายกสมาคมครูอาชีวศึกษาแห่งประเทศไทย

๑. ข้อมูลภาพรวมปัญหาในการเสนอผลงานทางวิชาการและการเลื่อนวิทยฐานะ
๒. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการฯ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด
๓. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาในการเสนอผลงานทางวิชาการและการเลื่อนวิทยฐานะ

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นต่อที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะ ซึ่งมีทั้งหมด ๓ หลักเกณฑ์ ดังนี้

- หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ (เกณฑ์การประเมิน ว ๒๕) ซึ่งปัจจุบันได้ยกเลิกหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว แต่ยังคงใช้อยู่กับผู้รับการประเมินตกค้าง และมี ๒ หลักเกณฑ์ที่ยังคงใช้อยู่ ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ส่วนที่ ๑๒๐๖.๔/ว ๑๗ (เกณฑ์การประเมิน ว ๑๗) ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอนหรือบริหารการจัดการศึกษา

๒. หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตามหนังสือ สำนักงาน ก.ค.ศ. ส่วนที่ ๑๒๐๖.๓/ว ๕ (เกณฑ์การประเมิน ว ๕) ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินจากผลงานดีเด่นเป็นประจักษ์ ซึ่งหลักเกณฑ์การประเมินดังกล่าวได้ใช้ประเมินเพียงครั้งเดียว

ภาพรวมการประเมินทั้ง ๓ หลักเกณฑ์ ผู้ขอรับประเมินจะถูกประเมินใน ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านวินัย คุณธรรมและจรรยาบรรณ ๒) ด้านความรู้ความสามารถ ๓) ด้านผลการปฏิบัติงาน/ผลการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน ซึ่งพิจารณาจากการจัดการเรียนการสอนหรือการบริหารจัดการศึกษาและผลงานทางวิชาการ/ผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งผู้ขอรับการประเมินต้องผ่านการประเมินทั้ง ๓ ด้าน และการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวที่ผ่านมาพบว่า ผู้รับการประเมินมีความวิตกกังวลกับการจัดทำผลการปฏิบัติงาน (ด้านที่ ๓) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการซึ่งส่วนใหญ่ไม่ผ่านการประเมิน ดังนั้น จึงได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินในการแก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งอยู่ในระหว่างดำเนินการจัดทำร่างหลักเกณฑ์และวิธีการ

กรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ใน ก.ค.ศ.

ปัญหาของหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีดังนี้

- ในกรณีของหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ว ๒๕ ประสบปัญหาอันเนื่องมาจากสาเหตุจากงบประมาณของคณะกรรมการประเมินไม่ได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลาง จึงไม่อาจดำเนินการประชุมได้ เพื่อหารือและวางหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมเป็นไปใน

แนวทางเดียวกันในการพิจารณาผลงานวิชาการ จึงส่งผลให้ผู้รับการประเมินระดับเชี่ยวชาญผ่านเพียงร้อยละ ๕ ส่วนในระดับเชี่ยวชาญพิเศษ มีผู้ที่ผ่านน้อยมาก

- ในกรณีของหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ว ๑๗ ซึ่งถือว่าเป็นหลักเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมที่สุดในปัจจุบัน เพราะมุ่งเน้นเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน โดยเมื่อมีการประเมินให้ผู้เข้ารับการประเมินผ่านแล้วจึงมีการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

- ในกรณีของหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ว ๕ เป็นหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะที่ประเมินจากผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์และใช้ประเมินวิทยฐานะในระดับเชี่ยวชาญและชำนาญการพิเศษ และมีผู้ผ่านการประเมินเพียงคนเดียว

ดังนั้น จึงเสนอแนะให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินอย่างหลากหลายรูปแบบตามความถนัด ความสนใจ และตามบริบทของผู้เข้ารับการประเมินอย่างเหมาะสม

ผู้แทนประธานสภามนตรี สมาพันธ์สมาคมครูแห่งประเทศไทย

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะที่ผ่านมาและที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีจุดด้อยและปัญหา ดังนี้

การประเมินผลงานทางวิชาการได้ใช้รูปแบบในลักษณะเดียวกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับบริบทในการจัดการศึกษาของครูในระดับการศึกษาต่าง ๆ และสถานศึกษาที่แตกต่างกัน จึงควรกำหนดอีกทางเลือกหนึ่งโดยการประเมินจากการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของครู และสำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินมีวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะ ว ๕ เห็นควรให้คงมีไว้สำหรับผู้มีผลงานวิชาการ/งานวิจัยดีเด่น ในระดับชาติ

ผู้แทนอุปนายกสมาคมครูอาชีวศึกษาแห่งประเทศไทย

หลักเกณฑ์และการประเมินวิทยฐานะของ ก.ค.ศ. ลำหั่ง ซึ่งแตกต่างจากประเทศที่มีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและอยู่ในอันดับต้นของโลกซึ่งใช้วิธีการประเมินโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และตราบไต่ที่ยังใช้หลักเกณฑ์การประเมินแบบเดิมก็จะส่งผลให้เกิดปัญหาอยู่และไม่เห็นด้วยกับการจัดทำร่างหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินใหม่ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง นักเรียน ดังนั้น การวางหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะนั้น ต้องมุ่งที่ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน จึงจะส่งผลให้การจัดการศึกษาของชาติมีคุณภาพและมีการพัฒนา

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะ ว ๒๕ ว ๑๗ และ ว ๕ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร มีจุดด้อยและปัญหาอย่างไร

๒. ต้องก้าวข้ามการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประเมินวิทยฐานะและต้องหาวิธีการว่าทำอย่างไรจึงจะสร้างแรงบันดาลใจให้ครูทำหน้าที่ได้อย่างเต็มตามศักยภาพและทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เพื่อให้ผู้รับการศึกษารับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ และการประเมินวิทยฐานะนั้นถ้าเห็นว่ามีสำคัญก็สามารถใช้ได้ตามความเหมาะสมในแต่ละกรณี และหลักเกณฑ์การทำผลงานวิชาการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันถ้ายังมีความจำเป็นในการประเมินวิทยฐานะก็ต้องปรับแก้หาวิธีการที่เหมาะสม โดยต้องมีเป้าหมายว่าครูต้องมีคุณภาพ

๓. การจัดการศึกษาของชาติที่จะทำให้มีการพัฒนาและผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีคุณภาพนั้นครูผู้สอนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนกรเรียนรู้เน้นการให้ความรู้ ทักษะ และทัศนคติพื้นฐานเป็นอันดับแรก และนอกจากนี้ต้องให้ความรู้ ทักษะ และทัศนคติต่อชีวิตและต่ออาชีพ เพราะมีผู้รับการเรียนรู้อันได้รับโอกาสทางการศึกษาแตกต่างกัน

ครั้งที่ ๑๓ วันพุธที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

๑. ระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสงเคราะห์ พ.ศ.

ประเด็นการพิจารณา

ก่อนที่จะได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ประชุมควรได้รับทราบสรุปความเป็นมา เพื่อทำความเข้าใจพร้อมร่วมกันระดมข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะต่อกฎหมายนี้ และเมื่อได้รับฟังข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมแล้ว หากคณะกรรมการมีมติเห็นชอบร่วมกันก็จะเสนอร่างกฎหมายนี้ไปยังรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งพรรคการเมืองทุกพรรคเพื่อให้เสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรตามขั้นตอนต่อไป

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมเห็นสมควรที่จะพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสงเคราะห์ พ.ศ. พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะมีการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าวร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่อไป

เรื่องพิจารณา

๒. การวางแผนการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

ประเด็นการพิจารณา

กำหนดแผนการดำเนินงานการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาในประเทศและต่างประเทศ

สรุปมติ/ผลการประชุม

๑) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาในประเทศ

ที่ประชุมได้มีมติรับรอง (ร่าง) รายงานสรุปผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบวิกฤตอุทกภัย ดังนี้

- ครั้งที่ ๑ ณ จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดนครสวรรค์
- ครั้งที่ ๒ ณ จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดสุโขทัย

นอกจากนั้น ที่ประชุมได้มีมติกำหนดการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาในประเทศครั้งต่อ ๆ ไป ดังนี้

(๑) เดือนมกราคม ๒๕๕๕

- ครั้งที่ ๓ วันศุกร์ที่ ๒๐ - วันเสาร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดเชียงใหม่ -

จังหวัดเชียงราย

- ครั้งที่ ๔ วันศุกร์ที่ ๒๗ - วันเสาร์ที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดสุพรรณบุรี

(๒) เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

- ครั้งที่ ๕ วันศุกร์ที่ ๑๗ - วันเสาร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ณ จังหวัดมุกดาหาร
- ครั้งที่ ๖ ณ จังหวัดเพชรบูรณ์

(๓) เดือนมีนาคม ๒๕๕๕

- ครั้งที่ ๗ ณ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ
- ครั้งที่ ๘ ณ จังหวัดขอนแก่น

(๔) เดือนเมษายน ๒๕๕๕

- ครั้งที่ ๙ ณ จังหวัดปัตตานี
- ครั้งที่ ๑๐ ณ จังหวัดระยอง

(๕) เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕

- ครั้งที่ ๑๑ ณ จังหวัดนครราชสีมา เป็นการเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา
- ครั้งที่ ๑๒ ณ จังหวัดชลบุรี

๒) การเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษาในต่างประเทศ

ที่ประชุมได้กำหนดแนวทางการพิจารณาในการเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษา ณ ต่างประเทศ โดยเน้นประเด็นการศึกษาข้อเท็จจริงด้านการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มอบหมายให้ประธานคณะกรรมการวิชาการและคณะทำงานพิจารณาศึกษา และนำเสนอต่อที่ประชุมในคราวต่อไป

จเร / ร่าง

ครั้งที่ ๑๔ วันพุธที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

ผลกระทบจากการยกเลิกบัญชีผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

๑. ข้อมูลรายละเอียดจากการได้รับผลกระทบจากการยกเลิกบัญชีผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษา
๒. ผลกระทบจากการยกเลิกบัญชีดังกล่าว
๓. แนวทางการแก้ไขปัญหา และการเยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบ รวมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้ร้องเรียน ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นและตอบข้อซักถามโดยสรุปได้ดังนี้

กลุ่มผู้ร้องเรียน

๑. จากการประกาศสอบภาค ก เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้ขึ้นบัญชีผู้สอบผ่านการคัดเลือก ภาค ก และให้มีอายุ ๒ ปี ซึ่งจากการศึกษากฎเกณฑ์และหลักเกณฑ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๑๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ นั้น เชื่อโดยสุจริตใจว่าเมื่อสอบ ภาค ก จะมีอายุการขึ้นบัญชี และสามารถนำผลจากการขึ้นบัญชีไปสมัครสอบภาค ข ในจังหวัดที่ตนเองขึ้นบัญชีไว้ แต่กลับเสียสิทธิโดยได้รับผลกระทบจากหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๒๒ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยได้ยกเลิกบัญชีดังกล่าวและให้มีผลยกเลิกตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

๒. ผลกระทบเกิดกับครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ ทั้งในส่วนการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาและการศึกษาพิเศษ และจากการที่ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ศาลได้มีคำสั่งทุเลาคำสั่งการยกเลิกบัญชี ต่อจากนั้นในส่วนวิธีการปฏิบัติมีประเด็นว่าจะทำอย่างไร อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ จะดำเนินการต่อเนืองได้ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อระบบโดยรวมของประเทศ

นางศิริพร กิจเกื้อกุล เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ประเด็นปัญหา สรุปได้ดังนี้

๑) หลักเกณฑ์การสอบคัดเลือกของ ก.ค.ศ. ถูกต้องตามกฎหมายและเป็นการรอนสิทธิบุคคลทั่วไปหรือไม่ ๒) อัตราผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งมีจำนวนมากน้อยเพียงใด ๓) วันที่ครบกำหนดตามบัญชี วันที่บรรจุจะขยายได้มากน้อยเพียงใด ๔) ได้กำหนดให้มีการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ หรือไม่ ๕) การฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ในส่วนสาเหตุที่ ก.ค.ศ. ต้องยกเลิกบัญชี เนื่องจากเกิดช่องว่างในระหว่างบัญชีจะครบกำหนดตามระยะเวลา ซึ่ง ก.ค.ศ. พิจารณาเห็นว่า ควรจะมีการกำหนดอัตราโดยพิจารณาจากจำนวนของผู้ที่จะเกษียณในรอบปีงบประมาณประกอบการพิจารณาจึงจำเป็นต้องขยายเวลา และในส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นกับพื้นที่การศึกษาในจังหวัดมหาสารคาม เนื่องจากมีบุคคลที่ดำรงตำแหน่ง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ เสียชีวิต และขั้นตอนของการคัดเลือกผู้มาทำหน้าที่แทนมีความล่าช้า จึงเป็นปัญหาในเรื่องการประชุมของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่

นายชัยพลภักษ์ เสรีรักษ์ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

มีบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน ๑ บัญชี แต่ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาไม่มีการขึ้นบัญชี เนื่องจากบัญชีเดิมได้เรียกบรรจุหมดบัญชีแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบคัดเลือกเพื่อขึ้นบัญชีใหม่ ส่วนในเรื่องผลกระทบจากหลักเกณฑ์ของ ก.ค.ศ. ดังกล่าว ซึ่ง ก.ค.ศ. ควรวิเคราะห์ถึงผลกระทบจากการยกเลิกบัญชีผู้ได้รับการคัดเลือก ที่ยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้นตามอายุบัญชี หากมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งใด ควรขึ้นบัญชีที่ยังไม่หมดอายุต่อไปจนครบอายุบัญชีก่อน แล้วจึงใช้หลักเกณฑ์ใหม่ในการสรรหาครั้งต่อไป

นายกมล ศิริบรรณ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขณะนี้ ว ๒๒ ที่ต้องมีการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ใหม่ เนื่องจากแต่ละเขตจะทำการคัดเลือกได้ ต้องมีตำแหน่งว่าง และแต่ละพื้นที่ตำแหน่งจะมีอัตราว่างไม่ตรงกัน จึงมีการคัดเลือกที่แตกต่างกัน เป็นสาเหตุว่าแต่ละเขตพื้นที่ขึ้นบัญชีไม่ตรงกัน ซึ่งการขึ้นบัญชีเป็นการขึ้นบัญชีแต่ละเขต แต่มีอีกหลายเขตที่ไม่มีการขึ้นบัญชี แต่ได้รอหลักเกณฑ์ใหม่นี้เพื่อไปทำการคัดเลือกผู้ที่จะเข้าเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการสถานศึกษาต่อไป และจากเกณฑ์ใหม่ได้แบ่งเขตประถมศึกษามัธยมศึกษา โดยให้โอกาสผู้ที่ทำการสอบภาค ก ได้สอบเข้าไปในตำแหน่งตามความถนัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ใหม่ที่ ก.ค.ศ. ประกาศ

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๒๒ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่แจ้งเวียน ปลัดกระทรวง เลขาธิการ อธิบดี อธิการบดี และผู้อำนวยการ โดยได้ยกเลิกบัญชีผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา และผู้อำนวยการสถานศึกษาทุกบัญชี เป็นเรื่องที่กระทบต่อสิทธิของผู้ที่สอบคัดเลือกและได้รับการขึ้นบัญชี

๒. การขึ้นบัญชีผู้ที่สอบคัดเลือก หากบัญชีใกล้จะครบกำหนด ก่อนจะมีการยกเลิกหากมีตำแหน่งหรืออัตราตำแหน่งว่างตามที่ประกาศสอบ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีการประชุมและเร่งดำเนินการในการบรรจุและแต่งตั้งผู้ได้รับการขึ้นบัญชี เพราะหากไม่มีการประชุมหรือการดำเนินการดังกล่าว อาจเป็นช่องว่างให้เกิดการกลั่นแกล้งและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ได้รับการขึ้นบัญชี

๓. หลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นมาใหม่ มีวิธีการที่สำคัญ ๒ ประการ คือ ๑) กลุ่มสอบคัดเลือก ๒) กลุ่มคัดเลือก จะทำอย่างไรให้มีความโปร่งใสอย่างแท้จริง ไม่มีการผูกขาดกับระบบอุปถัมภ์ และทำให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ และการประกาศใช้หลักเกณฑ์ ต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมและความยุติธรรม

อีกทั้งเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้ที่สอบขึ้นบัญชีได้ โดยไม่เป็นการกระทำที่เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และเป็นการกลั่นแกล้งผู้อื่นให้เสียหาย

พิสูทธิ์ / ร่าง

ครั้งที่ ๑๕ วันพุธที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสงเคราะห์ พ.ศ. ... (ฉบับคณะกรรมการการศึกษา
สภาผู้แทนราษฎร)

ประเด็นการพิจารณา

๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อมโยงในการจัดการศึกษาสงเคราะห์ตามร่างพระราชบัญญัติ
กับการพัฒนาการศึกษาในภาพรวม

๒. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นรายมาตราเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๓. ความคิดเห็นทางกฎหมายในภาพรวมต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมเห็นสมควรที่จะพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสงเคราะห์
พ.ศ. เรียงตามมาตรา และที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในบางมาตรา เช่น

๑. องค์ประกอบคณะกรรมการบริหารกองทุน ควรมีทั้งหน่วยงานผู้ให้เงิน หน่วยงานผู้ดูแล
เงิน และหน่วยงานผู้ใช้จ่ายเงิน เช่น ผู้แทนโรงเรียน ตชด. ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทน กศน.
เป็นต้น

(๑) บริหารกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุน การหาประโยชน์และการจัดการ
กองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๒) พิจารณานุมัติการจ่ายเงินเพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาสงเคราะห์ตามระเบียบที่
คณะกรรมการกำหนด

(๓) รายงานสถานะทางการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่
คณะกรรมการกำหนด

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ คณะ
กรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย

๒. ควรกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนรายงานสถานะทางการเงินและการบริหาร
กองทุนต่อคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร เป็นประจำทุกปี ในฐานะผู้แทนของสภา เพื่อให้สภา
ตระหนักและให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านงบประมาณ เพราะต่อจากนี้เรื่องการจัดการศึกษาสงเคราะห์จะมีความ
สำคัญมากขึ้น เพราะมีบุตรหลานของคนต่างด้าวเข้ามา มาก อย่างไรก็ตามหากไม่เขียนไว้
คณะกรรมการก็มีอำนาจเรียนให้รายงานต่อคณะกรรมการได้อยู่แล้ว

๓. ในเรื่อง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ต่างๆ ที่จะออกตามพระราชบัญญัตินี้ ควรกำหนดไว้ให้
ชัดเจนว่าให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี

๔. ต้องเขียนให้ชัดเจนว่าเมื่อพระราชบัญญัติประกาศใช้บังคับแล้วต้องชี้แจงทำความเข้าใจ
หน่วยงานปฏิบัติที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ให้เข้าใจตรงกัน เพราะความสำเร็จขึ้นอยู่กับปฏิบัติที่เข้าใจตรงกัน

จเร / ร่าง

ครั้งที่ ๑๖ วันพุธที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการสนับสนุนช่วยเหลือการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ประเด็นการพิจารณา

๑. ความเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนช่วยเหลือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในด้านงบประมาณและด้านอื่น ๆ

๒. ข้อมูลความร่วมมือและความช่วยเหลือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการศึกษาในช่วงที่ผ่านมาและปัจจุบัน

๓. ข้อจำกัดของกฎหมาย กฎ ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้อง ที่ส่งผลกระทบต่อการสนับสนุนช่วยเหลือการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้กล่าวให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

๑. การดำเนินงานต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ และประกาศที่กระทรวงมหาดไทย กำหนด และที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมอบหมายภารกิจให้ไปปฏิบัติ ซึ่งขาดการเชื่อมโยงในบางเรื่อง ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะสนับสนุนช่วยเหลือแก่สถานศึกษาทั้งในสังกัดและนอกสังกัด จึงพลาดโอกาสในการปฏิบัติงานสนับสนุนตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการสนับสนุนช่วยเหลือ

๒. ในการจัดสรรเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดทำงบประมาณเสนอล่วงหน้า เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรดำเนินการพิจารณา ซึ่งอาจจะมีความล่าช้า และงบประมาณที่มีจำนวนจำกัด การเข้าไปช่วยเหลือสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งจึงมีปัญหาอุปสรรคค่อนข้างมาก

๓. ระเบียบในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ โดยกฎหมายไม่เปิดช่องเท่าที่ควร เนื่องจากหากมีการจัดสรรงบประมาณ หรือเงินอุดหนุนในการจัดทำโครงการใด ๆ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต้องเข้ามาตรวจสอบว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. การบริหารราชการแผ่นดิน เน้นหลักการกระจายอำนาจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญในการกระจายอำนาจทางปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละบริบทมีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจมีรายได้เพียงพอก็พอ หรือมีรายได้จำกัด ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้ อย่างเพียงพอต้องมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน และคุณภาพของเด็กนักเรียนในพื้นที่ โดยใช้งบประมาณที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒. กฎหมายได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม บางท้องถิ่นที่มีงบประมาณเพียงพอ มีศักยภาพในการบริหารจัดการ มีความประสงค์เข้าไปสนับสนุนช่วยเหลือสถานศึกษา แต่ติดขัดเกี่ยวกับระเบียบในการใช้งบประมาณสนับสนุนหรือทำการก่อสร้างรูปแบบอาคารต่าง ๆ ในสถานศึกษา ดังนั้น ขอให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลายพิจารณาว่าจะเปิดช่องทางของกฎหมายให้ท้องถิ่นดำเนินการได้หรือไม่ โดยพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์ หรือระเบียบดังกล่าวว่าจะยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนใด

พิสุทธิ์ / ร่าง

ครั้งที่ ๑๗ วันพุธที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสงเคราะห์ พ.ศ. ... (ฉบับคณะกรรมการการศึกษา
สภาผู้แทนราษฎร) (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา

๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อมโยงในการจัดการศึกษาสงเคราะห์ตามร่างพระราชบัญญัติ
กับการพัฒนาการศึกษาในภาพรวม

๒. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นรายมาตราเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๓. ความคิดเห็นทางกฎหมายในภาพรวมต่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

ตามที่คณะกรรมการการศึกษาได้ประชุมพิจารณาเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการจัดการ
การศึกษาสงเคราะห์ พ.ศ. ... (ฉบับคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร) ในวันพุธที่ ๒๕ มกราคม
๒๕๕๕ และที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะทำงานพิจารณาทบทวนแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดย
นายนพพร สุวรรณรุจิ ตำแหน่งนักวิชาการประจำคณะกรรมการการศึกษา เป็นประธานคณะทำงาน ทั้งนี้
คณะทำงานได้ดำเนินการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอ
ที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาในวันนี้

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสงเคราะห์ พ.ศ. ...
ที่คณะทำงานได้แก้ไขปรับปรุง และมีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการศึกษาส่ง
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้กรรมการ พรรคการเมืองทุกพรรค พร้อมด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อ
ร่วมกันเสนอเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

จเร / ร่าง

ครั้งที่ ๑๘ วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

๑. การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและหารือความร่วมมือด้านการศึกษา ณ ต่างประเทศ
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาและมีมติกำหนดการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและหารือความร่วมมือ
ด้านการศึกษา ณ สหราชอาณาจักรอังกฤษ ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และ สาธารณรัฐฝรั่งเศส
ประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยเน้นการศึกษาดูงานระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา ตลอดจน
ระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับด้านการศึกษา และตั้งคณะทำงานเพื่อ
พิจารณาผู้ประสานงานและอำนวยความสะดวกในการเดินทางของคณะกรรมการ ภายในกำหนดสอง
สัปดาห์

เรื่องพิจารณา

๒. กำหนดการจัดสัมมนาของคณะกรรมการการศึกษา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕

สรุปมติ/ผลการประชุม

ในปัจจุบัประมาณ ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและมีมติกำหนดการจัดสัมมนาของคณะกรรมการการศึกษาในพื้นที่ของกรรมการ ๑๕ คน ส่วนกำหนดวัน เวลาและสถานที่จัดสัมมนาให้กรรมการแต่ละคนเป็นผู้กำหนด และแจ้งให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่อไป

นอกจากนี้ ที่ประชุมได้มีมติกำหนดการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมโรงเรียนนานาชาติกรุงเทพ (ISB) ในวันอังคารที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๔.๐๐ นาฬิกา เพื่อเยี่ยมชมและศึกษาระบบการจัดการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย

จเร / ร่าง

.....

ครั้งที่ ๑๙ วันพุธที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

การแก้กฎหมายคืนสิทธิความเป็นครูให้บุคลากรทางการศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

๑. ข้อมูล ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเกี่ยวกับสถานภาพบุคลากรทางการศึกษา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ร้องเรียน
๒. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้ร้องเรียน ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นและตอบข้อซักถาม โดยสรุปได้ดังนี้

นายชาญ คำภีระแปง นายกสมาคมน์กวางแผนการศึกษาไทย ประธานองค์กรเครือข่ายบุคลากรทางการศึกษา ผู้ร้องเรียน

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ กำหนดให้มีตำแหน่ง มาตรฐานตำแหน่งและตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ ดังนี้ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คือ (๑) ศึกษานิเทศก์ และ (๒) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

สำหรับบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) นั้น เมื่อกฎหมายมีผลบังคับนับตั้งแต่วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๗ มีข้อจำกัดในส่วนของบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่ได้รับผลกระทบจากการไม่ได้เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทั้งที่เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานสังกัดเดียวกัน และภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกัน ข้อกฎหมายดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสิทธิ ความเจริญก้าวหน้าและขวัญกำลังใจของบุคลากรทางการศึกษา

ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ

การกำหนดตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ก.ค.ศ. มีหลักการโดยการพิจารณาจากภาระงานเป็นหลัก โดยตำแหน่งที่เป็นงานซับซ้อน ยุ่งยาก จะเป็นตำแหน่งระดับสูง ถ้าภาระงานมากก็จะกำหนดเงินประจำตำแหน่งมากตามภาระงาน ซึ่งตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ต่างจากสายงานผู้สอนตรงที่สายงานผู้สอนเป็นงานเชิงวิชาการ ต้องจัดการเรียนการสอน และศึกษาค้นคว้าตลอดเวลา เพื่อพัฒนาความรู้และสร้างนวัตกรรมองค์ความรู้ ส่วนตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) มีลักษณะงานที่เป็นงานปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนั้น ระบบตำแหน่งของสายผู้สอน และตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) จึงมีลักษณะต่างกัน อย่างไรก็ตาม

ก็ตาม ตำแหน่งดังกล่าวสามารถเปลี่ยนตำแหน่งไปอยู่ในสายงานผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษาหรือศึกษานิเทศก์ได้ หากมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) นั้น ตามกฎหมายที่กำหนดในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งนับแต่ประกาศใช้กฎหมายต้องมีความชัดเจนว่า กฎหมายฉบับนี้ได้รอนสิทธิบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งดังกล่าวหรือไม่ประการใด ซึ่งหากเป็นการรอนสิทธิแล้ว สมควรที่จะแก้กฎหมายเพื่อคืนสิทธิหรือให้ได้สิทธิตามกฎหมายต่อไป

๒. จากข้อเรียกร้องเป็นกรณีของผู้ร้องเรียน ต้องการได้สิทธิเหมือนเช่นสิทธิของครู เพื่อความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ดังนั้น ก.ค.ศ. ต้องกลับไปพิจารณาทบทวนว่าสามารถที่จะมีการออกกฎเกณฑ์ประการใด เพื่อเอื้อให้บุคคลตามตำแหน่งดังกล่าว ได้มีโอกาสเจริญก้าวหน้าในการทำงานเหมือนเช่นสายตำแหน่งครู ผู้บริหารสถานศึกษา โดยนำเรื่องไปประกอบวิชาชีพครูที่กำกับดูแลโดยคุรุสภามาประกอบการพิจารณา

๓. ก.ค.ศ. ต้องทบทวนการออกกฎเกณฑ์ในการประเมินครู ผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งผู้บริหารการศึกษา ซึ่งหากมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎเกณฑ์ การประเมินต้องใช้หลักด้านความสัมพันธ์ของการปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของกฎเกณฑ์ที่จะออกมาบังคับใช้

พิสุทธิ / ร่าง

ครั้งที่ ๒๐ วันพุธที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

การเคลื่อนที่ข้ามพรมแดนของนักเรียน นักศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

คณะกรรมการมีความประสงค์ที่จะรับทราบข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเคลื่อนที่ข้ามพรมแดนของนักเรียน นักศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา เนื่องจากได้รับการร้องเรียนจากสถานศึกษาเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติซึ่งส่งผลกระทบต่อเรื่องดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการได้มีมติเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมชี้แจง ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มหาวิทยาลัยนครพนม วิทยาลัยการอาชีพเซกา และโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

ผู้แทนปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ระดับนโยบายของกระทรวงมีแผน ๒ ระดับ คือ (๑) แผนการจัดการศึกษาในอาเซียน เช่น การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การเตรียมนักเรียน นักศึกษา โดยไทยมุ่งเน้นเรื่องภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้าน รวมทั้งสมรรถนะในการทำงานในประเทศอาเซียน เป็นต้น (๒) ระดับกระทรวง เช่น การจัดทำยุทธศาสตร์การศึกษาซึ่งได้ทำมาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้มีความร่วมมือที่สำคัญ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งการพัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นต้น

ผู้แทนโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย จังหวัดมุกดาหาร

เป็นโรงเรียนจัดการศึกษาพิเศษ เพื่อเสริมสร้างเด็กที่มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีหลักสูตรการเรียนภาคภาษาอังกฤษ มีครูต่างชาติทำการสอน เป็นโรงเรียนที่ให้โอกาสนักเรียนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เข้ามาเรียน แต่มีจำนวนน้อย นอกจากนี้ผู้บริหารของโรงเรียนได้รับการอบรมการจัดการศึกษายุคใหม่แบบไร้พรมแดน

ผู้แทนวิทยาลัยการอาชีพเซกา จังหวัดบึงกาฬ

ได้ทำงานร่วมกับ สพป.ลาว โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณส่วนหนึ่งจากกระทรวงการต่างประเทศ อีกส่วนหนึ่งนั้น กระทรวงศึกษาธิการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาบุคลากร โดยโรงเรียนเน้นประสานงานเฉพาะการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ข้อมูลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น สถานศึกษาอาชีวศึกษา มีประมาณ ๑๐๐ กว่าแห่ง มีครูต่างชาติ ๑๒๙ คน ส่วนมากมาจาก สพป.ลาว เป็นต้น

ผู้แทนมหาวิทยาลัยนครพนม

เป็นมหาวิทยาลัยแห่งเดียวที่สอนนักบิน ปัญหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องการเดินทางเข้า - ออกของนักศึกษาต่างชาติ หากภาครัฐเอื้อในการลดขั้นตอนก็จะทำให้นักศึกษาต่างชาติมาเรียนการบินมากขึ้น นักศึกษาจาก สพป.ลาว จะเดินทางไป - กลับ โดยมหาวิทยาลัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ด้าน ตม. ในพื้นที่เพื่อไม่ต้องไป - กลับที่ด่านหลายครั้ง ส่วนนักศึกษาเวียดนามจะอยู่ประจำที่นครพนม โดยมีคณะกรรมการตรวจสอบความประพฤติและจริยธรรมของนักศึกษา

ผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มีนักศึกษาชาวแกมพูชามาเรียน รวมทั้งรับนักศึกษาระดับปริญญาโทที่เป็นบุคลากรภาครัฐของ สพป.ลาว และแกมพูชามาเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพ ผู้ที่จบการศึกษาปัจจุบันทำงานในระดับผู้บริหาร ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกและสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ

ผู้แทนมหาวิทยาลัยขอนแก่น

มีนักศึกษาต่างชาติหลากหลาย ไม่ใช่เฉพาะกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ทิศทางของมหาวิทยาลัยก็พยายามเตรียมความพร้อม โดยรับนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยนักศึกษาจาก สพป. ลาว ได้รับทุนจากกระทรวงการต่างประเทศ ส่วนนักศึกษาจากประเทศอื่น ๆ มักใช้ทุนส่วนตัว

ผู้แทนอุปนายกสมาคมโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทย

มีนักศึกษาต่างชาติเรียนในโรงเรียนนานาชาติในเมืองนับหมื่นคน มีครูต่างชาติ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ คน ปัญหา เช่น การขอวีซ่าครูต่างชาติที่กรมการกงสุลต้องขอประวัติอาชญากรรมจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องที่ลำบากมากในบางประเทศ เป็นต้น

ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

ประเทศไทยมีนโยบายความมั่นคงต่อประเทศเพื่อนบ้านในภาพรวมทั้งวัตถุประสงค์คือ ส่งเสริมให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลต่อความเป็นมิตรและความร่วมมือยั่งยืนในการป้องกันความขัดแย้ง ในส่วนของสำนักงานที่เกี่ยวข้องมี ๒ นโยบายหลักคือ (๑) ภาพรวมในการให้ความช่วยเหลือต่อประเทศเพื่อนบ้านทั้งด้านสาธารณสุข การศึกษา ตามหลักมนุษยธรรมและการเป็นเพื่อนบ้านที่ดี ให้เกิดแก่ประชาชนทั้งสองฝ่าย (๒) การส่งเสริม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเสริมสร้างความเข้าใจกับประเทศเพื่อนบ้านในทุกมิติให้มากขึ้น โดยส่งเสริมทั้งระดับภาครัฐ เอกชน หรือประชาชนที่ข้ามแดนไป - มา

ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย

ในส่วนที่รับผิดชอบโดยตรง คือ ในฐานะกำกับดูแลผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งจะกำกับดูแลส่วนราชการในจังหวัดนั้น ๆ และกระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบเรื่องจุดผ่านแดน ปัจจุบันชายแดนด้าน สปป.ลาว มีจุดผ่านแดนถาวรทั้งหมด ๑๕ แห่ง ด้านกัมพูชา มีจุดผ่านแดนถาวร ๖ แห่ง ซึ่งเป็นจุดที่ทำให้นักศึกษาต่างชาติสามารถเดินทางข้ามแดนเข้ามาศึกษาได้โดยสะดวก อาจมีการเปิดจุดผ่านแดนถาวรเพิ่มในพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางมากขึ้น

ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ

การตรวจลงตราหนังสือเดินทาง หรือวีซ่า ไทยมีสถานทูตและสถานกงสุลในการอำนวยความสะดวกให้นักเรียน นักศึกษาต่างชาติ ซึ่งมีหลักเกณฑ์การตรวจลงตราสำหรับการเข้ามาศึกษาในไทย ทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชน จากนั้นจึงขอวีซ่า ขั้นตอนนี้ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา แต่มีปัญหาในบางกรณี นักเรียน นักศึกษาต่างชาติไม่ได้ขอวีซ่าเข้ามาเรียนก่อน อาจขอวีซ่าประเภทนักท่องเที่ยว หากเป็นประเทศเพื่อนบ้านก็ใช้บัตรผ่านแดน แล้วมาสมัครเรียนในไทย จากนั้นจึงกลับไปขอวีซ่าอีกครั้ง หากมีภูมิลำเนาในพื้นที่นั้นก็ไม่มีปัญหาเพราะการขอวีซ่าปกติก็ต้องใช้เวลา สถานทูตและสถานกงสุลพยายามอำนวยความสะดวกให้เร็วที่สุด ใช้เวลาประมาณ ๑ วัน กรณีเร่งด่วนก็ดำเนินการภายในวันเดียว

ข้อสังเกต / ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. รัฐบาลพยายามให้ไทยเป็นศูนย์กลางอาเซียน และสามารถดำเนินการได้ดี ติดอันดับ และเป็นที่ต้องการของประเทศเพื่อนบ้านที่จะเข้ามาศึกษา การที่ไทยจะเป็นศูนย์กลางของอาเซียนได้ขึ้นอยู่กับ ๒ เรื่องหลัก ได้แก่ คุณภาพการศึกษา และความสะดวกในการเข้ามาเรียน

๒. ค่าธรรมเนียมการตรวจลงตรานั้น ถือเป็นรายได้ของประเทศ การอำนวยความสะดวกและปัญหาบัตรคิวเพื่อไปขายต่อเป็นประเด็นที่ต้องตรวจสอบ เพราะหากไม่มีความเชื่อมั่นในสถานทูตและสถานกงสุลก็จะเป็นปัญหาต่อไปได้

๓. ปัจจุบันไทยได้เปรียบทั้งเชิงภูมิศาสตร์ คุณภาพการศึกษา และทางการเมือง หาก ๑๐ ปีข้างหน้า หากไทยไม่ดำเนินการอะไร ฐานการผลิตจะไปอยู่ที่ประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้นและไม่มาลงทุนในไทย อีกทั้งมหาวิทยาลัยของประเทศเพื่อนบ้านก็จะยกระดับคุณภาพการศึกษา

๔. ครู อาจารย์จากต่างชาติจะเข้ามาสอนเพิ่ม ครูสภาจะต้องทบทวนใหม่ว่า จะต้องให้สอบใบประกอบวิชาชีพก็เท่ากับไม่ให้มีครู อาจารย์ชาวต่างชาติ

๕. ผู้ปกครองหรือผู้ติดตามคนที่เข้ามาเรียนหรือเข้ามาทำงานต้องให้วีซ่าเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ถ้าแก้ไขตรงนี้ได้ ประเทศไทยจะได้ประโยชน์มหาศาล

๖. การสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาศึกษาในไทยจะเป็นธุรกิจการศึกษาซึ่งจะทำให้เป็นรายได้หลักของประเทศต่อไป ดังนั้น ประเด็นเรื่องคุณภาพการศึกษา และการอำนวยความสะดวก จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้ไทยมีโอกาสเป็นผู้นำทางการศึกษาในกลุ่มอาเซียน และมีความเชื่อมั่นและแรงจูงใจในการอำนวยความสะดวกเข้ามาศึกษาในไทย

วิไลพร / ร่าง

ครั้งที่ ๒๑ วันพุธที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

๑) สรุปรายการนโยบายการบริหารจัดการศึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะประเด็นสำคัญต่อสาธารณชน

ประเด็นการพิจารณา

ตามที่คณะกรรมการธิการ มีมติให้นัดประชุมคณะกรรมการการศึกษา วันพุธที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ เพื่อพิจารณาเรื่อง สรุปภาพรวมนโยบายการบริหารจัดการศึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะประเด็นสำคัญต่อสาธารณชน โดยเชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายสุชาติ ธาดาธำรงเวช) เข้าร่วมประชุม เนื่องด้วยในวันดังกล่าวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ติดภารกิจ จึงขอเลื่อนวันไปประชุมดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมมีมติให้เลื่อนการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าวเป็นวันพุธที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

เรื่องพิจารณา

๒) การจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตสำหรับนักเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ

ประเด็นการพิจารณา

สืบเนื่องจากนโยบายเกี่ยวกับการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตสำหรับนักเรียนของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งถือเป็นโครงการใหญ่และขณะนี้เป็นที่ได้รับความสนใจจากสังคม ดังนั้น ที่ประชุมจึงได้หยิบยกเรื่องดังกล่าวขึ้นมาพิจารณาว่าจะมีแนวทางดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวอย่างไร

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมมีมติเชิญ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนักวิชาการอิสระที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อเสนอแนะ พร้อมนำเสนอรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการดังกล่าว

สุภาพพร / ร่าง

ครั้งที่ ๒๒ วันพุธที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่วรรณ

ประเด็นการพิจารณา

ด้วยคณะกรรมการมีความประสงค์ที่จะรับทราบข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่วรรณ เนื่องจากปัจจุบันโครงการดังกล่าวได้รับความสนใจจากสังคมเป็นอย่างมาก ดังนั้น คณะกรรมการจึงได้มีมติเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมชี้แจง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ รองศาสตราจารย์สมพงษ์ จิตระดับ และผู้จัดการโรงเรียนศิริพงษ์วิทยา

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

ผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

แนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน วัตถุประสงค์คือต้องการใช้เป็นเครื่องมือเพื่อช่วยในการจัดการกระบวนการเรียนรู้เท่านั้น

สำหรับการใช้ Tablet ในนักเรียนชั้น ป.๑ เป็นนโยบายของรัฐบาลซึ่งเป็นโครงการนำร่องในปีการศึกษา ๒๕๕๕ ซึ่งได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวง ICT เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ

สำหรับการเตรียมความพร้อมของการที่จะนำคอมพิวเตอร์พกพามาใช้โดยมีความตั้งใจจะนำมาใช้ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ คือในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ สำหรับสิ่งที่จะต้องเตรียมดำเนินการ ประกอบด้วย ๔ เรื่องที่สำคัญ คือ

เรื่องที่ ๑ คือ เรื่องของเนื้อหา (Content) โดยมีความตั้งใจว่าคอมพิวเตอร์พกพาจะไม่ใช้เครื่องมือที่แทนหนังสือ ดังนั้น การบรรจุ Content ที่เป็น Digital content ไปในคอมพิวเตอร์ จึงไม่ใช่เอาหนังสือใส่ไว้ในคอมพิวเตอร์ทั้งหมดแต่จะเป็นลักษณะของเครื่องมือในการจัดกระบวนการเรียนรู้เท่านั้น ซึ่งเรื่องนี้กระทรวงก็ได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้รับผิดชอบหลักร่วมกับกระทรวง ICT และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะแปลงเรื่องเนื้อหา (Content) ไปสู่ Digital content และการวางระบบการเรียนการสอน

เรื่องที่ ๒ คือ กระบวนการของการจัดหา ซึ่งเรื่องนี้กระทรวง ICT เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ

เรื่องที่ ๓ การเตรียมความพร้อมของครูบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องถือเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดถึงแม้จะมีคอมพิวเตอร์พกพาที่มีสมรรถนะประสิทธิภาพและเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้แบบใหม่ที่เด็กสนใจแต่จะมีคุณค่าและเกิดประโยชน์สำหรับการเรียนรู้จริงๆ คือครูผู้สอน รวมไปถึงผู้ปกครองและตัวนักเรียนเองที่จะต้องมีความพร้อมและต้องเข้าใจ รวมทั้งมีความคุ้นเคยและสามารถใช้ประโยชน์จากเครื่องคอมพิวเตอร์พกพาอันนี้ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีการวางระบบของการพัฒนาบุคลากรไว้ให้ครอบคลุม ในส่วนของครูที่อยู่ในสังกัดของ สพฐ. และครูในสังกัดอื่นด้วย

เรื่องที่ ๔ คือ การวางระบบของการแจกจ่าย Tablet และการบำรุงรักษา เมื่อคอมพิวเตอร์ได้รับการจัดซื้อครบกระบวนการขั้นตอนแล้วได้มีการวางระบบดังกล่าวไว้รองรับแล้วเช่นกัน

ผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

หลังจากที่มีมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แล้ว กระทรวง ICT ได้มีการตั้งคณะกรรมการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ Tablet ซึ่งตอนที่ตั้งคณะกรรมการจัดซื้อ ในหน้าที่ของกระทรวง ICT คือจะต้องทำ TOR กำหนดขอบเขต Spec ของเครื่องคอมพิวเตอร์และให้กระทรวงการต่างประเทศนำไปเจรจากับประเทศจีนเพื่อที่จะคัดเลือกว่ามีบริษัทใดบ้างที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ได้กำหนดไว้ใน TOR ซึ่งหลังจากที่กระทรวงต่างประเทศได้นำ Spec ไปหารือกับทางรัฐบาลจีนทางสถานทูตจีน โดยรัฐบาลจีนได้ส่งรายชื่อบริษัทที่มีศักยภาพให้กับประเทศไทย ๔ บริษัท แล้วแจ้งมายังกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวง ICT เพื่อให้ประเทศไทยจะต้องคัดเลือกให้เหลือ ๑ บริษัท จาก ๔ บริษัท ซึ่งคณะกรรมการการจัดซื้อหลังจากได้รับการประสานและมีหนังสือจากกระทรวงต่างประเทศแล้วได้ให้คณะกรรมการการจัดซื้อเดินทางไปศึกษาดูงานที่ประเทศจีนเพื่อที่จะดูโรงงานการผลิต ดูศักยภาพของโรงงานว่าสามารถที่จะผลิตได้ตามจำนวนจริงหรือไม่อย่างไรสำหรับจำนวนที่จะซื้อคือประมาณ ๙๐๐,๐๐๐ เครื่อง และต้องส่งมอบให้ได้ภายใน ๙๐ วัน ส่วนนี้ก็เป็นกำหนดของเงื่อนไข TOR

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โครงการ One Tablet PC per Child เป็นโครงการที่ได้ดำเนินการร่วมกันใน ๓ กระทรวง และมีการแบ่งภารกิจหน้าที่ชัดเจน คือกระทรวงการต่างประเทศมีหน้าที่เจรจาเพื่อให้ได้ข้อตกลงที่ดีที่สุดและเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทย กระทรวง ICT นั้นมีบทบาทหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับเทคโนโลยีจึงรับผิดชอบในการที่จะจัดหาจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ Tablet ส่วนกระทรวงศึกษาธิการจะมุ่งเน้นในเรื่องของการนำไปใช้ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเมื่อได้มาแล้วก็ต้องให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า เป็นเรื่อง

กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบโดยตรงคือในเรื่องของหลักสูตรและเนื้อหา เรื่องของการพัฒนา Digital content และเรื่องของการเตรียมความพร้อมให้กับครู นักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องหลักที่ทางกระทรวงศึกษาธิการโดย สพฐ. เป็นหน่วยงานหลักในการเตรียมการ ส่วนในเรื่องของโครงข่ายในเรื่องของการเข้าถึงเนื้อหาเป็นเรื่องของกระทรวง ICT ในส่วนของเนื้อหา สพฐ. ได้ดำเนินการพัฒนา Content สื่อกับใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์มาก่อนหน้านี้แล้ว ซึ่งเป็นสื่อที่พัฒนาบนเครื่อง PC พอมีนโยบาย Tablet เกิดขึ้น สพฐ. ก็ดำเนินการแปลงสื่อที่มีอยู่ในเครื่อง PC นั้นลงมาเพื่อใช้กับ Tablet ได้ ฉะนั้นความพร้อมในเรื่องเนื้อหาสาระในขณะนี้ สพฐ. มี E-Content อยู่ทั้งหมดที่เป็น leaning content object ๓๓๖ เรื่อง จำแนกตามกลุ่มสาระทั้ง ๕ กลุ่มสาระคือภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ซึ่งขณะนี้โรงเรียนนำร่องมีทั้งหมด ๕ โรงเรียนและโรงเรียนที่นำร่องด้วยความสมัครใจอีกหลายแห่งด้วยกัน

ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.)

ในประเด็นนี้ มศว. ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับโครงการ One Teblet PC per Child มีประเด็น ๓ เรื่อง เรื่องแรก คือเรื่องของนักเรียน ครูและผู้ปกครอง ในตัวโครงการนำร่องครั้งนี้ จึงเป็นการเข้าไปจัดการทำความเข้าใจ เพิ่มทักษะการเรียนรู้ เพิ่มความตระหนักให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์นโยบาย ส่วนของคอมพิวเตอร์ Tablet นี้ว่าเป็นเพียงอุปกรณ์เสริม ไม่ได้มาแทนครู แต่มาช่วยครูในการจัดการเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจ คือเป็นลักษณะของ Active leaning ให้เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้อย่างไร เรื่องที่ ๒ คือเรื่องเนื้อหาและสื่อการเรียนรู้ เนื่องจาก สพฐ. ได้มีพัฒนาสื่อการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าแล้ว ฉะนั้นพอโครงการนี้ริเริ่มแล้วได้มีการนำเอาสื่อการเรียนรู้จาก สพฐ. มาปรับเปลี่ยนโดยนำไปจัดเก็บไว้ใน Tablet ทั้งหมด ป.๑ มากกว่า ๓๐๐ เรื่อง ป.๔ ๔๐-๕๐ เรื่อง ซึ่งในการใช้สอนครูจะไม่สอน ๓๐๐ เรื่อง แต่จะขึ้นอยู่กับครูว่าจะออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้อย่างไร ในส่วนถัดมาคือในส่วนเทคโนโลยีและการสนับสนุนในโครงการนำร่องครั้งนี้ สพฐ. ได้เลือกโรงเรียนนำร่อง ๕ โรงเรียน เนื่องจากการนำร่องก็เลยต้องเลือกโรงเรียนที่มีความพร้อมในระดับหนึ่งโดยในการเลือกโรงเรียนนำร่อง ๕ โรงเรียน ภาคเหนือคือโรงเรียนอนุบาลลำปาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือคือโรงเรียนสนามบิน ภาคใต้คืออนุบาลพังงา ภาคกลางคือโรงเรียนราชวินิตและโรงเรียนสาธิต มศว. ฝ่ายประถม โดย มศว. ได้เข้าไปจัดการในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน ไปช่วยในเรื่องของการเดินสายติดตั้งอุปกรณ์และติดตั้งจุดที่จะให้เด็กๆสามารถเรียนรู้ผ่าน Wi-Fi ได้ ไปเดินสายไฟให้โรงเรียนใหม่เพิ่มเติมเนื่องจากการติดตั้งอุปกรณ์ที่จะช่วยชาร์ต เป็นต้น สำหรับ Tablet จะให้นักเรียนทุกคนเก็บไว้ที่ห้องพร้อมมีการจัดเจ้าหน้าที่เทคนิคไว้ให้โรงเรียน ๆ ละ ๒ ท่าน เพื่อช่วยเหลือคุณครู

นายกสมาคมครู ผู้ปกครองโรงเรียนราชวินิต

ตั้งแต่โรงเรียนราชวินิตได้รับเครื่อง Tablet เด็ก ๆ ตื่นเต้นมากเพราะว่าเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย นอกจากนี้ ครูยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือที่จะเสริมการศึกษาให้กับนักเรียน รวมทั้งส่งเสริมให้เด็กได้ช่วยตัวเองในการหาความรู้ว่าในโลกปัจจุบัน เนื่องจากเด็กจะต้องได้รับการพัฒนาตั้งแต่เด็กที่จะเรียนรู้ก้าวไกลสู่ระดับโลก สำหรับ Tablet ดังกล่าว สพฐ. ได้รวบรวมด้านสื่อการเรียนการสอนไว้ในเครื่องแล้ว ดังนั้น เครื่อง Tablet นั้นจะสามารถใช้เป็นเครื่องที่เด็กๆได้หาความรู้ด้วยตัวเอง ถ้าเราใช้ความสามารถเต็มทีในด้าน Internet เด็กก็จะเข้าไปหาข้อมูลความรู้ต่างๆได้อีกเป็นจำนวนมาก

ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต

สำหรับโครงการ One Teblet PC per Child ในประเด็นของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนค่อนข้างที่จะมีความกระตือรือร้นในเรื่องนี้ แต่หลายคนบอกว่าผู้เรียนในกรุงเทพและต่างจังหวัดอาจจะแตกต่างกัน Content หรือเนื้อหาสาระที่มีการกำหนดไว้ใน Tablet ถ้ามีหลากหลายมากก็จะเกิดประโยชน์ เพราะสามารถที่จะเลือก สำหรับเด็ก ๆ ในกรุงเทพบางครั้งเนื้อหาที่จัดสรรมาให้ใน Tablet แล้วนั้น เด็กๆจะบอกว่ายาก แต่ในต่างจังหวัดอาจจะบอกว่ายาก เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้โรงเรียนในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติเข้าใจ และในส่วนของเด็ก

ต่างจังหวัดที่มีโอกาสได้เข้าไปสัมผัสในส่วนนี้ถือเป็นการดีในส่วนตัว Tablet เพราะว่าเด็กจะได้สืบค้นจากเนื้อหาสาระที่มีในเครื่องนี้ไว้

ครูผู้สอนโรงเรียนราชวินิต

สำหรับการใช้ Tablet ในห้องเรียนเพื่อการเรียนการสอน ครูจะไม่ให้เด็กอยู่กับคอมพิวเตอร์ Tablet ทั้งวัน จะมีชั่วโมงการใช้โดยยึดแผนการสอนโดยการใช้คอมพิวเตอร์มาเป็นสื่อประกอบในการช่วยครูมีหน้าที่ดูว่าในแต่ละวันแผนการสอนที่จะใช้มีเนื้อหาสาระอย่างไร โดยครูจะเข้าไปดูความเหมาะสมในการนำมาใช้กับเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ฉะนั้นการใช้แต่ละครั้งจะไม่เกิน ๑ ชั่วโมงในแต่ละวิชา ดังนั้นเด็กจะไม่ได้อยู่กับเครื่องตลอด โดยเด็กที่ใช้เสร็จแล้ว ก็จะสรุปเนื้อหาาร่วมกัน จะใช้หนังสือที่เรียนใช้ประกอบการอ่าน ใช้ใบงานหรือสมุดในการเขียน เพราะยังเน้นในเรื่องของการอ่านเช่นเดิม เพื่อปลูกฝังนิสัยในการอ่านและฝึกลายมือในการเขียนลายมือลงไป ปัจจุบันผลในการนำ Tablet มาใช้ทำให้เด็กมีความสนุกสนาน ตื่นเต้นเป็นแรงจูงใจให้อยู่กับบทเรียนได้นานยิ่งขึ้น ทำให้เด็กมีพัฒนาการในการใช้เทคโนโลยีและการใช้ภาษา ปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนก็ยังดีตามปกติและมีมากยิ่งขึ้นเมื่อเขาได้มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

รศ.สมพงษ์ จิตระดับ

ประเด็นที่มีความสำคัญมาก สำหรับ สพฐ. คือการมีศึกษานิเทศก์ เพราะหากมีศึกษานิเทศก์จะสามารถช่วยครูได้ จะทำให้ปัญหาลดลง ตอนนี้ สพฐ. ได้มีการเตรียมการเรื่องศึกษานิเทศก์มากขึ้น แต่ไหนอย่างใด และควรนำเอางานวิจัย กระบวนการวิจัยที่เราค้นพบเหล่านั้น ไปนิเทศก์เรื่องการออกแบบการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนด้วย สำหรับประเด็นของเนื้อหาสาระ รวมทั้ง Software ต่างๆ ต้องมีการเตรียมการให้ดีจะเกิดประโยชน์ สำหรับปัญหาที่น่าเป็นห่วงคือเรื่องของระบบ Wi-Fi Internet ความเร็วช้า เนื่องจากโรงเรียนนำร่อง ๓ -๔ แห่งเหล่านี้เป็นโรงเรียนในเมืองจึงไม่มีปัญหาแต่โรงเรียนในต่างจังหวัดเวลาได้ Tablet แล้ว Wi-Fi ก็เข้าไม่ถึง Internet เข้าไม่ถึงหรือช้ามากการเรียนรู้จะมีปัญหา

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. ประเด็นของการซื้อขาย Tablet ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน ซึ่งไม่มีความชัดเจนว่าเป็นการดำเนินการในลักษณะใด เป็นการดำเนินการระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาลหรือไม่อย่างไร อยากจะขอความชัดเจนในเรื่องนี้

๒. ในการดำเนินการทำ MOU ที่ทำกับจีนนั้นมีความหมายว่าอย่างไรและMOU มีความหรือแตกต่างกับG to G อย่างไร

๓. เรื่องการซ่อมบำรุงรักษานั้น บริษัทจีนจะลงพื้นที่ได้อย่างไร การรับประกันตัว Tablet เพียง ๑ ปีนั้นค่อนข้างเสี่ยง ควรจะรับประกันอย่างน้อย ๒ ปี

๔. จากการที่คณะกรรมการได้เดินทางไปศึกษาดูงานที่โรงเรียนนานาชาติได้ข้อมูลว่าในประเทศต่างๆ มีความเชื่อว่าเด็กเล็กไม่มีความสามารถรักษา Tablet ไว้ได้และจะเกิดปัญหา และพบว่าเด็กที่มีความพร้อมที่จะใช้ Tablet คือ เด็กชั้น ป.๖

๕. โรงเรียนในกรุงเทพ กับโรงเรียนในต่างจังหวัด ขั้นตอนกระบวนการดำเนินการจัดเตรียม นั้น เป็นลักษณะแบบเดียวกันทั้งหมดหรือไม่ มีวิธีการจะสร้างความเข้าใจให้กับผู้ปกครอง ครู หรือทำความเข้าใจกับบุคคลที่เกี่ยวข้องที่รัฐบาลจะนำ Tablet มาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างไร

๖. การที่จะนำบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในด้าน IT ไปประจำตามโรงเรียนนั้นเป็นเรื่องใหญ่มาก เพราะปัจจุบันมีครูยังไม่ครบตามจำนวนชั้น ควรอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจก่อนที่จะมอบ Tablet

ครั้งที่ ๒๓ วันพุธที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา

สืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่ผ่านมา คณะกรรมการได้พิจารณาโดยสอบถามประเด็นจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในระดับนโยบายจึงได้เชิญหน่วยงานมานำเสนอในภาพรวมของนโยบายการจัดซื้อจัดหา เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

นาวาอากาศเอกอนุศิษฐ์ นาคทรพรพ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตขึ้น เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยคณะกรรมการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตได้นำเอารายละเอียดผลของการเจรจาไปดำเนินการในเรื่องของการจัดซื้อจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตตามกระบวนการขั้นตอนปกติ หลังจากได้รับเอกสารขอบเขตของงาน (TOR) จากกระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์ คือ การกำหนดขั้นตอนของการเจรจา การกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาข้อเสนอทางเทคนิคและราคา ตลอดจนการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา และการเดินทางไปตรวจสอบโรงงานของผู้ผลิตจำนวน ๔ ราย ตามที่กระทรวงการต่างประเทศได้แจ้งรายชื่อมาให้ หลังจากกระบวนการได้ดำเนินการเสร็จสิ้น ได้ดำเนินการประสานกับกระทรวงการต่างประเทศเพื่อแจ้งบริษัทที่ผ่านคุณสมบัติให้มาเสนอข้อมูลเพิ่มเติมพร้อมทั้งชี้แจงข้อซักถามเพิ่มเติม และให้ยื่นเงื่อนไขพิเศษเพื่อประโยชน์ต่อทางการไทย และได้พิจารณาคัดเลือกบริษัท Shenzhen Scope Scientific Development co., Ltd. เป็นบริษัทที่มีความเหมาะสมที่ตอบสนองเอกสารขอบเขตของงานและคุณสมบัติเฉพาะให้กับทางการไทย โดยได้แจ้งผลการคัดเลือกให้กระทรวงการต่างประเทศทราบ เพื่อดำเนินการแจ้งรัฐบาลจีนทราบต่อไป

ส่วนของความเป็นมาในการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนนั้น โดยกระทรวงการต่างประเทศ ได้แจ้งการดำเนินการเจรจากับสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพว.) ได้แก่ การจัดทำความตกลงซื้อคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต ระหว่างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกับบริษัทผู้ขายของจีนเป็นการดำเนินการภายใต้ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าด้วยความร่วมมือในสาขาการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเทศไทย ลงนามเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ค.ศ. ๒๐๑๑ รูปแบบของการจัดทำความตกลงฯ นั้น ฝ่ายจีนตกลงจะให้บริษัทที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ลงนามในความตกลงกับฝ่ายไทย ได้มีหนังสือถึงกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ เพื่อขออนุมัติยกเว้นโดยคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพว.) อนุมัติยกเว้นผ่อนผันการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำหรับการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย เฉพาะในวิธีการจัดหาเท่านั้น และคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ (กพว.อ.) อนุมัติให้ยกเว้นผ่อนผันให้การปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙ สำหรับการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย เฉพาะในวิธีการจัดหาเท่านั้น สำหรับขั้นตอน

การส่งมอบ การตรวจรับพัสดุ การควบคุมและการจำหน่ายพัสดุยังคงให้ถือปฏิบัติตามระเบียบฯ ต่อไป และเห็นควรให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยวิธีการจัดซื้อแบบรัฐต่อรัฐไม่ได้มีระเบียบกฎหมายกำหนดเฉพาะถึงวิธีการดำเนินการไว้ จึงให้นำผลการเจรจาความร่วมมือระหว่างสองประเทศมาพิจารณาว่า สอดคล้องกับระเบียบหรือกฎหมายของทั้งสองประเทศหรือไม่ ซึ่งในกระบวนการขั้นตอนเป็นลักษณะบนความร่วมมือระหว่างสองประเทศมาโดยตลอด และสาธารณรัฐประชาชนจีนประสงค์จะมอบหมายบริษัทเอกชนเป็นผู้ลงนามในสัญญาแทน ซึ่งจะขัดแย้งกับความเห็นที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติเอาไว้ โดยคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพ.ย.) ยังคงยืนยันให้ความเห็นเดิมในการอนุมัติให้ยกเว้นผ่อนผันดังกล่าว และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่าผลของการเจรจาดังกล่าวไม่ได้ขัดแย้งกับระเบียบหรือกฎหมายของทั้งสองประเทศ

คณะกรรมการบริหารนโยบาย ๑ คอมพิวเตอร์พกพา (แท็บเล็ต) ต่อ ๑ นักเรียน จึงได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต แบบรัฐต่อรัฐ (G to G) ที่เสนอโดยกระทรวงศึกษาธิการ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติไว้เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยให้เป็นไปตามรูปแบบที่เป็นผลจากการเจรจากับฝ่ายจีนตามที่กระทรวงการต่างประเทศรายงานต่อคณะกรรมการบริหารนโยบายฯ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕

นายสมบัติ สุวรรณพิทักษ์ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ในประเด็นที่ได้เสนอแนะว่าควรมีการสำรวจการใช้อินเทอร์เน็ตของสถานศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการได้มีการดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ และได้จัดทำ GIS MAPPING ในเรื่องของโครงข่ายซึ่งอยู่ระหว่างประมวลข้อมูล สามารถรู้ได้ว่าในพื้นที่ใดที่มีโรงเรียนที่มีความพร้อม และโรงเรียนใดที่ไม่มีระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อนำไปเชื่อมโยงกับภารกิจของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลระบบ WI - FI ส่วนของเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตนั้นไม่ได้เป็นสื่อที่ใช้แทนตำรา แต่เป็นเครื่องมือของการจัดการเรียนรู้

นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพร้อมที่จะเป็นแกนกลางในการจัดอบรมการเรียนรู้โดยให้ครูผู้สอนมาอบรมและให้โรงเรียนเลือกผู้ที่มีความรู้เรื่องเทคโนโลยีมาเข้าอบรมด้วยอีก ๑ คน และให้ครูผู้สอนมีการรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบในการใช้งานกับเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตด้วย ส่วนของเนื้อหาหลักสูตรที่บรรจุในเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตนั้น ได้มีการปรับรูปแบบจากเดิมที่ใช้ E - learning ให้สอดคล้องกับโปรแกรมการใช้งานกับระบบเครื่องและช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมีการนำเครื่องมือที่ได้ปรับให้สอดคล้องกับระบบเครื่องและช่วงชั้นผู้เรียนมาจำนวน ๓๓๖ เรื่อง และตรงกับตัวชี้วัดของหลักสูตร ส่วนของการให้ความรู้ นั้น ได้นำผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคเป็นที่ปรึกษาระดับจังหวัดในด้านกาให้ความรู้จำนวน ๑๐๐ คน และมีวิทยากรหลักประจำเขตพื้นที่จำนวนประมาณ ๑,๐๐๐ คน มีกระบวนการฝึกอบรมอย่างเข้ม เพื่อให้ไปปฏิบัติงานกับครูจำนวนกว่า ๓๐,๐๐๐ คน จะมีการอบรมตามระยะที่เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตมาถึงสถานศึกษา โดยมีการปฐมนิเทศในระดับเขตพื้นที่ จะมีการอบรมครู ๓ กลุ่มเรียนรู้ คือ เรื่องของความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยี เรื่องของกระบวนการเรียนรู้ และเรื่องของการนำเอาจุดประสงค์มาวางแผนร่วมกันและให้ทดลองฝึกการดำเนินการ ในการฝึกอบรมจำนวน ๔ วัน เพื่อให้มีความพร้อมในระดับหนึ่ง และมีศึกษานิเทศก์ในระดับชั้นประถมศึกษา จำนวนประมาณ ๓,๔๐๐ คน เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการเป็นพี่เลี้ยง

นางสาวสุภา ปิยะจิตติ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานคณะกรรมการว่าด้วยการ
พัสดุ (กวพ.)

การซื้อแท็บเล็ตครั้งนี้เป็นการซื้อโดยรัฐบาลจีนแนะนำเข้ามา ซึ่งได้ให้คำแนะนำว่าในข้อสัญญาเป็นลักษณะการลงนามโดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกับบริษัทเอกชนของจีนไม่มีเอกสารการมอบหมายของรัฐบาลจีน ซึ่งเป็นข้อจำกัดของกฎหมายของรัฐบาลจีนโดยตรง แต่เป็นการดำเนินการโดยลักษณะของ MOU ซึ่งรัฐบาลจีนจะต้องลงนามกับรัฐบาลไทยถ้ารัฐบาลจีนไม่ลงนามรัฐบาลจีนจะต้องมอบหมายให้ลงนาม แต่รัฐบาลจีนไม่สามารถมอบหมายให้ลงนามได้ เพียงแต่มีการประสานงานแนะนำและส่งบริษัทที่มีสินค้าตรงกับความต้องการส่งมาให้กับรัฐบาลไทยได้คัดเลือก และได้เดินทางไปดูโรงงานที่ผลิตและตรวจสอบคุณภาพ และคณะกรรมการได้ตระหนักว่าได้มีการนำข้อมูลและเนื้อหาสาระบรรจุที่โรงงานที่ผลิตเมื่อมีการขนส่งมาประเทศไทย บางทีเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตอาจมีความเสียหายได้อาจเป็นประเด็นข้อพิพาททำให้เกิดความไม่เข้าใจกันได้ จึงแนะนำว่าควรมีการตรวจรับพัสดุที่ประเทศไทยจะดีกว่า ซึ่งรัฐบาลจีนให้ความมั่นใจว่าถ้าบริษัทไม่ดำเนินการตามสัญญาจะดำเนินการให้บริษัทปฏิบัติตามข้อสัญญา และคณะกรรมการคิดว่าต้องเป็นสัญญาที่มีสำนักอัยการสูงสุดตรวจร่างให้เรียบร้อย และมีหลักประกันสัญญาเหมือนกับบริษัทเอกชน และมีการประกันผลงานด้วยว่าเมื่อส่งมอบมาแล้วใช้ไปได้ระยะเวลาเท่าใดถ้าเกิดปัญหาจะต้องหาสินค้ามาทดแทนและดำเนินการซ่อมให้ รวมทั้งจะต้องให้บริษัทได้วางหลักประกัน และได้แนะนำว่าถ้าเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตหายผู้ปกครองจะต้องรับผิดชอบโดยต้องมีการลงทะเบียนเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต และโปรแกรมที่จะบรรจุต้องเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษเท่านั้น ส่วนเรื่องกระบวนการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดซื้อจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตนั้น ที่ผ่านมามีการปรับเปลี่ยนจากการจัดซื้อแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) มาเป็น MOU แต่เนื่องจากว่าเป็นการเปิดการค้าเสรีซึ่งคิดว่าเป็นข้อจำกัดของรัฐบาลจีน

นางสาวสุนหิต สังข์ใหม่ รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการว่าด้วย
การพัสดุ (กวพ.)

ถ้าเป็นการพิจารณาในระหว่างรัฐต่อรัฐจะเป็นความรับผิดชอบระหว่างภาครัฐที่เจรจากันไม่ว่าจะเกิดเรื่องใดก็ตามซึ่งเป็นคู่สัญญากัน แต่ถ้าเป็นระหว่างรัฐกับบริษัทเอกชนนั้น บริษัทเอกชนนั้นจะต้องมีความรับผิดชอบเต็มที่ และจะต้องมีหลักประกันตามที่ระเบียบกำหนดไว้ในเรื่องของการรับประกันความชำรุดบกพร่องในเรื่องของหลักประกันสัญญา ซึ่งคณะกรรมการได้ให้ข้อสังเกตในส่วนนี้แล้ว และได้อนุมัติภายใต้ข้อเท็จจริงที่กระทรวงการต่างประเทศแจ้งให้กับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเกิดข้อจำกัดดังกล่าว

นางจุฑาทิพย์ เตชชาติวินิช รองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

ตามนโยบายของรัฐบาลที่จะแจกเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ทุกคน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สำนักงบประมาณจึงมีการพิจารณาในส่วนของความพร้อมของสถานศึกษา ซึ่งได้ของงบประมาณมาจำนวน ๘๐๐,๐๐๐ กว่าเครื่อง ของโรงเรียนทั่วประเทศ โดยได้มีการพิจารณาว่าจะใช้อย่างไรให้เกิดความคุ้มค่า โดยพิจารณาโรงเรียนที่มีเครือข่ายและมีสาธารณูปโภคก่อนโดยประสานกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานอื่น ๆ โดยได้ตัวเลขของโรงเรียนจาก ๘๐๐,๐๐๐ กว่าคน เป็น ๕๖๙,๗๘๙ คน ทำให้ลดลงไปมาก และได้พิจารณาวางเงิน โดยกระทรวงศึกษาธิการของบประมาณมาจำนวน ๓,๐๐๐ บาทต่อเครื่อง พร้อมกับโปรแกรมราคา ๑๐๐ บาทต่อเครื่อง วัสดุไฟฟ้าราคา ๒๕๐ บาท ต่อห้าเครื่อง รวมเป็น ๓,๔๐๐ บาท ต่อเครื่อง โดยได้ตั้งงบประมาณให้ตามนี้ ส่วนของเนื้อหาได้ให้คำแนะนำว่าควรมีการหารือกับหน่วยงานที่มีองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดสรรงบประมาณให้ในวงเงิน ๑,๙๐๐ กว่าล้านบาท และได้มีการเจรจาได้ราคาเครื่องอยู่ที่ ๒,๕๐๐ บาทต่อเครื่อง ซึ่งต่ำกว่าราคาที่ประมาณการไว้ โดยจะพิจารณาจากการเจรจาว่าจะได้จำนวนเครื่องเท่าไร และราคาเท่าไร ซึ่งสำนัก

งบประมาณจะตั้งงบประมาณในส่วนที่ขาดหายไปของชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมกับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ใหม่ที่จะเข้าศึกษาในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณได้หาหรือหน่วยงานทุกสังกัดทราบว่าการทรงศึกษาธิการมีระบบเครือข่ายวางไปที่มหาวิทยาลัยและต้องมีการสำรวจโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบ ส่วนที่เหลือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะไปดำเนินการประสานต่อ และจะได้ตั้งงบประมาณให้ในส่วนที่ขาดไป และจะได้มีการดำเนินการวางสายให้ครอบคลุมทุกโรงเรียน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. ควรมีการทราบข้อมูลล่วงหน้าถึงกระบวนการจัดซื้อจัดหาระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าเป็นกระบวนการในรูปแบบใดตั้งแต่แรก

๒. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารควรมีความพร้อมการวางโครงข่ายที่ดีเพื่อเตรียมการรองรับเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตในโรงเรียน และมีระบบ WI - FI และระบบ ๓G รวมถึงการพัฒนา ระบบ ๔G ในอนาคตข้างหน้า

๓. ควรมีการเตรียมความพร้อมรองรับเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตที่มีปัญหา และมีบริการหลังการขายจากบริษัทในการช่วยเหลือหรือซ่อมแซมเครื่องที่มีปัญหา

๔. ควรมีการดำเนินการส่งมอบเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้นักเรียนได้ใช้งานทันในปีการศึกษาที่กำลังจะเปิดเทอมตามที่ได้มีการคาดการณ์ไว้

๕. ควรมีการวางแผนร่วมกันระหว่างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและกระทรวงศึกษาธิการในการป้องกันหรือควบคุมหรือเฝ้าระวังความเสี่ยงกับผลที่จะเกิดกับนักเรียนในทางลบในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต เช่น เรื่องเกมส์ เรื่องทางเพศ เป็นต้น โดยอาจตั้งเป็นคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งและมีการวิจัยผลกระทบที่จะเกิดขึ้นด้วย

๖. ควรมีการศึกษาว่าโรงเรียนไหนที่ประสบปัญหาในการใช้อินเตอร์เน็ตในโรงเรียนและชุมชนทั้งในเรื่องค่าใช้จ่ายอินเตอร์เน็ตที่เกิดขึ้น เพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาได้ทันกับการใช้งาน

๗. ควรมีข้อมูลพื้นฐานและมีการศึกษาว่าการใช้คอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ อย่างไร

๘. ควรมีการให้ความรู้กับผู้ใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตก่อนการใช้งาน เช่น ครูผู้สอน และมีการศึกษาผลการวิจัยว่ามีปัญหากับตัวเครื่องในการใช้งานในลักษณะใด รวมทั้งมีอุปกรณ์เสริมประกอบการใช้งานเมื่อมีปัญหาหรือไม่ เช่น การใช้หูฟังประกอบการใช้งาน เป็นต้น

๙. ควรมีการขอข้อมูลเกี่ยวกับแผนงานที่เตรียมการไว้ในเรื่องต่าง ๆ จากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงและดำเนินการเผยแพร่ต่อสาธารณชนเมื่อมีข้อสงสัยในเรื่องนั้น ๆ

วิษัญ / ร่าง

ครั้งที่ ๒๔ วันพุธที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

สรุปภาพรวมนโยบายการบริหารจัดการศึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะประเด็นสำคัญต่อสาธารณชน

ประเด็นการพิจารณา

เป็นการรับทราบภาพรวมนโยบายในประเด็นที่สำคัญและเป็นที่น่าสนใจว่ามีการดำเนินการตามนโยบายเป็นอย่างไร และมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบาย รวมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ในการเสริมสร้างแนวทางการดำเนินการตามนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปมติ/ผลการประชุม

ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

(๑) นโยบายโรงเรียนขนาดเล็ก

โรงเรียนขนาดเล็กมีประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าแห่ง โดยโรงเรียนขนาดเล็กจะต้องมีนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน ซึ่งผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนที่เหมาะสมควรมีนักเรียนตั้งแต่ ๒๕๐ คนขึ้นไป เพื่อให้การบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบันจะต้องมีการถ่ายโอนสถานศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ก็มีสถานศึกษาบางแห่งที่ไม่ยอมให้มีการถ่ายโอน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีปัญหาในด้านงบประมาณ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ให้ความรู้ความเข้าใจต่อสถานศึกษาและคนในชุมชนในเรื่องความจำเป็นและภารกิจในการถ่ายโอน แต่ยังมีสถานศึกษาในพื้นที่ห่างไกลที่ยังไม่พร้อมในพื้นที่เพราะยังอยู่ห่างไกลและไม่สะดวกในการเดินทางซึ่งเป็นกรณีเฉพาะ โดยที่โรงเรียนขนาดเล็กจะมีปัญหาในด้านการจัดสรรงบประมาณเพราะเป็นการจัดสรรงบประมาณตามรายหัวของนักเรียน และจะเป็นปัญหาในด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการยุบโรงเรียนขนาดเล็กและมีการควบรวมกับโรงเรียนเพื่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยจะได้จัดให้มีการอำนวยความสะดวกในการเดินทางและมีการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ซึ่งก็มีหลายโรงเรียนที่มีการควบรวมแล้ว

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. โรงเรียนขนาดเล็กในบางพื้นที่ อยู่ห่างไกลหรืออยู่ต่างอำเภอ ทำให้ในทางปฏิบัติจะเกิดปัญหา เช่น การจัดชั้นเรียน การเคลื่อนย้ายนักเรียน การจัดหาครุภัณฑ์ และงบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

๒. ควรให้โรงเรียนในองค์กรบริหารส่วนตำบลเดียวกัน รวมกลุ่มกันโดยมีการบริหารจัดการร่วมกัน เช่น มีการจัดตารางสอนร่วมกัน ประเมินความดีความชอบของครูผู้สอนร่วมกัน ถ้าตำบลนั้นมีโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กโดยให้เป็นเครือข่าย มีการสอนครบชั้นตามเดิม แต่ให้ครูผู้สอนเดินทางไปสอนและเป็นการสอนร่วมกันของครูแต่ละโรงเรียนโดยจัดครูให้เหมาะสมตามสาขาวิชาและโรงเรียน และมีการให้เบี่ยเลี้ยง รวมทั้งจัดยานพาหนะ

๓. ควรมีการประเมินว่าเหตุใดโรงเรียนจึงมีขนาดเล็ก เช่น อาจเกิดจากโครงสร้างประชากรหรือเกิดจากการบริหารจัดการของผู้บริหาร เป็นต้น ซึ่งต้องมีการแยกสาเหตุให้เห็นอย่างชัดเจน เพื่อการแก้ไขปัญหาในเรื่องคุณภาพ ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องคำนึงถึงอย่างสำคัญ รวมทั้งปัญหาที่พบในโรงเรียนขนาดเล็ก เช่น ค่าใช้จ่ายรายหัว และกฎระเบียบของกระทรวง จึงเป็นเรื่องที่จะต้องมีการแก้ไขให้มีคุณภาพ

๔. ที่ผ่านมาโรงเรียนขนาดเล็กได้มีการช่วยเหลือตนเองมาโดยตลอด โดยมีการรวมกลุ่มกันในพื้นที่ใกล้เคียงกัน และมีการประสานกันในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนว่าจะมีการแบ่งระดับในการจัดการเรียนการสอนอย่างไร และรับผิดชอบส่วนใดบ้าง

(๒) นโยบายและแนวทางการดำเนินการในการรับนักเรียนเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และนโยบายการบริจาคเงินในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ

กระทรวงศึกษาธิการมีการจัดสถานศึกษาให้กับนักเรียนได้เข้าเรียนทั้งหมด แต่โรงเรียนที่มีชื่อเสียงซึ่งมีจำนวน ๒๘๐ กว่าแห่งนั้น ได้จัดให้มีการสอบเข้าเรียนต่อ เป็นการสอบครั้งเดียว และรับรอบเดียว โดยมีการจำกัดผู้เข้าเรียน แต่จะมีโรงเรียนคู่พัฒนา และโรงเรียนเครือข่ายไว้สามารถรองรับการเข้าเรียนต่อ

รวมทั้งมีโรงเรียนโครงการพิเศษ เช่น การสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้ปกครองที่สนใจให้นักเรียนได้เรียนตามความสมัครใจ ส่วนนโยบายการบริจาคเงินให้โรงเรียน ได้ดำเนินการมานานแล้ว เมื่อบริจาคแล้วจะได้รับการลดหย่อนภาษี ๒ เท่า ซึ่งจะมีผู้บริจาคทั้งส่วนบุคคล และบริษัทที่มีความประสงค์บริจาคจำนวนมาก โดยเป็นการบริจาคเพื่อให้โรงเรียนได้พัฒนาและเสริมสร้างการเรียนรู้ ซึ่งควรจะยกเลิกคำว่า “แป๊ะเจี๊ยะ” เป็น “การบริจาคเงินให้โรงเรียน” แทน และเป็นการมองภาพของผู้อำนวยการโรงเรียนให้ดีขึ้น จึงเห็นสมควรให้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบริจาคเงินให้โรงเรียนเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อันดีของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษา

๑. ควรมีแนวทางอย่างชัดเจนในการให้นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และโรงเรียนที่ไม่ได้จัดการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้มีสิทธิจัดอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงด้วย

๒. ตามข้อเท็จจริงจะมีการบริจาคเพื่อการพัฒนาการศึกษาให้ดีขึ้น และจะมีอีกประเภทหนึ่งคือโรงเรียนที่มีชื่อเสียงอาจจะมีการเรียกเก็บเงินกับนักเรียนที่ไม่สามารถสอบได้หรือมีช่องทางพิเศษในส่วนของผู้มีอุปการคุณของโรงเรียน

๓. ควรมีการทบทวนแนวทางการบริจาคเงินให้ชัดเจนว่าจุดประสงค์ของการบริจาคเงินจะเป็นการบริจาคเงินเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาการนำเงินบริจาคไปใช้วัตถุประสงค์อื่น

วิษัญญ์ / ร่าง

.....
ครั้งที่ ๒๕ วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

สรุปภาพรวมนโยบายการบริหารจัดการศึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะประเด็นสำคัญต่อสาธารณชน

ประเด็นการพิจารณา

สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการครั้งที่ ๒๔ คณะกรรมการได้เชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับภาพรวมแนวนโยบายในประเด็นที่สำคัญและเป็นที่น่าสนใจของกระทรวงศึกษาธิการว่ามีการดำเนินการตามนโยบายเป็นอย่างไร และมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบาย รวมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการเสริมสร้างแนวทางการดำเนินการตามนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ชี้แจงในประเด็นโรงเรียนขนาดเล็ก รวมถึงนโยบายและแนวทางการดำเนินการในการรับนักเรียนเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และนโยบายการบริจาคเงินในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อ ยังคงเหลือประเด็นนโยบายโครงการทุนครูพันธุ์ใหม่ โครงการย้ายครูคืนถิ่น และโครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ดังนั้น คณะกรรมการจึงได้เชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเข้าร่วมการประชุมเพื่อชี้แจงนโยบายดังกล่าวต่อคณะกรรมการเพิ่มเติม

สรุปมติ/ผลการประชุม

(๑) นโยบายโครงการทุนครูพันธุ์ใหม่

ศาสตราจารย์สุชาติ ชาติอารงเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

แนวทางการพัฒนาคุณภาพของครูเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่จะยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่งในการพัฒนาคุณภาพครูจะเน้นทั้งการผลิตและการพัฒนาครู สำหรับโครงการทุนครูพันธุ์ใหม่เป็นอีกโครงการที่รับบุคคลที่มีความสามารถเข้ามาศึกษาต่อในสายวิชาชีพครู โดยจะมีการพิจารณาจากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เช่นเกรดเฉลี่ยของผู้ที่เข้ามาเรียน และขณะเรียนก็ยังคงมีการติดตามผลการ

เรียนให้อยู่ในระดับที่ดี สำหรับโครงการดังกล่าวนั้นจะมีตั้งแต่โครงการครู ๕ ปี ที่ใช้เวลาเรียนครบตลอด ๕ ปี เพื่อให้เกิดความเข้มข้น และโครงการที่เรียกว่า ๔ + ๑ คือรับนักศึกษาสาขาเฉพาะเช่น วิทยาศาสตร์ ที่มีผลการเรียนดีเพื่อเข้ามาเรียนวิชาชีพครูเพิ่มอีก ๑ ปี ทั้งนี้ ทั้งสองส่วนเมื่อเรียนจบแล้วกระทรวงศึกษาธิการจะรับประกันการมีงานทำ คือเมื่อจบแล้วจะได้ทำงานเป็นครูประจำการแน่นอน ส่วนแนวทางการรับนักศึกษาที่จบจากโครงการดังกล่าวเข้าสู่ระบบการเป็นครูนั้นจะพิจารณาจากเกณฑ์ที่ว่าในแต่ละปีกระทรวงศึกษาธิการจะมีการรับครูเพิ่มเติมเท่าไร ซึ่งคาดว่าจะรับครูเพิ่มปีละประมาณ ๕,๐๐๐ คน โดยจะมีการแบ่งแยกสัดส่วนระหว่างครูอัตราจ้าง : ครูโครงการต่าง ๆ (ครูพันธุ์ใหม่) : ครูที่ได้จากการสอบทั่วไป เป็น ๒๕ : ๓๕ : ๔๐ ดังนั้นในแต่ละปีหลังจากโครงการนี้สามารถผลิตครูที่จบส่งเข้าระบบได้จะมีครูพันธุ์ใหม่เข้าสู่ระบบปีละ ๓๕ % ของครูทั้งหมดที่รับในแต่ละปี สำหรับแนวนโยบายโครงการทุนครูพันธุ์ใหม่นั้น กระทรวงศึกษาธิการยังคงยืนยันจะดำเนินการต่อไป ส่วนแนวทางในการสนับสนุนหรือการให้ทุนการศึกษานั้นจะพิจารณาอีกครั้งว่าจะให้ในรูปแบบใด จะมีการให้ทุน หรือจะให้อาศัยตามระบบ กยศ. แล้วรับประกันการมีงานทำ ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการจะได้พิจารณาตามความเหมาะสมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการศึกษาต่อไป แต่โดยหลักแล้วเมื่อนักศึกษาจบจากโครงการนี้ภายใต้หลักเกณฑ์เงื่อนไขคุณภาพที่กำหนดจะรับประกันการมีงานทำแน่นอน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการ

๑. โครงการทุนครูพันธุ์ใหม่เป็นโครงการที่ดีที่กระทรวงศึกษาควรจะต้องดำเนินการต่อไป ส่วนจะมีการเปลี่ยนชื่อหรือไม่ก็ขึ้นกับความเหมาะสม สำหรับรูปแบบโครงการไม่ว่าจะเป็นแบบเรียน ๕ ปี หรือจะเป็น ๔ + ๑ ปี นั้น ดีทั้งสองรูปแบบเพราะมีจุดแข็งต่างกัน ส่วนการจะให้ทุนสนับสนุนในรูปแบบใด เช่น ให้ทุนทั้งหมด หรือสนับสนุนเฉพาะค่าใช้จ่ายบางส่วนที่จำเป็นก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม แต่จะต้องมีการประกันการมีงานทำเป็นหลักสำหรับโครงการนี้ เพื่อเป็นการดึงดูดคนเก่ง คนดีเข้ามาเป็นครู ซึ่งจะส่งผลดีต่อคุณภาพของครูและคุณภาพการศึกษาในอนาคตต่อไป

๒. การส่งเสริมการผลิตครูนั้นนอกจากจะเน้นเรื่องคุณภาพของผู้ที่เข้ามาเรียนแล้ว กระทรวงศึกษาธิการจะต้องเน้นที่ครูของครู ด้วย เนื่องจากปัจจุบันพบว่าสถาบันอุดมศึกษามีจำนวนครูที่สอนครูลดลงทั้งปริมาณและคุณภาพ ซึ่งสิ่งนี้จะส่งผลถึงคุณภาพของนักศึกษาที่จะจบออกมา ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จะต้องวางแผนเรื่องนี้ให้ดีเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ในการกำหนดสถาบันอุดมศึกษาที่จะเปิดสอนครูในโครงการทุนครูพันธุ์ใหม่ไม่ควรจัดสรรแบบระบบโควตา เนื่องจากจะเป็นการผูกขาดซึ่งจะไม่เกิดผลดีในเชิงคุณภาพ และสถาบันที่จะผลิตครูตามโครงการดังกล่าวจะต้องได้รับการประเมิน และผ่านการประเมินในทุก ๆ ปีว่ามีประสิทธิภาพในการที่จะผลิตครูได้อย่างมีคุณภาพ

๓. กรณีโครงการทุนครูพันธุ์ใหม่ ๔+๑ ปี นั้นควรให้โอกาสและน้ำหนักไปยังกลุ่มสาขาวิชาที่ขาดแคลนครูและต้องการครูที่มีความชำนาญเฉพาะ เช่น ครูวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น เพื่อให้ได้คนที่เก่งเฉพาะทางมาเป็นครู และในโครงการทุนครูพันธุ์ใหม่นอกจากจะให้ความสำคัญต่อครูการศึกษาขั้นพื้นฐานสายสามัญแล้วควรให้ความสำคัญครูในสายช่างที่จะไปสอนระดับอาชีวศึกษาด้วย โดยครูในสายนี้ควรรับนักศึกษาที่จบจากสายอาชีวศึกษาเข้าร่วมโครงการ นอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญพอ ๆ กับการพัฒนาเรื่องความรู้ความสามารถของผู้เรียนแล้ว การสร้างจิตวิญญาณความเป็นครูถือว่ามีความสำคัญมาก

๔. การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยอาศัยครูเป็นผู้ขับเคลื่อน เป็นแนวคิดที่ดี และได้มีการดำเนินการไปแล้วโดย สพฐ. และเพื่อให้เกิดความสำเร็จของโครงการจะต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่าย ตั้งแต่มหาวิทยาลัยจนถึงโรงเรียน ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการอาจจำเป็นต้องสร้างศูนย์กลางเครือข่ายในการติดตามและผลักดันโครงการ โดยมีมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลาง ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นผู้ให้การสนับสนุนร่วมผลักดัน และโรงเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ โดยอาจแบ่งเป็นภูมิภาค ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นแกนหลัก ภาคเหนือให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยนเรศวร

เป็นแกนหลัก ภาคกลางให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นแกนหลัก สำหรับภาคใต้ให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นแกนหลักในการร่วมผลักดัน

(๒) โครงการย้ายครูคืนถิ่น

ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำหรับนโยบายโครงการย้ายครูคืนถิ่นนั้น มีเป้าประสงค์ที่จะให้ครูได้ทำงานในท้องถิ่นหรือภูมิภาคที่ตนเองต้องการ ซึ่งในขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการกำลังดำเนินการอยู่ โดยมีครูที่ประสงค์เข้าร่วมโครงการดังกล่าวทั้งสิ้น ๒๐,๒๐๙ คน และจากจำนวนดังกล่าวขณะนี้สามารถย้ายตามโครงการได้แล้วประมาณ ๕,๐๐๐ คน

นายชินภัทร ภูมิรัตน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นโยบายโครงการย้ายครูคืนถิ่น มีวัตถุประสงค์โครงการ ดังนี้ ๑) เพื่อให้ข้าราชการได้กลับภูมิลำเนา ๒) เพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย ๓) เพื่อให้ครูได้พัฒนาการเรียนการสอนเต็มศักยภาพ ๔) เพื่อใช้ความรู้ความสามารถในการพัฒนาท้องถิ่น และ ๕) เพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน

การย้ายครูคืนถิ่น หมายถึง การย้ายกลับภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของตนเอง การย้ายกลับภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของคู่สมรส และการย้ายกลับภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของบิดามารดา หรือบิดา หรือมารดาของตนเอง สำหรับภูมิลำเนา หมายถึง ถิ่นที่อยู่ที่เป็นพื้นที่ในเขตจังหวัดหรืออำเภอ คุณสมบัติของผู้ขอย้ายเป็นข้าราชการครูที่อยู่นอกเขตภูมิลำเนาของตนเอง ภูมิลำเนาของคู่สมรส ภูมิลำเนาของบิดา มารดา เท่านั้น ต้องดำรงตำแหน่งสายงานการสอนในสถานศึกษาที่อยู่นอกเขตภูมิลำเนาตนเอง ภูมิลำเนาของคู่สมรส ภูมิลำเนาของบิดา มารดา ของตนเอง ติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับถึงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

เกณฑ์การพิจารณา พิจารณาจากระยะเวลาที่อยู่นอกภูมิลำเนา ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ คุณวุฒิ/วิชาเอก และเหตุผลความจำเป็น ส่วน การกำหนดคะแนนองค์ประกอบนั้นเป็นไปตามประกาศของ สพฐ. ส่วนวิธีการพิจารณา เพื่อป้องกันปัญหาการวิ่งเต้นการย้าย สพฐ. จึงได้วางระบบกลั่นกรองกลาง มีการตั้งคณะกรรมการ ๘ คณะ ประกอบด้วยคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายย่อยทั่วประเทศ ๗ คณะ โดยจะมีหน้าที่กลั่นกรองคุณสมบัติผู้ขอย้ายให้ตรงกับเกณฑ์ที่วางไว้ และสุดท้ายจะนำผลการกลั่นกรองทั้งหมดเข้าสู่คณะกรรมการกลาง ๑ คณะ เพื่อจะพิจารณาครั้งสุดท้ายในภาพรวมของประเทศ

จำนวนข้าราชการครูที่ยื่นขอย้ายทั้งหมด ๒๐, ๗๑๗ คน เมื่อตรวจสอบคุณสมบัติแล้วมีคุณสมบัติครบ จำนวน ๒๐,๒๐๙ ราย ผลการพิจารณาย้ายที่ผ่านมา ครั้งที่ ๑ พิจารณาให้ย้าย ๒,๒๑๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙๖ ครั้งที่ ๒ อยู่ระหว่างการพิจารณาเพิ่มเติม ขณะนี้พิจารณาให้ย้ายได้ ๕,๑๒๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๖

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. การดำเนินการตามโครงการครูคืนถิ่น กระทรวงศึกษาธิการควรจะต้องมีความชัดเจนว่าคืนถิ่นนั้นคืออย่างไร มีเป้าหมายอะไร และมีหลักเกณฑ์ที่วัดได้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการย้ายของครูจากโรงเรียนขนาดเล็กซึ่งขาดแคลนครูอยู่แล้วไปอยู่ที่โรงเรียนที่ขนาดใหญ่กว่าที่มีโอกาสในการเจริญก้าวหน้า

๒. โครงการย้ายครูคืนถิ่นเป็นโครงการที่ดี แต่อย่างไรก็ตามจะต้องคำนึงถึงคุณภาพทางการศึกษา หากการย้ายครูคืนถิ่นไปแล้วมีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาทำให้คุณภาพลดลงก็ไม่ควรดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนขนาดเล็ก นอกจากนั้นกรณีที่จะนำครูอัตราจ้าง และพนักงานราชการมีทดแทนครูที่ย้ายไปนั้นเห็นว่าอาจจะไม่เหมาะสมเพราะครูเหล่านั้นอาจจะลาออกหรือย้ายไปอีกเพราะไม่มีความมั่นคงทางอาชีพ

(๓) โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนศาสตราจารย์สุชาติ ชาติดำรงเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำหรับโครงการจัดหาคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียนเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย ทั้งนี้ การดำเนินการในลักษณะดังกล่าว มีหลายประเทศได้ดำเนินการและประสบผลสำเร็จ โดยจะต้องมีการจัดเตรียมครูผู้สอน และนักเรียนให้พร้อมกับการใช้เทคโนโลยีซึ่งหากมีความพร้อมแล้วจะทำให้คุณภาพการศึกษาไทยสามารถพัฒนาอย่างก้าวกระโดด เนื่องจากจะทำให้การเรียนของนักเรียนกว้าง และลึกมากขึ้น ในการดำเนินการครั้งนี้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นผู้จัดซื้อแท็บเล็ต ส่วนกระทรวงศึกษาธิการจะดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหาเนื้อหาสาระ (Content) เพื่อลงในแท็บเล็ต ซึ่ง สพฐ. ได้ดำเนินการเตรียมพร้อมไว้แล้ว ทั้งที่จัดใส่ในแท็บเล็ต รวมทั้งมี server กลาง ซึ่งดูแลโดย สสวท. นอกจากนี้โรงเรียนยังสามารถที่จะจัดหาเพิ่มเติมได้ โดยกระทรวงศึกษาธิการจะสนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินการทุกอย่างกระทรวงศึกษาธิการเน้นความโปร่งใส สำหรับการจัดซื้อที่ผ่านการอนุมัติของ ครม. ล่าสุดทั้งสิ้นประมาณ ๑ ล้านเครื่อง โดยจะครอบคลุมนักเรียน และครู ชั้น ป.๑ ในทุกสังกัดทั้งของ สพฐ. สช. และ อปท. นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังมีนโยบายที่จะให้แก่เด็กชั้นอื่น ๆ จนครบด้วยในอนาคต สำหรับแนวทางการใช้คือจะให้เด็กนักเรียนสามารถนำกลับบ้านได้ใน ๑ ปีแรกและนำมารายงานทุกปี เมื่อครบ ๓ ปีก็จะมอบแก่นักเรียน ทั้งนี้ เครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตจะตามตัวนักเรียนไปด้วยเมื่อเลื่อนชั้น ส่วนแนวทางในการติดตามผลกระทบ (Impact) จากโครงการดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศึกษาติดตามผลจากโครงการนำร่อง และในโครงการหลักหากดำเนินการได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นผู้ติดตามและศึกษาติดตามผลกระทบของโครงการ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. เนื่องจากโครงการคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเป็นโครงการใหญ่ ใหม่ และเป็นโครงการที่เกิดขึ้นสำหรับการศึกษาของเด็ก ดังนั้น การติดตามผลกระทบ (Impact) ของโครงการจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการควรจะต้องมีหน่วยงานกลางที่คอยติดตามผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเพื่อนำผลที่ได้มาแก้ไขปัญหา หรือปรับปรุงโครงการต่อไปในอนาคต

๒. เนื่องจากวัยของเด็กประถมศึกษาเป็นวัยที่กำลังเรียนรู้เรื่องของการอ่าน และเขียน ดังนั้นหากมีโครงการนี้ กระทรวงศึกษาธิการจะต้องหาวิธีการว่าจะทำอย่างไรที่จะให้เด็กยังสามารถมีการพัฒนาทักษะในด้านนี้ได้

สุภาพร / ร่าง

ครั้งที่ ๒๖ วันพุธที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

ประเด็นการพิจารณา

๑. ข้อมูลการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ของนักเรียน นักศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ

และการศึกษาตามอัธยาศัย รวมถึงปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

๒. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ของนักเรียน นักศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รวมถึงปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินไม่ได้ศึกษาในกลุ่มสาขาที่ขาดแคลนและเป็นความต้องการของตลาดแรงงานหรือศึกษาในสายสังคมศาสตร์ ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

๓. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) แนวทาง วิธีการในการพิจารณาเงินกู้ของนักเรียน นักศึกษา ที่เป็นผู้กู้ยืมเงินรายเก่า และผู้กู้ยืมเงินรายใหม่ รวมถึงปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไข ปัญหา โดยเฉพาะกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินไม่ได้ศึกษา ในกลุ่มสาขาวิชาที่ขาดแคลนและเป็นความต้องการของตลาดแรงงานหรือศึกษาในสายสังคมศาสตร์ ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการคลัง โดยการดำเนินการของกองทุนในการพิจารณาอนุมัติเงินกู้ยืมจะประกอบด้วยคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ ๑) คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง จะขึ้นกับปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งดูแลการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษาและหน่วยงานภายนอกกระทรวงศึกษาธิการ เช่น วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพมหานครและท้องถิ่นต่าง ๆ และ ๒) คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่สอง ขึ้นกับเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดูแลการศึกษาระดับการอุดมศึกษา ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการทั้งสองคณะจะแยกกันในการพิจารณาบริหารจัดการ ดำเนินการ ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในส่วนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ที่มีสิทธิกู้ กยศ. คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ สำหรับปัญหาที่พบคือ จำนวนเงินกู้ยืมที่ได้รับจัดสรรจาก กยศ. มาถึงคณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง และกระจายไปตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและลงไปถึงโรงเรียนนั้น ไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนที่ต้องการกู้เงิน ซึ่งบางโรงเรียนจะต้องมีการสลับให้เด็กกู้ เนื่องจากจำนวนเงินไม่เพียงพอกับความต้องการที่จะกู้ของนักเรียน

ในปีการศึกษา ๒๕๕๔ มีจำนวนผู้ขอกู้รายใหม่ ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ กว่าคน แต่สามารถจัดสรรให้ได้เพียงประมาณ ๑๑๐,๐๐๐ คน สำหรับ ๔๐,๐๐๐ คนที่ไม่ได้กู้ โรงเรียนจะบริหารจัดการโดยเมื่อรับเงินในปีต่อไป ก็จะนำมาให้กลุ่มที่ยังไม่ได้กู้ต่อไป สำหรับการกู้ยืมหลังจากจบการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานแล้ว โรงเรียนคาดหวังว่าเด็กที่ได้รับกู้เงินจากระดับมัธยมศึกษาแล้ว เมื่อได้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจะได้กู้ต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตาม การดำเนินการเหล่านั้นจะขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่ ๒

ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

สำนักงาน กศน. มีการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยในสำนักงาน กศน. กรุงเทพมหานคร จะดูแลเฉพาะสถานศึกษา กศน. ในกรุงเทพมหานคร ๕๐ เขต ส่วน กศน. ในต่างจังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเป็นผู้ดูแล ซึ่งในสำนักงาน กศน. จะมีการกู้ยืมอยู่บ้างแต่จำนวนไม่มาก และจะมีปัญหาในเรื่องอาชีพ เนื่องจากมีการกู้ยืมของ กยศ. ในส่วนคุณสมบัติผู้มีสิทธิกู้ยืมเงินจะระบุไว้ว่า จะต้องไม่เป็นผู้ที่ทำงานประจำใน

ระหว่างการศึกษา แต่มีขอบเขตไม่ชัดเจน เนื่องจากนักเรียน กศน. จะมีอาชีพแต่มีรายได้ไม่มาก เมื่อมีการระบุเรื่องอาชีพไว้ นักเรียน กศน. ก็จะไม่สามารถกู้ยืมได้ ดังนั้น ควรจะมีการนิยามอาชีพให้ชัดเจน หรือถ้าจะไม่มี การระบุเรื่องอาชีพไว้จะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียน กศน. ที่ยากไร้หรือขาดแคลนได้มีโอกาสกู้ยืมได้มากขึ้น นอกจากนี้ กศน. จะมีปัญหาในเรื่อง e-Studentloan เนื่องจาก กศน. บางแห่งอยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกลทำให้เข้าระบบได้ลำบาก

ในส่วนสำนักงาน กศน. มีการจัดสรรให้กู้ จำนวน ๑,๐๕๓ ราย ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการกู้ ประมาณ ๙๐๐ กว่าราย ระดับ ปวช. จำนวน ๑๒๓ ราย

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ในส่วนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในปีการศึกษา ๒๕๕๔ ได้รับความจัดสรรใน ๓ ระดับการศึกษา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ ปวช. ระดับ ปวส. จำนวน ๑๖๙ โรง สำหรับจำนวนผู้กู้รายใหม่ รวมทั้งสิ้น ๗,๕๙๗ คน สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ๑) ข้อจำกัดของงบประมาณเนื่องจากวงเงินที่ได้รับ ได้รับประมาณ ๗๐% ของผู้ที่ขอกู้ ทำให้ผู้ที่ขอกู้ไม่สามารถกู้ได้ครบทุกคน ๒) เรื่องบุคลากร ในส่วนของครูที่รับผิดชอบเรื่อง กยศ. เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงครูที่รับผิดชอบบ่อย ๆ ทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ในส่วนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๕๔ ได้รับความจัดสรรใน ๒ ระดับการศึกษา โดยแบ่งเป็น ระดับ ปวช. ได้รับอนุมัติ ๒๙,๑๔๕ คน มีผู้ยื่นกู้ จำนวน ๓๐,๖๙๙ คน ได้รับจัดสรรอนุมัติ ๒๕,๕๒๖ คน และระดับ ปวส. ได้รับความจัดสรร จำนวน ๑๘,๐๔๓ คน มีผู้ยื่นกู้ จำนวน ๑๘,๐๔๙ คน ได้รับอนุมัติ ๑๕,๘๓๘ คน

สำหรับปัญหาและอุปสรรค คือ การกู้ยืมของนักเรียนจะต้องผ่านระบบ e-Studentloan ซึ่งพบว่ามีปัญหาเนื่องจากขั้นตอนการกู้ยืมมีหลายขั้นตอน และนักเรียนที่จะเข้าระบบมีจำนวนมากทำให้เกิดความขัดข้อง รวมถึงจะต้องนำเอกสารมาประกอบการกู้ยืมเป็นจำนวนมาก

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ในปี ๒๕๕๕ จะเป็นการกู้แบบ กรอ. สำหรับผู้ขอรับทุนรายใหม่ที่เข้าเรียนภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ แต่ในส่วนนักศึกษาปีที่ ๒ - ๔ ที่กู้แบบ กยศ. มาก่อนให้ยังคงกู้แบบ กยศ. ต่อไป สำหรับการดำเนินการให้กู้ยืมตามระบบ กรอ. ใหม่ จะได้มีการประชุมเพื่อหารือเกี่ยวกับการให้กู้ยืมระบบ กรอ. ตามมติคณะรัฐมนตรี ในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ดังนั้น แนวทางในการให้กู้ใหม่ตามระบบ กรอ. ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ นั้น ยังไม่ได้ช้อยุติในขณะนี้ หากภายหลังการประชุมดังกล่าวแล้วได้ช้อยุติเป็นอย่างไร จะได้นำเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาเพื่อทราบต่อไป

สำหรับการให้กู้ยืมระบบ กรอ. ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ นี้ คาดว่าจะมีการใช้เงินประมาณ ๖,๐๐๐ พันล้านบาท ซึ่งในขณะนี้ กยศ. มีเงินจากการใช้คืนของนักศึกษา ร่วมกับงบประมาณ กรอ. ที่เหลืออยู่ โดยคาดว่าเมื่อถึงวันที่เปิดให้กู้จะมีเงินเพียงพอ อย่างไรก็ตาม ถ้าต้องการให้นักศึกษาส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๕ ของผู้กู้ได้มีเงินกู้ทั้งในส่วนของ กรอ. และ กยศ. จะต้องจัดสรรงบประมาณผ่านกระทรวงการคลังประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทจึงจะเพียงพอ

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา คือ ๑) ในทุกปีการศึกษาพบว่าเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่พอเพียงกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา ๒) มหาวิทยาลัยเอกชน โรงเรียนเอกชนบางแห่งจะมีปัญหาในการดำเนินการไม่โปร่งใส ๓) ปัญหาการสื่อสารโดยเฉพาะในส่วนของ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากมีจำนวนสถานศึกษาเป็นจำนวนมาก การติดต่อประสานงานเป็นไปด้วยความยากลำบากและล่าช้า

ผู้จัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) มีเจตนารมณ์ตรงกัน คือ การสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้เข้าสู่ตลาดแรงงาน แต่มีกลไกหรือกลยุทธ์ที่แตกต่างกัน กองทุน กยศ. เริ่มต้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เลือกกกลยุทธ์ที่เน้นความขาดแคลนทุนทรัพย์ของครอบครัวเป็นหลัก กองทุน กรอ. เริ่มต้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เลือกกกลยุทธ์ที่จะใช้ศักยภาพของผู้เรียนในสาขาที่เป็นความต้องการ

การดำเนินการของกองทุน ๑๕ ปีที่ผ่านมา มีผู้ขอกู้จำนวน ๓.๙ ล้านราย โดยมีผู้จบการศึกษาแล้วจำนวน ๒.๗ ล้านราย ในระบบ กยศ. มีสถานศึกษาเข้าร่วมโครงการประมาณ ๔,๒๐๐ แห่ง เป็นสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประมาณ ๓,๐๐๐ แห่ง สถานศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประมาณ ๖๐๐ แห่ง สถานศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประมาณ ๔๐๐ แห่ง และมหาวิทยาลัย ประมาณ ๒๐๐ แห่ง ซึ่งสถานศึกษาจะเป็นผู้คัดกรองนักเรียนที่จะเข้ามาขอกู้

สำหรับการดำเนินการที่ผ่านมา ในแต่ละปีกองทุนจะจัดสรรเงินให้กับสถานศึกษาแต่ละแห่งในค่ากลางที่เท่ากัน โดยพิจารณาจากตัวเลขที่มีการขอกู้ยืม การให้กู้ยืมจริง ของปีที่ผ่านมา หากสถานศึกษาใดมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ก็ให้มีหนังสือแจ้งมายังกองทุน

สำหรับทิศทางการดำเนินการในปีการศึกษา ๒๕๕๕ การกู้ยืมแบบ กยศ. จะยังคงมีอยู่ แต่จะนำกลไกของ กรอ. มาใช้ในระดับใดและอย่างไรนั้นยังไม่มีข้อสรุป ทั้งนี้ จะได้มีการประชุมเพื่อหารือแนวทางดังกล่าว ในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ต่อไป ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ในลักษณะที่ทั้งสองกองทุนดำเนินการพร้อมกันไปในช่วงเปลี่ยนผ่านของนโยบาย และจะต้องนำทั้งสองระบบมาพิจารณาใหม่ทั้งหมดแล้วทำเป็นกองทุนเดียวกัน ซึ่งจะได้มีพระราชบัญญัติฉบับใหม่ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดต่อไป

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาควรจัดทำแผนความน่าจะเป็นของงบประมาณที่จะใช้ของกองทุน ล่วงหน้าอย่างน้อย ๑๐ ปี เพื่อให้รัฐบาลได้ทราบว่าจำเป็นต้องมีการจัดสรรงบประมาณให้กองทุนเป็นจำนวนเท่าใดถึงจะเพียงพอสำหรับการบริหารจัดการของกองทุน เพื่อเป็นการแก้ปัญหากรณีเงินไม่เพียงพอกับความต้องการกู้ยืมของนักเรียน นักศึกษาต่อไป รวมถึงกองทุนควรจัดทำตารางรายละเอียดการหมุนเวียนเงินของกองทุนเพื่อให้หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการเงินของกองทุน

๒. กระบวนการให้เงินกู้ยืมในรูปแบบใดก็ตาม ควรจะให้มีการผูกกับการยกระดับคุณภาพการศึกษา เนื่องจากที่ผ่านมาระบบได้นำเงินกู้ผูกกับนักศึกษา โดยนักศึกษาจะเป็นผู้รับผิดชอบหนี้โดยตรง แต่สถานศึกษาไม่ต้องรับผิดชอบแต่อย่างใด สถานศึกษาจึงเป็นเพียงผู้ใช้ประโยชน์แต่อย่างเดียว ดังนั้น ควรจะให้สถานศึกษาเข้ามามีส่วนรับผิดชอบด้วยโดยนำผลการประเมินสถานศึกษาและผลการประเมินนักเรียนไปผูกกับการจัดสรรเงินให้กู้ยืม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องมีการยกระดับคุณภาพการศึกษา และทำให้รัฐได้รับหลักประกันว่าผู้ที่ได้กู้อุปสรรคการศึกษาแล้ว จะได้คุณภาพการศึกษาดีขึ้น

๓. กองทุนควรมีการนำปัญหาต่าง ๆ ที่ผ่านมาของกองทุน มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนากระบวนการบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ครั้งที่ ๒๗ วันพุธที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

๑. การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการศึกษาและเยี่ยมสถานศึกษา ณ จังหวัดตรัง และจังหวัดพัทลุง ของคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร

๒. การจัดสัมมนาและการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการศึกษาในแต่ละพื้นที่ของคณะกรรมการการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ช่วงปิดสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร

๓. การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการศึกษาในต่างประเทศของคณะกรรมการ

๔. เรื่องร้องเรียนที่เสนอต่อคณะกรรมการ

๕. ผลกระทบจากการรับโอนข้าราชการครูระหว่าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กรณีของนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ อดีตครูโรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล

สรุปมติ/ผลการประชุม

๑. มีมติเห็นชอบกำหนดการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการศึกษาและเยี่ยมสถานศึกษา ณ จังหวัดตรัง และจังหวัดพัทลุง ของคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๖ – วันจันทร์ที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ตามที่เสนอ

๒. ตามที่ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้กรรมการแต่ละคนดำเนินการจัดสัมมนาในพื้นที่ หากกรรมการคนใดประสงค์จะจัดสัมมนา ให้เสนอโครงการและกำหนดการสัมมนาล่วงหน้า ๒ สัปดาห์ เพื่อฝ่ายเลขานุการจะได้ดำเนินการเสนอพิจารณาอนุมัติงบประมาณต่อไป

๓. มีมติให้เลื่อนกำหนดการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการศึกษา ณ ต่างประเทศ ในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เนื่องจากกรรมการติดภารกิจประชุมรัฐสภา เพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช ในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ส่วนจะกำหนดการเดินทางไปในวันใดจะแจ้งในที่ประชุมทราบอีกครั้ง

๔. มีมติให้มีหนังสือถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนที่เสนอต่อที่ประชุม และให้จัดส่งเอกสารหรือวัตถุและผลการพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ภายในสองสัปดาห์

๕. ผลกระทบจากการรับโอนข้าราชการครูระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กรณีของนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ อดีตข้าราชการครู คศ.๒ โรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล

ด้วยคณะกรรมการการศึกษาได้รับเรื่องร้องเรียนจากนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ อดีตข้าราชการครู คศ. ๒ โรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล ตำบลบางทรายใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ สรุปว่าได้โอนไปรับราชการตำแหน่งอาจารย์สาขาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๐๙๔๘/๒๕๕๔ เรื่อง การรับโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และได้ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ได้ระยะหนึ่ง ต่อมามหาวิทยาลัยฯ ได้ยกเลิกคำสั่งรับโอนผู้ร้องเรียน และส่งตัวกลับต้นสังกัดเดิม โดยอ้างว่าการรับโอนดังกล่าวขัดกับมติ คณะรัฐมนตรี (ครม.) และขัดกับมติคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ (คปร.) แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ ได้แจ้งว่าการดำเนินการส่งตัวกลับต้นสังกัดเดิมไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนด จึงไม่สามารถรับผู้ร้องเรียนกลับเข้ารับราชการในสังกัดเดิมได้ ทำให้ผู้ร้องถูกตัดสิทธิ์ความเป็นข้าราชการจากหน่วยงานทั้งสอง และไม่สามารถเข้าปฏิบัติราชการที่หน่วยงานใดได้ จึงส่งผลกระทบต่อ

สถานภาพความเป็นข้าราชการของผู้ร้องเรียน คณะกรรมการได้มีมติให้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุม เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕ ณ อาคารรัฐสภา เพื่อรับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นทางด้านกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสภาพปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในเรื่องดังกล่าว โดยมีบุคคลและผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปร่วมประชุมชี้แจง ดังนี้

- (๑) ผู้ร้องเรียน (นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์)
- (๒) ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (๓) ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒
- (๕) รักษาการอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
- (๖) ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- (๗) ผู้แทนอธิบดีกรมบัญชีกลาง
- (๘) ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

จากการประชุมพิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าวคณะกรรมการพิจารณาแล้วสรุปแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ ดังนี้

๑. ตามที่ได้รับทราบจากคำชี้แจงของรักษาการอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ว่า นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ ได้มีการยื่นอุทธรณ์ คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๑๗๑๑/๒๕๕๔ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งรับโอนข้าราชการ ที่สั่ง ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ต่อสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วมีมติให้ชะลอคำสั่งยกเลิกคำสั่งรับโอนข้าราชการ ดังกล่าวข้างต้นไว้ก่อน จึงส่งผลให้ นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ ยังคงมีสถานภาพข้าราชการและสามารถปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนได้รับสิทธิต่าง ๆ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๐๙๔๘/๒๕๕๔ เรื่อง การรับโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เช่นเดิม ดังนั้น ขอให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ดำเนินการให้ นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจนกว่าจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนไปพลางก่อนในเบื้องต้น แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้สามารถมีข้อมูลของปัญหาดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ควรส่งผลการพิจารณาอุทธรณ์พร้อมเหตุผลในการชะลอคำสั่งยกเลิกคำสั่งรับโอนข้าราชการ ดังกล่าว ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาอีกครั้ง

๒. เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้รับผลการพิจารณาดังกล่าวในข้อ ๑ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์แล้ว ควรพิจารณาดำเนินการส่งเรื่องดังกล่าวโดยด่วนที่สุดไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องดังกล่าว โดยขอความอนุเคราะห์ให้พิจารณาดำเนินการโดยด่วนที่สุด

๓. เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้รับเรื่องหรือดังกล่าวในข้อ ๒ จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอความอนุเคราะห์ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการโดยด่วนที่สุด เพื่อเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็น และส่งกลับไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีมติส่งสรุปผลการพิจารณาของที่ประชุมไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
๒. เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
๔. อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ครั้งที่ ๒๘ วันพุธที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของหน่วยงานทางการศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎรจะมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ปรมาณต้นเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการจึงได้มีมติเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. สรุปข้อมูลภาพรวมของแผนงานและโครงการที่เสนอของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖
๒. แผนงานและโครงการสำคัญที่เป็นจุดเน้นในการพัฒนาการศึกษาของหน่วยงานและแผนงาน โครงการสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสนับสนุนในการเสนอของงบประมาณ
๓. ข้อมูลและผลของการแปรญัตติในการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน
๔. ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรค ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา

สรุปมติ/ผลการประชุมผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

นโยบายหลักด้านการศึกษาของรัฐบาล ภายใต้การบริหารของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีแนวนโยบายและโครงการสำคัญ ๒๔ ประการ คือ ๑) แท็บเล็ตสำหรับนักเรียน ป.๑ และ ม. ๑ ทุกคน ๒) เรียน ม.๖ จบทุกคนใน ๘ เดือน ๓) กองทุนตั้งตัวได้ ๔) ๑ อำเภอ ๑ ศูนย์ ๕) พูดภาษาอังกฤษได้พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ๖) ปรับเปลี่ยนวิทยฐานะ โยกย้ายครูด้วยความเป็นธรรม ๗) เรียนได้อย่างมีคุณภาพตั้งแต่อนุบาลจนจบ ม.๖ ๘) กระทรวงศึกษาธิการใสสะอาด ๙) อัจฉริยะสร้างได้ ๑๐) สร้างพลังครู ๑๑) เลิกหลักสูตรท่องจำ ๑๒) Internet ตำบลและหมู่บ้าน ๑๓) คุปองสร้างเสริมอัจฉริยะ ๑๔) สร้างผู้นำแห่งอาเซียน ๑๕) ทุนการศึกษาเพื่ออนาคต ๑๖) ครูมืออาชีพ ๑๗) โรงเรียนร่วมพัฒนา

๑๘) การศึกษาช่วยดับไฟใต้ ๑๙) เทียบโอนประสบการณ์สายอาชีพ จบ ปวช. ได้ใน ๘ เดือน ๒๐) ศูนย์ซ่อมสร้างประจำชุมชน ๒๑) พัฒนาศูนย์ฝึกอบรมอาชีวศึกษาในสถานศึกษา ๒๒) จัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อความเป็นเลิศในการเรียนสายอาชีพ ๒๓) ศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ๒๔) โรงเรียนในโรงงาน โรงงานในโรงเรียน

นอกจากนี้ยังมีโครงการในส่วนที่เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คือ โครงการสร้างผู้นำในอาเซียน ซึ่งโครงการนี้จะมีทุนการศึกษาสำหรับคนที่ทำงานเป็นผู้นำให้สามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาโท เป็นต้น

สำหรับงบประมาณในภาพรวมของกระทรวงศึกษาธิการที่ตั้งขอเป็นเงินจำนวนประมาณ ๕๘๗,๐๐๐ ล้านบาท ส่วนรายละเอียดของงบประมาณจะกระจายไปตามหน่วยงานต่าง ๆ ส่วนงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการจำนวนประมาณ ๕๕,๗๙๑ ล้านบาท

ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)

แผนงานและโครงการสำคัญของ กศน. ในปีงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลมี ๔ ประการที่สำคัญ อาทิ เช่น ๑) โครงการเรียนได้อย่างมีคุณภาพ ๒) โครงการเรียนจบ ม. ๖

ภายใน ๘ เดือน โดยมีเป้าหมายประมาณ ๑.๕ แสนคน ส่วนคุณสมบัติผู้ที่จะเข้าศึกษาต้องจบการศึกษาขั้นต่ำชั้น ป.๖ ที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป และมีอาชีพการทำงานทำเป็นหลักแหล่ง ๓) โครงการคูปองสร้างเสริมอัจฉริยะ ๔) โครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน เป็นต้น สำหรับงบประมาณที่ต้องการได้รับการสนับสนุนและผลักดันคือในส่วนของการสนับสนุนค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนที่ตั้งขอไปขอให้ได้รับตามจำนวนที่ขอเพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้ เนื่องจากที่ผ่านมางบประมาณดังกล่าวไม่เพียงพอ สำหรับงบประมาณในส่วนของ กศน. ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ตั้งขอไปจำนวนประมาณ ๑๓,๕๖๔ ล้านบาท

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)

สำหรับในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๖ สช. ภาพรวมงบประมาณที่ขอไปจำนวนประมาณ ๓๗,๑๒๖ ล้านบาท ซึ่งได้ปรับประมาณงบเพิ่มจากเดิมประมาณ ๑๐% งบประมาณที่ขอเป็นเงินอุดหนุนรายหัวนักเรียน และเงินอุดหนุนในส่วนนี้ได้จัดสรรแก่นักเรียนโดยตรง ซึ่งมีปริมาณจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกปี สำหรับในปีงบประมาณที่ผ่านมาประสบปัญหาทางงบประมาณค่าใช้จ่ายรายหัวไม่เพียงพอ แต่อย่างไรก็ตามในปีงบประมาณนี้ได้ตั้งขอเพิ่มเติมไปเพื่อนำมาจ่ายในส่วนที่ค้างซึ่งสำนักงานก็ได้เตรียมงบประมาณไว้รองรับให้แล้ว ดังนั้นถ้าได้รับจัดสรรตามที่ตั้งขอไปก็จะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้

นอกจากนั้น มีโครงการแจกแท็บเล็ตแก่นักเรียนตามโครงการของรัฐบาล อีกทั้งในส่วนของการเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี ๒๕๕๘ ได้มีการจ้างครูสอนภาษาจีน และอบรมภาษาจีน ภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากร เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีงบประมาณที่ขอสำหรับซ่อมแซมอาคารสถานที่ของ สช. ซึ่งสร้างมานานและปัจจุบันทรุดโทรมจึงอยากขอการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

สำหรับงบประมาณภาพรวมของ สพฐ. ในปี ๒๕๕๖ ที่ตั้งขอไปจำนวนประมาณ ๓๓๗,๑๙๙ ล้านบาท ส่วนโครงการสำคัญที่อยู่ในการดูแลของ สพฐ. ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ เช่น การเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยจัดการเรียนการสอนพัฒนาครู คุณภาพผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีโครงการนำไอทีมาใช้ในการเรียนการสอนได้แก่โครงการคอมพิวเตอร์พกพา สำหรับโครงการที่ต้องการได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณในครั้งนี้ คือ งบประมาณ “โครงการคืนครูสู่ห้องเรียน” เพื่อนำงบประมาณมาใช้ในการจ้างผู้จบการศึกษาระดับ ปวช. มาทำหน้าที่ธุรการแทนครู เพื่อครูจะได้ทำการสอนอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. สำหรับการเสนอของงบประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ ขอให้ตรงกับความเป็นจริง และความต้องการ นอกจากนั้นจะต้องสามารถอธิบายได้ว่าสิ่งที่ดำเนินการตามโครงการเหล่านั้นจะส่งผลต่อการเพิ่มคุณภาพการศึกษาได้อย่างไร เพื่อให้สามารถติดตามประเมินผลได้ และเพื่อให้การใช้งบประมาณนั้นเกิดประสิทธิภาพและส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาอย่างแท้จริง

๒. จากการเสนอของงบประมาณของ สพฐ. ที่จะนำเทคโนโลยี หรือคอมพิวเตอร์มาใช้กับเด็กนักเรียน เช่น การแจกแท็บเล็ตแก่นักเรียนคนละเครื่อง โครงการดังกล่าวอาจไม่สามารถสะท้อนให้เห็นว่ามีผลต่อคุณภาพการศึกษาของเด็กนักเรียนโดยตรงอย่างไรเมื่อได้รับคอมพิวเตอร์แล้ว ดังนั้น สพฐ. จะต้องนำเสนอด้วยว่าโครงการดังกล่าวมีวิธีการที่จะให้เด็กสามารถได้รับการศึกษาที่ดีและเพิ่มคุณภาพการศึกษาได้อย่างไร ส่วนในเรื่อง “โครงการคืนครูสู่ห้องเรียน” นั้น เป็นโครงการที่ดี นอกจากนั้น สพฐ. ควรจะมีโครงการที่เน้นเรื่องของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น โครงการที่เน้นการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาครู โดยร่วมกับ สกอ. โครงการที่เกี่ยวกับการคืนนิเทศก์ศึกษาให้กลับมามีบทบาทเช่นเดิม รวมไปถึงเรื่องของการจัดสรรค่าใช้จ่ายรายหัวของ สพฐ. ควรจะต้องเพิ่มขึ้นเนื่องจากค่าใช้จ่ายรายหัวเดิมที่ตั้ง

ไว้นั้นไม่เหมาะสมกับสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งจะต้องมีความหลากหลายและยืดหยุ่น และสอดคล้องกับความเป็นจริง และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ สพฐ. ควรปรับตั้งองค์กาศพพให้มีความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการต่าง ๆ

พิสูทธิ / ร่าง

ครั้งที่ ๒๙ วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของหน่วยงานทางการศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการจึงได้มีมติเชิญเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการสภาการศึกษา และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ มาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. สรุปข้อมูลภาพรวมของแผนงานและโครงการที่เสนอของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖
๒. แผนงานและโครงการสำคัญที่เป็นจุดเน้นในการพัฒนาการศึกษาของหน่วยงานและต้องการให้คณะกรรมการสนับสนุนในการเสนอของงบประมาณ โดยเรียงลำดับความสำคัญ จำนวน ๓ โครงการ พร้อมเหตุผลประกอบ
๓. ข้อสังเกตของคณะกรรมการพิจารณาพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน และผลการดำเนินการตามข้อสังเกต
๔. ข้อมูลและผลของการแปรญัตติในการพิจารณาของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน
๕. ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรค ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา
๖. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
๗. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อการเสนอของงบประมาณด้านการศึกษา

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สำหรับภาพรวมงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ผ่านการพิจารณาจากสำนักงานงบประมาณเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ได้รับจำนวน ๒๑,๗๗๒,๒๕๒,๙๐๐ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ที่ได้รับจำนวน ๒๑,๕๔๘,๖๒๔,๕๐๐ บาท ได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้นจำนวน ๒๒๓,๖๒๘,๔๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๔

สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำแนกตามแผนงาน ดังนี้ ๑) แผนงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต จำนวน ๒๒,๘๘๐,๐๐๐ บาท ๒) แผนงานแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๑๘๔,๗๖๘,๐๐๐ บาท ๓) แผนงานฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาค จำนวน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๔) แผนงานสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๔,๖๙๔,๓๘๑,๖๐๐ บาท ๕) แผนงานขยายโอกาสและพัฒนาการศึกษา จำนวน ๑๖,๖๗๖,๐๙๗,๓๐๐ บาท และ ๖) แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย จำนวน ๙๔,๑๒๖,๐๐๐ บาท

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

งบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ รวมทั้งสิ้น ๖,๙๘๒.๓๓๒๘ ล้านบาท แบ่งงบประมาณเป็น ๔ ส่วน คือ ๑) สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ ๒) โครงการมหาวิทยาลัยวิจัย ๓) โครงการเครือข่ายเพื่อการศึกษาแห่งชาติ (NEd Net) และ ๔) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ในส่วนรายละเอียดงบประมาณจำแนกตามแผนงาน ผลผลิตและโครงการ ดังนี้ ๑) แผนงานแก้ไขและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ งบประมาณ ๑๓๗.๔๘๖๐ บาท ๒) แผนงานป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด งบประมาณ ๓๐ ล้านบาท ๓) แผนงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต งบประมาณ ๔๐ ล้านบาท ๔) แผนงานฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาค งบประมาณ ๗๖.๖๐ ล้านบาท ๕) แผนงานสนับสนุนการจัดการศึกษาตั้งแต่ปฐมวัยจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน งบประมาณ ๑๘.๐๙๖๐ ล้านบาท ๖) แผนงานสร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงและเป็นธรรม งบประมาณ ๔,๕๒๔.๘๘๙๖ ล้านบาท ๗) แผนงานพัฒนาด้านสาธารณสุข งบประมาณ ๘๓๕.๐๗๘๕ ล้านบาท และ ๘) แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย งบประมาณ ๑,๓๒๐.๑๘๒๗ ล้านบาท

สำหรับแผนงานและโครงการสำคัญที่เป็นจุดเน้นในการพัฒนาการศึกษาของหน่วยงานและต้องการให้คณะกรรมการสนับสนุนในการเสนอของบประมาณเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ ๑) โครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ๒) ผลผลิต หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการได้รับบริการเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ค่าใช้จ่ายโครงการเครือข่ายเพื่อการศึกษาแห่งชาติ (NEd Net) และ ๓) โครงการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน รวมถึงวิทยาลัยชุมชน ซึ่งได้รับการสนับสนุนน้อยมาก

ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๓๒๒,๐๖๔,๘๐๐ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ที่ได้รับจัดสรร ๒๗๐,๔๒๙,๔๐๐ บาท เพิ่มขึ้น ๕๑,๖๓๕,๔๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๙ โดยงบประมาณที่ขอสรุปได้ดังนี้

๑. รายจ่ายประจำขั้นต่ำ จำนวน ๙๐,๔๓๘,๘๐๐ บาท ได้แก่ ๑) งบบุคลากร (เงินเดือนและค่าจ้างประจำ) จำนวน ๘๖,๓๗๖,๘๐๐ บาท ๒) งบดำเนินการ (ค่าเช่าบ้าน เงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับรถประจำตำแหน่งและค่าสาธารณูปโภค) จำนวน ๔,๐๖๒,๐๐๐ บาท

๒. รายจ่ายภาระผูกพันที่ต้องจัดสรร จำนวน ๕๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท ได้แก่ รายการปรับปรุงอาคาร ๒ ห้องประชุม และภูมิทัศน์

๓. รายจ่ายตามภารกิจพื้นฐาน จำนวน ๘๕,๐๕๒,๘๐๐ บาท ได้แก่ ๑) งบดำเนินงาน จำนวน ๒๖,๑๑๐,๓๐๐ บาท ๒) งบอุดหนุนทั่วไป จำนวน ๓๔,๐๐๐ บาท ๓) งบรายจ่ายอื่น ๒ โครงการ จำนวน ๕๘,๙๐๘,๕๐๐ บาท

๔. รายจ่ายตามภารกิจยุทธศาสตร์ จำนวน ๙๑,๓๒๓,๒๐๐ บาท ได้แก่ ๑) งบอุดหนุนทั่วไป ๘ โครงการ จำนวน ๒๗,๐๗๕,๐๐๐ บาท ๒) งบรายจ่ายอื่น ๓ โครงการ ๖๔,๒๔๘,๒๐๐ บาท

สำหรับแผนงานและโครงการสำคัญที่เป็นจุดเน้นในการพัฒนาการศึกษา มี ๓ โครงการ ได้แก่ ๑) โครงการจัดทำแผนบูรณาการยุทธศาสตร์ ปี ๒๕๕๖ ได้รับจัดสรรงบประมาณ ๕๔,๒๔๘,๒๐๐ บาท ลดลง ๘,๕๓๖,๘๐๐ บาท ๒) ค่าใช้จ่ายในการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย ยุทธศาสตร์ และติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาของชาติ ได้รับจัดสรรงบประมาณ ๕๒,๖๕๘,๕๐๐ บาท เท่าเดิม ๓) โครงการจัดทำแผนพัฒนาการปรับระบบการศึกษาของอาเซียน ได้รับจัดสรรงบประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นโครงการใหม่

ผู้แทนสำนักงบประมาณ

นโยบายในการพิจารณาจัดทำงบประมาณของแต่ละปี จะเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่แปลงเป็นแผนการบริหารราชการแผ่นดิน สำหรับนโยบายการจัดสรรงบประมาณ ปี ๒๕๕๖ คือ จะให้ความสำคัญกับกระทรวงหรือหน่วยงานที่ดำเนินการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ๑๖ ข้อ และจุดเน้นยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณของรัฐบาล สำหรับกระทรวงศึกษาธิการจะอยู่ในยุทธศาสตร์การจัดสรรที่ ๔ เรื่องการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ ๖ เรื่องงานวิจัย ในส่วนของการจัดสรรงบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการ ในภาพรวมเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ๓๙,๖๙๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙

ทั้งนี้ ในการจัดสรรงบประมาณของสำนักงบประมาณจะพิจารณาใน ๔ มิติ ได้แก่ ๑) รายจ่ายประจำขั้นต่ำ ได้แก่ เงินเดือน หรือค่าใช้จ่ายตามสิทธิ ๒) รายจ่ายตามข้อผูกพันที่ต้องจัดสรร เป็นรายการที่สำนักงบประมาณต้องจัดสรรให้ เนื่องจากเป็นรายการที่ผูกพันตามสัญญา ตามมาตรา ๒๓ หรือตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งสำนักงบประมาณจะตรวจทานในส่วนผลการดำเนินการตามสัญญา หรือจะใช้จ่ายได้ตามที่เสนอขอมาหรือไม่ ๓) รายจ่ายตามภารกิจพื้นฐาน เป็นภารกิจที่ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายการจัดตั้งของกระทรวงหรือหน่วยงานนั้น ๆ ๔) ภารกิจยุทธศาสตร์ ซึ่งจะจะเป็นไปตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล นโยบายสำคัญของรัฐมนตรี นโยบายสำคัญของกระทรวง โดยในการจัดทำงบประมาณ กระทรวงจะนำเสนอของงบประมาณตามมิติทั้ง ๔ มิติดังกล่าว นอกจากนี้ สำนักงบประมาณจะมีการนำเรื่องของประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการใช้งบประมาณของหน่วยงานที่ผ่านมา เป็นองค์ประกอบในการพิจารณาร่วมด้วย

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษา

๑. ในส่วนครุภัณฑ์พื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนการสอนและการพัฒนาศักยภาพบุคลากร เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรมีการเสนอของบประมาณสำหรับเรื่องดังกล่าวให้เพียงพอ

๒. ในการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาจะต้องมีการจัดงบประมาณสำหรับการเตรียมครูและบุคลากรเพื่อรองรับการตั้งสถาบันอาชีวศึกษาเนื่องจากเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรมีการเสนอขอของงบประมาณในส่วนของการเตรียมครูและบุคลากรเพื่อรองรับการตั้งสถาบันอาชีวศึกษา

๓. งบประมาณในส่วนงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พบว่าลดลงเรื่อย ๆ ทั้งที่งานวิจัยเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งควรจะต้องได้รับการสนับสนุนและผลักดันด้านงบประมาณให้ได้รับอย่างเพียงพอต่อการดำเนินการ รวมถึงโครงการ NEd Net ซึ่งเป็นโครงการที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ควรจะต้องได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณเช่นเดียวกัน

๔. ในการเสนอของงบประมาณของแต่ละหน่วยงาน ควรจะต้องเสนอของงบประมาณตามความเป็นจริง ในส่วนการจัดสรรงบประมาณของสำนักงบประมาณ ควรจัดสรรงบประมาณให้ตามลำดับความสำคัญและความจำเป็นของแต่ละหน่วยงาน

แสงดาว / ร่าง

.....

ครั้งที่ ๓๐ วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของหน่วยงานทางการศึกษา (ต่อ)

ประเด็นการพิจารณา

๑. สรุปข้อมูลภาพรวมของแผนงานและโครงการที่เสนอของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖
๒. แผนงานและโครงการสำคัญที่เป็นจุดเน้นในการพัฒนาการศึกษาของหน่วยงานและต้องการให้คณะกรรมการสิทธิการสนับสนุนในการเสนอของงบประมาณ
๓. ข้อสังเกตของคณะกรรมการพิจารณาพิจารณาของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน และผลการดำเนินการตามข้อสังเกต
๔. ข้อมูลและผลของการแปรญัตติในการพิจารณาของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน
๕. ข้อจำกัดและปัญหาอุปสรรค ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา

สรุปมติ/ผลการประชุม

นายวิวัฒน์ แหวนหล่อ รองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
 ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เสนอของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวนทั้งสิ้น ๓๘๔,๒๙๔,๐๐๐ บาท ได้รับการพิจารณาจัดสรรจากสำนักงบประมาณ จำนวน ๒๙๗,๒๙๙,๓๐๐ บาท เพิ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๒,๔๕๗,๓๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๓ แยกรายละเอียด ดังนี้ ๑) งบบุคลากร จำนวน ๑๑๐,๗๙๓,๕๐๐ บาท ๒) งบดำเนินการ จำนวน ๑๓๖,๒๒๙,๓๐๐ บาท ๓) งบลงทุน ไม่ได้รับจัดสรร ๔) งบรายจ่ายอื่น จำนวน ๕๐,๒๗๑,๕๐๐ บาท
 แผนงาน/โครงการสำคัญที่เป็นจุดเน้น ที่ต้องการให้สนับสนุน อาทิ เช่น

๑. การกำหนดและพัฒนากฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา งบประมาณ ๒๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๒. การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการบริหารงานบุคคล (ก.พ. ๗ อิเล็กทรอนิกส์) งบประมาณ ๔๙,๒๔๖,๕๐๐ บาท ฯลฯ

นายสมศักดิ์ ตาไชย รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

สกสค. ได้รับการพิจารณาจากสำนักงบประมาณโดยผ่านคณะรัฐมนตรี เห็นชอบจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๒๒๔,๕๓๘,๔๐๐ บาท

แผนงาน/โครงการ รายละเอียด ดังนี้

๑. แผนงานด้านการจัดสรรสวัสดิการ สวัสดิภาพและสิทธิประโยชน์แก่ครู งบประมาณ จำนวน ๑๔,๑๙๓,๘๐๐ บาท
๒. แผนงานส่งเสริมความมั่นคง ความสามัคคีและยกย่องเชิดชูเกียรติครูและบุคลากรทางการศึกษา งบประมาณจำนวน ๑๙,๔๗๕,๖๐๐ บาท ฯลฯ

นายองค์กร อมรสิรินันท์ เลขาธิการคุรุสภา

คุรุสภาเป็นสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีฐานะเป็นนิติบุคคลในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๒๘๔,๓๒๑,๘๐๐ บาท

ลำดับความสำคัญโครงการจำนวน ๓ โครงการ ดังนี้

๑. โครงการพัฒนาระบบ E - Licensing รongรับการให้บริการผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษาในคุรุสภาเขตพื้นที่การศึกษา

๒. งานบริหารจัดการภารกิจของคุรุสภาเขตพื้นที่การศึกษา

๓. โครงการเสริมสร้างศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ของผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา

ศาสตราจารย์ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๔๒๔,๐๖๓,๗๐๐ บาท

แผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสิทธิการสนับสนุน

๑. Area – Based – Assessment

- มองเห็นภาพชัดไปสู่การพัฒนา
- การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- ผลกระทบต่อการพัฒนาในพื้นที่

๒. ๑ ช่วย ๙

๓. ศูนย์เด็กเล็ก

๔. การนำผลประเมินไปใช้

รองศาสตราจารย์สัมพันธ์ พันธุ์พฤกษ์ ผู้อำนวยการสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๙๐๐,๗๘๘,๔๐๐ บาท

ปัญหาอุปสรรค ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ สทศ. มีภารกิจที่เพิ่มขึ้นทั้งภารกิจการหลักและภารกิจตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แต่ในปัจจุบันอัตรากำลังของ สทศ. มีเพียง ๔๖ อัตรากำลัง ซึ่งไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

ต้องการให้คณะกรรมการสิทธิการสนับสนุนด้านการจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยเพื่อรองรับงานวิชาการและจะได้นำข้อมูลจากผลงานวิชาการไปสู่กระบวนการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพและยกระดับการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

นายณพัรัตน์ เบญจวัฒนานันท์ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๓,๖๓๕,๐๘๑,๐๐๐ บาท

แผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสิทธิการสนับสนุน

๑. แผนงานสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

- โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน

๒. แผนงานอนุรักษ์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

๒.๑ สนับสนุนการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

- เงินอุดหนุนสมทบปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนก

สามัญ

- เงินอุดหนุนทุนเฉลิมราชกุมารี ฯลฯ

๒.๒ สนับสนุนการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกธรรม – บาลี

- เงินอุดหนุนการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกธรรม – บาลี

- เงินอุดหนุนการจัดประชุมผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา แผนกธรรม – บาลี ฯลฯ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษา

๑. งบประมาณที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้รับจัดสรร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถือได้ว่าเป็นจำนวนน้อย แต่ต้องยอมรับกันว่าหน่วยงานนี้แม้จะมีความสำคัญ และนานาชาติก็ยิ่งปรากฏว่าให้ความสำคัญกับหน่วยงานนี้ แต่ของไทยอาจมีวิพากษ์วิจารณ์บ้างในบางกรณีเกี่ยวกับการดำเนินงานของ สมศ. ที่ยังไม่มีผลชัดเจนหรือบทบาทค่อนข้างน้อย ดังนั้น หน่วยงานจำเป็นต้องทำให้ปรากฏผลงานอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรืออาจต้องใช้เวลาในการที่จะได้รับการยอมรับจากสังคม

๒. หน่วยงานทางการศึกษาในแต่ละหน่วยงานที่มีโครงการหรือยุทธศาสตร์การดำเนินงานที่มีความสำคัญ แต่มีปัญหาอุปสรรคด้านงบประมาณ ซึ่งหากโครงการไหนที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นและอาจใช้งบประมาณไม่มากนัก ให้หน่วยงานทางการศึกษานั้น ๆ จัดทำรายละเอียดของโครงการหรือแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวส่งมายังคณะกรรมการการศึกษา เพื่อจะได้ทำเป็นหนังสือประสานไปยังฝ่ายบริหารหรือรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณอุดหนุนต่อไป

พิสุทธิ / ร่าง

ครั้งที่ ๓๑ วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

๑. รับรอง (ร่าง) รายงานคณะกรรมการการศึกษา พิจารณาศึกษาแนวทางและวิธีการในการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา ก่อนที่จะเสนอสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาต่อไป

สรุปมติ / ผลการประชุม

คณะกรรมการเห็นสมควรให้เลื่อนรับรองรายงานคณะกรรมการการศึกษา เนื่องจากประธานคณะอนุกรรมการติดตามกิจการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖

เรื่องพิจารณา

๒. รับรอง (ร่าง) รายงานคณะกรรมการการศึกษา เรื่อง สรุปผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษา ณ จังหวัดตรัง และจังหวัดพัทลุง ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๖ – วันจันทร์ที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

สรุปมติ / ผลการประชุม

คณะกรรมการมีมติรับรองรายงานคณะกรรมการการศึกษา โดยไม่มีการแก้ไข

เรื่องพิจารณา

๓. แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

สรุปมติ / ผลการประชุม

คณะกรรมการมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๑๐ คน โดยมอบหมายให้นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม ตำแหน่งโฆษกคณะกรรมการ เป็นประธานคณะกรรมการ และแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ จำนวน ๕ คน

เรื่องพิจารณา

๔. ระดมความคิดเห็นเรื่อง โครงการครูคืนถิ่น

คณะกรรมการได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยสรุปดังนี้

โครงการครูคืนถิ่น เป็นโครงการที่มีการดำเนินงานมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน แต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ และมีปัญหาที่เห็นได้ชัดและเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ในสังคม คือปัญหาที่หน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา และให้ความเห็นการย้ายครูได้เรียกรับเงินจากครูที่ประสงค์ขอย้ายไปสอน ณ โรงเรียนที่ต้องการโดยมีการทำเป็นกระบวนการและอาจมีผู้เกี่ยวข้องหลายคน จนเป็นเหตุให้เกิดการร้องเรียนของครูและกรณีที่เป็นปัญหาสืบเนื่องจากโครงการครูคืนถิ่นที่เกิดผลกระทบขึ้นกับโรงเรียนที่มีสภาพขาดแคลนอัตรากำลังครูอยู่แล้ว ก็ส่งผลซ้ำเติมให้ยิ่งขาดแคลนกำลังอัตราครูมากยิ่งขึ้น เพราะครูขอย้ายไปพร้อมอัตราเงินเดือน ดังนั้น จึงควรผลักดันให้กระทรวงศึกษาธิการ และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องวางระบบแผนการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางแก้ไขที่เหมาะสม และสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งจะต้องหาวิธีอย่างไรให้สังคมไทยโดยเฉพาะในส่วนราชการตระหนักถึงความถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริต และปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาล

สิรินทรา / ร่าง

ครั้งที่ ๓๒ วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

เรื่องร้องเรียน กรณีการขอให้ทบทุนการเสนอชื่อ รองศาสตราจารย์ประชีพ ชูพันธ์ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี และการแต่งตั้งรักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ประเด็นการพิจารณา

๑. ข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีและรักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

๒. ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อสรุปเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัย

๓. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ รวมทั้งแนวปฏิบัติในอนาคตเกี่ยวกับระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในลักษณะดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมได้เชิญบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เรวัตร์ เจยาคม ผู้ร้องเรียน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมีรองศาสตราจารย์ ประชีพ ชูพันธ์ ดำรงตำแหน่งเป็นอธิการบดีคนแรก และก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งดังกล่าว สภามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการให้มีการสรรหาอธิการบดีโดยสภามหาวิทยาลัย เสียงข้างมากได้เลือก รศ.ประชีพ ชูพันธ์ ให้ดำรงตำแหน่ง อธิการบดีอีกครั้ง และในระหว่างการดำเนินการขอพระราชทานเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี สภามหาวิทยาลัยได้มีมติและแต่งตั้งให้รักษาราชการแทนอธิการบดีจนกว่าจะได้รับการโปรดเกล้าฯ ซึ่งผู้ร้องเห็นว่า รศ.ประชีพ ชูพันธ์ ไม่สามารถเป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีได้ เพราะไม่ได้เป็นข้าราชการในมหาวิทยาลัย เนื่องจากได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ นอกจากนี้ รศ.ประชีพ ยังขาดคุณสมบัติของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งอธิการบดี เนื่องจากขณะที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดีและรักษาราชการแทนอธิการบดี ได้บริหารงานไม่เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับ มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต จึงขาดคุณสมบัติของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งอธิการบดี ตามข้อ ๑๐ (๔) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้ไว้ว่า “ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและเพียบพร้อมด้วยคุณธรรม และจริยธรรมเป็นที่ประจักษ์” และต่อมาศาลปกครองสงขลา ได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสภามหาวิทยาลัยที่แต่งตั้งให้ รศ.ประชีพ ชูพันธ์ รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันออกคำสั่งดังกล่าว

นายขจร จิตสุขุมมงคล ที่ปรึกษาด้านระบบบริหาร สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เรื่องดังกล่าว นับตั้งแต่เกิดปัญหา สกอ. ได้ติดตามมาตลอด เนื่องจากอำนาจในการสรรหาอธิการบดีตามกฎหมายเป็นของสภามหาวิทยาลัยแล้วเสนอไปยัง สกอ. และ สกอ. จะนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อพิจารณานำชื่อเสนอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ส่วนกรณีปัญหาว่าทำไม สกอ. ไม่เสนอชื่อ รศ.ประชีพ ชูพันธ์ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เนื่องจากเห็นว่าอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัย รศ. ประชีพ ชูพันธ์ เกี่ยวกับปัญหาการสร้างโรงแรมบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนซึ่งเข้าข่ายเป็นความผิดทางวินัย ดังนั้น สกอ. ส่งเรื่องดังกล่าวกลับไปให้มหาวิทยาลัยพิจารณาทบทวน

ประเด็นที่ว่า สกอ. มีอำนาจสอบสวนทางวินัย รศ.ประชีพ ชูพันธ์ หรือไม่ เนื่องจาก รศ.ประชีพ เป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ และในระหว่างดำรงตำแหน่งอธิการบดี ได้เกษียณอายุราชการในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ก็ยังคงดำรงตำแหน่งอธิการบดี เพราะกฎหมายของมหาวิทยาลัยไม่ได้ห้ามและอธิการบดีไม่จำเป็นต้องเป็นข้าราชการ แต่เรื่องดังกล่าวเป็นที่ปรากฏในปี ๒๕๕๒ และปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ จึงมีการสอบสวนทางวินัยและรายงานให้ สกอ. ทราบ เพื่อขอให้ สกอ. ดำเนินการตั้งกรรมการสอบสวนเพื่อเอาผิดทางวินัยแต่เมื่อตรวจสอบข้อกฎหมายแล้วปรากฏว่าข้าราชการที่เกษียณอายุราชการไปแล้วเป็นระยะเวลาเกิน ๑ ปี สกอ. ไม่มีอำนาจไปสอบสวนเอาผิดทางวินัย จึงส่งเรื่องคืนให้สภามหาวิทยาลัย รวมทั้งให้ทบทวนการเสนอชื่อเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เนื่องจากเกิดความไม่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่สามารถสอบสวนทางวินัย รศ.ประชีพ ได้ จึงเสนอให้มีการออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยเพื่อให้อำนาจในการสอบสวนทางวินัย เพื่อความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายต่อไป

ส่วนเรื่องที่ศาลปกครองสงขลาพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ ๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่แต่งตั้งให้ รศ.ประชีพ ชูพันธ์ รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย นั้น คดีอยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำพิพากษา เนื่องจาก สกอ. ไม่เห็นด้วยในหลักกฎหมาย และคำพิพากษาดังกล่าวยังไม่มีผลบังคับ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ศาสตราจารย์กิตติคุณ พีระศักดิ์ จันทร์ประทีป นายกสภามหาวิทยาลัย

การสรรหา รศ. ประชีพ ชูพันธ์ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีได้ทำทุกขั้นตอนตามกฎหมายและข้อบังคับทุกประการไม่ได้มีข้อบกพร่อง ในขั้นตอนของการสรรหาแต่ประการใดและสภามหาวิทยาลัยเสียงข้างมากเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดพิจารณาเลือก รศ.ประชีพ ชูพันธ์ เพื่อเสนอทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี และเมื่อมีการร้องเรียนสภามหาวิทยาลัยก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และสรุปรายงานเสนอ สกอ. เพื่อพิจารณาดำเนินการ แต่ สกอ. ก็ไม่สามารถดำเนินการใด ๆ ได้เนื่องจากไม่มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงส่งเรื่องกลับมาให้สภามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายพิจารณาทบทวน สภามหาวิทยาลัยทบทวนยืนยันเสนอ รศ. ประชีพ ชูพันธ์ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอีกครั้ง สกอ. ก็ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ จึงส่งเรื่องกลับมาให้สภามหาวิทยาลัยทบทวนเป็นครั้งที่ ๒ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะเห็นว่าตามบทบัญญัติของกฎหมายคือ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๗ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี แต่เมื่อสภาเสนอเรื่องไปแล้ว สกอ. ก็ไม่ได้ดำเนินการต่อนับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา ๒ ปี ๑๐ เดือนแล้ว

อย่างไรก็ตาม การพิจารณาดำเนินการใด ๆ ของสภามหาวิทยาลัยจะดำเนินการภายใต้ข้อเท็จจริง ทั้งนี้ หากผลการสอบสวนข้อกล่าวหาต่าง ๆ ของ รศ.ประชีพ ชูพันธ์ พบว่าผิดจริง สภามหาวิทยาลัยก็ต้องดำเนินการสรรหาอธิการบดีใหม่ แต่ถ้าผลการสอบสวนพบว่าไม่ผิด สภามหาวิทยาลัยก็ต้องยืนยันเสนอชื่อเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เพื่อความเป็นธรรม

นายสุรพงษ์ ภาวโรจน์ รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เรื่องดังกล่าว ถ้าผลการสอบสวนปรากฏว่า รศ.ประชีพ ชูพันธ์ มีความผิดก็ให้ว่าไปตามผิด และจะไม่มี การเสนอชื่อเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ อย่างแน่นอน และจะมีการสรรหาอธิการบดีคนใหม่ขึ้นมาแทน กรณีที่กล่าวหา รศ.ประชีพ ว่าไม่มีสถานะเป็นข้าราชการในมหาวิทยาลัยเรื่องนั้น ผู้แทน สกอ. ได้ชี้แจงประเด็นดังกล่าวไว้ชัดเจนแล้ว ส่วนกรณี รศ.ประชีพ ขาดคุณสมบัติของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่ว่าจะมาจากสาเหตุเรื่องใด ๆ ขณะนี้เรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาการสอบสวนของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น ซึ่งไม่สามารถตัดสินได้ว่าผิดหรือไม่ผิด ต้องรอผลการสอบสวนต่อไป

ส่วนสาเหตุที่สภามหาวิทยาลัยไว้วางใจให้ รศ.ประชีพ รักษาการแทนอธิการบดีนั้น เนื่องจาก รศ.ประชีพ เป็นอธิการบดีคนแรกของมหาวิทยาลัย ผลงาน ๔ ปีที่ผ่านมาเป็นที่ประจักษ์ และเพื่อให้การดำเนินการบริหารเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

ที่ประชุมเห็นว่าทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรหาข้อยุติภายใต้หลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และความถูกต้อง ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่ให้ความรู้แก่สังคม จึงไม่ควรเกิดความแตกแยก แต่ควรจัดการปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในองค์กรโดยกลไกที่มีอยู่โดยเร็ว เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยมากไปกว่านี้ และคณะกรรมการจะติดตามการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

จร / ร่าง

ครั้งที่ ๓๓ วันพุธที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

๑. รับรอง (ร่าง) รายงานการเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ถึงวันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ประเด็นการพิจารณา

เพื่อพิจารณารับรอง (ร่าง) รายงานการเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษาศาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม - วันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมมีมติรับรอง (ร่าง) รายงานการเดินทางไปศึกษาดูงานของคณะกรรมการการศึกษา
ดังกล่าว

เรื่องพิจารณา

๒. โรงเรียนมหิตลวิทยาลัยอนุสรณ์ องค์การมหาชน ขอเชิญคณะกรรมการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

เพื่อพิจารณากรณี ผู้อำนวยการโรงเรียนมหิตลวิทยาลัยอนุสรณ์ ได้มีหนังสือขอเชิญคณะกรรมการการศึกษา ให้เกียรติไปตรวจเยี่ยมโรงเรียน พร้อมให้คำชี้แนะในการจัดการศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ มีสถานภาพเป็นองค์การมหาชนในกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนวัน เวลาเมื่อใดแล้วแต่คณะกรรมการจะกำหนด

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมมีมติตอบรับคำเชิญไปศึกษาดูงานดังกล่าว ส่วนวันและเวลาในการเดินทางให้กำหนดเป็นช่วงเปิดสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมัยสามัญทั่วไป ทั้งนี้ หากได้วันเวลาที่เหมาะสมให้ประสานโรงเรียนเพื่อทราบอีกครั้ง

เรื่องพิจารณา

๓. โครงการผลิตครูมืออาชีพ

ประเด็นการพิจารณา

สืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงโครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่ เป็นโครงการผลิตครูมืออาชีพ ดังนั้นคณะกรรมการจึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อมูลข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. นโยบายและการดำเนินงานโครงการผลิตครูมืออาชีพที่ผ่านมา และในระยะต่อไป
๒. ข้อมูลเกี่ยวกับทุนนักศึกษา และผลสัมฤทธิ์ของโครงการผลิตครูมืออาชีพ
๓. ข้อมูลของนักศึกษาที่ได้ทุนตามโครงการผลิตครูมืออาชีพ
๔. ผลการติดตามการดำเนินงานตามโครงการ และคุณภาพของบัณฑิตตามโครงการผลิตครู

มืออาชีพ

๕. ผลกระทบหากมีการยกเลิกโครงการผลิตครูมืออาชีพ

๖. ปัญหาอุปสรรค ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อมูลข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

รศ. พิณิตี รัตนานุกูล รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำหรับโครงการผลิตครูมืออาชีพเดิมคือโครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่ ได้มีการเปลี่ยนชื่อโครงการเมื่อ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และมีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดูแลโครงการดังกล่าวจำนวน ๒ คณะ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารผลิตครูมืออาชีพ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการ และคณะกรรมการคัดเลือกสถาบันฝ่ายผลิตและนักศึกษาทุนโครงการผลิตครูมืออาชีพ โดยมีนางสาวศรีญาดา ปาสิมาพันธ์ เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน

สำหรับนโยบายโครงการโดยสรุปคือ ๑) จำนวนครูที่ผลิตจากโครงการนี้คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของอัตรากำลังครูที่จะบรรจุทั้งหมดในแต่ละปี ๒) รูปแบบการผลิตคือประกันการมีงานทำเพียงอย่างเดียวไม่มีการให้ทุน ๓) ไม่มีการจัดงบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมให้สถาบันที่ผลิต ๔) การรับนักศึกษา มี ๒ รูปแบบคือ รูปแบบแรก รับนักศึกษาเฉพาะกรณีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ ๔ ที่ศึกษาในหลักสูตรครูจากทุกสถาบันที่มีเกรดเฉลี่ย ๓.๐๐ ขึ้นไปเพื่อสอบคัดเลือกเข้าโครงการเรียนหลักสูตร ๕ ปี และรูปแบบที่สอง กรณีสาขาที่ขาดแคลน จะรับนักศึกษาที่จบปริญญาตรีในสาขาที่ต้องการเกรดเฉลี่ย ๓.๐๐ ขึ้นไปมาสอบคัดเลือกเพื่อเข้าเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ๑ ปี ๕) การคัดเลือกนักศึกษาเข้าร่วมโครงการจะคัดเลือกโดยการสอบแข่งขันเพียงอย่างเดียว สำหรับเกณฑ์คุณสมบัติ และเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการเป็นไปตามหลักเกณฑ์เดิม

สำหรับสิ่งที่เปลี่ยนไปของโครงการคือ เดิมจะเป็นการคัดเลือกนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์เพื่อมาเรียนครู ๕ ปี และคัดเลือกจากที่จบปริญญาตรีในสาขาที่ต้องการที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาเรียนต่อวิชาชีพครู ๑ ปี โดยเข้าเรียนในสถาบันที่ผ่านการคัดเลือก ส่วนโครงการใหม่จะคัดเลือกนักศึกษาที่จบปริญญาตรีทั้งในสาขาครูที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์เพื่อเรียนต่อ ๑ ปี และสาขาที่ขาดแคลนเพื่อเรียนต่อประกาศนียบัตรครู ๑ ปี ทั้งนี้ ไม่มีการคัดเลือกสถาบันการสอน สำหรับการเชื่อมต่อทั้งสองโครงการ นักศึกษาจากโครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่จะต้องแจ้งความประสงค์เข้าร่วมโครงการผลิตครูมีอาชีพและเข้าร่วมคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้จึงจะสามารถเข้าร่วมโครงการได้

ส่วนในการดำเนินการผลิตนักศึกษาในโครงการดังกล่าว สกอ. จะมีการประสานร่วมกับหน่วยงานที่ใช้ครูเกี่ยวกับเรื่องของอัตรากำลัง ทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) จากการประสานงานในช่วง พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘ จะต้องผลิตครูจากโครงการเพื่อส่งให้หน่วยใช้ จำนวน ๘,๑๑๒ อัตรา แบ่งเป็นสังกัด สพฐ. ๗,๗๑๗ อัตรา และ สอศ. จำนวน ๓๙๕ อัตรา

ศาสตราจารย์ศิริชัย กาญจนวาสี ประธานที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย

การดำเนินการในโครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่ หรือปัจจุบันเปลี่ยนเป็นโครงการผลิตครูมีอาชีพ ถือว่าเป็นโครงการที่ดี เนื่องจากเป็นโครงการที่มีเป้าประสงค์ที่จะให้ได้คนเก่ง คนดีมาเป็นครู แต่จากการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์หรือแนวทางบางอย่างจากเดิม เช่น เดิมจะเป็นการคัดเลือกนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์เพื่อมาเรียนครู ๕ ปี และคัดเลือกจากที่จบปริญญาตรีในสาขาที่ต้องการที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาเรียนต่อวิชาชีพครู ๑ ปี โดยเข้าเรียนในสถาบันที่ผ่านการคัดเลือก ส่วนโครงการใหม่จะคัดเลือกนักศึกษาเข้าร่วมโครงการคือนักศึกษาที่จบปริญญาตรีทั้งในสาขาครูที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์เพื่อเรียนต่อ ๑ ปี และสาขาที่ขาดแคลนเพื่อเรียนต่อประกาศนียบัตรครู ๑ ปี ทั้งนี้ ไม่มีการคัดเลือกสถาบันการสนั่น ข้อดีก็คือเป็นการเพิ่มโอกาสให้กับนักศึกษามากขึ้นเนื่องจากทุกคนที่เรียนเก่งสามารถที่จะเข้ามารับการคัดเลือกดังกล่าวได้ แต่อย่างไรก็ตามในฐานะฝ่ายผลิตเห็นว่าการได้มาซึ่งครูมีอาชีพนอกจากความเก่งแล้วคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพถือว่ามีค่าสำคัญ ซึ่งการได้มาของคุณสมบัติดังกล่าวกระบวนการผลิตที่นั่นนั้นถือว่ามีค่าสำคัญและจำเป็น ดังนั้นเห็นว่าสถาบันที่ผลิตจะต้องมีคุณภาพมาตรฐานเพื่อให้ได้นักศึกษาที่จบออกมามีคุณสมบัติทั้งเก่งและดีตามที่ต้องการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ ประธานสภาคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย และประธานที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เนื่องจากสถานการณ์ครูในประเทศไทยในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า พบว่าจะมีครูที่เกษียณจากราชการจำนวนกว่า ๒๐๐,๐๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของครูในระบบ ดังนั้นโครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่ หรือโครงการผลิตครูมีอาชีพจึงถือว่าเป็นโครงการที่สำคัญที่จะผลิตครูใหม่ที่เป็นครูเก่งและดีเข้าไปสู่ในระบบ และ

หากสามารถผลิตได้ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ก็จะนำไปสู่คุณภาพการศึกษาตามที่ต้องการ จึงถือเป็นโครงการที่ควรมีการดำเนินการต่อไป และจากผลการดำเนินการตามโครงการครุพันธุ์ใหม่ที่มีการคัดเลือกนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เข้ามาเรียนโดยให้ทุนและประกันการมีงานทำ โดยให้เรียนในสถาบันการผลิตที่ผ่านการคัดเลือกที่มีคุณภาพ พบว่าทำให้แนวโน้มมีนักเรียนที่เก่งและดีสนใจเข้ามาเรียนครูมากขึ้น แต่จากการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์ตามโครงการครุมืออาชีพที่คัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการเป็นนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ปีที่ ๔ นั้นทำให้นักเรียนที่เก่งและดีที่สนใจเรียนครูหลายคนลาออกจากโครงการเนื่องจากไม่มั่นใจว่าเมื่อเรียนไปแล้วจะสามารถผ่านการคัดเลือกได้หรือไม่

นอกจากนั้นกรณีที่ไม่มีการคัดเลือกสถาบันการศึกษาที่ผลิตรวมทั้งงดการสนับสนุนงบประมาณก็เป็นประเด็นเรื่องของคุณภาพของสถาบันเพราะในความเป็นจริงนั้นสถาบันแต่ละแห่งมีคุณภาพที่แตกต่างกันและมีความถนัดในการผลิตในสาขาที่ต่างกันด้วย ดังนั้นกรณีทั้งงดการสนับสนุนงบประมาณพิเศษแก่สถาบันการผลิตจึงอาจส่งผลต่อการพัฒนาสถาบันซึ่งก็จะส่งผลต่อคุณภาพของนักศึกษาในที่สุด ดังนั้น หากไม่มีการคัดเลือกสถาบันการศึกษาที่จะผลิตครูตามโครงการก็ควรให้การสนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาสถาบันการผลิตทุกแห่งเพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพและสามารถผลิตครูได้ตามมาตรฐานที่ต้องการ

นางอ่องจิต เมธยะประภาส ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

การดำเนินการที่ผ่านมาตามโครงการผลิตครุพันธุ์ใหม่หรือโครงการผลิตครุมืออาชีพของ สพฐ. ในฐานะฝ่ายที่ใช้ครูได้มีการประสานงานในการดำเนินการร่วมกับ สกอ. มาโดยตลอด สำหรับหลักเกณฑ์จำนวนอัตราที่ สพฐ. จะรับจากโครงการผลิตครุมืออาชีพคือร้อยละ ๓๐ ของจำนวนอัตรากำลังข้าราชการครูที่รับในแต่ละปี ส่วนการติดตามประเมินผลคุณภาพของครูที่จบจากโครงการผลิตครุพันธุ์ใหม่ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการแต่จากข้อมูลเบื้องต้นพบว่าคุณภาพส่วนใหญ่เป็นที่พึงพอใจ ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามโครงการนี้คือ สพฐ. ไม่มีอัตราร่างเพียงพอที่จะบรรจุครูตามโครงการเนื่องจากมีปัจจัยหลายอย่างที่เข้ามาเกี่ยวข้องและมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลอยู่เสมอเช่นเป็นเรื่องของการโยกย้ายที่มีอยู่ตลอดเวลา

นายประดิษฐ์ ระสิตานนท์ รองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)

ที่ผ่านมา สอศ. ได้ดำเนินการคัดเลือกนักศึกษาตามโครงการผลิตครุพันธุ์ใหม่หรือโครงการผลิตครุมืออาชีพที่ผ่านการคัดเลือกและบรรจุเป็นข้าราชการครูไปแล้วจำนวน ๑๙ คน และขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งอีก จำนวน ๓๐ คน ส่วนผลการติดตามประเมินผลคุณภาพของครูตามโครงการดังกล่าว พบว่าผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือภาพรวมได้คะแนนร้อยละ ๗๗.๖๐ กรณีหากมีการยุติโครงการดังกล่าว สอศ. จะไม่มีผลกระทบเนื่องจากมีครูที่รับจากโครงการดังกล่าวจำนวนน้อยมาก ส่วนปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับโครงการดังกล่าวคือ สอศ. มีอัตราร่างสำหรับบรรจุข้าราชการครูน้อย เนื่องจากขณะนี้อัตรากำลังที่เกษียณไปยังไม่ได้รับคืนจากคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายอัตรากำลังคนภาครัฐ (คปร.) จึงไม่มีอัตราร่างสำหรับครูจากโครงการดังกล่าว

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. โครงการผลิตครุพันธุ์ใหม่หรือโครงการผลิตครุมืออาชีพเป็นโครงการที่ดีและควรให้การสนับสนุนต่อ ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการวางแผนในระยะยาวร่วมกันทั้งหน่วยงานที่ผลิต คือ สกอ. มหาวิทยาลัย กับหน่วยงานที่ใช้ครูได้แก่ สพฐ. สอศ. และหน่วยงานที่อนุมัติกรอบอัตรากำลัง กศศ. และ คปร. เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการของทุกฝ่ายสอดคล้องกันและไม่ก่อให้เกิดปัญหา

๒. เนื่องจากโครงการผลิตครุพันธุ์ใหม่หรือโครงการผลิตครุมืออาชีพมีวัตถุประสงค์หลักที่ต้องการได้คนเก่งและดีที่มีความตั้งใจมาเป็นครูให้เข้ามาเรียนในโครงการ ดังนั้นหลักเกณฑ์การคัดเลือกและกระบวนการผลิตทั้งหมดจะต้องสะท้อนให้เห็นว่าสามารถทำให้ได้มาซึ่งบุคคลตามวัตถุประสงค์หลักของ

โครงการดังกล่าว ซึ่งตามนโยบายเดิมที่มีการคัดเลือกนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่มีคุณสมบัติเข้ามาเรียนในหลักสูตรครู ๕ ปี มีการให้ทุนการศึกษาและประกันการมีงานทำถือเป็นแนวทางที่เหมาะสม เพราะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้คนเก่ง คนดีมาเรียน ส่วนกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงให้คัดนักศึกษาที่กำลังเรียนปีที่ ๔ เข้าสู่โครงการโดยใช้หลักเกณฑ์เกรดเฉลี่ย ๓.๐๐ ขึ้นไป เป็นหลักเกณฑ์ที่เน้นเพียงการคัดคนเก่งเข้ามาสู่โครงการจึงถือว่าไม่ตรงกับวัตถุประสงค์หลักของโครงการ ดังนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่าการคัดนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นเข้าเรียนเป็นสิ่งที่เหมาะสมกว่าเนื่องจากจะได้ทั้งคนเก่ง ดี และมีความตั้งใจ ส่วนกรณีที่จะสนับสนุนทุนการศึกษาหรือไม่นั้นให้เป็นไปตามแนวทางที่ฝ่ายบริหารเห็นว่าเหมาะสมแต่จะต้องประกันการมีงานทำ

สุภาพร / ร่าง

ครั้งที่ ๓๔ วันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

๑. พิจารณารับรอง (ร่าง) ข้อเสนอแนะและข้อเสนอนะ เรื่อง โครงการผลิตครูมืออาชีพ ก่อนที่จะเสนอไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประเด็นการพิจารณา

ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาเรื่อง โครงการผลิตครูมืออาชีพ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อมูล ข้อเท็จจริงในประเด็นนโยบายในการดำเนินการ ข้อมูลเกี่ยวกับทุนนักศึกษา ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ และปัญหาอุปสรรค ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว และฝ่ายเลขานุการได้จัดทำ (ร่าง) ข้อเสนอแนะ เรื่อง โครงการผลิตครูมืออาชีพ เพื่อเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมมีมติรับรอง (ร่าง) ข้อเสนอแนะและข้อเสนอนะ เรื่อง โครงการผลิตครูมืออาชีพ ตามเสนอ ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีการปรับแก้ไขถ้อยคำ โดยสรุปดังนี้

๑. การเปลี่ยนแปลงชื่อโครงการ จาก “โครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่” เป็น “โครงการผลิตครูมืออาชีพ” คณะกรรมการไม่ติดใจที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อโครงการ

๒. การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติในการคัดเลือกบุคคลเข้าร่วมโครงการ

เนื่องจากโครงการผลิตครูมืออาชีพมีวัตถุประสงค์หลักที่ต้องการได้คนเก่งและดีที่มีความตั้งใจมาเป็นครูให้เข้ามาเรียนในโครงการ เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์การคัดเลือกและกระบวนการผลิตทั้งหมดจะต้องสะท้อนให้เห็นว่าสามารถทำได้มาซึ่งบุคคลตามวัตถุประสงค์หลักของโครงการดังกล่าว ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงให้คัดเลือกจากนักศึกษาที่กำลังเรียนปีที่ ๔ ที่มีผลการเรียนตามเกณฑ์นั้น ถือเป็นเพียงมาตรการเฉพาะหน้าที่ควรดำเนินการในระยะสั้น แต่การได้มาซึ่งบุคคลที่จบการศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ แล้ว มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในวิชาชีพครูที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่เยาวชนเพื่อเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตนั้น ควรใช้เวลาในการบ่มเพาะบุคคลดังกล่าว ดังนั้น การคัดเลือกบุคคลเข้าร่วมโครงการรูปแบบเดิมที่คัดเลือกนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติเรียบร้อย มีการทดสอบทัศนคติต่อวิชาชีพครู เข้าร่วมโครงการผลิตครูมืออาชีพนั้นควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นโครงการระยะยาว (๕ - ๑๐ ปี) ส่วนการจะคัดเลือกจากนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นปีที่ ๔ ก็สามารถดำเนินการคู่ขนานกันไปได้

๓. การตัดงบประมาณเกี่ยวกับทุนการศึกษา

คณะกรรมการธิการไม่ตั้งใจที่รัฐจะตัดงบประมาณโดยไม่ให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาในโครงการดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดี รัฐควรสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ทุน กยศ. และ กรอ.) ที่เพียงพอเพื่อให้นักศึกษามีโอกาสเรียนจนจบการศึกษาและไม่เป็นภาระของผู้ปกครอง หรือให้ทุนการศึกษาในลักษณะการอุดหนุนหรือยกเว้นค่าเล่าเรียน ซึ่งเป็นการลดภาระด้านงบประมาณแผ่นดินลง

๔. การตัดงบประมาณสนับสนุนสถาบันศึกษาที่ผลิตครูในโครงการผลิตครูมืออาชีพ

คณะกรรมการธิการเห็นว่ารัฐไม่ควรตัดงบประมาณสนับสนุนสถาบันการศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด แต่ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสถาบันศึกษาต่อไป โดยพิจารณาตามความเหมาะสมและจำเป็นของแต่ละสถาบัน เนื่องจากการได้มาซึ่งคุณภาพของนักศึกษานั้น กระบวนการผลิตถือว่ามีสำคัญ ดังนั้น หากสถาบันการศึกษาได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐก็จะมีส่วนช่วยในการเพิ่มคุณภาพการศึกษาได้

๕. การประกันการมีงานทำ

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการของโครงการผลิตครูมืออาชีพที่ประกันการมีงานทำสำหรับนักศึกษาที่เรียนจบตามโครงการภายหลังจากจบการศึกษา

๖. การวางแผนระยะยาวระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โครงการผลิตครูมืออาชีพเป็นโครงการที่ดีและควรให้การสนับสนุน ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการวางแผนในระยะยาวร่วมกันทั้งหน่วยงานที่ผลิต คือ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษา กับหน่วยงานที่ใช้ครู ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และหน่วยงานที่อนุมัติกรอบอัตรากำลัง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายอัตรากำลังคนภาครัฐ โดยเฉพาะการขอมติคณะรัฐมนตรีในการบรรจุข้าราชการครู เพื่อทดแทนอัตรากำลังที่เกษียณอายุราชการ และกำลังจะเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดในแต่ละปีร้อยละร้อย เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการของทุกฝ่ายสอดรับกันไม่ก่อให้เกิดปัญหาในอนาคต

นอกจากนี้ ที่ประชุมเห็นสมควรให้ส่ง (ร่าง) ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะดังกล่าว ไปยังกรรมการทุกคน เพื่อพิจารณารับรอง (ร่าง) ฉบับแก้ไขตามมติที่ประชุมก่อนที่จะเสนอไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการต่อไป

เรื่องพิจารณา

๖. พิจารณารับรองร่างบันทึกข้อตกลงโครงการความร่วมมือแลกเปลี่ยนครูและนักเรียนเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน

ประเด็นการพิจารณา

ตามที่คณะกรรมการการศึกษาได้เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ถึงวันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และคณะกรรมการได้มีการเจรจาเพื่อสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเบื้องต้นกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวสาธารณรัฐประชาชนจีนในโครงการต่าง ๆ ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้จัดทำ (ร่าง) บันทึกข้อตกลงโครงการความร่วมมือแลกเปลี่ยนครูและนักเรียนเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

สรุปมติ/ผลการประชุม

ที่ประชุมมีมติมอบหมายให้นายนายณัฐ บรรทัดฐาน โฆษกคณะกรรมการธิการ และนายสรชัช สุจิตต์ กรรมการธิการ พิจารณาปรับปรุงรายละเอียด (ร่าง) บันทึกข้อตกลงดังกล่าว พร้อมทั้งประสานกับ

กรรมการพิจารณาว่ามีกรรมการคนใดประสงค์จะเข้าร่วมโครงการดังกล่าวหรือไม่ แล้วนำเสนอต่อ คณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

แสงดาว / ร่าง

ครั้งที่ ๓๕ วันพุธที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่องพิจารณา

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

๑. สรุปภาพรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ทั้งทางด้านสถิติการก่อเหตุ และสาเหตุของปัญหาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน รวมทั้งการเผยแพร่ข้อความ/เหตุการณ์ ทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาในอินเทอร์เน็ต

๒. นโยบายมาตรการและการดำเนินการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเชิงรุกระยะสั้นและระยะยาว

๓. ปัญหาอุปสรรค ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

สรุปมติ/ผลการประชุม

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น โดยสรุปดังนี้

ผลสำรวจตรี สาโรจน์ พรหมเจริญ รองผู้อำนวยการตำรวจนครบาล

สำหรับการดำเนินการของสถานีตำรวจนครบาล ในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ๒๕ แห่ง โดยตั้งกองรักษาการณ์ต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาและป้องกัน และในส่วนของ การป้องกันเหตุในที่สาธารณะ ๔ สถานที่ ได้แก่ เขตบางนา, มีนบุรี, บางแค และดอนเมือง รวมทั้งจุดพักหรือขึ้นรถเมล์ที่เป็นจุดเสี่ยง ๑๓๐ จุด นอกจากนี้ ยังได้ประสานกับสถานศึกษาที่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับวัน - เวลา เปิดและปิด โดยจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำจุดเสี่ยงต่าง ๆ ที่ผ่านมาช่วงเวลาที่ มีเหตุทะเลาะวิวาทที่พบมากที่สุด จะอยู่ในช่วงเวลา ประมาณ ๑๕.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

นายธีระพล บัวแก้ว รองผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สถานการณ์การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมตั้งแต่ในอดีต มักเป็นข้อขัดแย้งในลักษณะรายบุคคลหรือกลุ่มเล็ก ๆ ในโรงเรียน ปัจจุบันสถานการณ์ดังกล่าวมีความซับซ้อนมากขึ้น และเป็นสาเหตุขัดแย้งที่ใช้ความรุนแรงขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีรายงานเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทเข้ามาที่ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน (ฉก.ชน.) รวม ๗ เรื่อง มีสาเหตุจากความไม่พอใจส่วนตัว เช่น ถูกกระทำรุนแรงก่อน ฯลฯ นอกจากนี้ก็มีปัญหากรณีที่เป็นถ่ายภาพคลิปวิดีโอเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต

นโยบาย และแนวทางในการแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของเด็กเยาวชนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีดังนี้

การป้องกัน

- การจัดทำหลักสูตรเน้นเรื่องคุณธรรม จริยธรรม
- ศึกษาวิจัย ร่วมมือในการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อป้องกันปัญหา ฯลฯ

การเฝ้าระวัง

- การเสริมสร้างทักษะชีวิต
- การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์

การปกป้องคุ้มครองและช่วยเหลือเด็ก

- สพฐ. จัดให้มีศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน (ฉก.ชน.)

การสร้างภาคีเครือข่าย

- โดยการสร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังป้องกัน และแก้ปัญหา ร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ

นายชัยพลภักดิ์ เสรีรักษ์ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ชี้แจงสรุปได้ดังนี้

สำหรับสาเหตุปัญหาของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาของอาชีวศึกษา สรุปได้

หลัก ๆ ดังนี้

- ปัญหาด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม
 - ปัญหาด้านศิษย์เก่า รวมทั้งเกิดจากปมด้อยต่าง ๆ เช่น เรียนไม่เก่ง สังคมไม่ยอมรับ เป็นต้น
- นโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา
- ๑) ให้นำนักเรียน นักศึกษาไปพัฒนาจิตใจ คุณธรรม จริยธรรมในศาสนสถาน (วัด โบสถ์

มัสยิด)

- ๒) ให้จำแนกกลุ่มนักศึกษาให้ชัดเจน เช่น นักศึกษากลุ่มเสี่ยง นักศึกษาปกติ เพื่อความ
- สะดวกในการดูแลพฤติกรรม

๓) ให้ทุกวิทยาลัยประสานงานกับทางตำรวจที่อยู่ในที่ตั้งของวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ กรรมการ

ขนส่งทางบก (ขสมก.) ประชาชน มอเตอร์ไซด์รับจ้าง ตลอดจนผู้มีจิตอาสา ฯลฯ ที่จะช่วยแจ้งข่าวในการดูแล

นักเรียน นักศึกษา

นายโรจนะ กฤษเจริญ รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

สาเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา สรุปได้ดังนี้

- การปลุกฝังค่านิยมในทางที่ผิดเกี่ยวกับสถาบันของรุ่นพี่และศิษย์เก่า
- ปัญหาส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา และปัญหาเสพติด ฯลฯ

นโยบายและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

๑) มาตรการระยะสั้น คือหลังจากเกิดเหตุทะเลาะวิวาท โรงเรียนต้องหยุดทำการเรียนการสอนชั่วคราว เพื่อระงับไม่ให้เกิดการลุกลามต่อเนื่อง

- ๒) มาตรการระยะยาว

- การพัฒนาเครือข่ายสารวัตรนักเรียน
- การส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับนักเรียน
- การจัดทำหลักสูตรพิเศษ เน้นในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม

นายวีระเดช เหลืองหิรัญ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง

สาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา สรุปได้ดังนี้

- เกิดจากธรรมเนียมปฏิบัติ การปลุกฝังค่านิยมเรื่องศักดิ์ศรีสถาบันจากรุ่นพี่
- เกิดจากวัยที่คึกคะนอง หรือเกิดจากความแค้นส่วนตัวมาตั้งแต่สถาบันเดิม ฯลฯ

มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญห

๑) ให้สถานศึกษาสร้างเครือข่ายนักเรียน นักศึกษา ทั้งรุ่นปัจจุบัน และรุ่นพี่ ตลอดจนผู้ปกครอง และชุมชนในการเฝ้าระวังการก่อเหตุ และแจ้งเหตุให้สถานศึกษาทราบทันที

๒) ประสานงานสถานศึกษาคู่กรณีและวางแนวทางปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อป้องปรามการทะเลาะวิวาท

๓) ประชุมผู้ปกครองขอความร่วมมือเครือข่ายชุมชนในการเฝ้าระวังการก่อเหตุ เพื่อป้องปรามสามารถติดต่อได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

นางพรทิพย์ บุญประสม รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีไทยวิจิตรศิลป์

สำหรับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ที่มีมาตลอดและต่อเนื่อง มีสาเหตุมาจากเด็กวัยรุ่นที่มีความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน แล้วได้รับการปลูกฝังในทางที่ผิดจากรุ่นพี่ รวมทั้งปัญหาสังคม และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

แนวทางแก้ไขปัญหา

- สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่นักเรียน
- บูรณาการแก้ปัญหาาร่วมกันของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

นายอินทร์ จันท์เจริญ นายกษมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

สภาพปัญหา

- ปัญหาที่เกิดขึ้นกรณีการทะเลาะวิวาทของเด็กนักเรียนเป็นปัญหาเรื้อรัง นอกจากนั้นยังมีการกระตุ้นปัญหาจากการที่สื่อมวลชนที่เผยแพร่ข่าวนั้นถือว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อการทะเลาะวิวาทของเด็กนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการเลียนแบบ และสังคมของสถาบันที่นักเรียนก่อเหตุเป็นองค์ประกอบ นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ไม่ดำเนินการอย่างเด็ดขาดกับเรื่องดังกล่าว

ข้อเสนอ

- ต้องมีการปฏิรูปการศึกษา และเจ้าหน้าที่ต้องเข้มงวดในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง

ร้อยตำรวจตรี สมศักดิ์ บุญรัตน์ รองสารวัตรป้องกันและปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ

สำหรับการดำเนินงานในรูปของครูข้างถนน จะทำหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงและด้อยโอกาส โดยดำเนินการต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ยังจะดำเนินการต่อไปในอนาคต โดยนำกลุ่มเป้าหมายให้ได้รับการศึกษาทางด้านปรีชาธรรมและการศึกษานอกโรงเรียนควบคู่กัน โดยนำไปบรรพชา ยังสามารถล่อมเกล่าจิตใจในหลักธรรมคำสั่งสอนพุทธศาสนา ยังนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพโดยสุจริตแก่สังคมและครอบครัวต่อไป สำหรับการแก้ปัญหาเด็กทะเลาะวิวาทนั้น หากสามารถนำกลุ่มเด็กที่มีปัญหาไปร่วมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ช่วยเหลือสังคม เชื่อว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาคือ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. กรณีเด็กนักเรียนทะเลาะวิวาท หรือนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรเป็นเรื่องที่สร้างความเสียหายต่อการศึกษา และภาพลักษณ์ของประเทศชาติ หน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ต้องหามาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยพิจารณาจากบริบททั้งหมดที่เป็นต้นเหตุ และวัฒนธรรมของสังคมไทยเป็นองค์ประกอบในการแก้ปัญหา

๒. ครูและสถานศึกษา เป็นกลไกสำคัญที่จะแก้ปัญหาสำคัญในเรื่องนี้ได้ โดยโรงเรียนอาจกำหนดนโยบายให้มีครูดูแลเด็กนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียนอย่างเต็มที่ อีกทั้ง ต้องมีการเพิ่มหลักสูตร

ด้านศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม เพื่อใช้ในการสอนและอบรมแก่เด็กนักเรียนเหล่านั้น รวมทั้งโครงการอบรมด้านศีลธรรมควบคู่กันด้วย

๓. ต้องมีการสร้างความเข้าใจอันดีและถูกต้องให้แก่เด็กนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะทะเลาะวิวาท ให้มีทัศนคติเกี่ยวกับสถาบันทั้งของตนเองและต่างสถาบันในทางที่ดี โดยอาจอยู่ในรูปกิจกรรมร่วมระหว่างสถาบัน ซึ่งอยู่ในการดูแลเป็นพิเศษจากครูผู้สอน เจ้าหน้าที่จากส่วนราชการอื่น รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียนเพื่อให้เด็กสร้างความคุ้นเคยและมีความรู้สึกที่ดีระหว่างเพื่อนในสถาบันและต่างสถาบัน อีกทั้ง เด็กยังได้รับความเอาใจใส่จากผู้ใหญ่ด้วยในขณะเดียวกัน จะเป็นการยกระดับจิตใจและขัดเกลาจิตใจของเด็กในทางที่ดี

พิสุทธิ / ร่าง

๒. การเสนอข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังกระทรวงศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวม ๕ เรื่อง ได้แก่

๒.๑ การจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา

๑) คณะกรรมการการศึกษา เห็นชอบในการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา ๑๙ แห่ง และสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรและการประมง ๔ แห่ง ใน ๔ ภูมิภาค ตามมติของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และเห็นควรที่กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ควรเร่งดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้บรรลุผลโดยเร็ว

๒) ในการดำเนินการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาดังกล่าว ควรให้ความสำคัญในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

(๑) โครงสร้าง องค์กรประกอบ และอำนาจหน้าที่ของสภาสถาบันการอาชีวศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด สามารถสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันฯ รวมทั้งรองรับการกระจายอำนาจและมีรายละเอียดของการเป็นนิติบุคคลอย่างชัดเจน

(๒) แผนยุทธศาสตร์ของ สอศ. ควรให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและโลกโลกาภิวัตน์ โดยการเริ่มต้นจากการลงทุนพัฒนาครู - อาจารย์ด้านอาชีวศึกษาให้ไปฝึกอบรม พัฒนาความรู้และทักษะฝีมือ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งมีการวางแผน ส่งเสริมและพัฒนาครู - อาจารย์ด้านอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(๓) มีแผนและกระบวนการประกันคุณภาพที่เข้มแข็ง โดยเชื่อมโยงกับสภาวิชาชีพ หรือสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพที่จะจัดตั้งขึ้น เพื่อการรับรองและเป็นหลักประกันทักษะฝีมือให้แก่นักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จจากสถาบันการอาชีวศึกษา ให้ได้รับค่าตอบแทนสูงขึ้น

(๔) การปรับหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติในสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานประกอบการ โดยให้ความสำคัญกับด้านคุณภาพมากกว่าปริมาณ สร้างผลผลิตที่เป็นนักเทคโนโลยีและนักปฏิบัติการที่มีทักษะฝีมืออย่างเด่นชัด

๒.๒ การจัดสรรงบประมาณสำหรับการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

ด้วยคณะกรรมการการศึกษาได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาศึกษาเรื่อง ทิศทางการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ณ อาคารรัฐสภา นั้น

จากการที่รับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริง รวมทั้งปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาไทยพบว่า ส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรนั้นไม่เพียงพอและ

ขาดความต่อเนื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของประเทศในด้านต่าง ๆ ทั้งด้าน เศรษฐกิจ การศึกษา การแพทย์และสาธารณสุข เกษตรกรรม วิศวกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้การวิจัยของไทยไม่เกิดการพัฒนาและไม่สามารถแข่งขันในระดับสากลได้ นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการ มีข้อสังเกต และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้เสนอขออนุมัติงบประมาณงาน ในส่วนยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม ในแผนงานส่งเสริมและ สนับสนุนการวิจัย ตามโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ รายการ เงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายโครงการวิจัยเชิงบูรณาการ ๙ แห่ง และส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษา ๗๐ แห่งรายการเงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ตามแผนงานเดิมที่ได้เสนอไปทั้งหมด ซึ่งมีรายละเอียด งบประมาณ ดังนี้

แผนงาน : โครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ระยะเวลาดำเนินงานโครงการ ๓ ปี กำหนดเป็นงบประมาณสนับสนุนราย ปี ดังนี้

- งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการพิจารณาแล้วมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะว่า เนื่องจากโครงการวิจัย ดังกล่าวข้างต้นเป็นโครงการที่ต่อเนื่องและมีความสำคัญ หากไม่ได้รับงบประมาณตามที่เสนอจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพงานวิจัยทั้งหมดของโครงการ ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด และท้ายที่สุดจะกระทบต่อการพัฒนางานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาไทย และการจัดอันดับมหาวิทยาลัยของไทย ในเวทีนานาชาติได้ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยในโครงการดังกล่าวข้างต้น เกิดความต่อเนื่องและประสบผลสำเร็จ จึงเห็นควรให้คงพิจารณางบประมาณในเรื่องดังกล่าวไว้ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษาเสนอ คณะกรรมาธิการจึงขอส่งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังกล่าว ไปยังรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้บริหารสูงสุดของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อร่วมผลักดันให้งบประมาณดังกล่าว ได้รับการเสนอต่อไป

สุภาพร / ร่าง

๒.๓ สถานศึกษาขอรับการสนับสนุนงบประมาณ (สืบเนื่องจากการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริง และเยี่ยมสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ)

จากการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก และจังหวัด สุโขทัย เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๕ - วันศุกร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เพื่อรับทราบสรุปภาพรวมความเสียหายของ หน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัย รวมทั้งเยี่ยมสถานศึกษาในเขต พื้นที่ดังกล่าว คณะกรรมาธิการได้รับทราบถึงปัญหาอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา และสถานศึกษา ก็มีความต้องการและความจำเป็นในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติม จำนวน ๕ รายการ จึงได้มี หนังสือไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพื่อรับทราบและพิจารณา ดังนี้

๑) โรงเรียนวัดสนามคลีตะวันออก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

เสนอรายการ งานก่อสร้างระบบไฟฟ้าภายใน (ขยายเขตไฟฟ้าภายในโรงเรียน โดยติดตั้ง หม้อแปลงไฟฟ้า ปักเสาไฟฟ้าแรงสูงพร้อมพาดสายและอื่น ๆ) วงเงินงบประมาณ ๔๐๕,๓๒๓.๐๙ บาท (สี่แสนห้าพันสามร้อยยี่สิบสามบาทเก้าสตางค์)

เหตุผล เนื่องจากปัจจุบันกระแสไฟฟ้าภายในโรงเรียนไม่เพียงพอ จึงทำให้ไม่สามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และเครื่องปรับอากาศได้ จึงมีความจำเป็นต้องขยายเขตไฟฟ้าภายในโรงเรียนเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

๒) โรงเรียนบ้านกรงกรัก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

เสนอรายการ ปรับปรุงซ่อมแซมถนนคอนกรีต ภายในโรงเรียน หน้า ๑๒ เซนติเมตร ยาว ๒๔๐ เมตร กว้าง ๔ เมตร วงเงินงบประมาณ ๔๑๒,๓๘๗ บาท (สี่แสนหนึ่งหมื่นสองพันสามร้อยแปดสิบเจ็ดบาทถ้วน)

เหตุผล เนื่องจากโรงเรียนประสบปัญหาน้ำท่วมเกือบทุกปีและบางปีนั้นระดับน้ำท่วมสูงมากกว่า ๑.๕๐ เมตร ส่งผลให้สภาพถนนภายในโรงเรียนชำรุดทรุดโทรมมาก ไม่สะดวกในการเดินทางของนักเรียน รวมทั้งสภาพถนนมีฝุ่นละอองมากส่งผลกระทบต่อสุขภาพของนักเรียน

๓) โรงเรียนวัดท่ามะขาม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

เสนอรายการ ปรับปรุงซ่อมแซมถนนคอนกรีตบริเวณหน้าอาคารเรียน ขนาด ๔x๗๐x๐.๑๒ เมตร พร้อมเสริมเหล็ก วาย- เมท ขนาด ๘ ๔ มิลลิเมตร @ ๐.๒๐ เมตร วงเงินงบประมาณ ๑๑๗,๖๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นเจ็ดพันหกร้อยบาทถ้วน)

เหตุผล เนื่องจากโรงเรียนประสบปัญหาน้ำท่วมเกือบทุกปีและบางปีนั้นระดับน้ำท่วมสูงมากกว่า ๑.๕๐ เมตร ส่งผลให้สภาพถนนภายในโรงเรียนชำรุดทรุดโทรมมาก ไม่สะดวกในการเดินทางของนักเรียน รวมทั้งสภาพถนนมีฝุ่นละอองมากส่งผลกระทบต่อสุขภาพของนักเรียน

๔) โรงเรียนวัดท่านา อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

เสนอรายการ คันดินกั้นน้ำ ขนาดกว้าง ๔ เมตร ยาว ๓๐๐ เมตร สูง ๑.๕๐ เมตร วงเงินงบประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)

เหตุผล โรงเรียนได้รับผลกระทบจากอุทกภัยเป็นเวลานานประจำทุกปี ทำให้สภาพโรงเรียนและบริเวณโรงเรียนได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก จึงมีความจำเป็นต้องสร้างคันดินกั้นน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วมอย่างถาวร

๕) โรงเรียนอนุบาลศรีสำโรง อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย

เสนอรายการ ก่อสร้างอาคารเรียนแบบ สปช. ๒/๒๘ ปรับปรุง ๔ ชั้น จำนวน ๑ หลัง วงเงินงบประมาณ ๑๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท (สิบเอ็ดล้านบาทถ้วน)

เหตุผล ทดแทนอาคารเรียนเดิมที่ชำรุดและมีอายุมากกว่า ๓๐ ปี ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่นักเรียน ทั้งนี้ อาคารใหม่จะทำให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียน

คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัญหาและความต้องการขอรับการสนับสนุนงบประมาณของสถานศึกษาดังกล่าว เป็นปัญหาสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ในการนี้ คณะกรรมการจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านพิจารณาจัดสรรงบประมาณ ตามรายการต่าง ๆ ของสถานศึกษาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาและเพื่อประโยชน์ต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งความปลอดภัย สุขภาพอนามัยของนักเรียน ตลอดจนเป็นการช่วยแก้ไขปัญหาอย่างถาวร

วิษณุ / ร่าง

๒.๔ ผลกระทบจากการรับตอนข้าราชการครูระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กรณีของนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์

ด้วยคณะกรรมการการศึกษาได้รับเรื่องร้องเรียนจากนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ อดีตข้าราชการครู คศ. ๒ โรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล ตำบลบางทรายใหญ่ อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัด

มุกดาหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ สรุปว่าได้โอนไปรับราชการตำแหน่ง อาจารย์สาขาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๐๙๔๘/๒๕๕๔ เรื่อง การรับโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และได้ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ได้ระยะหนึ่ง ต่อมามหาวิทยาลัยฯ ได้ยกเลิกคำสั่งรับโอนผู้ร้องเรียน และส่งตัวกลับต้นสังกัดเดิม โดยอ้างว่าการรับโอนดังกล่าวขัดกับมติ คณะรัฐมนตรี (ครม.) และขัดกับมติคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ (คปร.) แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ ได้แจ้งว่าการดำเนินการส่งตัวกลับต้นสังกัดเดิมไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนด จึงไม่สามารถรับผู้ร้องเรียนกลับเข้ารับราชการในสังกัดเดิม จึงส่งผลกระทบต่อสถานภาพความเป็นข้าราชการของผู้ร้องเรียน คณะกรรมการได้มีมติให้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุม เมื่อวันพุธที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕ ณ อาคารรัฐสภา เพื่อรับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นทางด้านกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสภาพปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องดังกล่าว โดยมีบุคคลและผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปร่วมประชุมชี้แจง ดังนี้

- (๑) ผู้ร้องเรียน (นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์)
- (๒) ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (๓) ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒
- (๕) รักษาการอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
- (๖) ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- (๗) ผู้แทนอธิบดีกรมบัญชีกลาง
- (๘) ผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

จากการประชุมพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัญหาผลกระทบจากการรับโอนข้าราชการครู กรณีนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ ต้องได้รับการแก้ไขปัญหาโดยด่วนที่สุด เนื่องจากผู้ร้องเรียนได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงมาเกือบ ๑ ปี โดยเฉพาะปัญหาสถานภาพความเป็นข้าราชการและสิทธิต่าง ๆ ที่ประชุมจึงได้หารือแนวทางการแก้ไขปัญหาและได้ข้อสรุปในการดำเนินการโดยด่วนที่สุด ดังนี้

๑) ตามที่ได้รับทราบจากคำชี้แจงของรักษาการอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ว่า นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ ได้มีการยื่นอุทธรณ์ คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๑๗๑๑/๒๕๕๔ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งรับโอนข้าราชการ ที่สั่ง ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ต่อสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วมีมติให้ชะลอคำสั่งยกเลิกคำสั่งรับโอนข้าราชการ ดังกล่าวข้างต้นไว้ก่อน จึงส่งผลให้ นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ ยังคงมีสถานภาพข้าราชการและสามารถปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนได้รับสิทธิต่าง ๆ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๐๙๔๘/๒๕๕๔ เรื่อง การรับโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เช่นเดิม ดังนั้น ขอให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ดำเนินการให้ นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ ดังกล่าวจนกว่าจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนไปพลางก่อนในเบื้องต้น แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้สามารถมีข้อยุติของปัญหาดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ควรส่งผลการพิจารณาอุทธรณ์พร้อมเหตุผลในการชะลอคำสั่งยกเลิกคำสั่งรับโอนข้าราชการ ดังกล่าว ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาอีกครั้ง

๒) เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้รับผลการพิจารณาดังกล่าวในข้อ ๑ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์แล้ว ควรพิจารณาดำเนินการส่งเรื่องดังกล่าวโดยด่วนที่สุดไปยังสำนักงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องดังกล่าว โดยขอความอนุเคราะห์ให้พิจารณาดำเนินการโดยด่วนที่สุด

๓) เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้รับเรื่องหรือดังกล่าวในข้อ ๒ จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอความอนุเคราะห์ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการโดยด่วนที่สุด เพื่อเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็น และส่งกลับไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ในระหว่างดำเนินการดังกล่าว นายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ สามารถเข้าปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำแหน่งอาจารย์สาขาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ๐๙๔๘/๒๕๕๔ เรื่อง การรับโอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จนกว่ากระบวนการดำเนินการจะเป็นที่สิ้นสุด

หลังเสร็จสิ้นการพิจารณา คณะกรรมาธิการได้มีหนังสือแจ้งสรุปผลการพิจารณาดังกล่าวไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สุภาพร - จเร / ร่าง

๒.๕ โครงการผลิตครูมืออาชีพ

ด้วยคณะกรรมการการศึกษาได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาศึกษาเรื่อง โครงการผลิตครูมืออาชีพ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ณ อาคารรัฐสภา โดยเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องไปแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประธานสภาคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย และประธานที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ประธานที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย เพื่อรับฟังความคิดเห็นข้อมูลข้อเท็จจริงในประเด็นแนวนโยบายในการดำเนินการ ข้อมูลเกี่ยวกับทุนการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ และปัญหาอุปสรรคตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว นั้น

จากการรับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริง รวมทั้งปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับโครงการผลิตครูมืออาชีพ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงชื่อโครงการ จาก “โครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่” เป็น “โครงการผลิตครูมืออาชีพ” คณะกรรมาธิการไม่ติดใจที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อโครงการ

๒) การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติในการคัดเลือกบุคคลเข้าร่วมโครงการ

เนื่องจากโครงการผลิตครูมืออาชีพมีวัตถุประสงค์หลักที่ต้องการได้คนเก่งและดีที่มีความตั้งใจมาเป็นครูให้เข้ามาเรียนในโครงการ เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์การคัดเลือกและกระบวนการผลิตทั้งหมดจะต้องสะท้อนให้เห็นว่าสามารถทำได้มาซึ่งบุคคลตามวัตถุประสงค์หลักของโครงการดังกล่าว ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงให้คัดเลือกจากนักศึกษาที่กำลังเรียนปีที่ ๔ ที่มีผลการเรียนตามเกณฑ์นั้น ถือเป็นเพียงมาตรการเฉพาะหน้าที่ควรดำเนินการในระยะสั้น แต่การได้มาซึ่งบุคคลที่จบการศึกษาจากคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ แล้ว มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในวิชาชีพครูที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่เยาวชนเพื่อเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตนั้น ควรใช้เวลาในการบ่มเพาะบุคคลดังกล่าว ดังนั้น การคัดเลือกบุคคลเข้าร่วมโครงการรูปแบบเดิมที่คัดเลือกนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติเรียบร้อย มีการทดสอบทัศนคติต่อวิชาชีพครู เข้าร่วมโครงการผลิตครูมืออาชีพนั้น ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นโครงการระยะยาว (๕ - ๑๐ ปี) ส่วนการจะคัดเลือกจากนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นปีที่ ๔ ก็สามารถดำเนินการคู่ขนานกันไปได้

๓) การตัดงบประมาณเกี่ยวกับทุนการศึกษา

คณะกรรมการไม่ติดใจที่รัฐจะตัดงบประมาณโดยไม่ให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาในโครงการดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดี รัฐควรสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ทุน กยศ. และ กรอ.) ที่เพียงพอเพื่อให้นักศึกษามีโอกาสเรียนจนจบการศึกษาและไม่เป็นภาระของผู้ปกครองหรือให้ทุนการศึกษาในลักษณะการอุดหนุนหรือยกเว้นค่าเล่าเรียน ซึ่งเป็นการลดภาระด้านงบประมาณแผ่นดิน

๔) การตัดงบประมาณสนับสนุนสถาบันการศึกษาที่ผลิตครูในโครงการผลิตครูมืออาชีพ

คณะกรรมการเห็นว่ารัฐไม่ควรตัดงบประมาณสนับสนุนสถาบันการศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด แต่ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสถาบันการศึกษาต่อไป โดยพิจารณาตามความเหมาะสมและจำเป็นของแต่ละสถาบัน เนื่องจากการได้มาซึ่งคุณภาพของนักศึกษานั้น กระบวนการผลิตถือว่ามีความสำคัญ ดังนั้น หากสถาบันการศึกษาได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐก็จะมีส่วนช่วยในการเพิ่มคุณภาพการศึกษาได้

๕) การประกันการมีงานทำ

คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการของโครงการผลิตครูมืออาชีพที่ประกันการมีงานทำสำหรับนักศึกษาที่เรียนจบตามโครงการภายหลังจากจบการศึกษา

๖) การวางแผนระยะยาวระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โครงการผลิตครูมืออาชีพเป็นโครงการที่ดีและควรให้การสนับสนุน ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการวางแผนในระยะยาวร่วมกันทั้งหน่วยงานที่ผลิต คือ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษา กับหน่วยงานที่ใช้ครู ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และหน่วยงานที่อนุมัติกรอบอัตรากำลัง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายอัตรากำลังคนภาครัฐ โดยเฉพาะการขอมติคณะรัฐมนตรีในการบรรจุข้าราชการครู เพื่อทดแทนอัตรากำลังที่เกษียณอายุราชการ และเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดในแต่ละปีร้อยละ ๑๐๐ เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการของทุกฝ่ายสอดคล้องกันไม่ก่อให้เกิดปัญหาในอนาคต

สุภาพร / ร่าง

๓. การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการศึกษาในประเทศ จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้แก่

๑) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัย ณ จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๘ และวันศุกร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔

๒) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัย ณ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดพิษณุโลก ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๑๕ และวันศุกร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

๓) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษา ณ โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕

๔) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตภัยหนาว ณ จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดเชียงราย ระหว่างวันศุกร์ที่ ๒๐ - วันเสาร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๕

๕) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษาและเยี่ยมสถานศึกษา ณ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดราชบุรี ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕

๖) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาที่เน้นการบริหารจัดการศึกษาโดยเฉพาะโครงการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง การใช้ภาษาไทยและภาษาถิ่น (ภาษาโซ่)

ณ จังหวัดมุกดาหาร รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๗ - วันเสาร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๓) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษานานาชาติ ณ โรงเรียนบางกอกพัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๔) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษานานาชาติ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕

๕) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษา กรณีการก่อสร้างโรงแรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดตรัง บุกรุกพื้นที่ป่าชายเลน รวมทั้งการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาด้านการเกษตร ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีตรัง และโครงการห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ณ โรงเรียนบ้านโพธิ์ (ชุมชนนาสุรณ์) จังหวัดพัทลุง ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๖ และวันจันทร์ที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๑๐) การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษา โครงการห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบ และศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ณ จังหวัดตรัง วันศุกร์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

จากการเดินทางศึกษาดูงานและข้อเท็จจริงทางการศึกษา คณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในเรื่องต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

๓.๑ การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัย ณ จังหวัดสิงห์บุรีและจังหวัดนครสวรรค์ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๘ - วันศุกร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ และจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดสุโขทัย ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๑๕ - วันศุกร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

จากการเดินทางไปศึกษาสภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากวิกฤตอุทกภัยที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา นักเรียน นักศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนผู้ปกครอง ณ จังหวัดสิงห์บุรีและจังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๘ - วันศุกร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ และจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดสุโขทัย ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๑๕ - วันศุกร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำมาประกอบการพิจารณาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมทั้งแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อรองรับปัญหาดังกล่าวในอนาคต ดังนี้

๑) ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาและผลกระทบในระยะสั้น

(๑) สถานศึกษาควรเร่งฟื้นฟูและแก้ปัญหาเบื้องต้นของสถานศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สามารถเปิดทำการเรียนการสอนให้ได้เร็วที่สุด เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาที่จะเกิดแก่นักเรียน

(๒) สถานศึกษาควรจัดให้มีการสอนเสริมในรายวิชาต่าง ๆ โดยการจัดการเรียนการสอนควรทำในรูปแบบบูรณาการในรายวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อเป็นการลดกระบวนการขั้นตอน และเวลาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สามารถคงคุณภาพการจัดการศึกษาโดยไม่เป็นการเพิ่มภาระการเรียนที่หนักจนเกินไปแก่นักเรียน และครูผู้สอน

(๓) การจัดการเรียนการสอนชดเชยจากสภาวะน้ำท่วมที่เกิดขึ้น ควรมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ ไม่เป็นการเพิ่มภาระการเรียนที่หนักจนเกินไปแก่นักเรียน และครูผู้สอน และให้มีการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตรตามปกติ เพื่อให้เกิดความสมดุลในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ

(๔) สถานศึกษาควรเร่งสำรวจความเสียหายที่เกิดขึ้นตามสภาพความเป็นจริง และรายงานความเสียหายเพื่อของบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัดโดยเร็วเพื่อให้สามารถรับงบประมาณในการแก้ไขปัญหาต่อไป

(๕) สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะต้องเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือสถานศึกษาที่ประสบอุทกภัย เนื่องจากมีความพร้อมและมีศักยภาพ

(๖) ควรมีการบูรณาการในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในทุกสังกัด เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประสบภัยและให้การส่งเสริมสนับสนุน เช่น นักศึกษาที่มีจิตอาสา เป็นต้น

(๗) สถานศึกษาควรมีการเตรียมแผนงาน โครงการอย่างสมบูรณ์และเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง ในการขอรับงบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติม โดยผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น ผ่านทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ คณะกรรมการกระจายอำนาจระดับจังหวัด คณะกรรมการการศึกษา และผู้บริหารท้องถิ่นระดับจังหวัด

(๘) กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดนโยบายและแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น แนวทางในการรายงานความเสียหาย แนวทางในการขออนุมัติงบประมาณ แนวทางและวิธีในการจัดสอนเสริมหลังปัญหาอุทกภัย ทั้งนี้เพื่อให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

(๙) กระทรวงศึกษาธิการควรเร่งอนุมัติงบประมาณช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาอุทกภัยเบื้องต้น เพื่อให้สถานศึกษาสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาและสามารถจัดการเรียนการสอนได้ให้เร็วที่สุด

๒) ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาและผลกระทบรวมถึงการป้องกันปัญหาในระยะยาว

(๑) กระทรวงศึกษาธิการควรทำการศึกษาประสบการณ์จากวิกฤตอุทกภัยเพื่อนำไปประกอบจัดทำเป็นหลักสูตรที่เกี่ยวกับน้ำท่วมและการใช้ชีวิตแก่นักเรียนและชุมชน ทั้งนี้ หลักสูตรควรปรับตามแต่ละบริบทพื้นที่และเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละวัย

(๒) กระทรวงศึกษาธิการควรทำการสำรวจสถานที่ตั้งของสถานศึกษาต่าง ๆ ว่ามีพื้นที่เสี่ยงกับปัญหาอุทกภัยแค่ไหน อย่างไร รวมทั้งจัดระดับความรุนแรงของพื้นที่เสี่ยงเพื่อเตรียมการป้องกันปัญหาในอนาคต ตั้งแต่เรื่องรูปแบบอาคาร สิ่งปลูกสร้าง การตัดสินใจในการลงทุนสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ การปรับภูมิทัศน์ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน เป็นต้น

(๓) กรณีสถานศึกษาที่ประสบปัญหาอุทกภัยในการวางแผนปลูกสร้างอาคารใหม่ควรใช้อาคารที่มีใต้ถุนอาคารสูง รวมทั้งอุปกรณ์และองค์ประกอบสิ่งปลูกสร้างควรใช้วัสดุที่มีลักษณะป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดจากน้ำท่วม

สุภาพร - วิชญ์/ ร่าง

๓.๒ สรุปผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษาด้วยโอกาสในพื้นที่ห่างไกล ณ จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ ๒๐ - วันเสาร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๕ และการเดินทางไปศึกษาสภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส ณ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดราชบุรี ในวันอาทิตย์ที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕

จากการเดินทางไปสภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส ณ จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ ๒๐ - วันเสาร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๕ และการเดินทางไปศึกษาสภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส ณ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดราชบุรี ในวันอาทิตย์ที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำมาประกอบการพิจารณาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมทั้งแนวทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเด็กด้อยโอกาส ดังนี้

๑) ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาสถานศึกษาต้อยโอกาสในพื้นที่ห่างไกล

(๑) โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๐

(๑.๑) โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๐ มีลักษณะเป็นพิเศษเพราะรับลูกหลานของประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาเรียนด้วยโดยใช้ทรัพยากรของประเทศไทยอย่างเต็มที่ ในขณะที่ประเทศไทยยังขาดแคลนทรัพยากรที่จะดูแลเด็กไทยให้มีคุณภาพ ไม่ใช่เฉพาะด้านการศึกษาเท่านั้นยังมีด้านสาธารณสุขอีกด้วยที่ประเทศไทยต้องรับภาระ เชื่อว่าจะปฏิเสธคนเหล่านั้น แต่ต้องประกาศให้ชาวโลกได้รับรู้ถึงภาระหน้าที่ที่ประเทศไทยต้องแบกรับอยู่ และควรมีการบริหารจัดการเรื่องนี้ในรูปแบบไตรภาคี ซึ่งต้องร่วมกันบริหารจัดการสามฝ่ายได้แก่ ๑) ประเทศไทย ๒) ประเทศเพื่อนบ้านของบุคคลเหล่านั้น ๓) ประเทศที่เรียกร้องเพื่อมนุษยธรรม เช่น สหประชาชาติ ต้องร่วมกันดูแลและให้การสนับสนุน

(๑.๒) ปัญหาขาดแคลนตำแหน่งพยาบาล นักจิตวิทยา และนักสังคมสงเคราะห์ ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่ง คณะกรรมการการศึกษาได้ยกย่องพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสงเคราะห์ พ.ศ. ... หากพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับใช้ก็จะแก้ไขปัญหามาได้ระดับหนึ่ง ทั้งนี้รวมถึงสวัสดิการและสวัสดิภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาสงเคราะห์ด้วย

(๑.๓) ปัญหาความขาดแคลน ควรขอรับการส่งเสริมสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรรองบประมาณจากกระทรวงศึกษาธิการแต่เพียงอย่างเดียว

(๒) วิทยาลัยการอาชีพฝาง

(๒.๑) ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้น ขอให้วิทยาลัยเน้นให้ความสำคัญการศึกษา ๒ เรื่อง คือเรื่องภาษาต่างประเทศ ให้สามารถสื่อสารทำมาค้าขายกันได้และเรื่องทักษะทางวิชาชีพ การศึกษาด้านอาชีวศึกษานั้นรัฐบาลและรัฐสภาให้ความสนใจมาก โดยเพิ่มอัตราส่วนระหว่างผู้เรียนสายสามัญกับอาชีวศึกษา และให้ความสำคัญการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

(๒.๒) สถาบันอาชีวศึกษาที่จะเปิดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีด้านปฏิบัติการที่เน้นหนักทักษะฝีมือ ต้องมีการเตรียมความพร้อมทั้งครูบาอาจารย์ อาคารสถานที่ รวมทั้งนักเรียน นักศึกษา ให้มีความพร้อม

(๓) โรงเรียนบ้านขอบด้ง

โรงเรียนบ้านขอบด้งเป็นโรงเรียนลักษณะพิเศษเพราะรับลูกหลานของประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาเรียนด้วยในขณะที่ประเทศไทยยังขาดแคลนทรัพยากรที่จะดูแลเด็กไทยให้มีคุณภาพ ซึ่งประเทศไทยต้องรับภาระ ไม่ใช่จะปฏิเสธคนเหล่านั้น แต่ต้องประกาศให้ชาวโลกได้รับรู้ และควรมีการบริหารจัดการเรื่องนี้ในรูปแบบไตรภาคี โดยต้องกันบริหารจัดการร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นเจ้าบุคคลเหล่านั้นและประเทศที่เรียกร้องเพื่อมนุษยธรรม เช่น สหประชาชาติ ร่วมกันดูแลและให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง

(๔) ศูนย์ กศน.อำเภอแม่สาย

(๔.๑) คณะกรรมการการศึกษาให้ความสำคัญกับปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และจะต้องทำให้เด็กได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

(๔.๓) ประชาชนของประเทศไทยที่อยู่บริเวณชายแดนไม่ว่าจะมีชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านประเทศใดก็ตาม นอกจากประชาชนของประเทศเพื่อนบ้านจะต้องเรียนรู้ภาษาไทยแล้ว เราในฐานะเจ้าบ้านก็ต้องเรียนรู้ภาษาของประเทศเพื่อนบ้านด้วย ให้สามารถพูดจาสื่อสารกันได้ เนื่องจากประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่ออนาคตในการลงทุน ไม่เช่นนั้นเราจะเสียเปรียบประเทศเพื่อนบ้านได้ ซึ่งภารกิจนี้ การศึกษานอกโรงเรียน หรือ กศน. มีบทบาทมากในเรื่องนี้

(๕) โรงเรียนบ้านเวียงพาน

(๕.๑) คณะกรรมการการศึกษาที่มีความประทับใจในการบริหารจัดการของโรงเรียนบ้านเวียงพานเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าด้านคุณภาพการศึกษาและด้านกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งสามารถจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕.๒) ขอให้ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเวียงพาน จัดทำรายงานเสนอข้อเท็จจริงเหตุผลความจำเป็นในการขออาคารเรียนสามชั้นหลังใหม่ ตลอดจนแนวโน้มการเพิ่มจำนวนนักเรียนอีก ๒-๓ ปี ข้างหน้า เสนอต่อคณะกรรมการการศึกษา สมาชิกผู้แทนราษฎร และเสนอรายงานดังกล่าวไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้นสังกัดอีกส่วนหนึ่งด้วยเพื่อช่วยกันผลักดัน ส่วนจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

วิไลพร / ร่าง

๒) ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการศึกษาแก่เด็กด้อยโอกาส กรณี ผู้พลาดการศึกษา ในระบบ

(๑) กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรกำหนดแนวทางและวิธีการในการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่หลุดออกจากระบบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทาง วิธีการ และงบประมาณ ในการดูแลกลุ่มเด็กดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

(๒) กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรกำหนดนโยบายและแนวทางการจัดการศึกษาตลอดชีวิตอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันและแก้ไขนักเรียนหลุดออกจากระบบและให้ได้กลับเข้ารับการศึกษาอีกครั้ง โดยอาศัยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

(๓) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีการมอบหมายให้มีโรงเรียนที่จัดการศึกษาทั้ง ๓ ระบบ จำนวน ๑ แห่ง ในแต่ละภาค เพื่อให้โอกาสนักเรียนที่พลาดโอกาสจากการศึกษาในระบบ และกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเทียบโอนผลการเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แนวปฏิบัติในการดำเนินการจัดการศึกษา แนวทางการติดตามและประเมินผลโรงเรียนต้นแบบ สนับสนุนงบประมาณ นำเสนอผลการดำเนินงานการจัดการศึกษาโรงเรียนต้นแบบ เพื่อวิเคราะห์ผลและปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยให้โรงเรียนดังกล่าวมีแนวปฏิบัติกว้าง ๆ ไว้ ดังนี้

(๓.๑) ให้สถานศึกษาเขียนโครงการ เพื่อจัดการศึกษาทั้ง ๓ ระบบ

(๓.๒) ในการจัดการศึกษาแบบนอกระบบจะต้องมีความยืดหยุ่น ๔ ด้าน คือ หลักสูตร เวลาเรียน วิธีการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล

(๓.๓) โรงเรียนต้องจัดตั้งงานเทียบโอน ผลการเรียนของโรงเรียนนั้น และให้ใช้เอกสารแนวดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นคู่มือในการดำเนินการ

(๓.๔) ให้สถานศึกษาดำเนินงานยกเว้นแนวปฏิบัติในการดำเนินการจัดการศึกษาดังกล่าว ทั้งนี้หมายรวมถึงตั้งแต่การรับสมัคร วิธีวิเคราะห์ปัญหาผู้เรียนแนวทางการจัดการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ แนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ให้ครบทุกกระบวนการจนกระทั่งจบการศึกษา

(๓.๕) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรกำหนดแนวทางการติดตามและประเมินผลโรงเรียนต้นแบบ ให้กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตเพื่อกำกับติดตาม ประเมินผล และนิเทศติดตามควบคู่กันไป

(๓.๖) สนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียนต้นแบบที่จัดการศึกษาทั้ง ๓ ระบบ เพื่อเป็นสวัสดิการให้กับคณะครูที่ดำเนินงาน เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยง ล่วงเวลา ค่าคุมสอบ ค่าจัดทำสื่อการสอน อุปกรณ์สำหรับการสอน ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และบทเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น

(๓.๗) เมื่อโรงเรียนต้นแบบดำเนินงานครบ ๑ ปีการศึกษา ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดเสนอโรงเรียนต้นแบบที่จัดการศึกษาทั้ง ๓ ระบบ เพื่อนำผลการดำเนินงานไปวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น

(๔) กระทรวงศึกษาธิการหรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีมาตรการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนติด ๐ ร มส. และมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ของโรงเรียนในระบบ โดยมอบอำนาจให้สถานศึกษาดำเนินการในรูปคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาแนวทางการประเมินผลเกณฑ์การประเมิน เพื่อให้ให้นักเรียนกลุ่มดังกล่าวจบการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งเป็นการให้โอกาสกับนักเรียนได้มีสิทธิไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือไปประกอบอาชีพ

(๕) ควรรื้อฟื้นหน่วยศึกษานิเทศก์กลับมา เนื่องจากในปัจจุบันขาดศูนย์กลางการเชื่อมโยงและถ่ายทอดเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาการให้กับสถานศึกษา

(๖) ข้อเสนอเพื่อนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส

(๖.๑) ควรมีการอบรมครูในการนำกฎหมายการศึกษา ไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม

(๖.๒) ฝึกอบรมครูให้มีทักษะในการเทียบโอนผลการเรียน

(๖.๓) ฝึกอบรมให้ครูใช้วิธีการประเมินผลอย่างหลากหลายและใช้ได้จริง

(๖.๔) จัดทำหลักเกณฑ์พิเศษเพื่อให้นักเรียนอัจฉริยะ ความสามารถพิเศษ ได้จบการศึกษา ก่อน ๓ ปี

(๖.๕) ควรมีการฝึกอบรมเพื่อให้ครูปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนอย่างเป็นรูปธรรม โดยนำผลการวิจัยใช้เป็นต้นแบบ

(๖.๖) ควรมีการร่างหลักเกณฑ์ ประถม ๖ ม.๓ ม.๖ กิตติมศักดิ์ เพื่อความสอดคล้องกับการศึกษาตลอดชีวิต (มาตรา ๔ พ.ร.บ.กศ.๔๒)

๓) ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการศึกษาแก่เด็กด้อยโอกาส กรณี เด็กต่างด้าว หรือไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎร

(๑) กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักทะเบียนราษฎร เพื่อกำหนดแนวทางและวิธีการในการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเด็กไร้สัญชาติ เช่นการทำบัตรประจำตัวบุคคลไร้สัญชาติ หลักฐานประจำตัวของผู้ปกครอง ให้ง่ายและมีระบบที่ตรวจสอบได้ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทาง วิธีการ และงบประมาณ ในการดูแลกลุ่มเด็กดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

(๒) สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน หน่วยงานต้นสังกัดในพื้นที่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กต่างด้าว โดยกระทรวงศึกษาธิการต้องกำหนดระเบียบและวิธีการรับเด็กต่างด้าวเข้าเรียน การดูแล การจัดสรรงบประมาณ ทั้งนี้ต้องง่ายต่อความเข้าใจและปฏิบัติ เพื่อให้บุคลากรเหล่านั้นสามารถดูแลเด็กต่างด้าวให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาตามสิทธิ

(๓) ควรมีกรอบมบุคคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ให้มีความรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบฯ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเด็กต่างด้าว และส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาแก่เด็กกลุ่มนี้

(๔) ควรสนับสนุนงบประมาณในการจ้างครูที่สามารถสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างชาติที่เด็กใช้ เช่นภาษาพม่า มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนให้ลดน้อยลง

(๕) ควรหาแนวทางและวิธีการในการสร้างขวัญกำลังใจแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนให้กับเด็กด้อยโอกาสรวมทั้งเด็กต่างด้าวด้วย เช่น การประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนวิทยฐานะ เป็นต้น

สุภาพร / ร่าง

๓.๓ สรุปผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษา ณ จังหวัดมุกดาหาร และการเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษา ในการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๗ - วันเสาร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

จากการเดินทางไปศึกษาสภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา นักเรียน ครู ตลอดจนบุคลากรทางการศึกษา ณ จังหวัดมุกดาหาร และการเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๗ - วันเสาร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ คณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำมาประกอบการพิจารณาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมทั้งแนวทางการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาหรือโรงเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

๑) สถานศึกษาหรือโรงเรียนที่ขาดแคลนในด้านสื่อการเรียนการสอน และมีความจำเป็นในการที่จะต่อเติมอาคารที่ทำการสำหรับนักเรียน หรือโรงเรียนที่มีความพร้อม หรือมีศักยภาพในการบริหารจัดการแล้ว แต่มีความจำเป็นที่ต้องเพิ่มเติมในส่วนใดให้เกิดความสมบูรณ์ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นและมีความเหมาะสมแล้ว ให้ดำเนินการเสนอของบประมาณตามขั้นตอนไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อได้รับการจัดสรรหรือสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาล นำมาดำเนินการตามโครงการที่เตรียมไว้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในบริบทโดยรวมทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งเด็กนักเรียนที่เป็นตัวจักรสำคัญเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๒) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ หมายความว่ารวมถึง การให้ความเสมอภาค และให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็กนักเรียนไทยอย่างเท่าเทียมกัน ที่รัฐพึงจัดบริการด้านการศึกษาให้อย่างทั่วถึง โดยไม่คำนึงถึงแหล่งหรือสภาพกำเนิดของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เชื้อชาติ หรือศาสนา รวมทั้งในด้านความทุพพลภาพของร่างกายหรือความด้อยโอกาสเฉพาะตัวของเด็ก ทั้งนี้ โดยมีเป้าประสงค์ในการการเสริมสร้างศักยภาพแก่เด็กและเยาวชนที่เป็นอนาคตของชาติให้เป็นบุคคลที่มีองค์ความรู้ความสามารถในระดับสากล เพื่อทัดเทียมกับนานาชาติอารยประเทศ

๓) ในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย ๓ เสาหลัก คือ

(๑) ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง (๒) ประชาคมอาเซียนด้านเศรษฐกิจ (๓) ประชาคมอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรม ทั้งนี้ การศึกษาอยู่ในเสาหลักด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ประเทศต้องบริหารจัดการด้านการศึกษา ในอนาคตการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าผลลัพธ์ที่คาดว่าจะประเทศจะได้รับจะได้เปรียบหรือเสียเปรียบประเทศเพื่อนบ้านหรือประเทศกลุ่มสมาชิกอย่างไร แต่อย่างไรก็ตาม ประการสำคัญที่จะบ่งชี้ทิศทางความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คือทักษะการสื่อสารด้านภาษาของ ไม่ว่าจะ เป็นภาษากลางคือภาษาอังกฤษ หรือภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี เป็นต้น ดังนั้น สถานศึกษาหรือโรงเรียนต้องจัดการเรียนการสอนเน้นให้เด็กนักเรียนเกิดทักษะด้านภาษาอย่างแท้จริง

พิสุทธิ / ร่าง

๓.๔ สรุปผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษานานาชาติ โรงเรียนบางกอกพัฒนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ในวันอังคารที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในวันอังคารที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕

จากการเดินทางไปศึกษาสภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของนานาชาติ ณ โรงเรียนบางกอกพัฒนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ในวันอังคารที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในวันอังคารที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำมาประกอบการพิจารณาเพื่อหาแนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษานานาชาติ ดังนี้

๑) โรงเรียนกอกพัฒนามีครูสอนภาษาอังกฤษที่เชี่ยวชาญมาก ซึ่งต่างจากครูสอนภาษาอังกฤษของไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรใช้โรงเรียนบางกอกให้เป็นพี่เลี้ยงครูสอนภาษาอังกฤษในสังกัด ช่วงปิดภาคเรียน เช่น การฝึกอบรมต่าง ๆ โดย สพฐ. เป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

๒) หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลโรงเรียนนานาชาติออก กฎ ระเบียบ ต่าง ๆ ที่มีรายละเอียดมากเกินไปจนเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของโรงเรียน

๓) โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยควรให้ความสำคัญในการเรียนการสอนความเป็นไทยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในความเป็นไทยโดยเฉพาะ การพูดการเขียนภาษาไทย จะเป็นไปได้หรือไม่ที่โรงเรียนนานาชาติควรบรรจุวิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียน ให้สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ ซึ่งจะประโยชน์ต่อนักเรียนด้วย

๔) โรงเรียนไทยควรได้มาศึกษาดูงานจากโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติเพื่อนำสิ่งที่ได้เห็นกลับไปพัฒนาโรงเรียนของตนต่อไป

จร / ร้าง

๓.๕ เรื่อง สรุปผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษา ณ จังหวัดตรังและจังหวัดพัทลุง ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๖ - วันจันทร์ที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

จากการเดินทางไปศึกษาสภาพข้อเท็จจริงด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และชั้นอุดมศึกษา ตลอดจนเยี่ยมสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัดตรังและจังหวัดพัทลุง ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๖ - วันจันทร์ที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำมาประกอบการพิจารณาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมทั้งแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อรองรับปัญหาดังกล่าวในอนาคต ดังนี้

๑) ปัญหาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ในการการก่อสร้างโรงแรม รุกกล้าป่าชายเลน

(๑) ควรมีการหาทางออกหรือมีแนวทางให้มหาวิทยาลัยได้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ในการสร้างโรงแรมต่อไป โดยที่ไม่ขัดต่อข้อกำหนด เพราะหากปล่อยให้รัฐก็ต้องสูญเสียงบประมาณ ๑๒๕ ล้านบาท และยังทำให้ตัวอาคาร และโครงสร้างพังไป ส่วนเรื่องของคดีก็ให้ดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมต่อไป

(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ควรดำเนินการนำปัญหาที่เกิดขึ้นเสนอเป็นญัตติเร่งด่วนในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร ต่อไป และควรเชิญระดับรัฐมนตรี รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมารับทราบปัญหา และหาทางออกร่วมกัน

๒) การเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาการเกษตร และการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีตรัง

(๑) สถาบันอาชีวศึกษาเกษตรมีความจำเป็นและจะต้องเตรียมความพร้อมโดยการปรับบทบาทของตนเองรองรับ และควรจัดการศึกษาในทางลึก เนื่องจากปัญหาเรื่องของอาหารจะกลายเป็นปัญหาวิกฤติของโลกในอนาคตและประเทศมหาอำนาจของโลกนั้นคือ ประเทศเกษตรกรรมในยุคต่อไป

(๒) รูปแบบการบริหารจัดการต้องมีการเปลี่ยนแปลง โดยเป็นพหุภาคีต้องมีการเชื่อมโยงกับภาคเอกชนทางการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และเกษตรกร มีการบริหารหลักสูตรร่วมกัน เน้นการปฏิบัติในการสร้างมาตรฐานของอาชีพ และมีกรอบแนวทางในการผลิตผู้เรียนที่ชัดเจนว่าจะมีการพัฒนาผู้เรียนเพื่อต่อยอดทางการศึกษาอย่างไร ซึ่งวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและวิทยาลัยประมงจะต้องมีความร่วมมือกันประสานกันเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันอาชีวเกษตรและประมง เพื่อให้ครบทุกภาคส่วนในการจัดตั้งเป็นสถาบันในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุม

(๓) ความพร้อมในการเข้าสู่สถาบันอาชีวศึกษาเกษตร มีแผนในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ความพร้อมในเรื่องอาคารสถานที่ เครื่องมือประกอบอาชีพที่ทันสมัย ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีคุณภาพรักการเกษตร มีการฝึกทักษะที่นำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้ และจะต้องไปรวบรวมข้อมูลบุคลากรในแต่ละภาค วางแผนการเพิ่มทักษะฝีมือ ฝึกอบรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีวิทยาลัยที่เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละภูมิภาค

(๔) ควรมีการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการในการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรร่วมกัน เพื่อวางแนวทางร่วมกัน และเตรียมความพร้อมรองรับให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๓) โครงการห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านโพธิ์ (ชุมชนนุสรณ์) อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

(๑) คณะกรรมการการศึกษาจะดำเนินการประสานงานกับ สพฐ. ในการขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อการพัฒนาต่อเนื่องของโรงเรียนในโครงการที่มีความเร่งด่วนก่อน ส่วนโครงการอื่น ๆ คณะกรรมการจะพิจารณาตามความเหมาะสมต่อไป

(๒) ควรมีการจัดซื้อหนังสือดี ๆ มาให้นักเรียนได้อ่าน ปรับปรุงห้องให้เป็นระเบียบ เรียบร้อยสวยงาม มีบรรยากาศดี และเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ต้องปฏิบัติหน้าที่ดูแลห้องสมุดให้สามารถบริการนักเรียนและประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อขยายแนวคิดด้านการศึกษา ให้นักเรียนและชุมชนได้ศึกษาเรียนรู้อย่างกว้างขวาง

วิษณุ / ร่าง

๓.๖ เรื่อง สรุปผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงและเยี่ยมสถานศึกษา จังหวัดตรัง ในวันศุกร์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

๑) โครงการห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และโครงการสร้างวัฒนธรรมวิจัยในโรงเรียน ของโรงเรียนบ้านหนองสองพี่น้อง อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

(๑) โครงการห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบ นอกจากเพื่อเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ของนักเรียน ครู อาจารย์ และผู้ปกครองแล้ว ยังถือเป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชน ดังนั้น ห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบควรจะต้องมีความสมบูรณ์ในทุกเรื่อง ทั้งในส่วนอาคารสถานที่ บรรยากาศในห้องสมุด สื่อและหนังสือที่ใช้ในการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งในการจัดบรรยากาศของห้องสมุด ควรสร้างบรรยากาศที่ดีที่จูงใจให้นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคนในชุมชนที่เฝหาความรู้ ได้เข้ามาศึกษาหาความรู้ในห้องสมุดต่อไป

(๒) โครงการห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบของโรงเรียนบ้านหนองสองพี่น้อง ถือเป็นโครงการที่ดี เพื่อเป็นการสร้างวัฒนธรรมการรักการอ่านให้เกิดแก่ผู้เรียน ดังนั้น ทุกภาคส่วนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการ

ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการ ทั้งโรงเรียน หน่วยงานต้นสังกัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ของโรงเรียนและชุมชนต่อไป

(๓) ในปัจจุบันถือว่าการวิจัยยังเป็นจุดอ่อนของประเทศ และยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเต็มที่ ดังนั้น การที่โรงเรียนบ้านหนองสองพี่น้องได้เข้าร่วมโครงการสร้างวัฒนธรรมวิจัยในโรงเรียน ถือว่าเป็นทิศทางที่ดีและถูกต้องของโรงเรียน เพื่อเป็นการปลูกฝังวัฒนธรรมและนิสัยรักการวิจัยให้นักเรียนตั้งแต่เด็ก ซึ่งเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมและนิสัยรักการวิจัยต่อไป

๒) ศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการจัดการศึกษาของโรงเรียน ห้วยยอด อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

การที่โรงเรียนได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นหลักคิด หลักปฏิบัติในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียน ทำให้สามารถยกระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและสัมฤทธิ์ผลด้านอุปนิสัยพอเพียงของนักเรียน รวมถึงได้มีการขยายผลไปยังโรงเรียนเครือข่ายและชุมชน ซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ดี กระทรวงศึกษาธิการควรนำรูปแบบโครงการที่ประสบผลสำเร็จขยายผลสู่โรงเรียนอื่น ๆ เพื่อทำให้เกิดคุณภาพทางการศึกษาต่อไป

แสงดาว / รุ่ง

๔. การเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษาในต่างประเทศ จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่

๔.๑ ศึกษาดูงาน และหารือความร่วมมือด้านการศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ – วันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

จากการเดินทางไปศึกษาดูงาน เจริญธุรกิจและหารือความร่วมมือด้านการศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ในครั้งนี้ คณะกรรมการมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาและเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาของประเทศ ตลอดจนแนวทางการสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยสรุปดังนี้

๑) ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการศึกษา

(๑) กระทรวงศึกษาธิการควรมีการเร่งส่งเสริมการให้การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์เพื่อเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC : Asean Economics Community) โดยหน่วยงานต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการจะต้องร่วมเป็นองค์กรหลักในการให้ความรู้แก่สังคมตลอดจนจัดทำนโยบาย แผนปฏิบัติ จัดการหลักสูตรการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการก้าวสู่สังคมที่เปิดกว้างขึ้น เช่นควรจัดให้มีหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา วัฒนธรรมของประเทศสมาชิก สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการก้าวเข้าสู่ AEC นอกจากนี้ควรมีนโยบายในเชิงรุกในการที่จะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วย

(๒) นอกจากการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางการศึกษากับประเทศสมาชิกอาเซียนแล้ว กระทรวงศึกษาธิการควรเร่งพัฒนาและกระชับความสัมพันธ์และความร่วมมือทางการศึกษากับประเทศต่าง ๆ เช่นสาธารณรัฐประชาชนจีน เนื่องจากเป็นประเทศที่มีความก้าวหน้าทางการศึกษาและเป็นคู่ค้าทางด้านเศรษฐกิจที่มีความสำคัญกับประเทศไทย ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงควรส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ภาษาจีนตลอดจนวัฒนธรรมของชาวจีนให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยให้คนไทยสามารถติดต่อธุรกิจกับสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ดียิ่งขึ้น

๒) แนวทางการสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน

สืบเนื่องจากการเดินทางเพื่อศึกษาดูงานและเจรจาความร่วมมือด้านการศึกษาในครั้งนี้ คณะกรรมการได้มีการเจรจาเพื่อสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเบื้องต้นกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียว สาธารณรัฐประชาชนจีนในโครงการต่าง ๆ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานทางการศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเจรจาต่อยอดรวมทั้งใช้เป็นแนวทางเพื่อสร้างความร่วมมือทางด้านการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยหัวเฉียวสาธารณรัฐประชาชนจีน และราชอาณาจักรไทยในโครงการต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑) โครงการให้ทุนข้าราชการไทยไปเรียนภาษาจีนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียว จากการหารือขอให้มหาวิทยาลัยมีการเพิ่มจำนวนทุนสำหรับข้าราชการไทย

๒.๒) โครงการแลกเปลี่ยน ครู และนักเรียน โดยให้ทุนครูจำนวน ๒ คน นักเรียน ๑๐ คน ในการศึกษาภาษา วัฒนธรรม ระหว่างไทย - จีน ในระยะเวลา ๑ เดือน (Summer camp)

๒.๓) โครงการส่งครูชาวจีนมาสอนภาษาจีนในราชอาณาจักรไทยเพิ่มขึ้น และมีการแลกเปลี่ยนครูไทยไปสอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาจีน

๒.๔) โครงการตั้งสถาบันไทยศึกษาให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเพื่อให้นักศึกษาจีนได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับราชอาณาจักรไทยมากขึ้นทั้งในด้านภาษาและวัฒนธรรม

๒.๕) โครงการส่งเสริมการวิจัยระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยให้มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเป็นผู้ประสานหลักสำหรับมหาวิทยาลัยของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยใน ๔ ด้าน

(๑) การศึกษาวิจัยความเป็นไปได้ถึงสู่ทางในการสร้างความร่วมมือเกี่ยวกับการค้าขายผลไม้ระหว่างไทย - จีน

(๒) การศึกษาวิจัยเพื่อส่งเสริมการพัฒนา และสร้างความร่วมมือเรื่องพลังงานทดแทนระหว่างไทย - จีน

(๓) การศึกษาวิจัยเพื่อส่งเสริมการพัฒนา และสร้างความร่วมมือเรื่องการท่องเที่ยวระหว่างไทย - จีน

(๔) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโรคที่เกิดจากอุตสาหกรรม รวมทั้งการสร้างวิทยาลัยหรือสถาบันที่ส่งเสริมการสอนสายอาชีพเกี่ยวกับเทคโนโลยีของสาธารณรัฐประชาชนจีนร่วมกับราชอาณาจักรไทยในพื้นที่จังหวัดที่เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของราชอาณาจักรไทย

๒.๖) โครงการถ่ายทำสารคดีความสัมพันธ์ด้านการศึกษาระหว่างไทย - จีนโดยผ่านโครงการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวได้ทำร่วมกับราชอาณาจักรไทย

๒.๗) โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างไทยจีน ในลักษณะของการไปอยู่ร่วมกับครอบครัว (Home stay) เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนทั้งทางด้านการศึกษา ภาษา และวัฒนธรรมความเป็นอยู่ระหว่างกันของทั้งสองประเทศ

๒.๘) โครงการสร้างโรงเรียนนานาชาติและขยายวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวในราชอาณาจักรไทย โดยโรงเรียนนานาชาติอาจจะกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของราชอาณาจักรไทย เพื่อเปิดโอกาสให้คนไทยได้เรียนภาษาจีนได้มากยิ่งขึ้นและใช้ราชอาณาจักรไทยเป็นศูนย์กลางในการขยายวิทยาเขตและความร่วมมือด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวในภูมิภาคอาเซียน

๔.๒ ศึกษาดูงาน และหารือความร่วมมือด้านการศึกษา ณ การศึกษา ณ สาธารณรัฐฝรั่งเศส และ สหราชอาณาจักร ระหว่างวันอังคารที่ ๓ - วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

จากการเดินทางไปศึกษาดูงาน เจรจากรกิจ และหารือความร่วมมือด้านการศึกษา ณ สาธารณรัฐฝรั่งเศส และ สหราชอาณาจักร ระหว่างวันอังคารที่ ๓ - วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการการศึกษาที่มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะโดยสรุปดังนี้

๑) การบริหารจัดการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของสาธารณรัฐฝรั่งเศส โดยเฉพาะที่ เน้นด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยโปลีเทคนิค : Ecole Polytechnique)

การที่มหาวิทยาลัยโปลีเทคนิค (Ecole Polytechnique) เป็นสถาบันการศึกษา เฉพาะทางด้านวิศวกรรมอันดับหนึ่งของสาธารณรัฐฝรั่งเศสในปัจจุบัน และสามารถรักษาคุณภาพมาตรฐาน การจัดการศึกษาตลอด ๒๐๐ กว่าปี อีกทั้งสามารถแข่งขันในระดับโลกได้ ยุทธศาสตร์สำคัญที่ควรพิจารณา เช่น

- เป้าหมายในการก่อตั้งสถาบันการศึกษานี้หรือการผลิตนักศึกษาเน้นการจัดการศึกษา เฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี เมื่อจบการศึกษาแล้วมีความเชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็น นักวิจัยระดับโลก หรือสามารถเป็นผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมชั้นนำของฝรั่งเศส หรือเป็นบุคลากรด้าน วิทยาศาสตร์ในภาครัฐ แม้ว่าช่วงเวลาหนึ่งสถาบันการศึกษานี้จะถูกเปลี่ยนเป็นโรงเรียนช่างทหาร แต่ก็ยังยึด มั่นในเป้าหมายเดิมที่เน้นการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ หรือแม้แต่สาขาเศรษฐศาสตร์ซึ่งถือเป็น สายสังคมศาสตร์ แต่ก็ยังเน้นสอนด้านคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นสาขาหลักที่มีมาตั้งแต่เริ่มแรกตั้งสถาบัน

- การรักษาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษา เห็นได้จากการจัดอันดับสถานศึกษา นอกจากมหาวิทยาลัยโปลีเทคนิคเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทางด้านวิศวกรรมอันดับหนึ่งของสาธารณรัฐ ฝรั่งเศสแล้ว สถาบันการศึกษานี้ยังอยู่ในอันดับต้น ๆ ในระดับยุโรปและระดับโลกอีกด้วย ปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้ประสบผลสำเร็จตลอดมาคือ การคัดเลือกนักศึกษาที่มีความรู้เป็นเลิศ แต่อย่างไรก็ดี ที่สำคัญยิ่งคือ อาจารย์ผู้สอนจะต้องเป็นนักวิจัยด้วย โดยเรื่องที่สอนก็เป็นเรื่องที่วิจัยกันอยู่ จึงเท่ากับเป็นการสร้างความ เชี่ยวชาญให้กับนักศึกษาโดยตรงด้วย

- การประสานเชื่อมโยงกับบริษัทอุตสาหกรรม เนื่องจากมหาวิทยาลัยโปลีเทคนิค มีวัตถุประสงค์ในการผลิตนักศึกษาประการหนึ่ง คือ ผลิตผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมชั้นนำของฝรั่งเศส เมื่อสถาบันการศึกษานี้หรือนักวิจัยของสถาบันมีหัวข้อวิจัยด้านอุตสาหกรรมก็จะของบประมาณสนับสนุนจาก บริษัทอุตสาหกรรมที่สนใจ แต่ทั้งนี้ บริษัทอุตสาหกรรมจะมีผู้กำหนดหัวข้อวิจัย นอกจากนี้ในอนาคต บริษัท อุตสาหกรรมชั้นนำของฝรั่งเศสจะมาตั้งศูนย์วิจัยที่ซึ่งจะถือเป็นศูนย์รวมงานวิจัย โครงการต่าง ๆ จะได้รับการ สนับสนุนจากบริษัทอุตสาหกรรมชั้นนำที่มีขนาดใหญ่ทั้งของฝรั่งเศสและต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อต้องการให้มีการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างศูนย์วิจัยของบริษัทและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในพื้นที่นี้

- การยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาสู่เวทีระดับโลก เนื่องจากการจัดอันดับ สถาบันการศึกษาในระหว่างประเทศ ปรากฏว่าสถาบันการศึกษาเฉพาะทางของฝรั่งเศสอยู่ในลำดับท้าย ๆ เพราะส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก ดังนั้น แนวทางหนึ่งในการยกระดับการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาเฉพาะ ทางของฝรั่งเศสที่มีขนาดเล็กและมีชื่อเสียงซึ่งอยู่รอบ ๆ กรุงปารีส ให้สามารถแข่งขันและเป็นที่ยอมรับในระดับ นานาชาติ จึงมีแนวความคิดในการรวมตัวกันเรียกว่า “Paris Tech” หมายถึง กลุ่มสถาบันการศึกษาด้าน วิศวกรรมและการค้า โดยหลักการเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ความแข็งแกร่งและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

- การให้ความสำคัญการลงทุนด้านการวิจัยของประเทศ

เนื่องจากรัฐบาลฝรั่งเศสให้ความสำคัญกับการพัฒนางานวิจัยอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมี การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลก็ตาม แต่นโยบาย Paris Saclay : ซึ่งเป็นโครงการที่กำหนดขึ้นมาในรัฐบาลชุดเดิม เพื่อ

กำหนดนโยบายในอนาคตของการวิจัยในฝรั่งเศสนั้น รัฐบาลปัจจุบันซึ่งชนะการเลือกตั้งที่ผ่านมา ยังคงมีการจัดสรรงบประมาณภายในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ ประมาณ ๒๐% ของงบประมาณ ให้ศูนย์วิจัยต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ กรุงปารีส ที่ได้รับการคัดเลือกแล้วมารวมตัวกัน เรียกว่า Pole หรือกลุ่มงานวิจัยนี้ และจะมีการตั้งมหาวิทยาลัย ๑ แห่ง ซึ่งเป็นการรวมตัวของกลุ่มวิจัย และให้มหาวิทยาลัยใหม่แห่งนี้แบ่งเป็นสถาบันเฉพาะทางย่อย ๆ ๖ สถาบัน โดยแบ่งตามงานวิจัยที่ตรงกับความต้องการหรือมีประโยชน์ต่อสังคม นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย ผู้แทนมหาวิทยาลัยโปลีเทคนิคมีความเห็นว่า ยุทธศาสตร์ของไทยที่ส่งบุคลากรไปศึกษาหรือแลกเปลี่ยนด้านงานวิจัยในต่างประเทศ ดังเช่นที่มหาวิทยาลัยโปลีเทคนิค (Ecole Polytechnique) ของฝรั่งเศส ร่วมมือกับศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (Nectec) นับเป็นยุทธศาสตร์ที่ดี ทำให้บุคลากรไทยมีความรู้และประสบการณ์จากต่างประเทศ กลับมาพัฒนาในประเทศไทย แต่อย่างไรก็ดี ประเทศไทยยังขาดการลงทุนด้านการวิจัย

๒) การบริหารจัดการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของสหราชอาณาจักร (กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเคมบริดจ์)

- แนวคิดการออกแบบสถาบันอุดมศึกษาในบริบทสังคมโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ นั้น มีความยาก เนื่องจากควรออกแบบการจัดการศึกษาของสถาบันให้เหมือน ๘๐๐ ปีที่ผ่านมาหรือไม่ หรือควรตอบสนองกับความต้องการของโลกปัจจุบัน นอกจากนี้การพัฒนาการศึกษาจะต้องครอบคลุมหลาย ๆ วิชาด้วยกัน ทั้งรัฐศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และการศึกษา

- เนื่องจากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มีระบบที่เน้นประชาธิปไตย มี นักวิชาการและสถาบันการศึกษามีอิสระในการดำเนินนโยบายและกำหนดทิศทางในการพัฒนาการศึกษาอย่างเต็มที่ เป็นระบบที่ให้อำนาจแก่นักวิชาการและอาจารย์อย่างสูงในการกำหนดทิศทางของมหาวิทยาลัย อีกทั้งให้ความสำคัญกับงานวิจัยอย่างมากเพราะมีแนวคิดว่าจะนำไปสู่การสอนที่ดี แต่ผลลัพธ์สูงสุดคือ ผลสัมฤทธิ์ในระดับยอดเยี่ยมของบัณฑิตที่ผลิตออกมามีคุณภาพสูง

- ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการรักษาคุณภาพมาตรฐานของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ได้ในระดับสูงตลอดมา ก็คือ การสรรหาทั้งบุคลากรและนักศึกษาที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถในระดับชั้นยอดในสาขาวิชานั้น ๆ

วารสารณ์ / ร่าง

๕. การจัดสัมมนา จำนวน ๙ ครั้ง

การจัดสัมมนาในพื้นที่ของกรมการศึกษาระดับมัธยมศึกษา รวม ๘ จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา สุรินทร์ มุกดาหาร บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด กรุงเทพมหานคร สุพรรณบุรี และกาฬสินธุ์

๖. การตั้งคณะอนุกรรมการ จำนวน ๓ คณะ

๖.๑ คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแก้ไขปัญหาค่าความเหลื่อมล้ำและความเป็นธรรมทางการศึกษา

แต่งตั้งเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยมี ศาสตราจารย์กนก วงษ์ตระหง่าน รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่สี่ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ และมีการประชุมเพื่อพิจารณาการศึกษาตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ - ๔ เมษายน ๒๕๕๕ รวม ๑๐ ครั้ง ทั้งนี้ ได้จัดทำรายงานผลการพิจารณาการศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างรอการพิจารณารับรองของคณะกรรมการฯ ก่อนที่จะเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งเสนอไปยังรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาแก้ไขและพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไป ซึ่งสามารถสรุปผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการได้ ดังนี้

๑) ความเป็นมา

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการศึกษา ครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา และมีมติตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางตลอดจนวิธีการในการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา แล้วจัดทำรายงานผลการพิจารณาการศึกษาพร้อมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว โดยมอบหมายให้ศาสตราจารย์กนก วงษ์ตระหง่าน ตำแหน่ง รองประธานคณะกรรมการการศึกษาคนที่สี่ เป็นประธานคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการชุดดังกล่าวมีจำนวน ๑๐ คน ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์กนก วงษ์ตระหง่าน	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายณัฐ ปรภทฐาน	รองประธานคณะกรรมการ
๓. นายสรชิต สุจิตต์	รองประธานคณะกรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์สมพงษ์ จิตระดับ	โฆษกคณะกรรมการ
๕. นายบุญนิศ ยุกตะนันท์	โฆษกคณะกรรมการ
๖. นายสุรสาธิต ผาสุข	อนุกรรมการ
๗. นายเฉลียว อยู่สีมารักษ์	อนุกรรมการ
๘. นายนคร ตังคะพิภพ	อนุกรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์ปภัสวดี วีรภิตติ	อนุกรรมการ
๑๐. นายนพพร สุวรรณรุจิ	เลขาธิการคณะกรรมการ

นอกจากนั้น คณะกรรมการได้เชิญผู้แทนจากหน่วยต่าง ๆ ร่วมเป็นคณะที่ปรึกษาคณะกรรมการเพื่อให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา เสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแก่คณะกรรมการ ดังนี้

๑. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
๔. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๕. ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
๖. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
๗. ผู้แทนสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๘. ผู้แทนสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๙. ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ
๑๐. ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๑๑. ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
๑๒. ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ พม.
๑๓. ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.)
๑๔. ผู้แทนสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

๒) วิธีพิจารณาศึกษาและกรอบแนวทางในการพิจารณาศึกษา

๒.๑) วิธีพิจารณาศึกษา

สำหรับการดำเนินการพิจารณาศึกษาครั้งนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึง วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ ดังนี้

- (๑) คณะกรรมการได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา และวิเคราะห์ ข้อมูลเอกสาร

(Literature Review and Secondary Data Analysis) ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง การรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้มีผลได้เสียในเรื่องดังกล่าว (Stakeholder) เพื่อเป็นการระดมความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษาตลอดจนวิธีการในการแก้ปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการได้มีการประชุมพิจารณาศึกษา จำนวน ๑๐ ครั้ง

(๒) เดินทางเพื่อศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส จำนวน ๑ ครั้ง ณ จังหวัดเพชรบุรีและราชบุรี ในวันที่อาทิตย์ที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕

(๓) ตั้งคณะกรรมการที่ประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการเพื่อศึกษาปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษาตลอดจนวิธีการในการแก้ปัญหาในประเด็นปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายรายหัว (Unit Cost) การประเมินคุณภาพการศึกษา และแนวทางการสร้างความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยคณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีการประชุมทั้งหมด ๓ ครั้ง ก่อนที่จะมีการเสนอรายงานต่อคณะอนุกรรมการ พิจารณาต่อไป สำหรับผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการและเข้าร่วมประชุมประกอบด้วย

๑. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
๔. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๕. ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
๖. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
๗. ผู้แทนสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๘. ผู้แทนสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๙. ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ
๑๐. ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๑๑. ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
๑๒. ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ พม.
๑๓. ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.)

๒.๒) กรอบแนวทางในการพิจารณาศึกษา

เนื่องจากประเด็นปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษาเป็นประเด็นที่กว้าง ดังนั้น เพื่อให้กรอบการพิจารณาของคณะอนุกรรมการมีความชัดเจน คณะอนุกรรมการจึงเน้นประเด็นการพิจารณาไปยังกลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการเป็นหลัก โดยได้กำหนดกรอบประเด็นการพิจารณาไว้ ดังนี้

ประเด็นการพิจารณา ให้ครอบคลุมเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการใน ประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

(๑) ศึกษาประเภทของกลุ่มเป้าหมาย และวิธีการติดตามค้นหา โดยการพิจารณาศึกษาว่ากลุ่มเป้าหมายคือเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการนั้นมีขอบเขตครอบคลุมเพียงใดและอย่างไร เพื่อให้ง่ายในการกำหนดวิธีการจัดการดูแลได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการพิจารณาศึกษาเอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่า ได้มีการจัดกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการออกเป็นประเภทใดบ้าง และมีวิธีการในการติดตามค้นหาเด็กกลุ่มนี้ได้อย่างไร

(๒) ศึกษาวิธีการ (Techniques) ในการดูแล และการให้บริการ (Service) แก่กลุ่มเป้าหมาย

โดยพิจารณาศึกษาถึงวิธีการในการดูแล และการให้บริการสำหรับกลุ่มเป้าหมายแต่ละประเภท เป้าหมายในการแก้ปัญหาสำหรับกลุ่มเด็กแต่ละประเภท วิธีการในการแก้ปัญหา รูปแบบการให้บริการ สถานที่ให้บริการ และผลของการให้บริการ เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ต้องต่อไป

(๓) ศึกษากลไก หรือระบบของหน่วยงานราชการที่เข้าไปให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายแต่ละประเภท โดยพิจารณาศึกษาว่าแต่ละหน่วยงานมีการกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการระบบบุคลากรงบประมาณอย่างไร รวมทั้งมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

(๔) ศึกษา กฎ ระเบียบต่าง ๆ ที่ใช้ในการดูแลกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าเหมาะสม หรือเป็นปัญหาอุปสรรคและจำเป็นจะต้องมีการแก้ไข

(๕) แนวทางและวิธีการในการพิจารณาค่าใช้จ่ายรายหัว (Unit cost) และกฎ ระเบียบที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ

(๖) แนวทาง หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดมาตรฐานในการประเมินคุณภาพสถานศึกษาและประเมินคุณภาพผู้เรียนสำหรับการจัดการศึกษาของเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ

(๗) แนวทาง และวิธีการใช้งบประมาณ และทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาหรือดูแลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ

๓) ผลการพิจารณาศึกษา

คณะอนุกรรมการได้พิจารณาศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรค ๓ ประการ ได้แก่

(๑) สภาพปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการดูแล การให้บริการ การจัดการศึกษา และการบริหารจัดการทรัพยากรของหน่วยงานต่าง ๆ สำหรับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ

(๒) สภาพปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดค่าใช้จ่ายรายหัว (unit cost) ของกลุ่มเด็กด้อยโอกาส และเด็กพิการ

(๓) สภาพปัญหาในการประเมินคุณภาพการศึกษา

ทั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

(๑) สภาพปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการดูแล การให้บริการ การจัดการศึกษา และการบริหารจัดการทรัพยากรของหน่วยงานต่าง ๆ สำหรับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ

(๑.๑) สภาพปัญหาในกำหนดประเภท และ การติดตามค้นหาเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ

(๑.๑.๑) การกำหนดค่านิยาม ความหมาย และการกำหนดประเภทของเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องมีความแตกต่างกัน แหล่งที่มาของข้อมูลไม่ชัดเจน ข้อมูลมีลักษณะหลากหลายจึงไม่สามารถจัดให้เป็นระบบเพื่อการสืบค้นข้อมูลได้ สืบเนื่องจากเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการนั้นมีหน่วยงานที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการดูแลและให้บริการหลายหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน มีการให้นิยาม และกำหนดประเภทกลุ่มเด็กภายใต้ภารกิจของหน่วยงานนั้นๆ มีการสำรวจข้อมูลในลักษณะต่างคนต่างสำรวจ ดังนั้น การกำหนดประเภทของกลุ่มเด็กดังกล่าวจึงมีความหลากหลาย แตกต่าง และยังไม่มีการร่วมกันกำหนดนิยามความหมายและประเภทเพื่อให้การสำรวจข้อมูลของหน่วยงานต่างๆเป็นฐานเดียวกัน

(๑.๑.๒) ฐานข้อมูลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการที่ใช้อยู่ปัจจุบันมีความคลาดเคลื่อนทั้งด้านจำนวนและรายละเอียดข้อมูล และไม่สามารถเชื่อมโยงเป็นฐานข้อมูลเดียวกันทั่วประเทศได้ สืบเนื่องจากปัญหาของการกำหนดนิยาม ความหมายประเภทและวิธีการได้มาซึ่งทำให้ข้อมูลมีความแตกต่างกัน ตรวจสอบข้อมูลและตัวเลขที่แน่นอนไม่ได้ นอกจากนี้ การค้นหาเด็กกลุ่มนี้ยังเป็นเรื่องที่ยาก ต้องอาศัยท้องถิ่น ชุมชน องค์กรภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาเด็ก เนื่องจากผู้ปกครองบางส่วนไม่ยอมรับและไม่กล้าเปิดเผยข้อมูล เช่น เด็กพิการ เด็กออทิสติก เป็นต้น ทำให้ข้อมูลที่แท้จริงตกหล่น ฐานข้อมูลของแต่ละ

หน่วยงานจึงขาดความถูกต้อง และไม่สามารถนำมาเชื่อมต่อเพื่อการบูรณาการจัดการดูแล หรือใช้ประโยชน์ในการสืบค้นติดตามตัวเด็กเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแลเด็กได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็วได้ ซึ่งจะเป็นการลดความรุนแรงของปัญหาที่จะเกิดต่อสังคมในภาพรวมได้

(๑.๒) ปัญหาและอุปสรรคในการดูแล และการให้บริการ (Service) เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ การบริหารจัดการทรัพยากร ของหน่วยงานต่าง ๆ

(๑.๒.๑) ปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณ พบว่า หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีภารกิจดูแลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการได้รับการจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอ การดูแลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการจำเป็นต้องใช้งบประมาณในอัตราที่สูงกว่าอัตราของเด็กปกติทั่วไป ๒ - ๓ เท่า รูปแบบในการดูแลและการให้การศึกษาต้องเพิ่มเติมเป็นพิเศษ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับคนพิการประเภทต่างๆ อาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมต้องเหมาะสมกับสภาพร่างกายของเด็ก ขณะที่เด็กด้อยโอกาส เช่น เด็กยากจน หรือเด็กพื้นที่ห่างไกลต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าที่พัก อาหาร ค่าเดินทาง สำหรับการไปโรงเรียน เป็นต้น

(๑.๒.๒) ปัญหาและอุปสรรคด้านกฎ ระเบียบ พบว่า กฎ ระเบียบเกี่ยวกับการจัดการศึกษา และการดูแลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการยังไม่ครอบคลุมในทุกประเด็นและทุกกลุ่ม และบางครั้งเนื้อหาสาระมีความขัดแย้งและไม่เอื้อต่อการทำงานร่วมกัน เช่น การกำหนดเกณฑ์อายุของเด็กที่จะเข้าเรียนในระบบของ กศน. ที่ไม่เอื้อให้เด็กด้อยโอกาสที่ประสงค์จะออกจากการศึกษาในระบบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และเลือกจะอยู่นอกระบบโรงเรียนได้รับการศึกษาต่อได้ เช่น เด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน แม่่วยไส เป็นต้น ประเด็นเหล่านี้ควรจะอยู่ในการดูแลของส่วนงานใด รวมทั้งปัญหา กฎระเบียบต่าง ๆ ที่กระจายซ้ำซ้อนอยู่ในหลายหน่วยงาน และมีรายละเอียดที่แตกต่าง ขัดแย้ง และบางครั้งไม่เอื้อต่อการทำงานร่วมกัน เช่น การส่งต่อเด็กกรณีย้ายโรงเรียนและประสงค์จะเทียบโอนหน่วยกิตการศึกษา (credit) เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎ ระเบียบของกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายงบประมาณข้ามจังหวัด/กระทรวง/แผนงาน เป็นต้น ก็ยังไม่เอื้อต่อการดูแลเด็กกลุ่มนี้

(๑.๒.๓) ปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหารจัดการ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีรูปแบบและวิธีการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ องค์ความรู้ในการดูแลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ การประสานงาน การบริหารจัดการงบประมาณ บุคลากร ตลอดจนการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูล รวมทั้งขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม ก่อให้เกิดความซ้ำซ้อน รวมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการจากภาคเอกชนยังมีน้อยมาก

(๑.๒.๔) ปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร ทุกหน่วยงานจะประสบปัญหาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันคือขาดแคลนบุคลากรที่จะมาดูแลกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ การดูแลและการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเด็กเหล่านี้ต้องอาศัยการดูแลอย่างใกล้ชิด ครูอาจารย์และ/หรือบุคลากรต้องมีความรู้เฉพาะทางนอกเหนือจากความรู้ที่ใช้ดูแลจัดการเด็กปกติ เช่น ความรู้ด้านจิตวิทยา ความรู้เกี่ยวกับความพิการ และการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิเศษ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กพิการ เด็กสมาธิสั้น และเด็กออทิสติก เป็นต้น ขณะที่ปัจจุบัน การผลิตครูหรือบุคลากรในลักษณะดังกล่าวยังมีจำนวนน้อยและมีแนวโน้มที่จะลดลงหรือ ยกเลิกหลักสูตร เช่น หลักสูตรที่ผลิตครูแนะแนว นอกจากนี้ ครูและ/หรือบุคลากรเหล่านี้ยังไม่ได้รับการดูแลในเรื่องค่าตอบแทนเป็นพิเศษที่สอดคล้องกับภาระงานตามความเป็นจริง ซึ่งยุ่งยากและซับซ้อนกว่าปกติ

(๑.๒.๕) ปัญหาและอุปสรรคเรื่องระบบฐานข้อมูล ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พบว่า ฐานข้อมูลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการที่ใช้อยู่ปัจจุบันมีความคลาดเคลื่อนทั้งด้านจำนวนและรายละเอียดข้อมูล และไม่สามารถเชื่อมโยงเป็นฐานข้อมูลเดียวกันทั้งประเทศได้ ส่งผลกระทบต่อการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่สอดคล้องต่อความต้องการและสถานการณ์จริง เนื่องจากมีหน่วยงานที่เข้ามารับผิดชอบดูแลหลายหน่วยงาน การจัดเก็บข้อมูลและการบริหารจัดการฐานข้อมูลจะเอื้อต่อภาระงานและความรับผิดชอบ

ของแต่ละหน่วยงานเท่านั้น ข้อมูลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการที่ได้จากการสำรวจจึงซ้ำซ้อนและบางส่วนตกหล่นจากการสำรวจ รวมถึงข้อมูลของกลุ่มเด็กที่เป็นทั้งเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ และ/หรือพิการซ้ำซ้อน ทำให้ฐานข้อมูลกลุ่มเด็กฯไม่มีคุณภาพ ไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้ตัดสินใจเชิงนโยบายในด้านต่างๆได้ เช่นการกำหนดนโยบายด้านงบประมาณ การแก้ไขปัญหาของกลุ่มเด็กๆดังกล่าวที่ผ่านมาจึงไม่สอดคล้องกับความต้องการและสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น

(๑.๒.๖) ปัญหาและอุปสรรคด้านประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยราชการกับองค์กรเอกชน (NGO) เนื่องจากกลุ่มเด็กฯส่วนหนึ่งอยู่ในการดูแลขององค์กรเอกชน (NGO) ซึ่งมีการบริหารจัดการองค์กรที่คล่องตัว ยืดหยุ่นกว่าการบริหารของระบบราชการ การเข้าถึงตัวเด็ก การแก้ไขปัญหาขึ้นต้นจึงรวดเร็ว แต่บางกรณีจำเป็นต้องมีการส่งต่อ เพื่อร่วมกันช่วยเหลือเด็กตามควรแก่กรณี ยังประสบปัญหาขาดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งต่อ ระบบงบประมาณไม่เอื้อ กฎระเบียบไม่อำนวย การช่วยเหลือจึงล่าช้าจนอาจเกิดผลเสียมากกว่าที่ควรเป็นต้น

(๑.๒.๗) ปัญหาอื่น ๆ ที่พบ เช่น การเรียนของเด็กไม่มีความต่อเนื่อง เช่น เด็กที่ต้องเดินทางเข้า – ออกประเทศเป็นระยะ ๆ ตามผู้ปกครองที่เป็นคนต่างด้าว เป็นต้น

(๒) สภาพปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดค่าใช้จ่ายรายหัว (unit cost) ของกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ

(๒.๑) เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการที่ “หลุด” ออกจากโรงเรียน หรือออกนอกระบบการศึกษาจะไม่ได้รับสิทธิค่าใช้จ่ายรายหัว (unit cost) อย่างต่อเนื่อง ทำให้ขาดโอกาสทางการศึกษา สืบเนื่องจากการกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณาธิการและสวัสดิการส่วนเพิ่มแก่เด็กด้อยโอกาสและเด็กยากจนในการจัดการศึกษาปัจจุบันยังคงไม่ครอบคลุมกลุ่มเด็กด้อยโอกาสที่ “หลุด” ออกนอกระบบการศึกษา ซึ่งมีจำนวนกว่า ๔๐๐,๐๐๐ คน ดังต่อไปนี้ กลุ่มแม่ค้ารายวัน เด็กที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ถิ่นทุรกันดาร เด็กติดเชื้อไวรัส HIV เด็กเรื้อรัง เด็กติดยาเสพติด เด็กถูกบังคับใช้แรงงาน เด็กถูกบังคับให้ค้าประเวณี และเด็กถูกแรงงานด้วยเหตุที่เด็กเหล่านี้หลุดออกมาจากระบบโรงเรียนแล้ว จึงไม่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของโรงเรียนและหน่วยงานต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ จึงไม่มีเจ้าภาพในการดูแลและรักษาสิทธิทางการศึกษาของเด็กเหล่านี้

(๒.๒) ปัญหาการโอนค่าใช้จ่ายรายหัว (Unit Cost) ตามตัวเด็กนักเรียนที่ย้ายออกจากโรงเรียนเดิมไปอยู่แห่งใหม่ยังไม่มีมีการพิจารณาในเชิงนโยบายอย่างจริงจัง สืบเนื่องจากกฎ ระเบียบของสำนักงานงบประมาณที่กำหนดเงื่อนไขไม่ให้มีการโอนย้ายงบประมาณข้ามหน่วยงาน เว้นแต่จะทำความตกลงกับกรมบัญชีกลาง และการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะ สพฐ. และ กศน. ยังไม่สามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาการโอนย้ายงบประมาณตามตัวเด็กนักเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าเรียนต่อได้ ส่งผลให้เด็กด้อยโอกาส เด็กพิการและเด็กนักเรียนปกติ ซึ่งต้องย้ายโรงเรียนด้วยสาเหตุทางสังคม เศรษฐกิจและความด้อยโอกาสอื่น ๆ ไม่ได้รับสิทธิทางการศึกษาตามที่ควรจะเป็น

(๒.๓) ความไม่พอเพียงของงบประมาณในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายสมทบต่อจำนวนเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสจริงในโรงเรียน ทำให้การจัดการศึกษาให้แก่เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการไม่มีคุณภาพ

(๒.๔) ความแตกต่างของอัตราค่าใช้จ่ายรายหัว (Unit Cost) ที่จ่ายจริงสำหรับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์กับค่าใช้จ่ายรายหัวสำหรับเด็กปกติในโรงเรียนชั้นนำของรัฐ มีความแตกต่างกันมาก ส่งผลกระทบต่อคุณภาพในการจัดการศึกษาในภาพรวม

(๒.๕) ความตระหนักในแนวทางวิธีการและการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการดูแลเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสยังไม่ได้รับการพิจารณาอย่างเพียงพอ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กกลุ่มนี้ให้มีคุณภาพจำเป็นต้องใช้งบประมาณที่สูงกว่าและแนวทางการดูแลที่แตกต่างจากการดูแลเด็กปกติทั่วไป

(๒.๖) การขาดแคลนองค์ความรู้เกี่ยวกับความต้องการพื้นฐาน/สวัสดิการพื้นฐานที่มีมาตรฐานสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสแต่ละกลุ่ม

(๒.๗) ความขาดแคลนฐานข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและสภาพการณ์ของเด็กและเยาวชนผู้พิการและด้อยโอกาสทั้งในระดับประเทศและภูมิภาคที่ถูกต้องและทันสมัย ส่งผลให้ปัญหาค่าใช้จ่ายรายหัวไม่ได้รับความสนใจ

(๒.๘) ความไม่เพียงพอของค่าใช้จ่ายรายหัว (Unit Cost) ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน

(๒.๙) ขาดระบบที่ดีในการประสานงานและบูรณาการงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือและดูแลเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส

(๓) สภาพปัญหาในการประเมินคุณภาพการศึกษา

(๓.๑) สภาพปัญหาที่พบในการประเมินคุณภาพสถานศึกษา

(๓.๑.๑) ขาดการต่อเนื่องในเชิงนโยบายระดับประเทศในการนำผลการประเมินคุณภาพสถานศึกษามาใช้แก้ปัญหาและกำหนดนโยบายด้านการพัฒนาการศึกษา

(๓.๑.๒) ระบบการควบคุมคุณภาพของผู้เรียนและสถานศึกษา ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพยังไม่มี ความชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบควบคุมคุณภาพที่เรียกว่าประกันคุณภาพภายในซึ่งโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการจัดเตรียมเอกสารมากกว่าการประเมินผลได้ในเชิงประจักษ์

(๓.๑.๓) ปัญหาเรื่องโรงเรียนขนาดเล็กยังไม่ได้รับการพิจารณาอย่างต่อเนื่องจริงจัง โรงเรียนขนาดเล็กเป็นโรงเรียนที่มีเด็กด้อยโอกาสอยู่มากที่สุด เนื่องจากการล้งไหลของนักเรียนที่ประสงค์จะเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีความพร้อมมากกว่า ทำให้มีโรงเรียนขนาดเล็กเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นจำนวนมากกว่า ๑ หมื่นแห่งทั่วประเทศ และมีโรงเรียนที่มีครูแต่ไม่มีนักเรียน อีกด้วย ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญ ส่วนใหญ่สมศ. จะประเมินกลุ่มโรงเรียนเหล่านี้ในลักษณะของการใช้ทรัพยากร หรือการจัดการเรียนการสอนร่วมกันเพื่อให้สามารถผ่านการประเมินคุณภาพสถานศึกษาได้

(๓.๑.๔) ขาดฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการประเมินกลุ่มโรงเรียนด้อยโอกาสที่อยู่ห่างไกลจริง ๆ และรวมหรือยุบไม่ได้ เนื่องจากขณะนี้ สมศ. ยังไม่มีฐานข้อมูลเพียงพอที่จะนำมาใช้ออกแบบการประเมินให้เหมาะสมและถูกต้อง จึงเป็นปัญหาในการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนกลุ่มนี้

๓.๒ สภาพปัญหาที่พบในการประเมินคุณภาพผู้เรียน

(๓.๒.๑) ปัญหาอุปสรรคในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) สำหรับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ พบว่า

ก. โรงเรียนไม่ได้ระบุข้อมูลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการไว้ในระบบ

ข. โรงเรียนระบุข้อมูลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการไม่ตรงกับความเป็นจริงของตัวเด็ก

ค. ค่าใช้จ่ายในการผลิตแบบทดสอบสำหรับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการมีราคาสูง

ง. การผลิตแบบทดสอบต้องใช้เวลาและมีการระบวนการหลายขั้นตอน

(๓.๒.๒) การจัดการศึกษาของกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการอยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ซึ่งมีความยืดหยุ่นมากน้อยต่างกัน จึงมีส่วนทำให้การประเมินคุณภาพการศึกษามีมาตรฐานต่างกัน

๔) ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นพบว่า เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ จำเป็นต้องเร่งพิจารณากำหนดแนวทางดำเนินการแก้ไข เพื่อให้เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม คณะกรรมการจึงเสนอแนวทางแก้ไขโดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

๔.๑) ข้อสังเกต

(๑) กำหนดแนวทางหลักให้ทุกหน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการต้องกำหนดแผนปฏิบัติงานโดยใช้เด็กเป็นศูนย์กลาง (Child Center) มีการบูรณาการแผนปฏิบัติงานและการบริหารจัดการของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องร่วมกัน โดยใช้ช่วงอายุของเด็กในแต่ละช่วงอายุเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาจัดสรรทรัพยากรที่ต้องได้รับตามสิทธิอย่างครบถ้วน และทรัพยากรตามความจำเป็นเหมาะสมเพื่อคุณภาพชีวิตของเด็ก เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการดูแลเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ และเพื่อให้เกิดการพัฒนาเรื่องการดูแลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการอย่างมีประสิทธิภาพ และเด็กได้รับการดูแลครบถ้วนทั่วถึง จึงอาจมีการจัดตั้งคณะกรรมการกลาง ทำหน้าที่ดูแลและประสานงานการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ คณะกรรมการกลาง ควรประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย อนุมัติงบประมาณ และติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน โดยอาจมอบหมายให้ผู้แทนจากกระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่เลขานุการ ทั้งนี้ ให้มีองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องร่วมอยู่ด้วย

(๒) ฐานข้อมูลเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการควรเป็นฐานข้อมูลเดียวกันทั่วประเทศ รวมทั้ง การกำหนดนิยามความหมาย ประเภท และวิธีการสำรวจข้อมูลให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เพื่อประโยชน์ในการใช้อ้างอิงสืบค้นข้อมูล และการบริหารจัดการฐานข้อมูลร่วมกันได้อย่างครบวงจร โดยมีกระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินการและประสานงาน ทั้งการจัดการศึกษาในระบบนอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย และให้เชื่อมโยงข้อมูลกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสำนักงานทะเบียนราษฎรในการตรวจสอบความถูกต้องของฐานข้อมูล ภายใต้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพของประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้การทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกิดความเป็นเอกภาพ และมีฐานข้อมูลที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ทั้งในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และภาคีเครือข่าย

(๓) อัตราค่าใช้จ่ายรายหัวที่จัดสรรให้เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสควรมีอัตราที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน เนื่องจาก อัตราค่าใช้จ่ายรายหัวที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมาจากการคิดคำนวณตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงซึ่งเปลี่ยนแปลงไปมาก การกำหนดค่าใช้จ่ายรายหัว (Unit Cost) สำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสควรต้องกำหนดตามค่าใช้จ่ายที่เป็นจริงตามฐานอุปสงค์ที่แท้จริง (Demand-driven Unit Cost Identification) ในเบื้องต้นอาจให้มีการสำรวจข้อมูลตัวเลขค่าใช้จ่ายจริงจากโรงเรียนเพื่อวิเคราะห์เสนอต่อสำนักงบประมาณเพื่อพิจารณาเพิ่มงบประมาณค่าใช้จ่ายรายหัวตามความจำเป็นของโรงเรียน ทั้งนี้ นอกเหนือจากการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายรายหัวเพิ่มขึ้นแล้ว จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในมิติต่าง ๆ ได้แก่ ประเภทของสถานศึกษา ประเภทของกลุ่มเด็ก พื้นที่ สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม และความเป็นธรรม เป็นต้น

(๔) อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับผู้พิการแต่ละประเภทควรรอยู่ในสภาพที่ดี และ พร้อมใช้งานตลอดเวลา และมีจำนวนเพียงพอ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์ของผู้พิการในแต่ละประเภท ทั้งด้านลักษณะ ราคา อายุการใช้งาน และรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาที่ชัดเจน เพื่อวิเคราะห์เสนอต่อสำนักงบประมาณเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาอนุมัติจัดสรรงบประมาณให้ครอบคลุมจำนวนและค่าใช้จ่ายตามที่เป็นจริง

(๕) ควรเร่ง ปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องและเอื้อต่อการ ทำงานร่วมกัน ส่วนใดที่ขัดแย้ง หรือ เป็นอุปสรรค ขัดข้องจนไม่สามารถประสานความร่วมมือกันได้ เช่น การบริหารจัดการงบประมาณ พัสดุ และ บุคลากร ควรเร่งพิจารณาดำเนินการ เป็นต้น เพื่อให้การบูรณาการ การปฏิบัติงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการสามารถร่วมกันดำเนินการให้เกิดผล อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมได้จริง

(๖) ควรผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญพิเศษสำหรับดูแลเด็ก ด้อยโอกาสและเด็กพิการเพิ่มขึ้น ทั้งครูบุคลากรทางการศึกษา แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา และบุคลากร เฉพาะทางอื่นๆ ทั้งในระดับปริญญา และการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพให้เพียงพอต่อความต้องการ รวมทั้ง กำหนดแนวทางการสร้างแรงจูงใจและค่าตอบแทนเพิ่มขึ้นด้วย เนื่องจากบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะทาง มีทักษะความชำนาญและเชี่ยวชาญพิเศษด้านเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการจึงจะสามารถเข้าถึงและดูแลเด็กได้ อย่างดีและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ควรคำนึงถึงการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย เช่น การกำหนดเงินค่าตอบแทนและ/หรือสิ่งจูงใจให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ เป็นต้น

(๗) ในการประเมินคุณภาพการศึกษาควรมีการกำหนดให้มีการประเมินโรงเรียนและผู้เรียน ให้ครอบคลุมด้านทักษะอาชีพ ทักษะวิชาการ และทักษะชีวิตในสัดส่วนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โรงเรียน ควรปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องพร้อมรับการประเมินในแต่ละทักษะดังกล่าว เช่น การปรับปรุงหลักสูตร การกำหนดภาระงานของครู การปรับเปลี่ยนขั้นตอนและวิธีการประเมินการปฏิบัติงาน ครูให้สอดคล้องกับการประเมินทักษะของผู้เรียน โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนด หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการ คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคุรุสภา เป็นต้น

(๘) การประเมินคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนที่เป็นเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการควรมีความ ยืดหยุ่นทั้งในเรื่องของเวลาเรียน วิธีการเรียน การจัดหลักสูตร และการประเมินผลการเรียน โดยกระทรวงศึกษาธิการควรต้องปรับปรุงกฎ ระเบียบ ให้เอื้อให้โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ ทั้งนี้อาจออกเป็น คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับโรงเรียนเพื่ออำนวยความสะดวก

๔.๒) ข้อเสนอแนะ

(๑) ด้านการดูแลและบริหารจัดการ

(๑.๑) การดูแลและการให้บริการเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการควรมีลักษณะเป็น องค์กรรวม ซึ่งจำเป็นต้องมีองค์ความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับวิธีการในการดูแลและการให้บริการเด็กด้อยโอกาสและ เด็กพิการ (Technical Solutions) ที่ทันสมัยและนำไปใช้ได้จริง หน่วยงานที่ดูแลกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและ เด็กพิการเป็นหลักได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการโดย สพฐ. เพราะเป็นเด็กกลุ่มใหญ่ ซึ่งพบว่ามีโรงเรียนที่ประสบ ผลสำเร็จในการดูแลเด็กเหล่านี้อยู่หลายแห่ง ดังนั้น จึงควรมีการถอดบทเรียนจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการ ดูแล บริการและบริหารจัดการ และปัจจัยต่างๆที่เป็นองค์ประกอบของความสำเร็จ (Critical success factor) เพื่อประโยชน์ในการนำไปขยายผลในพื้นที่อื่นๆได้ ในส่วนของหน่วยงานอื่น ๆ เช่น กศน. หากสามารถ ดำเนินการได้ก็จะเกิดประโยชน์ในการนำไปขยายผลเช่นเดียวกัน

(๑.๒) การจัดทำแผนปฏิบัติงานสำหรับการดูแลกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการโดยใช้เด็ก เป็นศูนย์กลาง (Child Center) ควรเป็นแผนที่ครอบคลุมวงจรการพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างครบถ้วน โดยพัฒนาความร่วมมือในการจัดทำแผนของกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กในมิติอื่น ๆ นอกเหนือจาก เป้าหมายของการให้การศึกษา เช่น การพัฒนาด้านสุขภาพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้เวลาว่าง การพักผ่อนหย่อนใจ การปลูกฝังทัศนคติที่ดีงาม การช่วยเหลือสังคม เป็นต้น

(๑.๓) พิจารณากำหนดแนวทางในการส่งต่อเด็กในกรณีจำเป็นต่าง ๆ ที่หลากหลาย ช่องทางทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน และให้ประโยชน์สูงสุดแก่เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ เพื่อให้การ ช่วยเหลือและพัฒนาเด็กฯครบวงจร โดยการสร้างทีมงานในแต่ละพื้นที่ การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอ เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวง

ยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น จะช่วยสร้างความคุ้นเคยและมีโอกาสพัฒนางานเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการร่วมกัน

(๑.๔) พิจารณาจำแนกประเภทของเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของสังคมปัจจุบัน กำหนดคำนิยาม ความหมาย และประเภทของเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการให้เป็นระบบเดียวกัน เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดทำฐานข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงกันได้ทั่วประเทศ โดยอาจจำแนกประเภทเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

(๑.๔.๑) กลุ่มเด็กที่มีความเสี่ยงเนื่องจากความผิดปกติของร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และอารมณ์ ได้แก่ เด็กติดเชื้อ HIV เด็กพิการ เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย (พิการทางการได้ยิน การมองเห็น พิการทางร่างกาย และพิการซ้ำซ้อน) เด็กที่มีความบกพร่องทางสมอง (เด็กออทิสติก เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กสมาธิสั้น เป็นต้น

(๑.๔.๒) กลุ่มเด็กที่มีความเสี่ยงเนื่องจากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และครอบครัว ได้แก่ เด็กไร้สัญชาติ เด็กยากจนพิเศษ เด็กในพื้นที่ห่างไกล ทุรกันดาร เด็กในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เด็กเร่ร่อน เด็กกำพร้า ถูกทอดทิ้ง เด็กลูกกรรมกร เป็นต้น

(๑.๓.๓) กลุ่มเด็กที่มีความเสี่ยงเนื่องจากปัญหาทางสังคม ได้แก่ เด็กติดยาเสพติด เด็กที่ถูกดำเนินคดีในสถานพินิจ และกลุ่มแม่วัยรุ่น เด็กที่ถูกบังคับใช้แรงงาน และเด็กถูกบังคับให้ค้าประเวณี เป็นต้น

(๑.๔.๔) ควรกำหนดให้มีสวัสดิการและบริการทางการศึกษาพื้นฐานเพื่อการดูแลเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในวงการสาธารณสุขและการศึกษา เพื่อเป็นหลักประกันเบื้องต้นว่าเด็กจะได้รับสวัสดิการและบริการทางการศึกษาพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะพัฒนาศักยภาพทางกายภาพ และส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนได้อย่างมีคุณภาพจริง

(๑.๔.๕) เร่งจัดทำฐานข้อมูลของเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการที่ทันสมัยและนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และเป็นฐานข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทั่วประเทศ โดยกำหนดนิยาม ความหมาย ประเภท และวิธีการสำรวจข้อมูลที่เป็นระบบเดียวกัน กรณีการสำรวจเด็กในพื้นที่ห่างไกล เด็กที่มีปัญหาเรื่องสถานภาพบุคคล ควรมีการกำหนดประเภทหรือชื่อเรียกให้ชัดเจนและสามารถสื่อสารให้เข้าใจตรงกันทุกหน่วยงาน ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลร่วมกันในการกำหนดค่าใช้จ่ายรายหัว และแนวทางการในการดูแลและจัดการศึกษาให้แก่กลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการอย่างได้มาตรฐาน

(๒) ด้านบุคลากร

(๒.๑) การผลิตและสรรหาคูครูและ/หรือบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ พิเศษเฉพาะทางที่มีคุณภาพและมีจำนวนเพียงพอ นั้น ควรจัดทำเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานส่วนกลางระดับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของชาติ หน่วยงานด้านการดูแลกลุ่มเด็กฯ สถาบันอุดมศึกษา/มหาวิทยาลัย และกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการด้านต่างๆของกลุ่มเด็กฯในแต่ละช่วงอายุ โดยร่วมกันวิเคราะห์ความต้องการบุคลากรทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ จัดทำแผนการผลิตบัณฑิตที่สอดคล้องกับแผนความต้องการอัตรากำลังประจำปีของหน่วยงาน จัดทำแผนพัฒนาศักยภาพของบุคลากรร่วมกับแผนบริการวิชาการด้านจัดฝึกอบรมตามความต้องการของหน่วยงาน จัดทำแผนงานวิจัยเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการเพื่อสร้างองค์ความรู้ในการดูแลกลุ่มเด็กฯ ร่วมกันปรับปรุงแนวทางการได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูด้านเด็กด้อยโอกาส ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบให้เอื้อต่อการดำเนินการเพิ่มอัตรากำลังของครูและบุคลากร รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการให้รอบรู้ ทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่และมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวงการอาชีพเดียวกัน ทั้งนี้ ตำแหน่งครูและบุคลากร ให้หมายรวมถึงบุคลากรในอาชีพต่างๆที่ทำหน้าที่ดูแลกลุ่มเด็กฯ เช่น แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

(๒.๒) การกำหนดอัตราค่าตอบแทนให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่รับผิดชอบดูแลเด็กด้วยโอกาส และเด็กพิการจะเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานได้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอน และการดูแลเด็กด้วยโอกาสและเด็กพิการมีความยุ่งยากซับซ้อน บุคลากรต้องมีใจรักและเสียสละเวลาส่วนตัวค่อนข้างมากให้กับภาระงานดังกล่าว การกำหนดค่าตอบแทนที่สอดคล้องกับภาวะค่าครองชีพประจำวัน จะช่วยสร้างขวัญและกำลังใจในการเลือกประกอบอาชีพดูแลเด็กด้วยโอกาสและเด็กพิการในระยะยาวได้

(๓) ด้านงบประมาณและการกำหนดค่าใช้จ่ายรายหัว (Unit Cost)

(๓.๑) การจัดสรรงบประมาณและการบริหารงบประมาณของหน่วยงานในแต่ละระดับ ควรมีฐานการคิดวิเคราะห์และจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องเป็นระบบเดียวกัน ตั้งแต่การสำรวจวิเคราะห์ ข้อมูลตัวเลขค่าใช้จ่ายจริงจากโรงเรียน การจัดสรรงบประมาณของสำนักงานงบประมาณ การบริหารงบประมาณของหน่วยงานระดับกระทรวง กรม ตามลำดับ เพื่อให้งบประมาณที่โรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานสุดท้ายจะได้รับ ใกล้เคียงค่าใช้จ่ายจริงตามที่โรงเรียนต้องการ

(๓.๒) การกำหนดค่าใช้จ่ายรายหัว (Unit Cost) สำหรับเด็กพิการและเด็กด้วยโอกาสต้อง กำหนดตามค่าใช้จ่ายที่เป็นจริงตามฐานอุปสงค์ที่แท้จริง (Demand-driven Unit Cost Identification) โดยอาศัย ฐานข้อมูลจากระบบสารสนเทศที่ทันสมัยและมีคุณภาพ

(๓.๓) การกำหนดค่าใช้จ่ายรายหัว (unit cost) ควรจัดองค์ประกอบและที่มาให้ชัดเจน สามารถชี้แจงต่อสาธารณชนและตรวจสอบได้ โดยอาจจำแนกเป็นชุดสวัสดิการ ๔ กลุ่มหลัก ๆ ได้แก่

(๓.๓.๑) ชุดสวัสดิการพื้นฐานที่เด็กทุกคนในประเทศไทยควรจะได้รับ เช่น การให้ การศึกษาฟรี ๑๕ ปี การให้ประกันสุขภาพกับทุกคน การดูแลเด็กเล็ก การให้บริการฝึกฝีมือแรงงาน ซึ่งอาจจะมี การศึกษาเพิ่มเติมถึงสิ่งที่เด็กทุกคนควรจะได้รับเพิ่ม เช่น การขยายช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของเด็ก และครอบครัว

(๓.๓.๒) ชุดสวัสดิการสำหรับเด็กพิการและด้วยโอกาสตามสิทธิในพระราชบัญญัติ คຸ່ມครອງที่สำนักงานงบประมาณได้จัดสรรงบประมาณผ่านหน่วยงานของรัฐตามสิทธิดังกล่าวแล้ว เช่น การดูแล ช่วยเหลือเด็กพิการ การช่วยค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาประเภทอื่น และการให้การช่วยเหลือเรื่อง ค่าครองชีพแก่เด็กยากจน และการขยายโอกาสทางการศึกษาภายใต้โครงการ กยศ. เป็นต้น

(๓.๓.๓) ชุดสวัสดิการสำหรับเด็กพิการและด้วยโอกาสตามสิทธิในพระราชบัญญัติ คຸ່ມครອງ ที่สำนักงานงบประมาณ “ยังมีได้” จัดสรรงบประมาณผ่านหน่วยงานของรัฐตามสิทธิดังกล่าว

(๓.๓.๔) ชุดสวัสดิการส่วนเพิ่มที่ยังไม่มีการจัดให้โดยรัฐตามกฎหมาย สวัสดิการ อาจแบ่งเป็น สวัสดิการด้านการเงิน ด้านการให้บริการ และด้านการสนับสนุนสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น

(๓.๔) กำหนดแนวทางปรับเพิ่มค่าใช้จ่ายรายหัวที่เหมาะสมตามองค์ประกอบและที่มา ที่ กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงสิทธิที่เด็กทุกคนในประเทศไทยควรจะได้รับ เช่น แนวทางการปรับเพิ่มค่าใช้จ่ายในการ จัดสวัสดิการพื้นฐานให้คำนึงถึงสิทธิของเด็กทุกคน และการปรับเพิ่มค่าใช้จ่ายสำหรับชุดสวัสดิการสำหรับเด็ก ที่มีความพิการหรือความด้วยโอกาสตามสิทธิใน พ.ร.บ. คຸ່ມครອງเด็กฯ ให้สอดคล้องกับความต้องการจริงใน สภาวะการณ์ของเด็กแต่ละกลุ่มและสอดคล้องกับต้นทุนในการให้บริการในพื้นที่ปฏิบัติการจริง รวมทั้งให้ เสนอ ให้มีการจัดชุดสวัสดิการส่วนเพิ่มที่ยังไม่มีการจัดให้โดยรัฐตามกฎหมาย และเสนอให้มีการปรับแก้ พระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เด็กและเยาวชนผู้พิการหรือด้วยโอกาสได้รับสิทธิอย่างเต็มที่ และสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง

(๓.๕) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และสำนักงานงบประมาณควร ปรับปรุงแนวทางการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายปัจจัยพื้นฐานสำหรับเด็กยากจน เพื่อให้เด็กยากจนได้รับเงิน ตรงตามสิทธิที่แท้จริง โดย สพฐ. ต้องสำรวจจำนวนเด็กยากจนและเด็กด้วยโอกาสประเภทต่าง ๆ ให้ทั่วถึง ถูกต้องและทันสมัย การใช้ตัวเลขประมาณการทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการจัดสรรงบประมาณ และบั่น ทอนคุณภาพการจัดการเรียนการสอนแก่เด็กด้วยโอกาสและเด็กพิการประเภทต่าง ๆ เช่น ประมาณการตัวเลข

เด็กยากจนในระดับประเทศไว้ที่ ๓๐% และกำหนดเป็นเพดานร่วมกันทั่วประเทศที่ระดับ ๓๐% ใช้ในการจัดสรรงบประมาณของ สพฐ. และการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของเด็กยากจน เป็นต้น ควรมีการรายงานตัวเลขจริง และมีการตรวจสอบความถูกต้องทุกปี และจัดสรรงบประมาณตามจำนวนเด็กนักเรียนยากจนจริงในโรงเรียน กระทรวงฯจะต้องมีแนวทางเคลื่อนย้ายงบประมาณมาให้โรงเรียนที่มีเด็กยากจนสูงกว่าร้อยละ ๓๐-๔๐ หรือตามตัวเลขเพดานที่กำหนดขึ้น และให้มีการตรวจสอบการทุจริตในการรายงานตัวเลขของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดด้วย

(๓.๖) ควรกำหนดแนวทางการโอนงบประมาณค่าใช้จ่ายรายหัว (Unit Cost) ตามตัวนักเรียนที่โอนย้ายโรงเรียน/สังกัด/ระบบการศึกษา เนื่องจากปัจจุบันมีเด็กโอนย้ายโรงเรียน สังกัดระหว่างภาคเรียนหรือระหว่างปีงบประมาณเป็นจำนวนมาก เช่น ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ กศน. ได้รับเข้าเด็กจากสถานศึกษาในสังกัด สพฐ. กลางคืน จำนวน ๑๐,๘๑๖ คน โดยไม่ได้รับการจัดสรรค่าใช้จ่ายรายหัวของเด็กที่โอนมาเหล่านี้ เป็นต้น หน่วยงานในกระทรวงศึกษาจึงควรมีการเจรจาและประสานงานร่วมกับกรมบัญชีกลาง และ/หรือสำนักงานงบประมาณเพื่อปรับปรุงระเบียบให้มีความยืดหยุ่นขึ้น เพื่อสร้างหลักประกันทางการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนด้วยโอกาสในความดูแลของกระทรวงศึกษาธิการอย่างแท้จริง ประการสำคัญเงินงบประมาณทุกบาททุกสตางค์เหล่านี้เป็นเงินตามสิทธิของเด็กทุกคนที่มอบอำนาจให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้จัดการศึกษาให้ กระทรวงฯจึงควรมีระบบโอนย้ายงบประมาณตามตัวเด็กนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

(๓.๗) แนวทางการจัดสรรงบประมาณตามตัวเด็กนักเรียน (Demand-side Financing) ควรได้รับการพัฒนาให้เป็นระบบหลักในการจัดสรรทรัพยากรด้านการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนไทยในอนาคต โดยอาจพิจารณาศึกษาแนวทางขั้นตอนวิธีการของระบบการประกันสุขภาพของ สปสช. ซึ่งมีลักษณะจัดสรรงบประมาณไปตามตัวผู้ป่วยทั่วประเทศ ระบบ สปสช. ได้ดำเนินการมาระยะหนึ่งแล้ว จึงควรศึกษาปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นประกอบการพิจารณาจัดระบบด้านการศึกษาดูด้วย ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความเป็นธรรมในการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาของประเทศ

(๔) ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา

(๔.๑) หลักเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพสถานศึกษาควรกำหนดภายใต้บริบทของความแตกต่างของมิติต่าง ๆ ทั้งประเภท ขนาด พื้นที่ จำนวนนักเรียน เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา โดยควรกำหนดเกณฑ์การประเมินผล แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะวิชาการ ด้านทักษะอาชีพ และด้านทักษะชีวิต โดยกำหนดสัดส่วนน้ำหนักให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายหลักในการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ

(๔.๒) ในการประเมินคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ด้านทักษะอาชีพ ทักษะวิชาการ และทักษะชีวิต ควรกำกับดูแลให้โรงเรียนพิจารณาปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการประเมินดังกล่าวด้วย อาทิ การปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการมอบหมายภารกิจของครู โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติควรร่วมหารือแนวทางปฏิบัติร่วมกัน

(๔.๓) จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเพื่อประกอบการประเมินคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน กลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการที่กำหนดให้มีความยืดหยุ่นทั้งในเรื่องของเวลาเรียน วิธีการเรียน หลักสูตร และการประเมินผล เพื่อให้โรงเรียนสามารถดำเนินการอย่างได้ผลดีในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ

(๔.๔) กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพผู้เรียนในอนาคตให้สามารถประเมินทักษะผู้เรียนได้ครบทั้ง ๓ ด้าน ในสัดส่วนตามเป้าหมายที่กำหนด ประกอบด้วย ทักษะวิชาการ / ทักษะชีวิต / ทักษะอาชีพ โดยอาจจำแนกตามประเภทโรงเรียนออกเป็น ๔ กลุ่มประเมิน ได้แก่

- โรงเรียนที่เน้นวิชาการ ประเมินในสัดส่วน ๖๐/ ๒๐ /๒๐
- โรงเรียนทั่วไป ประเมินในสัดส่วน ๕๐/ ๒๐ /๓๐
- โรงเรียนวิชาชีพ ประเมินในสัดส่วน ๓๐/ ๒๐ /๕๐
- โรงเรียนเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ ประเมินในสัดส่วน ๒๐/ ๕๐ /๓๐

ทั้งนี้ รูปแบบและวิธีการประเมินจะต้องพิจารณาให้เหมาะสมต่อบริบทของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน ประเภท พื้นที่ ขนาดสถานศึกษา และ เป้าหมายในการจัดการศึกษา

(๔.๕) ควรสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดและวิธีการทดสอบให้สอดคล้องกับลักษณะของเด็กพิเศษแต่ละประเภท โดยสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆที่รับผิดชอบและมีความเชี่ยวชาญในเรื่องเด็กพิการ และกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินการจัดสอบให้เหมาะสมกับลักษณะของเด็กพิเศษแต่ละประเภท เช่น เรื่องเวลา อุปกรณ์ ฯลฯ

(๔.๖) การประเมินสถานศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสหรือเด็กพิการควรคำนึงถึงมิติความแตกต่างและความหลากหลายต่างๆเหล่านั้นเป็นสิ่งสำคัญ เช่น เด็กพิการ เด็กที่อยู่พื้นที่ห่างไกล เด็กสมาธิสั้น อื่น ๆ โดยควรมีหลักเกณฑ์การประเมินสถานศึกษาที่ยืดหยุ่นและสะท้อนความเป็นจริงที่เอื้อแก่เด็กและสถานศึกษาตามความเหมาะสมกับสภาพความแตกต่างในมิติของพื้นที่และมิติของประเภทเด็ก และสอดคล้องกับความเป็นจริงของสภาพเด็กนักเรียนและการจัดการเรียนการสอนโรงเรียน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ดังกล่าวยังคงคำนึงถึงมาตรฐานเป็นเป้าหมายหลัก

(๕) แนวทางสร้างความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๕.๑) เร่งพิจารณาแก้ไข ปรับปรุงกฎ ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องและเอื้อต่อการทำงานร่วมกัน เนื่องจากส่วนงานที่รับผิดชอบดูแลเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสมีจำนวนมาก และต่างดำเนินงานตาม กฎ ระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานตนเอง ซึ่งมีใช้หลากหลายและแตกต่างกัน จึงควรใช้หลักการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกันให้มีประสิทธิภาพและเกิดผลสำเร็จต่อเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสอย่างแท้จริง

(๕.๒) ควรกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์ทรัพยากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกัน เช่น อาคาร สถานที่ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ ครู และบุคลากร เป็นต้น โดยอาจมีการทำโครงการความร่วมมือ MOU ร่วมกันเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติด้วย ทั้งการปรับปรุงกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง การมอบหมายผู้รับผิดชอบ การจัดทำแผนความร่วมมือ และการประเมินผลงาน

(๕.๓) จัดให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับ การจัดสวัสดิการพื้นฐานและบริการทางการศึกษาแก่เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงการทำงานทั้งในระดับประเทศและในระดับท้องถิ่นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อลดความซับซ้อนในการบริหารจัดการและส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างครบวงจร โดยจัดให้มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานกลางเพื่อประสานความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเด็กด้อยโอกาสอย่างครบวงจร

๔.๓) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยของความสำเร็จ

(๑) การสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการร่วมกันดูแลกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการเป็นปัจจัยของความสำเร็จที่สำคัญประการหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความรู้และความเข้าใจให้ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมให้เห็นถึงความสำคัญในการดูแลกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ เนื่องจากปัญหาของกลุ่มเด็กที่มีความซับซ้อนมาก องค์ความรู้ที่ใช้ในการพัฒนาการเด็กให้ครบวงจรต้องประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่ายจำนวนมาก ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญมากต่อการดูแลกลุ่มเด็กดังกล่าว การสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วนให้ร่วมแก้ปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องชี้ให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเห็นถึงประโยชน์ของการนำเด็กเข้าสู่ระบบการรับบริการดูแลขั้นพื้นฐานจากรัฐและ/หรือ องค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง และชี้ให้เห็นถึงสิทธิที่เด็กควรจะได้รับเพื่อที่ผู้ปกครองและชุมชน สังคมจะให้ความร่วมมือในการดูแลเด็ก

(๒) การปรับกระบวนการคิด (Mindset) ของหน่วยงานที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับงานดูแลและบริการการศึกษาและบริการสุขภาพให้แก่กลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการเป็นปัจจัยของความสำคัญอีกประการหนึ่ง กระบวนการคิดในการสร้างความเป็นธรรมให้แก่กลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการให้มีโอกาสได้รับบริการจากภาครัฐตามสิทธิที่ประชาชนคนไทยทุกคนต้องได้รับ สามารถเข้าถึงบริการที่องค์กรภาคเอกชนหรือชุมชน สังคมจัดหาไว้ให้ และโอกาสได้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุขเป็นที่ยอมรับของทุกคนที่พบเห็น กระบวนการคิดที่ถูกต้องจะนำไปสู่การเริ่มต้นงานเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมสำหรับกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ

สุภาพร / ร่าง

๖.๒ คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเรื่อง ครุกับคุณภาพการศึกษา

แต่งตั้งเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยมี นายกัมพล สุภาพร รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง เป็นประธานคณะอนุกรรมการ มีการประชุมเพื่อพิจารณาศึกษาตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม - ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ รวม ๙ ครั้ง ทั้งนี้ ได้จัดทำรายงานผลการพิจารณาศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว อยู่ระหว่างการเสนอคณะกรรมการพิจารณารับรอง ก่อนที่จะเสนอไปยังรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไป ซึ่งผลการพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการ สรุปได้ดังนี้

๑) ความเป็นมา

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการศึกษา ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องครุกับคุณภาพการศึกษา และมีมติตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว โดยมอบหมายให้นายกัมพล สุภาพร รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง เป็นประธานคณะอนุกรรมการ ซึ่งคณะอนุกรรมการประกอบด้วย

๑. นายกัมพล สุภาพร	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายบุญรัฐ ประทุมลี	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายเฉลียว อยู่สีมารักษ์	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๔. นายรุ่งโรจน์ ตรงสกุล	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๕. นายทวีศักดิ์ วิศิษฎ์กุล	อนุกรรมการ
๖. นายอภิรักษ์ คลังแสง	อนุกรรมการ
๗. นายองค์กร อมรสินันท์	อนุกรรมการ
๘. นายอนันต์ ระวังทุกข์	อนุกรรมการ
๙. นายกมล รอดคล้าย	เลขาธิการคณะอนุกรรมการ
๑๐. นางอารีศรี วัฒนทองผิว	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะอนุกรรมการ

นอกจากนี้ ที่ประชุมได้มีมติตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ จำนวน ๑๐ คน ได้แก่

๑. นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง
๒. นายทวี ทะนอก
๓. นายบัณฑิต ศรีพุทธางกูร
๔. นายพิชัย แก้วสุวรรณ
๕. นายวิษณุ ผสมทรัพย์
๖. รองศาสตราจารย์สมบัติ นพรัถ
๗. นายสุทธิศักดิ์ พงศ์ธนาพานิช
๘. นางสาวสุทธาสินี วัชรบูล ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๙. นายวิวัฒน์ แหวนหล่อ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๑๐. นายบำเหน็จ ทิพย์อักษร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

๒) วิธีการพิจารณาศึกษา

คณะอนุกรรมการได้มีการพิจารณากรอบแนวทางการพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการและให้ข้อคิดเห็นและข้อสังเกตในเรื่องดังกล่าวแล้ว ที่ประชุมได้มีมติกำหนดกรอบแนวทางการพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการ ดังนี้

๒.๑) วิธีพิจารณาศึกษา

(๑) พิจารณาศึกษาเอกสาร งานวิจัย และข้อมูลต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๒) ประชุมระดมความคิดเห็นจากผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๒) ประเด็นการพิจารณา ครอบคลุมใน ๓ ด้าน ดังนี้

(๑) ด้านคุณภาพครู

พิจารณาจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การผลิตครู การใช้ครู และการพัฒนาส่งเสริมครู เช่น ปัญหาสถาบันผลิตครูมีมากแต่ผลิตบัณฑิตที่ไม่สามารถสอนนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ ปัญหาการขาดแคลนอัตราบรรจุครูในเชิงปริมาณและคุณภาพ ปัญหาการขาดแคลนครูวิชาเฉพาะ การจ้างครูที่ไม่ตรงกับวุฒิที่ต้องการ การขาดการวิเคราะห์ภาระงานของครู ปัญหาการขาดระบบการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องและระบบการบริหารจัดการครูและการนิเทศการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ปัญหาขาดการพัฒนาเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนที่เป็นระบบและสร้างเครือข่ายพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้อย่างทั่วถึง เป็นต้น

(๒) ด้านคุณภาพผู้เรียน

พิจารณาจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ปัญหาที่นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ปัญหาโรงเรียนขนาดเล็กมีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ คุณภาพการเรียนในห้องเรียนน้อยจึงต้องอาศัยโรงเรียนกวดวิชาเพื่อเติมเต็ม ชั่วโมงเรียนในสถานศึกษามากเกินไป นักเรียนพิการและผู้ด้อยโอกาสขาดโอกาสและความเท่าเทียมด้านการบริการทางการศึกษา เป็นต้น

(๓) ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล

พิจารณาจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน การจัดการกระบวนการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

อนึ่ง ในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการจะเน้นการพิจารณาในส่วนของการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลัก เนื่องจากการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญของคุณภาพการศึกษาของประเทศ ถ้าการจัดการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานประสบความสำเร็จ ย่อมจะทำให้การจัดการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และส่งผลให้การศึกษาของประเทศในภาพรวมมีคุณภาพที่ดีต่อไป

๓) ผลการพิจารณาศึกษา

คณะอนุกรรมการได้พิจารณาศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรค ๓ ด้าน ได้แก่

๓.๑) สภาพปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับคุณภาพครู

๓.๒) สภาพปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียน

๓.๓) สภาพปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล
 ทั้งนี้ มีรายละเอียด ดังนี้

๓.๑) สภาพปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับคุณภาพครู

พิจารณาศึกษาจากสภาพปัจจุบันและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของครูใน ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) การผลิตครู ๒) การใช้ครู และ ๓) การพัฒนาและส่งเสริมครู

(๑) การผลิตครู

ประเด็นการพิจารณา/สภาพปัญหา

(๑.๑) กระบวนการคัดเลือกคนเข้าสู่การผลิตครู จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์ความรู้ความสามารถ เจตคติของคนที่เข้าไปเป็นครู ไม่ควรมีการผลิตในจำนวนที่มากเกินไป จะต้องมีการคัดเลือกคนที่เหมาะสมเพื่อเป็นครู เนื่องจากการจะได้คนที่เหมาะสมมาเป็นครูจะต้องได้คนที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครูอย่างแท้จริง ซึ่งจะต้องได้คนที่เก่งและคนที่อยากมาเป็นครูอย่างแท้จริงเข้ามาเป็นครู นอกจากนี้ กระบวนการผลิตครูไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ไม่ควรที่จะให้มีการผลิตตามความสามารถหรือความพร้อมของแต่ละสถาบัน

(๑.๒) การจำกัดจำนวนสถาบันการผลิต เนื่องจากสถาบันผลิตครูมีมาก ทั้งสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แต่ยังไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้คนเก่ง คนดี เข้ามาเรียนครูได้อย่างจริงจัง รวมทั้งสถาบันผลิตครูมีคุณภาพที่แตกต่างกันทำให้ครูที่ผลิตออกมามีคุณภาพที่แตกต่างกัน

(๑.๓) ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายและการดำเนินการ เช่น โครงการครูพันธุ์ใหม่ ซึ่งถือว่าเป็นโครงการที่ดี โดยการให้ทุนการศึกษาถือเป็นกลไกหนึ่งที่สำคัญที่จะทำให้ได้ตัวป้อนที่ดีและได้ครูที่มีคุณภาพ

(๑.๔) การผลิตครูสายอาชีวศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ เนื่องจากอาชีวศึกษาจะเน้นเรื่องการปฏิบัติ แต่ครูที่จะเข้ามาสู่การสอนยังไม่มีสถาบันหรือองค์การผลิตครูวิชาชีพที่เป็นสาขาตรงและสอนมาเพื่อจะมานำการสอนปฏิบัติ ส่วนใหญ่จะเป็นการสอนที่เน้นทางทฤษฎี นอกจากนี้สาขาที่มีความต้องการกลับไม่มีการผลิต

(๒) การใช้ครู

ประเด็นการพิจารณา/สภาพปัญหา

(๒.๑) ปัญหาความขาดแคลนครูทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยเฉพาะโรงเรียนที่อยู่ห่างไกล โรงเรียนขนาดเล็ก

(๒.๒) ปัญหาการขาดแคลนครูวิชาเฉพาะหรือวิชาขาดแคลน เช่น ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิชาชีพเฉพาะ เป็นต้น

(๒.๓) ปัญหาการบริหารจัดการ ซึ่งการบริหารจัดการจากส่วนกลางลงไปยังเขตพื้นที่ และโรงเรียน ยังมีปัญหาในเรื่องการกระจายอำนาจไปยังโรงเรียน โดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณ ซึ่งเป็นการให้งบประมาณลงไปโดยกำหนดกรอบอย่างชัดเจน

(๒.๔) ปัญหาการบริหารงานบุคคล โดยเฉพาะระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครู ซึ่งการประเมินไม่ค่อยตรงตามความเป็นจริง และไม่เชื่อมโยงกับการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง

(๒.๕) ครูมีภาระงานมากเกินไป ซึ่งโดยปกติครูจะมีภาระหลัก คือ ภาระการสอนซึ่งจะรวมไปถึงการทำแผนการสอน การทำบัญชีนักเรียน กระบวนการสอบ การออกข้อสอบ การตรวจข้อสอบ ข้อมูลคะแนนนักเรียนต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่ภาระงานอื่น เช่น งานการเงินโรงเรียน งานธุรการโรงเรียน โครงการต่าง ๆ ที่โรงเรียนมอบหมายเพิ่มเติม

(๒.๖) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ในปัจจุบันมีการประเมินจากหลายหน่วยงานและตัวดัชนีชี้วัดมักจะซ้ำซ้อนและอาจมีความขัดแย้งกัน ทำให้ผู้บริหารหรือระบบไม่รู้จะผลิตนักเรียนให้ตอบตัวชี้วัดใดและจะให้สอดคล้องกันอย่างไร ซึ่งระบบประกันคุณภาพควรมีระบบเดียวและมีเพียงหน่วยงานเดียวที่เข้ามาดำเนินการ

(๒.๗) ในส่วนของการอาชีวศึกษาไม่มีโครงการคืนครูให้ห้องเรียน และไม่มี ความชัดเจนเกี่ยวกับจำนวนอัตรากำลังครูรองรับ ทำให้ต้องมีการจ้างครูอัตราจ้างเป็นจำนวนมาก

(๓) การพัฒนาและส่งเสริมครู

ประเด็นการพิจารณา/สภาพปัญหา

(๓.๑) ครูมีรายได้น้อยเมื่อเทียบกับผู้ทำงานในภาคส่วนอื่น ทำให้ครูมีหนี้สินมากส่งผลต่อสภาพการทำงานที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาโดยรวม

(๓.๒) ขาดระบบการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง และระบบการบริหารจัดการครูและการนิเทศการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

(๓.๓) เทคโนโลยีและสื่อการสอนเป็นเครื่องมือที่ดีในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แต่ครูก็มีความสำคัญในการเป็นตัวแบบและให้ความรู้แก่เด็ก จึงควรมีกระบวนการใช้อย่างเหมาะสม การพัฒนาเทคโนโลยี และสื่อการเรียนการสอนที่เป็นระบบและสร้างเครือข่ายพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้โรงเรียนอย่างทั่วถึง เพื่อเข้าถึงโลกแห่งการเรียนรู้อย่างกว้างขวางโดยเฉพาะในท้องถิ่นทุรกันดาร

๓.๒) สภาพปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียน

ประเด็นการพิจารณา/สภาพปัญหา

(๑) ปัญหาเด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นักเรียนจบชั้น ป.๔ ป.๖ อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เนื่องจากประเทศไทยมีการเรียนภาษาไทยน้อยที่สุดเมื่อเทียบสัดส่วนของหลักสูตรการเรียน ซึ่งเมื่อภาษาไทยไม่แตกฉานจึงทำให้เด็กไม่เก่งในวิชาอื่น ๆ เนื่องจากไม่เข้าใจภาษาไทยอย่างแท้จริง

(๒) ปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก เด็กมีคุณภาพต่ำ การยุบสถานศึกษาขนาดเล็กเป็นเรื่องที่ยากลำบาก เนื่องจากเป็นสัญลักษณ์ของชุมชน แต่ควรจะมีการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กให้มีคุณภาพ

(๓) ปัญหากระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่ส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาของผู้เรียนเท่าที่ควร

๓.๓) สภาพปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล

ประเด็นการพิจารณา/สภาพปัญหา

(๑) หลักสูตรการเรียนการสอน มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนทั้ง ๘ กลุ่มสาระวิชา หรือไม่ เนื่องจากชั่วโมงเรียนในสถานศึกษามากเกินไป (๖ - ๗ ชั่วโมง) ทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการแสวงหาความรู้ในวิธีอื่นๆ และควรมีการออกแบบหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ และความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งควรมีการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะชีวิตการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ให้มีการยอมรับในสิทธิของผู้อื่น

(๒) กระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่สำคัญแม้หลักสูตรจะดีแค่ไหน ถ้านำไปสอนไม่ดีก็ไม่ได้ผล นอกจากนี้ในส่วนของการวัดและประเมินผล ควรมีการเพิ่มข้อสอบแบบอัตนัยให้มากขึ้น เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้วิธีการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และใช้เหตุผลมากขึ้น

(๓) ปัญหาการวัดผลและการประเมินผล ปัญหากระบวนการวัดผลและการประเมินผลที่อ่อนแอ การปล่อยเด็กให้ผ่านขึ้นชั้นมาเรื่อย ๆ โดยระบบการวัดและการประเมินผลที่ไม่มีการตก (ซ้ำชั้น) โดยเฉพาะโรงเรียนห่างไกล โรงเรียนขนาดเล็ก ก็ได้ตัวป้อนที่ด้อยคุณภาพมาตั้งแต่ต้นที่ผ่านระดับชั้นประถมศึกษาขึ้นมา ย่อมนำไปสู่คุณภาพผู้เรียน

๔) ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

จากการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครู การใช้ครู และการพัฒนาส่งเสริมครู ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และหลักสูตรการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล คณะกรรมการจึงเสนอแนวทางแก้ไขโดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

๔.๑) ข้อสังเกต

(๑) ด้านคุณภาพครู

(๑.๑) ด้านการผลิตครู กระทรวงศึกษาธิการควรดำเนินโครงการทุนครูพันธุ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง โดยการให้ทุนการศึกษาและประกันการทำงาน เพื่อจูงใจให้คนดี คนเก่ง รักวิชาชีพครู มาเรียนครู เพราะมีผลการศึกษาชัดเจนว่า เป็นรูปแบบที่ทำให้ได้ตัวป้อนที่ดีและมีผลผลิตที่มีคุณภาพ เพื่อทดแทนอัตรากำลังครูที่เกษียณอายุราชการในอนาคต อีกทั้งเป็นโครงการที่เคยมีมติคณะรัฐมนตรีรองรับให้ดำเนินการแล้ว

(๑.๒) สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยผลิตครู ควรมีแผนการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาสังกัดต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน ตลอดจนมีกระบวนการผลิตครูรุ่นใหม่ การพัฒนาครูประจำการที่มีคุณภาพ และการส่งเสริมการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศด้านวิชาชีพครู

(๑.๓) ด้านการใช้ครู ปัญหาความขาดแคลนอัตรากำลังครูทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพกล่าวคือ การมีครูผู้สอนไม่ครบชั้น ไม่ครบกลุ่มสาระ และมีครูผู้สอนไม่ตรงสาขาวิชา รวมทั้งปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก ส่งผลอย่างชัดเจนต่อคุณภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจำเป็นต้องมีแนวทางการแก้ไขปัญหาและนวัตกรรมการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการจัดสรรงบประมาณแก่สถานศึกษาขนาดเล็กให้เพียงพอแก่การรักษาคุณภาพขั้นต่ำไว้ได้

(๑.๔) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมครู มีข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องกับการทำผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะครู และการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาออกใบประกาศนียบัตรวิชาชีพครู กล่าวคือ

(๑.๔.๑) หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะของครู ตลอดจนกระบวนการประเมิน จำเป็นต้องเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกับการเรียนการสอน และส่งผลต่อคุณภาพการศึกษอย่งแท้จริง รวมทั้งควรกำหนดมาตรการป้องกันการคัดลอกผลงานหรือรับจ้างทำผลงานทางวิชาการ และกรรมการผู้ประเมินผลงานบางส่วนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

(๑.๔.๒) ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งมีได้จบการศึกษาในปริญญาทางการศึกษา ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาให้ได้รับใบประกอบวิชาชีพครูตามข้อบังคับของคุรุสภา ในขณะที่สถานศึกษาประเภทนี้จำเป็นต้องใช้ครูที่จบการศึกษาด้านวิชาชีพเฉพาะทาง จึงควรต้องพิจารณาแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน

(๒) ด้านคุณภาพผู้เรียน

(๒.๑) ควรมีการศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียน ทั้งโครงสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนที่ควรให้ความสำคัญต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะทางภาษา ซึ่งเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ต่อไป

(๒.๒) คุณภาพผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูผู้สอนที่ต้องให้ความสำคัญต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้และกลุ่มผู้เรียน

(๒.๓) ควรให้ความสำคัญต่อคุณภาพผู้เรียนที่ครบถ้วน รอบด้าน นอกเหนือจากการเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(๓) ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล

(๓.๑) ควรปรับโครงสร้างเวลาเรียนโดยการเพิ่มน้ำหนักเวลาและชั่วโมงเรียนให้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความสำคัญให้มากขึ้น เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และลดน้ำหนักเวลาและชั่วโมงเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สามารถบูรณาการจัดกิจกรรมภายนอกได้ เช่น สังคมศึกษา ศิลปะ สุขศึกษา

(๓.๒) กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ครูต้องสามารถจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มีเทคนิคการเรียนการสอนวิธีใหม่ ๆ แทนการสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว จะต้องมีการนำรูปแบบการเรียนการสอนมาใช้อย่างหลากหลาย มีกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมทั้งในการผลิตครูควรจะต้องมีการฝึกให้ครูมีทักษะในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการด้วย

(๓.๓) การวัดและการประเมินผล ควรมีการทดสอบโดยข้อสอบอัตนัยให้มากขึ้น และเป็นการทดสอบที่สามารถบูรณาการหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้มาอยู่ในการสอบครั้งเดียวกัน ซึ่งกระบวนการวัดผลและประเมินผลควรมีวิธีการที่หลากหลายนอกเหนือจากการใช้แบบทดสอบ

๔.๒) ข้อเสนอแนะ

(๑) ด้านคุณภาพครู

(๑.๑) การผลิตครู

(๑.๑.๑) กระบวนการผลิตจะต้องมีการจำกัดกรอบการผลิตตามปริมาณความต้องการของประเทศ ต้องผลิตให้เพียงพอต่อความต้องการใช้ครู ซึ่งจะทำได้คนที่มีคุณภาพเข้าสู่ระบบ จะต้องมีการคัดเลือกผู้ผลิต การผลิตให้แก่โรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา จะผลิตอย่างไร โดยจะต้องรู้ว่าแต่ละหน่วยงานต้องการครูแบบไหน และควรให้ความสำคัญในการจัดคณาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในสาขาวิชาที่เปิดสอน รวมถึงควรมีการควบคุมและจำกัดปริมาณสถาบันผลิตครูให้มีความชัดเจนในเรื่องจำนวนสถาบันผลิตและสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญ

(๑.๑.๒) การตั้งสถาบันครูศึกษาแห่งชาติ ไม่ควรเป็นหน่วยผลิตครู แต่ควรเป็นหน่วยงานที่ช่วยเสริมในเชิงการวางยุทธศาสตร์ มาตรการการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือ ซึ่งคณะครูศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ที่เป็นหน่วยผลิตครูแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรอื่น ๆ ที่มีโรงเรียนในสังกัด ในการที่จะผลิตครูให้กับองค์กรนั้น ๆ

(๑.๑.๓) หลักสูตรการผลิตครูมีหลายรูปแบบ ทั้งหลักสูตร ๕ ปี หลักสูตร ๔ + ๑ เห็นว่าควรจัดทำเป็นหลักสูตรเดียวที่มีมาตรฐานเดียวกัน ตลอดจนหลักสูตรที่เน้นความชำนาญเฉพาะทาง

(๑.๑.๔) ควรมีการกำหนดมาตรฐานหรือคุณสมบัติของคณะครูศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ หรือมหาวิทยาลัยที่จะผลิตครู จะต้องมีความพร้อมด้านบุคลากร ด้านหลักสูตร ตลอดจนโรงเรียนสาธิตซึ่งจะใช้ในการฝึกปฏิบัติ

(๑.๑.๕) การผลิตครูสายอาชีวศึกษา เสนอดังนี้ ๑) ให้นำหน่วยงานผู้ใช้เป็นผู้ผลิต ให้หน่วยงานต้นสังกัดเป็นผู้ผลิตและเน้นความเป็นเฉพาะทาง ๒) ผู้ที่จะเข้ามาเป็นครูอาชีวศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มาจากระบบอาชีวศึกษาโดยตรง ๓) หลักสูตรในการผลิตครูอาชีวศึกษาต้องเน้นในเรื่องนวัตกรรมเทคโนโลยี และเน้นการปฏิบัติ ประมาณ ๗๐% เน้นทางด้านทฤษฎี ประมาณ ๓๐%

(๑.๒) การใช้ครู

(๑.๒.๑) ปัญหาขาดแคลนครู ปัญหาคูไม่ครบชั้น ควรเพิ่มงบประมาณค่าใช้จ่ายรายหัวให้สูงมากขึ้นโดยให้ตามความเป็นจริงที่จะบริหารจัดการให้เกิดคุณภาพ และควรมีการกระจายอำนาจให้แก่โรงเรียนอย่างเต็มที่ ให้จัดการตามความเหมาะสมและความต้องการของแต่ละโรงเรียน นอกจากนี้ ควรให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยเฉพาะในระดับปฐมวัย และการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๑.๒.๒) ถ้าสถานศึกษาใดมีงบประมาณพออาจจะมีการจ้างครูที่เกษียณอายุราชการแล้วที่ยังสามารถทำการสอนได้มาสอนโดยจ้างเป็นปีต่อปีหรือสอนเป็นรายชั่วโมง

(๑.๒.๓) ควรใช้หลักการใช้ครูร่วมกัน เช่น โรงเรียนบางโรงเรียนไม่ได้ขาดแคลนครูในเชิงปริมาณแต่ขาดครูในบางสาขา เป็นการใช้ครูร่วมกันในบางสาขา เป็นการหมุนเวียนครูโดยมีเครือข่ายร่วมกัน ซึ่งโรงเรียนขนาดเล็กก็สามารถดำเนินการได้

(๑.๒.๔) ควรมีการใช้ครูเก่งมาช่วยเสริมความรู้และทักษะให้แก่เด็ก โดยการจัดค่ายวิชาต่าง ๆ เช่น ค่ายวิทยาศาสตร์ ค่ายคณิตศาสตร์ เป็นต้น

(๑.๒.๕) การให้ครูสอนในชั้นเรียนให้ได้คุณภาพ ผู้บริหารโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาจะต้องมีการนิเทศให้ถึงห้องเรียน และควรจะต้องมีการคืนครูให้ห้องเรียน

(๑.๒.๖) งบประมาณจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนควรจะเป็นเงินอุดหนุนรายหัวโดยกำหนดกรอบการใช้จ่ายเงินไว้ เพื่อเกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการของโรงเรียน และที่สำคัญควรกระจายอำนาจบริหารจัดการในฐานะนิติบุคคลให้แก่โรงเรียนอย่างแท้จริงโดยเฉพาะโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีความพร้อม

(๑.๒.๗) การประเมินความดีความชอบจะต้องเป็นไปตามหลักความเป็นธรรมโดยยึดผลงานเป็นหลัก มีระบบและขั้นตอนที่ชัดเจนตั้งแต่ระดับผู้บริหารลงมา มีการประเมินและตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง

(๑.๒.๘) การประเมินผลการปฏิบัติงานของครูควรจะเป็นการประเมินจากผลที่เกิดกับผู้เรียน ผลที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ โดยไม่เน้นเฉพาะผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย หรือเอกสารการสอน

(๑.๒.๙) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาควรมีระบบเดียว โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพภายในเป็นหลัก และหากการประกันคุณภาพภายในเข้มแข็งแล้ว ไม่จำเป็นต้องมีการประกันคุณภาพภายนอกแต่อย่างใด นอกจากนี้ ไม่ควรมีการประเมินทุกโรงเรียนเนื่องจากต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ควรสุ่มประเมินเป็นโรงเรียนไปซึ่งทุกโรงเรียนก็จะมีเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมิน

(๑.๒.๑๐) ส่งเสริมให้ครูมีโอกาสพัฒนาตัวเองตามเกณฑ์ที่คุรุสภาหรือ ก.ค.ศ. กำหนด

(๑.๓) การพัฒนาและส่งเสริมครู

(๑.๓.๑) หน่วยงานต้นสังกัดควรจะต้องมีการพัฒนาครูในแต่ละระยะของการปฏิบัติงาน และควรมีหลักสูตรที่หลากหลายในการพัฒนาครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา

(๑.๓.๒) ต้องมีกระบวนการตรวจสอบความรู้ความเป็นครู มีกระบวนการในการนิเทศกำกับ ติดตามครู โดยการแบ่งกลุ่มครู หรือสร้างกระบวนการ กลไกนิเทศ โดยการให้ครูช่วยครู เพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

(๑.๓.๓) ในการอบรมครูควรจัดให้มีการอบรมในช่วงปิดภาคเรียน เพื่อไม่ให้กระทบต่อการเรียนการสอน

(๑.๓.๔) การใช้ระบบอินเทอร์เน็ต เห็นว่าส่วนใหญ่จะสามารถใช้ได้แล้ว แต่ที่เป็นปัญหา คือ การใช้ที่ไม่คุ้มค่า โดยเฉพาะในหลายโรงเรียนไม่สามารถใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้ เนื่องจากอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ระบบอินเทอร์เน็ตลំ เป็นตัน ซึ่ง สพฐ. ควรจะต้องมีการสำรวจและประเมินการใช้อินเทอร์เน็ตของโรงเรียนว่ามีความคุ้มค่าหรือไม่ด้วย เนื่องจากจะต้องมีการเสียค่าใช้จ่ายให้กับบริษัทที่รับผิดชอบแต่ในหลายโรงเรียนกลับไม่สามารถใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้

(๒) ด้านคุณภาพผู้เรียน

(๒.๑) จำนวนนักเรียนต่อห้องมากเกินไป ควรทำห้องเรียนให้เล็กลง จะต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนโดยเฉพาะระดับประถมศึกษาให้ได้ห้องละ ๒๐ - ๒๕ คน และต้องให้ครูมีอิสระในการจัดการเรียนการสอนและสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายโดยยึดหลักสูตรแกนกลางเป็นหลัก

(๒.๒) ควรมีการกำหนดว่าเด็กที่จะจบ ป.๓ จะต้องอ่านออกเขียนภาษาไทยได้ โดยครูจะใช้วิธีการสอนรูปแบบใดก็ได้ และจะต้องสามารถวัดผลได้

(๒.๓) ควรจะมีการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กให้มีคุณภาพ เช่น จัดนักเรียนที่มีความรู้ใกล้เคียงกันมาเรียนรวมกัน การจัดการเรียนการสอนแบบช่วงชั้น การใช้ทรัพยากรร่วมกัน ควรมีการจ้างครูอัตราจ้างให้มากขึ้น การรวมโรงเรียน และไม่ควรรยุโรงเรียนเดิมแต่อาจให้มีการเปลี่ยนสถานภาพโรงเรียนเป็นลักษณะอื่นโดยให้ท้องถิ่นเข้ามาดูแล เช่น Homestay ของท้องถิ่น สถานฝึกวิชาชีพ และแหล่งการเรียนรู้ของท้องถิ่น นอกจากนี้ โรงเรียนใดที่ผู้อำนวยการจะย้ายหรือจะเกษียณอายุก็ไม่ต้องการเรียกบรรจุใหม่ ซึ่งจะช่วยลดงบประมาณลงได้เป็นอย่างมาก

(๒.๔) ควรมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตและทักษะการคิดวิเคราะห์

(๒.๕) ควรมีการเพิ่มข้อสอบแบบอัตนัยให้มากขึ้น เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้วิธีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และอุปมาอุปมัยมากขึ้น

(๓) ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล

(๓.๑) เสนอให้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างหลักสูตรการเรียนการสอน โดยเฉพาะโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีการเรียนภาษาไทยให้มากขึ้น

(๓.๒) โรงเรียนควรปรับน้ำหนักเวลาในการเรียนการสอน ชั่วโมงเรียนในแต่ละกลุ่มสาระในแต่ละระดับชั้น โดยให้มีความสอดคล้องกับบริบทภายในของแต่ละโรงเรียน และโรงเรียนจะต้องมีการวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนว่ามีความพร้อมในระดับใด เพื่อที่จะกำหนดหลักสูตรของสถานศึกษาต่อไป

(๓.๓) การเรียนการสอนหรือข้อสอบที่จะทำให้มีลักษณะของการวิเคราะห์ สังเคราะห์ คือ จะต้องไม่เป็นการวัดผลเป็นรายวัตถุประสงค์ รายจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้สามารถสร้างข้อสอบที่ครอบคลุมหลายวิชาได้ และจะทำให้เด็กเรียนแบบบูรณาการและเรียนแบบมีกระบวนการคิดวิเคราะห์

(๓.๔) ควรมีการส่งเสริมเรื่องวิถีความเป็นไทย การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ทักษะการใช้ชีวิตไว้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นกิจกรรมใน ๒ ด้าน คือ ๑) ด้านการป้องกันตัวเองจากภัยต่าง ๆ ๒) กิจกรรมที่จะแก้ปัญหาเชิงลบที่จะเกิดขึ้นในสังคม และกิจกรรมที่เสริมทักษะในเชิงบวก เช่น เรื่องประชาธิปไตย ดนตรี กีฬา เป็นต้น

๖.๓ คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเรื่อง วิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

แต่งตั้งเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยมี นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม โฆษกคณะกรรมการ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ มีการประชุมครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ เพื่อกำหนดกรอบ และแนวทางในการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ ทั้งนี้ กำหนดการประชุมประจำสัปดาห์ ในทุกวันพุธ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

๗. การตั้งคณะทำงานในคณะกรรมการ จำนวน ๒ คณะ

๗.๑ คณะทำงานพิจารณากลับกรองเรื่องพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร

๗.๒ คณะทำงานเพื่อจัดทำ (ร่าง) บทสรุปผู้บริหาร รวมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการเกี่ยวกับเรื่อง ความคืบหน้าการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา

๘. การพิจารณาเรื่องร้องเรียนด้านการศึกษา จำนวน ๔๘ เรื่อง

๘.๑ ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

๑) คณะกรรมการได้เชิญผู้ร้องเรียน และผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมชี้แจงข้อเท็จจริงและแนวทางการแก้ไขปัญหา รวม ๔ เรื่อง

(๑) ปัญหาการยกเลิกบัญชีการแต่งตั้ง ผ.อ. สถานศึกษา จ.มหาสารคาม (พ ๑๘ ม.ค. ๕๕)

(๒) กลุ่มข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) เสนอแก้ไขกฎหมายการศึกษา (พ. ๑๔ มี.ค. ๕๕)

(๓) ผลกระทบจากการรับโอนข้าราชการครูระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒ กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กรณีของนายนิพนธ์ สุวรรณรงค์ อดีตครูโรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล (พ. ๒๘ พ.ค. ๕๕)

(๔) การขอให้ทบทุนการเสนอชื่อ รองศาสตราจารย์ประชีพ ชูพันธ์ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี และแจ้งการแต่งตั้งรักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (พ. ๖ มิ.ย. ๕๕)

๒) คณะกรรมการได้มีหนังสือขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบข้อเท็จจริงและได้แจ้งผลการพิจารณาของหน่วยงานไปยังผู้ร้องเรียนแล้ว รวม ๒๗ เรื่อง

(๑) การไม่ได้รับเงินเดือนค่าจ้างและการไม่ดำเนินการ สพบ. เชียงใหม่ เขต ๓

(๒) ปัญหานักศึกษาหลักสูตร รมศ. มหาลัยมหิต สาขาเศรษฐกิจพอเพียง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

(๓) ปัญหากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์น จัหวัดกาญจนบุรี

(๔) การกู้เงินโครงการเงินกู้ ช.พ.ค. โครงการ ๖ ของ ส.ก.ส.ค.

(๕) การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และพฤติกรรมอธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

(๖) ขอม่อนผันขยายระยะเวลาใช้สถานที่ดำเนินการเรียนการสอนชั่วคราวเนื่องจากได้รับผลกระทบจากวิกฤตอุทกภัย

(๗) ขอความช่วยเหลือให้ครูพนักงานราชการ ครูอัตราจ้าง จ.พิษณุโลก ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการ

- (๘) ปัญหาพฤติกรรมซู้สาวของผู้บริหารและคณะใน สฟป. ฯ
- (๙) ปัญหาการใช้งบประมาณไม่เหมาะสมของผู้บริหารและคณะใน สฟป. ฯ
- (๑๐) ขอสับสนุนการแก้ไข พ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙
- (๑๑) ขอความอนุเคราะห์ประสานงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อพิจารณาเพิ่ม

ค่าเล่าเรียนผู้กู้ยืมรายเก่า

- (๑๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จัดการศึกษาไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๑๓) การจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร
- (๑๔) รองผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ทำร้ายร่างกายนักเรียน ป. ๖
- (๑๕) การแก้ไขปัญหาการสอบ GAT/PAT ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕
- (๑๖) ครูใช้ปืนลมนยิงนักเรียนได้รับบาดเจ็บ
- (๑๗) ปัญหาการจัดทำประกาศของ มศว. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินรายได้

ลงวันที่ ๒๗ ส.ค. ๒๕๕๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๑๘) กรณีการไม่ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการครูของพนักงานราชการ ครูอัตราจ้าง จ.ฉะเชิงเทรา และ จ.ปราจีนบุรี

- (๑๙) ปัญหาการทำผลงานทางวิชาการของสายการสอน
- (๒๐) ปัญหาครูสภาไม่ออกใบประกอบวิชาชีพครู
- (๒๑) ปัญหาถูกตัดสิทธิเข้าเรียนต่อชั้น ม. ๔ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

(กลุ่มที่ ๑)

- (๒๒) ปัญหาถูกตัดสิทธิเข้าเรียนต่อชั้น ม. ๔ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

(กลุ่มที่ ๒)

(๒๓) ผู้บริหาร มศว. ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินรายได้ ลงวันที่ ๑๐ มิ.ย. ๒๕๕๓ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

- (๒๔) ปัญหาการใช้ที่ดินมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ทับซ้อนที่ดินทำกินของราษฎร
- (๒๕) ขอให้สอบสวนและดำเนินการเพื่อลงโทษอธิการบดี มศว. เนื่องจากออกคำสั่งบรรจุ

กลับโดยมิชอบ

- (๒๖) การบริหารงานของรักษาการคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- (๒๗) ขอความอนุเคราะห์รักษาสีทิวทัศน์ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านมา

คัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัด สฟป. มุกดาหาร

๓) ผู้ร้องเรียนได้ขอถอนเรื่องร้องเรียนเนื่องจากมีการประสานงานทำความเข้าใจในการแก้ไข ปัญหาแล้ว รวม ๒ เรื่อง

- (๑) ขอความเป็นธรรมในการดำเนินการตามคำพิพากษาศาลปกครองนครศรีธรรมราช
- (๒) เสนอเพื่อพิจารณาผลงานเชิงประจักษ์

๘.๒ เรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการมาธิการ รวม ๑ เรื่อง

- ขอความช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาแก่เครือข่ายพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (การเปลี่ยนสภาพการบริหารสถาบันอุดมศึกษา เป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ)

๘.๓ เรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของหน่วยงาน รวม ๑๔ เรื่อง

(๑) การบริหารงานและพฤติกรรมของอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และคณะ รวม ๘ คน

(๒) ขอให้ตรวจสอบการกระทำอันเป็นการดูหมิ่นและละเมิดอำนาจสมเด็จพระสังฆราช
กรณีการลงลายพระนามประทับในปริญญาบัตร

(๓) ขอให้ตรวจสอบการประพฤติทุจริตต่อตำแหน่งหนึ่ง กรณีการจ้างควบคุมงานก่อสร้าง
อาคารหอประชุมฯ

(๔) ขอให้ทบทวนการขยายชั้นเรียนของโรงเรียนหมู่บ้านป่าไม้ จ. นครศรีธรรมราช

(๕) ขอทราบผลดำเนินการกรณีการผลิตนวัตกรรมสื่อการเรียนการสอน

(๖) การไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาโทษทางวินัยของข้าราชการในสังกัด ศธ.

(๗) การทำหน้าที่ของ รมว. ศธ. ในการดำเนินการทางวินัยกับอธิการบดี มศว. กรณีไม่ปฏิบัติ
ตามมติของคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับพุทธธรรม ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ

(๘) ปัญหาการไม่ได้รับคำตอบแทนการสอนในระดับปริญญาโท หลักสูตรภาคพิเศษ
๒๕๕๒

(๙) กรณีถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และขอให้ตรวจสอบการทุจริต
ในการปฏิบัติหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและออกจากราชการ

(๑๐) อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพิกเฉย ไม่เร่งรัดดำเนินการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริงโครงการที่มีการทุจริตของมหาวิทยาลัย

(๑๑) การปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น กรณีการใช้อำนาจหน้าที่ขาด
ธรรมาธิบาลและละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(๑๒) ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของ ผ.อ. สพป. ฯ

(๑๓) ปัญหาพฤติกรรม ผ.อ. โรงเรียนฯ

(๑๔) ขอความเป็นธรรมในการแต่งตั้งให้มีและเลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

๙. การรับรองแยกต่างประเทศ จำนวน ๑ ครั้ง ได้แก่

- รับรองนายจ้าว หมิงกวง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ ประจำมหาวิทยาลัยหัวเฉียว วิทยาเขตจีเหม่ย
สาธารณรัฐประชาชนจีน และคณะ วันพฤหัสบดีที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ณ อาคารรัฐสภา ๑

>>>>>>.<<<<<<

ภาคผนวก ข

รายนามที่ปรึกษา
ในคณะกรรมการการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

.....

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ

นายเฉลียว อยู่สีมารักษ์

ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการ

นายรุ่งโรจน์ ตรงสกุล

นางวีรวรรณ สุภัทรกุล

นักวิชาการประจำคณะกรรมการ

นายนิวัต เชื้อนาค

นายนพพร สุวรรณรุจิ

นายสำเนียง กุญชรินทร์

นางสุทธาทิพย์ วาทีทิพย์

นางอารีรัสมิ์ วัฒนทองผิว

เลขานุการประจำคณะกรรมการ

นางสาวชลากร รัตนพันธ์

นายชาติรี อุดมวิทย์

นางนราวัลย์ สุรงค์สุริยกุล

นายเพชร พิเชียรรังสรรค์

นายมงคล เสมอภาพ

นางสาวรัชต์ ไชยสุข

นางวรรณประภา ไชยมงคล

นายวีระชัย ถาวรทนต์

นายธรรมศ ทรัพย์ทวีพร

นายสมพงษ์ คูทรัพย์ทวี

นายสุรพันธุ์ สุจิตต์

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์

นางฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร

นายชูเกียรติ วิเศษเสนา

นายทวี ทะนอก

นายทวีศักดิ์ วิศิษฎ์กาญจนา

ศาสตราจารย์ธีรวุฒิ บุญยโสภณ

นางสาวนฤมล ศิริพันธุ์

รองศาสตราจารย์ปภัสวดี วีระกิตติ

นายศรัณย์ อธิธนนวัฒน์

นางพจมาน พงษ์ไพบูลย์

นายพีระ พนาสุภาน

นายภักดี ชูระเจน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ จินดาพล

นายวิชณุ ผสมทรัพย์

นายศิริ ณะมูล

ศาสตราจารย์สมบูรณ์ สุขสำราญ

นายสุเมธ ดาโรจน์

นายสาธิต กลิ่นศรีสุข

นายสำรวม พฤษเสถียร

รองศาสตราจารย์สุทธิศักดิ์ พงศ์ธนาพานิช

นายอุดม จำปาสัก

นายประชอบ หลีนุกูล

ที่ปรึกษาประธานคณะกรรมการ

นางกรรณิกา จันทร์ทอง	นายกฤษฎาภาง แก้วโสภา
นางกอบแก้ว ลี้มปิภรณ์	นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์
นางโกวิทย์ ธารณา	นายไกร เกษทัน
นายขวัญชัย พานิชการ	นายจุฑาพล เมตตาสัตย์
นางสาวจุรีพร ประภาพิตยาพงษ์	นายเจริญ คั่นธวงศ์
นายชนาธิป สำเร็จ	นายชยุต อัฐกอบ
นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว	นายชัชฌพงษ์ รัตนพันธ์
นายเชียรทอง ทองนุ่น	นายไชวันันต์ มารุตวงศ์
นายไชยอนันต์ ตรีไพบูลย์	นายณัฐ ฝุ่นเงิน
นายณัฐธยาน์ ลี้มปิภรณ์	นายณัฐวุฒิ ภารพบ
นายทรงชัย วงษ์วัชรดำรง	ว่าที่ร้อยตรี ทวีศักดิ์ แสงเงิน
นายเทียนชัย กิระสว่างพร	นายธนา สาธร
นายธำรง ชูทัพ	นางสาวนภกุล ทัสสิมนต์
นางสาวนฤมล ศิริพันธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิภา พงศ์วิรัตน์
นางสาวนิรชราภา ทองธรรมชาติ	นายบำเรอ ภาณุวงศ์
นายบุญสืบ โพธิ์ศรี	นายบูรณิศ ยุกตะนันท์
นายปฐมฤกษ์ มณีเนตร	นายปณิธาน ณ นคร
นายประไพ ชนระวี	นายปรีชา ศรีสง่า
นายปรีดา บุญเพลิง	นายปิติ ถนัดกิจ
นางสาวพรพิมล เจริญ	นายพันศักดิ์ ศรีพยัคฆ์เสวต
นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ
นายเพิ่ม หลวงแก้ว	นางยุวรี ปิยนุสรณ์
นางสาวเลิศนวินดา ไรวินท์ธิ์ช	นายวรฐ สุนทรนนท์
นายวิโชค เพชรแก้ว	นายวิวัฒน์ วิอังกูร
นายวิศวะ คงแก้ว	นายวีระพงศ์ อนุเคราะห์กุล
นายวุฒิพงศ์ ศุภกรมย์	นายศุภกฤต ราชตไพบูลย์พงษ์
นางสดใส เจษฎาวัลย์	นายสมพงษ์ จารุวิจิตรวัฒนา
นายสมพงษ์ ลี้มพัฒนกุล	รองศาสตราจารย์สมพงษ์ จิตรระดับ
นางสมศรี แซ่แต้	นายสมศักดิ์ มีเสถียร
นายสมัย เจริญช่าง	นายสรณ์พัฒน์ ปถมอำพันธ์
นายสว่าง ทิพย์ขวัญ	นายสามารถ หวานหู
นายสิทธิศักดิ์ สุทธิษฐพงษ์	นายสิริพงษ์ วงษ์ชัยวิทย์
นางสุกฤตา สุวรรณกฤติ	นางสุนทรี จรรโลงบุตร
นายสุนทร ม้าทอง	นายสุรจ ทิพากรเสนี
นายเสริมสุข สุวรรณกิจ	นายโสภณ เสือพันธ์
นายอดิศักดิ์ อิศรมงคลรักษ์	นายอาคม ศรีเหนียง
นายอานนท์ นัจสถาปนิก	นายอุทัยสิทธิ์ ตรีบุญเมือง
นางอุษา สมบูรณ์	

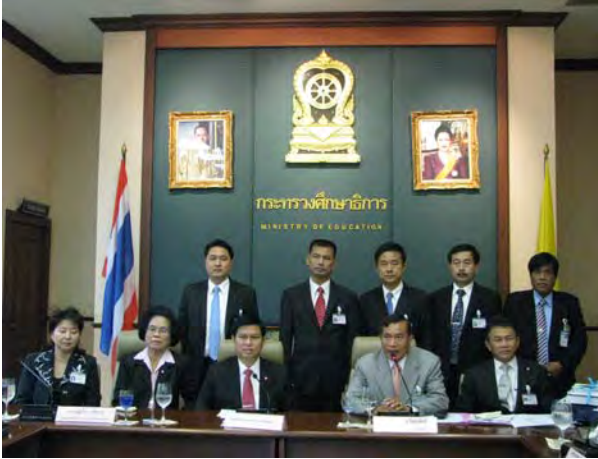
ภาคผนวก ค

ภาพกิจกรรม

.....

๑. การประชุม

๑.๑ การประชุมคณะกรรมการบริหาร

๑.๒ การประชุมคณะอนุกรรมการ

(๑) คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและความ
ไม่เป็นธรรมทางการศึกษา

(๒) คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเรื่อง ครูกับคุณภาพการศึกษา

(๓) คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเรื่อง วิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๒. การเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการศึกษาในประเทศ

๓. การเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษาในต่างประเทศ

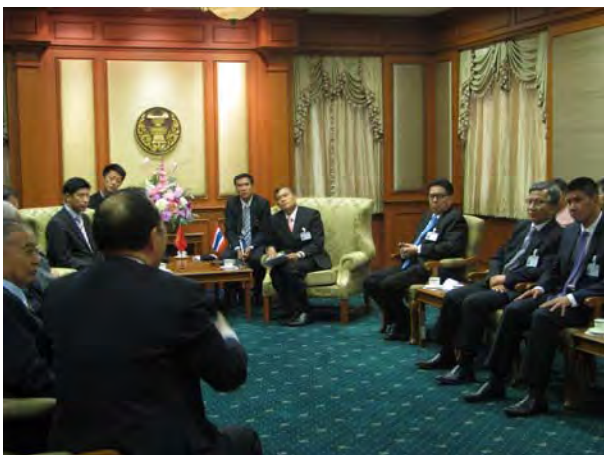
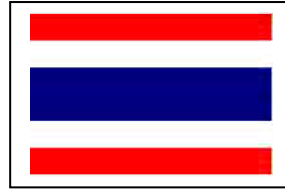
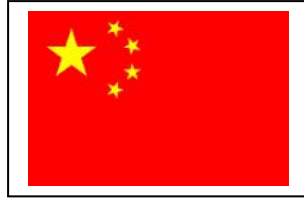
๓.๑ ศึกษาดูงาน และหารือความร่วมมือด้านการศึกษา ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ - วันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๓.๒ ศึกษาดูงาน และหารือความร่วมมือด้านการศึกษา ณ สาธารณรัฐฝรั่งเศส และสหราชอาณาจักร ระหว่างวันอังคารที่ ๓ - วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

๔. การรับรองแขกต่างประเทศ

ภาคผนวก ง

รายนามคณะทำงานจัดทำรายงาน

.....

ที่ปรึกษาคณะทำงาน

นายประกอบ รัตนพันธ์

ประธานคณะกรรมการการศึกษา

คณะทำงาน

: กลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา สำนักกรรมการ ๓

ผู้รวบรวมข้อมูลและจัดทำร่างรายงาน

นางสาวสุภาพร อัจเดช

วิทยากรชำนาญการ

คณะผู้จัดทำฐานข้อมูล

นางสาวสุภาพร อัจเดช

วิทยากรชำนาญการ

นายวิษณุ รัตนสุทธิกุล

วิทยากรชำนาญการ

นางแสงดาว สกุลปราโมทย์

นิติกรชำนาญการ

นายพิสุทธิ์ ภูทองโปร่ง

นิติกรปฏิบัติการ

นางสาวสิรินทรา ขวัญสง่า

นิติกรปฏิบัติการ

ว่าที่ร้อยตรี จเร นาคสวาท

นิติกรปฏิบัติการ

ออกแบบปกและรูปเล่ม

- นางสาวสุตาพร หงษ์สถิตย์

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

ที่ปรึกษาฝ่ายจัดทำรายงาน :

นางสาววราภรณ์ สุขประเสริฐ

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา

สำนักกรรมการ ๓